

ทฤษฎีการเรียนรู้กับพฤติกรรมกาาป้าห็น:
การศึกษาแนวทางการป้องกัน ควบคุมและแก้ไขปัญหาลาอาชญากรรม

นางสาวรุจิรัชฌ์ณันท์ ชัยแก้ว

ศูนย์วิทยพัทพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสังคมิวิทยามหาบัณทิต

สาขาวิชาสังคมิวิทยา ภาควิชาสังคมิวิทยาและมานุษยวิทยา

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2553

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

SOCIAL LEARNING THEORY AND STONE-THROWING BEHAVIOR: THE MEASURE
OF CRIME PREVENTION, CRIME CONTROL AND CRIME SOLVING

Miss Ruchirachyanan Chaikaew

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts Program in Sociology

Department of Sociology and Anthropology

Faculty of Political Science

Chulalongkorn University

Academic Year 2010

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ทฤษฎีการเรียนรู้กับพฤติกรรมกรรมการปาหิ่น: การศึกษาแนว
ทางป้องกัน ความคุมและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม

โดย

นางสาวรุจิรัชฌานันท์ ชัยแก้ว

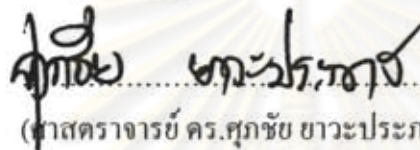
สาขาวิชา

สังคมวิทยา

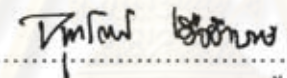
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

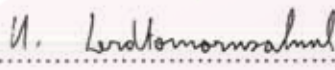
อาจารย์ ดร. อุณิษา เลิศโตมรสกุล

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาดตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

..... คณบดีคณะรัฐศาสตร์
(ศาสตราจารย์ ดร.สุภชัย ชวะประภาส)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(อาจารย์ ดร. อุณิษา เลิศโตมรสกุล)

๖๔.๖๓๐๑๕ ..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ พ.ศ.อ.ดร.รัชชัย ปิตะนีละบุตร)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รุจิรัชชานันท์ ชัยแก้ว: ทฤษฎีการเรียนรู้กับพฤติกรรมการปาหิน: การศึกษาแนวทางการป้องกัน ควบคุมและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม. (SOCIAL LEARNING THEORY AND STONE-THROWING BEHAVIOR: THE MEASURE OF CRIME PREVENTION, CRIME CONTROL AND CRIME SOLVING) อ.ที่ปริกษาวิทยานิพนธ์หลัก: อ.ดร.อุนิษา เลิศโตมรสกุล, 142 หน้า.

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ลักษณะของพฤติกรรมการปาหิน การอธิบาย พฤติกรรมการปาหินด้วยทฤษฎีการเรียนรู้ และนำผลการศึกษาเสนอเป็นแนวทางป้องกัน ควบคุมและ แก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจากพฤติกรรมการปาหิน โดยใช้วิธีการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร และการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งใช้เทคนิคการสัมภาษณ์เจาะลึก ผู้ต้องขังหรือเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดใน คดีที่มีพฤติการณ์ปาหิน จำนวน 8 กรณีศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิน มีทั้งแบบเดี่ยวและเป็นกลุ่มแก๊ง มีทั้ง การใช้ยานพาหนะร่วมในการทำผิดและไม่ใช้ ยานพาหนะที่ถูกปาหินส่วนใหญ่จะเป็นรถบรรทุก เหตุ เกิดบนถนนทั้งเลนเดี่ยวและหลายเลน มักจะเกิดเหตุในช่วงกลางคืน กระทำผิดโดยประสงค์ต่อทรัพย์สินและ เลียนแบบตามข่าว มีการจัดเตรียมหินไว้ล่วงหน้าก่อนกระทำผิดและจัดหาในที่เกิดเหตุ ส่วนใหญ่มีการ คืบสุร่าก่อนกระทำผิด

ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการปาหินสามารถอธิบายด้วยทฤษฎีการเรียนรู้ คือ ผู้กระทำผิดใน คดีที่มีพฤติการณ์ปาหินมีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน ทำให้มีการยอมรับและเปิดโอกาสให้บุคคลได้มี การเลียนแบบและสนับสนุนพฤติกรรมอาชญากรรม และจากการที่สื่อมวลชนได้เสนอข่าวสารเกี่ยวกับ คดีที่มีพฤติการณ์ปาหินจนเป็นที่โด่งดัง ในขณะที่เดียวกันข่าวสารเกี่ยวกับการถูกจับกุมตัวของผู้กระทำผิด และข่าวสารเกี่ยวกับอัตราโทษที่ผู้กระทำผิดจะได้รับไม่เป็นกล่าวถึงหรือเป็นที่รับรู้รับทราบโดยทั่วไปนัก ก่อให้เกิดการสนับสนุนที่แตกต่างกันในทางลบ อีกทั้งคุณลักษณะและรูปแบบของพฤติกรรมการปาหิน ที่ไม่มีความยุ่งยากซับซ้อนจึงก่อให้เกิดการเลียนแบบได้ง่าย ในขณะที่คำนิยามนั้น ผู้กระทำผิดโดยส่วน ใหญ่มักจะมีทัศนคติที่เชื่อว่าการกระทำผิดด้วยการปาหินนั้นเป็นสิ่งที่สามารถกระทำได้

จากผลการวิจัยพบว่า แนวทางการแก้ไขพฤติกรรมการปาหินนั้น สื่อมวลชนควรมีการเสนอข่าว โดยมุ่งประเด็นไปในเรื่องของการลงโทษผู้กระทำผิด และรัฐบาลควรมีการเข้มงวดในเรื่องของการบังคับ ใช้กฎหมายเกี่ยวกับการขายสุรา

ภาควิชา สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

สาขาวิชา สังคมวิทยา

ปีการศึกษา 2553

ลายมือชื่อ นิสิต

รุจิรัชชานันท์ ชัยแก้ว

ลายมือชื่อ อ.ที่ปริกษาวิทยานิพนธ์หลัก

U. Ladlomsomkul

5180738124 : MAJOR SOCIOLOGY

KEYWORDS : SOCIAL LEARNING THEORY / STONE-THROWING BEHAVIOR / STONE-THROWING GANGS / CRIMINOLOGY

RUCHIRACHYANAN CHAIKAEW: SOCIAL LEARNING THEORY AND STONE-THROWING BEHAVIOR: THE MEASURE OF CRIME PREVENTION, CRIME CONTROL AND CRIME SOLVING. ADVISOR: UNISA LERDTOMORNSAKUL, Ph.D., 142 pp.

The purpose of this research are to study the nature of stone-throwing behavior; utilize social learning theory explaining stone-throwing behavior; and apply the findings to propose the measure of crime prevention, crime control and crime solving. This study is a documentary and qualitative research, which used in-depth interview techniques in collection data from 8 case studies of inmates and youth offenders charged with stones-throwing offense.

The results showed that the samples of this study committed the act of stone-throwing solo and/or with group gang which used and not used the vehicles to commit the offense. The vehicles of the victims are mostly trucks. Most of the crime scenes are on the single lane streets and multiple lanes street and the time that the offense occurs is mainly at night time. The reasons of committing crime are the taking the property of the victims and imitation stone-throwing behavior perceived from the news. Some offenders prepared the stone in advance and some get the stones at the scene. Most of them drink alcohol before offense.

The results showed that the stone-throwing can be explained by the social learning theory. The offenses against the act stone-throwing case are differential association which resulted in the acceptance and opportunity for individuals to be imitated and support criminal behavior. From the fact that the news media about the circumstances of the stone-throwing case are so popular and get attention from the general public whereas the news media about the arrest and the punishment are not discussed or being recognized. This causes the negative differential reinforcement. In addition, since feature and pattern of the stone-throwing behavior are not complex, thus it can be imitated so easily. And in term of definition in most cases, offenders often have the attitude to believe that stone-throwing action is can be done.

Based on the results of this study, the proposed recommendations to tackle the stone-throwing offense are to urge the media to present the news by focusing on the penalty and punishment of the offense and the government should strictly enforce the law on alcohol sale.

Department : Sociology and Anthropology..... Student's Signature *[Signature]*
Field of Study : Sociology..... Advisor's Signature *[Signature]*
Academic Year : 2010.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งของ อาจารย์ ดร. อุนิษา เลิศโตมรสกุล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ให้แนวทางในการทำวิจัย ให้คำชี้แนะและใส่ใจดูแลการทำวิจัยและการทำงาน รองศาสตราจารย์ ดร. จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย ประธานกรรมการวิทยานิพนธ์ ผู้จุดประกายแนวคิดจนเกิดวิทยานิพนธ์เล่มนี้ขึ้น พร้อมให้ความใส่ใจ คอยสอบถามความเป็นไปในการศึกษาวิจัย และให้ข้อแนะนำอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อวิทยานิพนธ์เล่มนี้ รองศาสตราจารย์ พ.ต.อ.ดร.รัชชัช ปิตะนิละบุตร กรรมการวิทยานิพนธ์ ผู้มีประสบการณ์ที่ให้ข้อเสนอแนะในประเด็นที่สำคัญในการปรับแก้ อันจะทำให้วิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ทั้งสามท่านล้วนเป็นกำลังใจในการศึกษาวิจัยจนงานวิจัยเสร็จสิ้น

การทำวิจัยครั้งนี้จะสำเร็จไม่ได้หากไม่ได้รับการอนุเคราะห์จากกรมราชทัณฑ์ และกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน พร้อมพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านของทั้งสองหน่วยงาน และที่สำคัญ คือผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ในการถ่ายทอดเรื่องราวและประสบการณ์ของแต่ละคน อันเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณพี่ทิพย์ พี่สมชาย เจ้าหน้าที่ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา รวมทั้งเจ้าหน้าที่คณะรัฐศาสตร์ทุกคน ที่คอยสอบถามความคืบหน้าของงาน ให้กำลังใจผู้วิจัย และอำนวยความสะดวกให้พี่น้องๆ เสมอมาจนกระทั่งการศึกษาวิจัยได้เสร็จสมบูรณ์

ขอบคุณเพื่อนๆ อาชญาวิทยา อันได้แก่ พี่นา ทนาย ขวัญ หนูเล็ก อาร์ท พี่เต็ง และรุ่นพี่อาชญาวิทยาทุกคน โดยเฉพาะพี่นุ้ม ที่ร่วมแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการเรียนรู้และให้กำลังใจจนกระทั่งมีวันนี้ ขอขอบคุณพี่นางศศิวิทยาและมานุษยวิทยา รุ่นปีการศึกษา 2551 ที่คอยให้ความช่วยเหลือและสอบถามทุกข์สุขกันอยู่เสมอ ขอขอบคุณ สุ เพื่อนผู้ช่วยเสริมสร้างกำลังใจและความเอื้ออาทรมาโดยตลอด และขอบคุณเพื่อนๆ และบุคคลอื่นๆ ที่ไม่สามารถเอ่ยชื่อได้หมดในที่นี้ที่มีส่วนผลักดัน ช่วยเหลือ และเสริมสร้างกำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์จนเสร็จสิ้น

สุดท้ายขอกราบขอบพระคุณบุคคลในครอบครัวอันได้แก่ คุณพ่อและคุณแม่ผู้ที่ตอนนี้คงเฝ้ามองดูหนูอยู่บนสวรรค์พร้อมกับความรักและความปรารถนาดีที่มีให้กับหลานคนนีมาโดยตลอด พี่นุ้ม แม่ผู้เต็มเปี่ยมไปด้วยความรัก ความเสียสละ และยอมลำบากเพื่อความสำเร็จของลูกสาวคนนี้ น้องแก้วน้องสาวผู้เป็นที่รักกับความช่วยเหลือที่มีให้กันตลอดมา ขอขอบพระคุณทุกคนในครอบครัวที่ได้ให้กำลังใจในการทำวิจัย และที่สำคัญอย่างยิ่งคือการส่งเสริมและสนับสนุนกำลังทรัพย์ในการศึกษาเล่าเรียนและการทำวิจัย จนถึงวันที่ประสบความสำเร็จในวันนี้

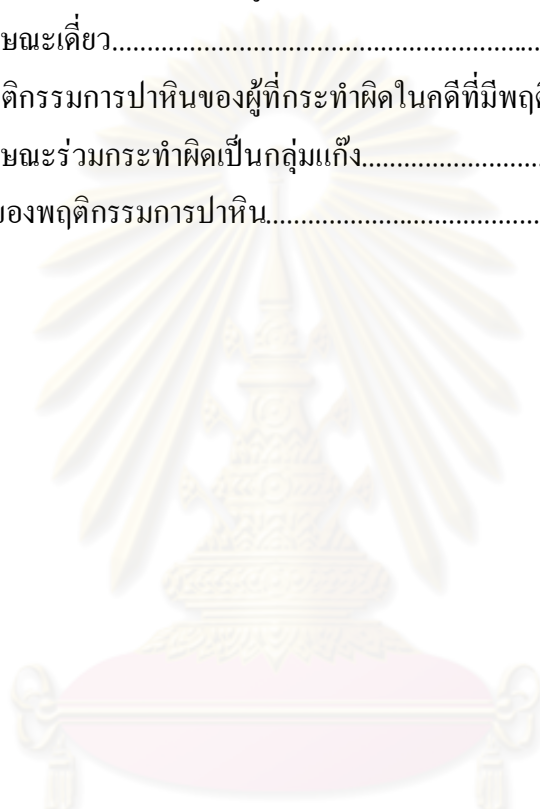
สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
2. โจทย์วิจัย.....	3
3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
4. ขอบเขตของการวิจัย.....	4
5. คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	4
6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
1. แนวคิดและทฤษฎี.....	6
1.1 แนวคิดเรื่องกระบวนการกลุ่ม.....	6
1.2 แนวคิดเกี่ยวกับแก๊ง.....	16
1.3 ทฤษฎีพฤติกรรมเบี่ยงเบนและสาเหตุของการกระทำผิด.....	22
1.4 ทฤษฎีการเรียนรู้.....	26
1.5 ทฤษฎีการป้องกันและควบคุมอาชญากรรม.....	28
2. งานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	30
3. กรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	35

บทที่	หน้า
3	วิธีดำเนินการวิจัย..... 36
1.	ประเภทของการวิจัย..... 36
2.	ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ..... 36
3.	วิธีการเก็บข้อมูลในการศึกษา..... 37
4.	การเก็บรวบรวมข้อมูล..... 38
5.	ขั้นตอนการสัมภาษณ์..... 39
6.	หลักจริยธรรมกับการเก็บข้อมูล..... 40
7.	การวิเคราะห์ข้อมูล..... 41
4	ผลการศึกษา..... 42
1.	สรุปภาพรวมกรณีศึกษา..... 42
2.	กรณีศึกษาคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นที่กระทำผิดในลักษณะเดียว..... 50
3.	กรณีศึกษาคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นที่กระทำผิดในลักษณะร่วมกระทำผิดเป็น กลุ่มแก๊ง..... 69
5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ..... 115
1.	สรุปผลการวิจัย..... 115
2.	อภิปรายผล..... 116
3.	ข้อจำกัดในการวิจัย..... 125
4.	ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้..... 126
5.	ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป..... 128
	รายการอ้างอิง..... 128
	ภาคผนวก..... 130
	ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์..... 138

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงข้อมูลสถิติเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีนทั่วประเทศ.....	1
2	แสดงพฤติกรรมการปาหีนของผู้ที่กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีนที่กระทำผิดในลักษณะเดี่ยว.....	42
3	แสดงพฤติกรรมการปาหีนของผู้ที่กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีนที่กระทำผิดในลักษณะร่วมกระทำผิดเป็นกลุ่มแก๊ง.....	45
4	ลักษณะของพฤติกรรมการปาหีน.....	105

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	36

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แก๊งปาหिन เป็นคำที่ถูกใช้เรียกถึง คนคนเดียวหรือกลุ่มบุคคลที่เข้าร่วมกัน มีพฤติกรรมกระทำความผิดด้วยการใช้ก้อนหินเป็นวัตถุในการกระทำความผิดโดยการปา ขว้าง เขวี้ยง เหวี่ยง ทุ่ม โยน ยิง หรือการกระทำใดๆที่ทำให้หินไปกระทบกับทรัพย์สินหรือร่างกายของผู้อื่น ซึ่งปัจจุบันถือเป็นปัญหาใหญ่ปัญหาใหม่ในสังคมไทยที่สร้างความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน และทรัพย์สินของผู้สัญจรไปมาบนท้องถนน ก่อให้เกิดความวิตกกังวลและสร้างความหวาดระแวงให้กับผู้ใช้รถใช้ถนนในยามค่ำคืนเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะถนนสายหลักที่ใช้เดินทางสู่ภาคต่างๆของประเทศ ซึ่งมีระยะทางยาวและค่อนข้างมืด จึงทำให้เป็นเหตุจูงใจในการก่อเหตุกระทำความผิด

เมื่อประมาณปี พ.ศ. 2547 ได้เกิดเหตุแก๊งปาหिनขึ้นเป็นครั้งแรก ในเขตท้องที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา คือ คดีที่แก๊งปาหिनจี้รถจักรยานยนต์ปาหินใส่รถตู้ของคณะดาวตลกเหลือเฟือ มั๊กจ๊ก จนเป็นเหตุให้มีผู้เสียชีวิต คือ โจ้ มั๊กจ๊ก ตลกร่างแคะ จากคดีดังกล่าวถือได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้น ที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบการปาหिन โดยมีคดีที่มีพฤติกรรมปาหिनเกิดขึ้นอีกหลายครั้งในพื้นที่ของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และเริ่มขยายวงกว้างขึ้นเรื่อยๆสู่จังหวัด และภูมิภาคอื่นๆทั่วประเทศในเวลาต่อมา โดยได้มีการจัดเก็บข้อมูลสถิติเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติกรรมปาหिन ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลสถิติเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติกรรมปาหिनทั่วประเทศ

สถิติคดีที่มีพฤติกรรมปาหिनทั่วประเทศ				
ปี	จำนวนคดีที่เกิดขึ้น	จับกุมคนร้ายได้	ผู้เสียชีวิต	ผู้บาดเจ็บ
2550	9	4	1	11
2551	19	5	1	10
2552*	22	7	1	12

ที่มา : รายการข่าววันใหม่และรายการเรื่องเล่าเช้านี้ พ.ศ. 2552

*ตั้งแต่ต้นปี 2552 – 6 สิงหาคม 2552

จากสถิติข้างต้นจะเห็นได้ว่า จำนวนคดีที่มีพฤติการณ์ปาหินทั่วประเทศ มีจำนวนเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า กล่าวคือในปี 2550 มีคดีที่มีพฤติการณ์ปาหินทั่วประเทศเกิดขึ้น 9 คดี ปี 2551 มีจำนวนคดี 19 คดี และปี 2552 ในช่วงประมาณครึ่งปี มีคดีเกิดขึ้นถึง 22 คดีด้วยกัน ซึ่งการจับกุมคนร้ายมาดำเนินคดีได้นั้นก็เป็นสัดส่วนที่น้อยลงเมื่อเทียบกับจำนวนคดีที่เกิดขึ้นในแต่ละปี

นอกจากนี้ผลการสำรวจความคิดเห็นเรื่อง “ถามใจวัยรุ่น เรื่อง แก๊งปาหิน” ของประชาชนกลุ่มวัยรุ่นอายุ 15-23 ปี ที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน จำนวน 1,177 คน เป็นเพศชายร้อยละ 48.4 และเพศหญิงร้อยละ 51.6 เมื่อวันที่ 17 - 19 สิงหาคม 2552 โดยศูนย์วิจัยมหาวิทยาลัยกรุงเทพ (กรุงเทพโพลล์, 2552 : ออนไลน์) โดยมีคำถามคือ

1. ความรู้สึกเมื่อทราบว่าผู้ที่ก่อเหตุปาหินใส่กระถกถนนท้องถนนเป็น “กลุ่มวัยรุ่น” พบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นการกระทำที่ไร้สติ รองลงมาคือ นำรังเกียจ นำสมเพช ถัดมาคือ ละอายใจแทน ต่อมาคือ กล้าบ้าบิ่นดี ต่อมาอีกคือ อยากลองทำดูบ้าง สุดท้ายคือ อื่นๆ อาทิ ไม่มีจิตสำนึก ป่าเถื่อน เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาที่คิดว่าเหมาะสมที่สุด (5 อันดับแรก เป็นคำถามปลายเปิดให้ผู้ตอบระบุเอง) พบว่า ส่วนใหญ่เห็นควรให้ใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด และเพิ่มบทลงโทษแก่ผู้ที่กระทำผิดให้หนักขึ้น รองลงมาคือ ให้ตำรวจตั้งด่านตรวจตราและปราบปรามอย่างเคร่งครัดจริงจัง ถัดมาคือ ณรงค์สร้างจิตสำนึกที่ดีโดยให้วัยรุ่นเห็นถึงผลเสียที่เกิดขึ้น ต่อมาคือ ผู้ปกครองควรอบรมสั่งสอน ดูแลบุตรหลานและทำให้ครอบครัวอบอุ่น สุดท้ายคือ ส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น เล่นกีฬา ทำกิจกรรมในชุมชนร่วมกัน

3. ความคิดเห็นต่อบทลงโทษสำหรับ “วัยรุ่น” ที่ปาหินใส่กระถกถนนต้นท้องถนน พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 83.4 เห็นควรให้มีการลงโทษสถานหนักเทียบเท่าผู้ใหญ่ที่กระทำผิด รองลงมาคือ ควรลงโทษสถานเบา เช่น คุมประพฤติ ให้บำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม

4. ความคิดเห็นต่อประเด็นเรื่องการลงโทษพ่อแม่ผู้ปกครองของวัยรุ่นที่ก่อเหตุปาหิน พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 63.3 ไม่เห็นด้วย โดยให้เหตุผลว่า พ่อแม่ผู้ปกครองไม่ได้เกี่ยวข้องกับกระทำผิดด้วย และไม่รู้ว่บุตรหลานของตัวเองเป็นผู้กระทำ เป็นต้น รองลงมาคือ เห็นด้วย โดยให้เหตุผลว่า พ่อแม่ผู้ปกครองไม่ได้ดูแลบุตรหลานให้ดี เป็นครอบครัวเดียวกันควรจจะรับผิดชอบร่วมกัน และวัยรุ่นจะได้รู้สึกสำนึกขึ้นมาบ้าง เป็นต้น

5. สิ่งที่ยากบอกกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำ หรือกำลังคิดจะทำเลียนแบบ “แก๊งปาหิน” (5 อันดับแรก เป็นคำถามปลายเปิดให้ผู้ตอบระบุเอง) พบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นการทำให้ผู้อื่นและผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องได้รับความเดือดร้อน รองลงมาคือ เป็นเรื่องไม่ดี ให้เลิกทำ และไม่ควรคิด

เลียนแบบ ถัดมาคือ ทำในสิ่งที่ประโยชน์ดีกว่า ต่อมาคือ เอาใจเขามาใส่ใจเรา ถ้าคนในครอบครัวโดนบ้างจะเป็นอย่างไรและสุดท้ายคือ ไร้สาระ ไม่มีหัวใจ

จากผลสำรวจดังกล่าว ทำให้เห็นว่า พฤติการณ์การกระทำผิดของแก๊งปาหิ่น เป็นที่สนใจในสังคม คนในสังคมมีการรับรู้ถึงพฤติกรรมดังกล่าว มีการแสดงความคิดเห็นในแง่มุมที่หลากหลาย แต่สิ่งหนึ่งที่ทำให้ต้องตระหนักก็คือ มีผู้แสดงความคิดเห็นต่อการที่ ผู้ก่อเหตุปาหิ่นใส่กระสุนบนท้องถนนที่เป็น “กลุ่มวัยรุ่น” ว่าเป็น “การกระทำที่บ้าบิ่นดี และอยากลองทำดูบ้าง” ตรงนี้เองที่เป็นส่วนหนึ่งของการเกิดขึ้นของพฤติกรรมเลียนแบบในการปาหิ่น

สภาพสังคมที่มีรากฐานทางศีลธรรมที่ดั้งเดิมจะทำให้คนในสังคมมีความแข็งแกร่งทางจิตใจ หากคนในสังคมปฏิบัติตามบรรทัดฐานของสังคมที่วางไว้ ปัญหาต่างๆย่อมเบาบางลง แต่สังคมไม่อาจที่จะควบคุมพฤติกรรมของคนในสังคมได้ทั้งหมด พฤติกรรมเบี่ยงเบนบางประเภทอาจลุกลามกลายเป็นปัญหาสังคมที่น่ากลัว เปรียบเสมือนแก๊งปาหิ่นที่มีพฤติกรรมกระทำผิดโดยใช้หินปา หรือการกระทำใดๆที่ทำให้หนีไปกระทบกับทรัพย์สินหรือร่างกายของผู้อื่นที่ต้องสัญจรไปตามทางท้องถนน ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตและความสงบสุขของคนในสังคมไทยทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งปัญหาดังกล่าวถือเป็นปัญหาอาชญากรรมที่นับวันจะยิ่งทวีความรุนแรง จนกลายเป็นวิกฤต ก่อให้เกิดผลเสียแก่สังคมไทย อันเป็นผลกระทบต่อความมั่นคงทางด้านความปลอดภัยเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน และทรัพย์สิน นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาวะจิตใจของคนในสังคม และก่อให้เกิดความไม่มั่นใจในความปลอดภัยของสังคม ซึ่งหากสังคมปล่อยให้พฤติกรรมการปาหิ่นเกิดขึ้นโดยไม่มีการควบคุมและแก้ไขอย่างเข้าใจ พฤติกรรมดังกล่าวก็จะทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น และอาจส่งผลให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบต่อเนื่องไปเรื่อยๆจนยากต่อการควบคุมแก้ไข

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงพฤติกรรมการปาหิ่นว่ามีลักษณะเป็นอย่างไร และจะสามารถนำทฤษฎีการเรียนรู้มาอธิบายได้อย่างไรบ้าง ซึ่งเมื่อหากทำการศึกษาแล้ว น่าจะสามารถนำไปสู่การวางแผนป้องกันแก้ไข และเป็นแนวทางไปสู่มาตรการที่เหมาะสมในการป้องกันอาชญากรรมที่เกิดจากแก๊งปาหิ่นต่อไปได้

2. โจทย์วิจัย

ผู้วิจัยตั้งโจทย์วิจัยไว้ว่า “พฤติกรรมการปาหิ่นมีลักษณะอย่างไร และจะสามารถนำทฤษฎีการเรียนรู้มาอธิบายได้อย่างไรบ้าง”

3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ทฤษฎีการเรียนรู้กับพฤติกรรมการปาหิน นี้ มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาดังนี้

1. เพื่อศึกษาลักษณะของพฤติกรรมการปาหิน
2. เพื่อศึกษาการอธิบายพฤติกรรมการปาหินด้วยทฤษฎีการเรียนรู้
3. เพื่อนำผลการศึกษาเสนอเป็นแนวทางป้องกัน ควบคุมและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจากพฤติกรรมการปาหิน

4. ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาผู้ต้องขังหรือเด็กและเยาวชน ที่กระทำความผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหินจำนวน 8 กรณีศึกษา โดยแบ่งการศึกษาออกเป็นพื้นที่จังหวัดต่าง ๆ ดังนี้ คือ จังหวัดนครสวรรค์ 1 กรณีศึกษา จังหวัดลพบุรี 1 กรณีศึกษา จังหวัดนนทบุรี 1 กรณีศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี 1 กรณีศึกษา จังหวัดหนองคาย 1 กรณีศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 1 กรณีศึกษา จังหวัดกำแพงเพชร 1 กรณีศึกษา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 1 กรณีศึกษา ในช่วงเวลาดังแต่เดือนกันยายน 2553 – เดือนกุมภาพันธ์ 2554

5. คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

พฤติกรรมการปาหิน หมายถึง การกระทำที่ใช้หิน ปา ขว้าง เขวี้ยง เหวี่ยง ทุ่ม โยน ยิง หรือการกระทำใดๆที่ทำให้หินไปกระทบกับทรัพย์สินหรือร่างกายของผู้อื่น

คดีที่มีพฤติการณ์ปาหิน หมายถึง เหตุการณ์ที่ในคดีนั้นผู้กระทำความผิด กระทำความผิดโดยมีพฤติกรรมการปาหิน จนเกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สิน หรือ ชีวิต ร่างกาย สวัสดิภาพ ของผู้อื่น

แก๊งปาหิน หมายถึง บุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่เข้าร่วมกัน กระทำความผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิน

ผู้ต้องขัง หมายถึง ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิน เป็นนักโทษ เสรีจเด็ดขาด และกำลังอยู่ในระหว่างการรับโทษอยู่ภายในเรือนจำ

เด็กและเยาวชน หมายถึง เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิน เป็นเด็กและเยาวชนที่ได้รับการลงโทษ หรือการใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน และกำลังอยู่ในระหว่างการฝึกอบรมที่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน หรือเป็นเด็กและเยาวชนที่ได้รับการลงโทษ หรือการใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนแล้ว

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงลักษณะของการกระทำผิดของพฤติกรรมกรรมการปาหีน
2. ได้ทราบถึงสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมกรรมการปาหีนโดยการอธิบายด้วยทฤษฎีการเรียนรู้
3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลไปใช้เป็นแนวทางป้องกัน ควบคุมและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจากพฤติกรรมกรรมการปาหีน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง “ทฤษฎีการเรียนรู้กับพฤติกรรมการปาหีน: การศึกษาแนวทางการป้องกัน ควบคุมและแก้ไขปัญหายาอาชญากรรม” ผู้วิจัยใช้แนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ เพื่ออธิบาย พฤติกรรมการเลียนแบบการปาหีน และสิ่งที่ค้นพบในงานวิจัยนี้ได้แก่ ทฤษฎีทางสังคมวิทยาและอาชญาวิทยา คือ แนวคิดเรื่องกระบวนการกลุ่ม (Group Process) แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องแก๊ง (Gangs) ทฤษฎีพฤติกรรมเบี่ยงเบนและสาเหตุของการกระทำผิด (Deviant Behavior and Cause of Crime) ทฤษฎีการเรียนรู้ (Social Learning Theory) และทฤษฎีการป้องกันและควบคุมอาชญากรรม (Crime Prevention and Control Theory) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎี

1.1 แนวคิดเรื่องกระบวนการกลุ่ม (Group Process)

กลุ่มคือ จำนวนคนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปที่เข้าร่วมปฏิบัติเกี่ยวข้องต่อกัน มีการรับรู้ถึงการเป็นสมาชิกของกลุ่ม โดยปกติจำนวนคนของกลุ่มๆหนึ่งจะน้อยกว่า 10 คน และส่วนมากแล้วน้อยกว่า 6 คน (สำหรับกลุ่มขนาดเล็ก) แต่ถ้าขอบเขตของงานในองค์กรกว้างขวางขึ้นจำนวนสมาชิกจะมากขึ้น ขอบเขตของงานจึงเป็นตัวกำหนดขนาด (ชงชัย สันติวงษ์, 2533; อ้างถึงใน อัมรินทร์ ศรีรัตอำไพ, 2548: 17)

1.1.1 ความหมาย

พอล บี ฮาร์ตัน และ เซสเตอร์ แอล ฮันท์ (1976; อัมรินทร์ ศรีรัตอำไพ, 2548: 17) ได้ให้ความหมายกลุ่มสังคมว่า กลุ่มสังคมคือ กลุ่มคนที่ไม่เพียงแต่มีความใกล้ชิดกันทางร่างกายเท่านั้น แต่จะต้องมีการกระทำต่อกันทางสังคม มีการเร้า การตอบสนองซึ่งกันและกัน มีการติดต่อสัมพันธ์กัน มีความรู้สึกว่าเป็นพวกเดียวกันมีความเชื่อในด้านค่านิยมคล้ายกัน มีลักษณะดังนี้ (จรัญ พรหมอยู่, 2526; อ้างถึงใน อัมรินทร์ ศรีรัตอำไพ, 2548: 17)

- 1) คนในกลุ่มมีการปะทะสังสรรค์กัน
- 2) คนในกลุ่มมีความรู้สึกว่าเขาเป็นสมาชิกของกลุ่ม
- 3) คนในกลุ่มมีสถานภาพ และบทบาท มีการแบ่งงานกันทำ รวมทั้งมีการกำหนดสิทธิและหน้าที่ของสมาชิก

4) คนในกลุ่มมีบรรทัดฐาน (Norms) และค่านิยม (Social value) ยึดเป็นแนวเดียวกัน

พลูตัส (Paulus, 1989; จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2551: 235-237) ให้ความหมายว่า กลุ่ม ประกอบด้วยบุคคลที่มีปฏิสัมพันธ์กันตั้งแต่สองคนขึ้นไป ซึ่งมีเป้าหมายร่วมกัน มีความสัมพันธ์คงที่ และบางครั้งมีการขึ้นต่อกัน รวมทั้งเข้าใจได้ว่าเขาต่างก็เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม

เกณฑ์การกำหนดความเป็นกลุ่ม ได้แก่

1) มีลักษณะที่เรียกว่า มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน (Interact) อย่างใดอย่างหนึ่งไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อมก็ตาม

2) มีลักษณะที่เรียกว่าขึ้นต่อกันหรือมีการพึ่งพาอาศัยระหว่างกันและกัน (Interdependent) ในบางท่าที กล่าวคือ ถ้ามีอะไรเกิดขึ้นแก่คนหนึ่งมักจะมีผลกระทบต่อคนอื่นๆ ด้วย

3) มีความสัมพันธ์ระหว่างพวกเขามีลักษณะบางประการที่มีความคงที่ (Stable) และยืดหยุ่นผ่านช่วงเวลาอันยาวนาน (เป็นสัปดาห์ เดือน หรือหลายปี)

4) แต่ละคนมีส่วนร่วมในการแบ่งปันความรับผิดชอบอย่างน้อยที่สุดเพื่อบรรลุถึงเป้าหมาย

5) ปฏิสัมพันธ์ของเขามีโครงสร้าง (Structure) ในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งเพื่อจะได้แสดงหน้าที่ความรับผิดชอบในตนเองเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันในแต่ละครั้งที่พบกัน

6) บุคคลที่เกี่ยวข้องในกลุ่มตระหนักดีว่าเขาต่างเป็นสมาชิกของกลุ่ม และตระหนักถึงสัมพันธภาพที่คงทนถาวรในหมู่พวกเขาได้เป็นอย่างดี

ความหมายของกลุ่มจะพูดให้เข้าใจง่าย ในทางจิตวิทยากลุ่มหมายถึง จำนวนของคนตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไปที่

1. มีจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ร่วมกัน

2. มีการเกี่ยวข้องต่อกันกับคนอื่นๆ ในกลุ่มเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกลุ่ม

กลุ่ม

3. มีการคำนึงถึงคนอื่นๆ ในกลุ่ม

4. มีการรับรู้ว่าเขาเหล่านั้นก็เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม

โดยสรุปกลุ่มสังคม (Social Group) ก็คือกลุ่มคน แต่เป็นกลุ่มคนประเภทที่มีการปะทะสังสรรค์ มีการกระทำต่อกันตามบรรทัดฐานและค่านิยมที่ถือปฏิบัติ โดยที่ผู้คนเหล่านั้นมีความรู้สึกเป็นพวกเดียวกัน

1.1.2 การก่อเกิดของกลุ่ม

กลุ่มจะพัฒนาได้จะต้องผ่านขั้นตอนสำคัญคือการก่อเกิด เมื่อกลุ่มเกิดขึ้น กลุ่มจะดำรงอยู่และพัฒนาเรื่อยมา เพื่อตอบสนองความต้องการของสมาชิก และก่อให้เกิดประโยชน์กับสมาชิก คือ กลุ่มจะพัฒนาได้จะต้องผ่านกระบวนการ 4 ขั้นคือ (ธงชัย สันติวงษ์, 2533; อ้างถึงใน อัมรินทร์ ศรีรัตอำไพ, 2548: 18)

- 1) การรวมกลุ่ม (Forming)
- 2) การขจัดข้อแตกต่างของสมาชิกในกลุ่ม (Storming)
- 3) การกำหนดบรรทัดฐานของกลุ่ม (Norming)
- 4) การปฏิบัติงานของกลุ่ม (Performing)

กระบวนการขั้นแรกในการก่อตั้งกลุ่มขึ้นมา กลุ่มจะเกิดขึ้นได้ดังนี้ คือ การรวมกลุ่มบรรดาสมาชิกที่จะเข้ามารวมกลุ่มนั้น จะเริ่มคำนึงถึงความสำคัญของกลุ่ม โดยหวังว่ากลุ่มจะสามารถตอบสนองทั้งทางด้านความสำเร็จของงาน และความต้องการของตนเอง มีการกำหนดผู้นำขึ้นมา จัดความสัมพันธ์ระหว่างงานกับคน รวมทั้งพฤติกรรมที่ต้องปฏิบัติ จากนั้นก็เริ่มเข้าสู่กระบวนการขั้นที่สองคือ ระยะเวลาขจัดข้อแตกต่างที่เกิดขึ้น อันเนื่องมาจากการมีทัศนคติ ค่านิยมที่อาจแตกต่างกันไประหว่างบรรดาสมาชิกด้วยกัน หรือระหว่างสมาชิกกับงานที่จะต้องปฏิบัติ ซึ่งระยะต้นๆ สมาชิกบางคนอาจจะต่อต้าน หรือไม่เห็นด้วยกับข้อปฏิบัติที่กลุ่มได้กำหนดขึ้น แต่เมื่อได้มีการขจัดข้อแตกต่างแล้ว สมาชิกทั้งหลายก็เริ่มที่จะเข้าใจ มีทัศนคติและค่านิยมที่เหมือนกัน ความเป็นกลุ่มเริ่มมีระเบียบมากขึ้น เพื่อยึดถือเป็นมาตรฐานที่จะต้องปฏิบัติตาม พฤติกรรมต่างๆของสมาชิกจะต้องเป็นไปในแนวทางที่ได้มีการกำหนดไว้ เมื่อกลุ่มมีการกำหนดบรรทัดฐาน ขึ้นมาเพื่อใช้เป็นแนวยึดถือปฏิบัติแล้ว ความสามัคคีภายในกลุ่มก็จะเกิดตามมา จากนั้นก็เริ่มเข้าสู่กระบวนการขั้นสุดท้าย คือ การปฏิบัติการ กลุ่มพร้อมที่จะมุ่งมั่นในการปฏิบัติการเพื่อที่จะให้บรรลุหรือประสบผลสำเร็จในงาน พลังของกลุ่มมีอิทธิพลมากในเรื่องนี้ (ธงชัย สันติวงษ์, 2533; อ้างถึงใน อัมรินทร์ ศรีรัตอำไพ, 2548: 19)

การก่อตั้งกลุ่มมีจุดมุ่งหมายต่างกันหลายแบบ จึงทำให้การสร้างกลุ่มมีหลายรูปแบบซึ่งอาจจะแบ่งได้หลายลักษณะดังนี้ (ธงชัย สันติวงษ์, 2533; อ้างถึงใน อัมรินทร์ ศรีรัตอำไพ, 2548: 19)

- กลุ่มที่สร้างขึ้นตามความต้องการ หรือตามท้องถื่นที่กำหนด ซึ่งเรียกว่ากลุ่มที่เป็นทางการ (Formal Group)
- กลุ่มที่เกิดขึ้นโดยองค์กรไม่ได้กำหนด เรียกว่า กลุ่มไม่เป็นทางการ (Informal Group)

- กลุ่มที่สร้างขึ้นเพื่อปฏิบัติงานให้ลุล่วงไปเรียกว่า กลุ่มปฏิบัติงาน (Task Group)

- กลุ่มที่สร้างขึ้นโดยมีความสนใจเหมือนกัน เรียกว่า กลุ่มที่มีความสนใจร่วมกัน (Interest Group)

กรีนส์เบิร์กและบาร์เร็น (Greenberg & Baren, 1993; จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2551: 239-240) พบว่า การที่คนเราเข้ากลุ่มมีเหตุผลต่าง ๆ กัน ดังนี้

1) กลุ่มช่วยตอบสนองความต้องการทางจิตใจและความต้องการทางสังคมให้แก่เรา เช่น ความรู้สึกเป็นเจ้าของ เป็นส่วนหนึ่ง ได้รับความสนใจโยติ และความรักใคร่ผูกพัน เป็นต้น

2) กลุ่มช่วยเราให้สามารถบรรลุเป้าหมายบางอย่างที่เราไม่อาจกระทำได้ตามลำพัง เช่น งานบางอย่างที่ต้องทำเป็นกลุ่มหรือต้องใช้คนหลายคนซึ่งไม่สามารถกระทำได้เองตามลำพัง

3) สมาชิกกลุ่มช่วยหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสารให้แก่กันและกัน ซึ่งเราโดยลำพังไม่อาจกระทำได้ ตัวอย่างเช่น ปัจเจบุคคลมักถูกปฏิเสธไม่ให้เข้าถึงข้อมูลที่หวงห้ามหรือข้อมูลที่ละเอียดอ่อนบางประเภทแต่สามารถกระทำได้ในนามกลุ่ม

4) กลุ่มช่วยให้บรรลุถึงความต้องการความมั่นคงปลอดภัย โดยช่วยป้องกันการรุกรานจากบุคคลอื่น

5) สมาชิกกลุ่มต่างมีส่วนช่วยสร้าง “เอกลักษณ์ทางสังคม” (Social Identity) ในทางบวกให้แก่กัน ซึ่งสิ่งนี้กลายเป็นส่วนหนึ่งของ “อัตตา หรือมโนทัศน์แห่งตน” (Self Concept)

นิวคอมบ์ (Newcomb, 1956; จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2551: 240-241) กล่าวถึงเหตุผลที่บุคคลเข้ากลุ่มว่า เนื่องมาจากกลุ่มตอบสนองความต้องการและความพอใจที่สำคัญๆแก่สมาชิก ดังนี้

1) ความดึงดูดระหว่างบุคคล พบว่าเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลในการรวมกลุ่มมากที่สุด

2) กิจกรรมของกลุ่มปัจเจกบุคคลอาจถูกดึงดูดเข้ากลุ่มเพราะพอใจสิ่งๆที่สมาชิกทำ เช่น กิจกรรมค่ายฤดูร้อน รวมทั้งพอใจในการได้อยู่ร่วมกันในกลุ่มนั้น ซึ่งก่อให้เกิดความชื่นชอบตามมา

3) เป้าประสงค์ของกลุ่ม เป็นการยากที่จะแยกกิจกรรมกลุ่มจากเป้าประสงค์ของกลุ่ม ปัจเจกบุคคลอาจผูกพันกับกลุ่มเพราะเขาชอบกิจกรรมของกลุ่มและขณะเดียวกันเห็นว่าเป้าประสงค์ของกลุ่มมีคุณค่า

4) สมาชิกภาพของกลุ่ม สมาชิกภาพในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งในตัวของมันเองอาจเป็นรางวัลสำหรับปัจเจกบุคคล ซึ่งนอกเหนือไปจากกิจกรรมของกลุ่มหรือเป้าหมายของกลุ่ม เนื่องจากสัมพันธภาพช่วยลดความวิตกกังวลลง

โรบบิ้น (Robbin, 1993; จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2551: 241-243) เชื่อว่า คนเรารวมกลุ่มเพราะกลุ่มสามารถตอบสนองความต้องการต่างๆของคนเรา ดังนี้

1) ความมั่นคงปลอดภัย (Security) การอยู่ร่วมกันจำนวนมากก่อให้เกิดความขัดแย้ง หรือจุดแข็ง (Strength) ขึ้น และสามารถต้านทานการคุกคามได้มากกว่า (Threats) จึงเป็นที่มาแห่งความคิดเกี่ยวกับการรวมเป็นสหภาพ ภูมิภาค ฯลฯ

2) สถานภาพ (Status) กลุ่มทำให้เกิดสถานภาพที่อ้างอิงได้ว่าเป็นใคร เป็นสมาชิกขององค์กรใด

3) ความเคารพนับถือตนเอง (Self-Esteem) การเข้ากลุ่มทำให้รู้สึกที่เราเป็นคนสำคัญคนหนึ่ง เป็น Somebody มิใช่เป็น Nobody เพราะกลุ่มสร้างให้เกิดความรู้สึกว่าตัวเองเป็นคนมีค่า (Self-Worth) มากกว่าคนนอกกลุ่ม ทำให้รู้สึกว่าการต้องการ (Need) ได้รับการตอบสนอง และรู้สึกเติบโตขึ้น

4) ความผูกพัน (Affiliation) กลุ่มช่วยเติมความต้องการทางสังคมของคนที่เต็ม ผู้คนจะรู้สึกสนุกสนานกับการปฏิสัมพันธ์ที่มาพร้อมกับกลุ่มเพื่อนสมาชิก การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มมีนัยสำคัญต่อการสร้างมิตรภาพและสัมพันธภาพทางสังคมให้สมบูรณ์ขึ้น

5) อำนาจ (Power) การที่ปัจเจกบุคคลมารวมกันเป็นกลุ่มก่อให้เกิดอำนาจขึ้น ซึ่งเป็นพลังอำนาจที่ปัจเจกบุคคลแต่ละคน โดยลำพังไม่อาจกระทำการให้บรรลุผลดังกล่าวได้ แต่พลังอำนาจดังกล่าวมิใช่อำนาจที่สามารถสั่งการให้คนอื่นทำตามความต้องการของตน รักษาผลประโยชน์ของตนจากการบริหารจัดการที่ไม่สมเหตุสมผล กรณีนี้ปัจเจกบุคคลจึงเข้าร่วมตัวกันกับผู้อื่นเพื่อต่อรองให้ได้มาซึ่งสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

การเข้าร่วมกลุ่มแบบไม่เป็นทางการ เป็นเสมือนเวทีที่เปิดโอกาสให้ปัจเจกบุคคลได้ฝึกหัดใช้อำนาจเหนือผู้อื่น และสำหรับปัจเจกบุคคลผู้ซึ่งใฝ่ฝันที่จะมีอิทธิพลเหนือผู้อื่นนั้น กลุ่มเปิดโอกาสให้คนนั้นมีตำแหน่งเป็นผู้นำอย่างเป็นทางการในองค์กรนั้นๆได้และผู้นำของกลุ่มอาจขอร้องให้สมาชิกเชื่อฟัง หรือทำการตามที่ร้องขอได้ ดังนั้น ผู้ต้องการมีอำนาจมาก กลุ่มสามารถเป็นพลวัตปัจจัยเติมส่วนที่ขาดหายไปให้เต็มได้

6) การบรรลุเป้าหมาย (Goal Achievement) ในองค์กรหนึ่งๆพบว่า คณะทำงาน (Task Group) ที่ได้รับมอบหมายภารกิจหนึ่งๆสามารถที่จะระดมสมอง ความรู้ และ

อำนาจในการสร้าง คิดค้น เทคนิควิธีการต่างๆเพื่อทำให้องค์การบรรลุเป้าหมายได้สำหรับงานที่มีความยากเกินกว่าบุคคลเดียวจะทำได้

1.1.3 ชนิดของกลุ่ม

กลุ่มมีอยู่ด้วยการหลายชนิด ดังนี้ (จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2551: 237-239)

1. กลุ่มที่เป็นทางการ (Formal Group) และกลุ่มที่ไม่เป็นทางการ (Informal Group)

กลุ่มที่เป็นทางการ หมายถึง กลุ่มที่จัดตั้งขึ้นตามโครงสร้างขององค์การที่มีการกำหนดภารกิจงานที่ชัดเจน แต่ละคนมีหน้าที่เฉพาะของตนเอง

กลุ่มที่ไม่เป็นทางการ หมายถึง กลุ่มที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติของสังคม ภายใต้สภาพแวดล้อมต่างๆ เพื่อสนองความต้องการของสังคม เป็นกลุ่มที่ไม่มีโครงสร้างและการจัดองค์การระเบียบและกติกาที่ชัดเจน ถ้าไม่ปฏิบัติตามไม่ผิดกฎหมายแต่ผิดบรรทัดฐานของกลุ่ม

2. กลุ่มบังคับบัญชา (Command Group) และกลุ่มปฏิบัติการกิจ (Task Group)

กลุ่มบังคับบัญชา หมายถึง กลุ่มตามแผนภูมิการ้องค์การที่ทำหน้าที่บริหารจัดการ และรับรายงานจากกลุ่มปฏิบัติตามสายการบังคับบัญชา

กลุ่มปฏิบัติการกิจ หมายถึง กลุ่มที่ปฏิบัติหน้าที่ส่วนของตนร่วมกัน เพื่อให้ภารกิจบรรลุผล มีข้อสังเกตว่า กลุ่มบังคับบัญชาทั้งหมดเป็นกลุ่มปฏิบัติการกิจด้วย เพราะกลุ่มปฏิบัติการกิจสามารถตัดขวางหน่วยงานได้

3. กลุ่มผลประโยชน์ (Interest Group) และกลุ่มเพื่อน (Friendship Group)

กลุ่มผลประโยชน์ หรือกลุ่มสนใจร่วมกัน หมายถึง กลุ่มที่ทำงานร่วมกัน เพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์เฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่งซึ่งต่างก็ให้ความสนใจหวังใ

กลุ่มเพื่อน เป็นกลุ่มที่พัฒนาขึ้นเนื่องจากสมาชิกแต่ละคนต่างก็มีต่างก็แบ่งปันแลกเปลี่ยนลักษณะต่างๆแก่กันอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง

อย่างไรก็ตาม กลุ่มที่เป็นทางการมักจะมีกลุ่มที่ไม่เป็นทางการแทรกอยู่

1.1.4 การดำรงอยู่และการพัฒนาการของกลุ่ม

กลุ่มต่างๆที่กล่าวมาจะมีการกระทำทางสังคมต่อกัน เพื่อให้กลุ่มสามารถทำหน้าที่ตอบสนองวัตถุประสงค์ของกลุ่ม ซึ่งต้องอาศัยปัจจัยสำคัญหลายประการ เช่น ความสามัคคีของกลุ่ม องค์ประกอบที่มีส่วนสัมพันธ์กับแรงจูงใจ ตลอดจนการมีกฎระเบียบและคณะทำงานที่เหมาะสม กล่าวคือ (อัมรินทร์ ศรีรัตอำไพ, 2548: 19-20)

1. ความสามัคคีของกลุ่ม

กลุ่มที่มีค่านิยม ทักษะคติ การคาดหวัง และมาตรฐานของพฤติกรรมของสมาชิกเหมือนกันหรือตรงกันมากเท่าใด กลุ่มนั้นย่อมจะมีความสามัคคีมากขึ้นเท่านั้น ความสามัคคีของกลุ่ม อาจก่อให้เกิดผลดีอย่างมากต่อองค์กร แต่ขณะเดียวกันความสามัคคีของกลุ่มก็อาจก่อให้เกิดผลเสียอย่างมากต่อองค์กรเหมือนกัน ถ้าหากความสามัคคีเป็นไปในทางขัดแย้ง หรือบิดเบือนไปจากเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของส่วนร่วม

ปัจจัยต่างๆที่มีอิทธิพลต่อความสามัคคีของกลุ่ม คือ

1) ความมีลักษณะที่เหมือนกันของกลุ่ม ถ้าหากสมาชิกของกลุ่มมีค่านิยมหรือฐานะเหมือนกัน กลุ่มนั้นก็จะมีสามัคคีกันมาก

2) การแยกตัวออกมา ยิ่งกลุ่มที่ได้แยกตัวหรือถูกแยกตัวออกจากกลุ่มอื่นมากเท่าใด กลุ่มนั้นก็ยังมีแนวโน้มที่จะมีความสามัคคีมากขึ้นเท่านั้น ในลักษณะมีความเข้าใจและเห็นอกเห็นใจกัน และในทางเดียวกัน สมาชิกของกลุ่มก็จะมีแนวโน้มที่จะมีค่านิยม หรือมาตรฐานของพฤติกรรมตรงกันมากขึ้นด้วย ดังนั้นหากกลุ่มทำงานที่มีขนาดเล็กๆและถูกแยกตัวออกจากกลุ่มอื่นๆในองค์กรก็ยังมีระดับของความสามัคคีสูงขึ้น และมีความพร้อมเพรียงกันมากขึ้น

3) แรงกดดันจากภายนอก การที่กลุ่มมีปฏิกริยาได้ตอบสนองต่อแรงกดดันจากภายนอก จะเป็นแนวทางที่ทำให้กลุ่มสามารถพัฒนาความสามัคคีขึ้นมาได้อย่างรวดเร็ว แรงกดดันจากภายนอกจะมีหลายรูปแบบ เช่น ความขัดแย้งระหว่างสหภาพกับฝ่ายบริหาร การแข่งขันกันระหว่างกลุ่ม ความไม่ไว้วางใจระหว่างบุคคลฝ่ายให้คำแนะนำปรึกษาและฝ่ายปฏิบัติหรือปฏิกริยาตอบโต้ต่อหัวหน้างานที่เป็นคนเผด็จการ

4) ขนาดของกลุ่ม ขนาดของกลุ่มมีผลกระทบต่อความสามัคคีของกลุ่ม ถ้าหากกลุ่มมีขนาดเล็ก เช่น 2-3 คน อาจจะสามารถไม่เพียงพอที่จะปฏิบัติงานให้ลุล่วงไปได้ด้วยดี ในทางกลับกัน ถ้ากลุ่มมีขนาดใหญ่เกินไป การติดต่อสื่อสารของสมาชิกในกลุ่มอาจจะยุ่งยาก สลับซับซ้อน ขาดตอน สมาชิกของกลุ่มอาจจะไม่มีโอกาสเพียงพอที่จะสร้างความพึงพอใจให้กับความต้องการของตนได้ ดังนั้น กลุ่มที่มีขนาดที่เหมาะสมจะมีความสามัคคีสูง อย่างไรก็ตาม ได้มีการพิสูจน์พบว่า กลุ่มที่มีสมาชิกมากขึ้นตั้งแต่ 7 คนขึ้นไป จะไม่มีความแตกต่างกันเท่าไรนัก

5) บรรยากาศทั้งภายในและภายนอกของกลุ่ม ถ้าหากบรรยากาศภายในของกลุ่มเป็นแบบเปิดคือ มีความสัมพันธ์ถึงกันระหว่างบรรดาสมาชิกภายในกลุ่มและเป็นที่ยอมรับด้วยความสามัคคีจะเพิ่มขึ้น แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าบรรยากาศภายนอกของกลุ่มเป็นไปในทางลบ

คือ เป็นปฏิกิริยาต่อบรรดาสมาชิกของกลุ่ม จะมีความสามัคคีเพิ่มขึ้น แต่ก่อให้เกิดผลในทางลบเช่นกัน คือผลผลิตลดลง

6) ผู้นำของกลุ่ม จะมีอิทธิพลต่อความสามัคคีเป็นอย่างมาก โดยปกติผู้นำกลุ่มจะต้องปฏิบัติหน้าที่ 2 อย่างด้วยกันคือ ในทางหนึ่งเขาจะเป็นผู้ริเริ่มและสั่งการหรือกำกับคนในกลุ่ม และอีกทางหนึ่งจะต้องเป็นผู้ประสานงานให้มีความกลมเกลียวกัน และสัมพันธ์ฉันมิตรในระหว่างสมาชิก ถ้าหากผู้นำคนใดสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ดีในหน้าที่ประการหลังนี้ ก็ย่อมทำให้กลุ่มกลมเกลียวกันยิ่งขึ้น

2. แรงจูงใจ

การทำงานทุกอย่างจะก่อให้เกิดผลสำเร็จได้นั้น แรงจูงใจเป็นตัวการที่จะก่อให้เกิดความสำเร็จ ซึ่งอาจจะแบ่งเป็นสองประการคือ แรงจูงใจภายนอก ซึ่งได้แก่ สิ่งแวดล้อมต่างๆที่อยู่รอบตัวเรา ซึ่งจะเป็นตัวแปรทำให้แรงจูงใจเกิดการเปลี่ยนแปลง และแรงจูงใจภายในได้แก่ สิ่งที่เกิดขึ้นภายในร่างกายของบุคคลซึ่งเป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นได้ ประกอบด้วยความต้องการ (Needs) ทักษะ (Attitudes) ค่านิยม (Value) ความตั้งใจ (Attention) สิ่งเหล่านี้จะเป็นตัวก่อให้เกิดความเป็นปึกแผ่น และช่วยสร้างสถาบันให้เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถดำรงอยู่ และมีพัฒนาการต่อไป

เฮอริชเบอร์ก (Frederich Herzberg) ได้เสนอความคิดเกี่ยวกับปัจจัยในการกระตุ้น หรือจูงใจให้คนทำงาน คือตัวงานที่ทำนั่นเอง เพราะหากว่างานที่ทำนั้นสามารถทำให้มีความสุขได้ ทุกคนก็ย่อมมีความพร้อมที่จะทำงาน ซึ่งคนทำงานก็จะมีความรู้สึกต่องานที่ทำดังนี้

1) รู้สึกว่าเขาได้รับความสำเร็จในการทำงานของตน ได้รู้ว่าตนมีส่วนร่วมอย่างสำคัญที่จะช่วยให้บรรลุเป้าหมายของกลุ่มหรือของหน่วยงาน

2) รู้สึกว่างานที่ทำเป็นสิ่งท้าทาย มีคุณค่าต่อโอกาสในการเจริญเติบโตของชีวิตเขา

3) รู้สึกว่าได้รับการยอมรับนับถืออย่างจริงจังในผลสำเร็จของงานที่ทำ

4) รู้สึกว่ามีอิสระที่จะทำงานตามที่ตนได้รับมอบหมาย โดยใช้ความคิดริเริ่มของตนเองอย่างเต็มที่

5) รู้สึกว่าได้รับการพัฒนามีโอกาสก้าวหน้าทั้งในด้านความสามารถและประสบการณ์

6) รู้สึกว่างานที่ทำน่าสนใจ ไม่น่าเบื่อหน่าย ไม่ต้องทำงานซ้ำซาก มีขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ไม่ยุ่งยาก

3. กฎระเบียบและคณะกรรมการกลุ่ม

การสร้างสถาบันเป็นสิ่งที่ไม่ยากนัก ในระยะเริ่มแรกในเมื่อเรามีเครื่องมือหรืออุปกรณ์เพียงพอ แต่ความยากลำบากอยู่ตรงที่การทำในสิ่งที่เราสร้างขึ้นมานั้น ได้กลายมาเป็นสถาบันอย่างแท้จริงต่างหาก ส่วนประกอบทางวัตถุของสถาบันแม้ว่าจำเป็นต้องมีแต่ก็ไม่ใช้สาระสำคัญที่จะทำให้สถาบันนั้นดำรงอยู่ได้อย่างยาวนานเลย การทำหน้าที่สนองตอบความต้องการของสมาชิกได้อย่างแท้จริงต่างหาก จะเป็นเครื่องประกันได้อย่างดีว่า สถาบันที่สร้างขึ้นมานั้นจะกลายมาเป็นสถาบันทางสังคมอย่างมีความหมาย นั่นคือ ผู้คนยอมรับในบทบาทหน้าที่ที่มีการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่ตั้งไว้อย่างจริงจังและต่อเนื่อง มีอายุยืนยาวนาน กระบวนการที่จะทำให้เป็นสถาบันอย่างแท้จริง จึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะบ่งชี้ว่าการสร้างสถาบันนั้นประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด

เมื่อพิจารณาในด้านพฤติกรรมของกระบวนการทำให้เป็นสถาบันอย่างน้อยจะต้องประกอบด้วยสิ่งต่างๆ เหล่านี้คือ (สุพรรณิ ไชยอำพร, 2534; อ้างถึงใน อัมรินทร์ ศรีรัตอำไพ, 2548: 21)

- 1) กฎระเบียบของสถาบัน ซึ่งเป็นตัวประกาศโครงสร้างของสถาบันหรือการทำหน้าที่
- 2) บุคลากรหรือผู้นำซึ่งรวมทั้งผู้ทำงานต่างๆ เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้
- 3) ทรัพยากรของสถาบันซึ่งรวมทั้งเงินทุนสำหรับการดำเนินงานด้วย
- 4) ความร่วมมือหรือการมีส่วนร่วมของสมาชิกผู้ได้รับประโยชน์
- 5) ความเป็นธรรมในการแบ่งปันผลประโยชน์ หรือความทั่วถึงและเพียงพอในการสนองความต้องการด้านใดด้านหนึ่งของสมาชิก
- 6) ความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรม
- 7) ความสามารถในการปรับตัว หรือความพร้อมที่จะแข่งขันกับที่อื่น ที่มีวัตถุประสงค์ใกล้เคียงกัน

ขั้นตอนพัฒนาสู่การรวมกลุ่ม (จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2551 : 243-245) การรวมกลุ่มแต่ละครั้งจะมีขั้นตอน 5 ขั้นตอน คือ

ขั้นก่อนการรวมตัว (Pre Stage 1) เป็นขั้นก่อนการรวมตัวกันเป็นกลุ่ม สมาชิกมีลักษณะกระจัดกระจายไร้ทิศทาง

ขั้นที่ 1 ขั้นการรวมตัว (Forming) เป็นขั้นแรกของการรวมกลุ่ม มีลักษณะไม่แน่นอน ทั้งในเรื่องวัตถุประสงค์ เป้าหมาย โครงสร้าง และผู้นำสมาชิกจะมีลักษณะ “ชิมลาง”

เพื่อพิจารณาว่าจะแสดงพฤติกรรมทำให้อย่างไรจึงจะเหมาะสม ขั้นตอนนี้จะเสร็จสมบูรณ์เมื่อสมาชิกเริ่มคิดว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม

ขั้นที่ 2 ขั้นพายุบูแคม (Storming) เป็นขั้นที่มีความขัดแย้งภายใน สมาชิกยอมรับการมีอยู่ของกลุ่ม แต่มีแรงต่อต้านต่อการรวมกลุ่มกับการเป็นปัจเจกบุคคล ต่อจากนั้นจะมีความขัดแย้งต่อต้านต่อใครก็ตามที่เป็นผู้ควบคุมกลุ่ม เมื่อขั้นตอนนี้สมบูรณ์จะมีการจัดลำดับขั้นที่แน่นอนระหว่างผู้นำและสมาชิกกลุ่ม

ขั้นที่ 3 ขั้นสร้างกฎเกณฑ์ของกลุ่ม (Norming) เป็นขั้นตอนเมื่อสัมพันธ์ภายในในกลุ่มระหว่างกันและกันเริ่มใกล้ชิดสนิทสนมขึ้นและกลุ่มมีการรวมตัวกันเหนียวแน่นขึ้น (Cohesiveness) จนแสดงออกถึงเอกลักษณ์ของกลุ่ม (Group Identity) และมีมิตรภาพที่ดี (Camaraderie) อย่างชัดเจน ขั้นสร้างกฎเกณฑ์ของกลุ่มจะสมบูรณ์เมื่อโครงสร้างของกลุ่มแข็งแกร่ง สมบูรณ์ (Solidifies) และกลุ่มมีการผสมกลมกลืนหรือหลอมละลายพฤติกรรมของสมาชิกให้กลืนเป็นเนื้อเดียวกันกับกลุ่ม

ขั้นที่ 4 ขั้นลงมือกระทำ (Performing) เมื่อกลุ่มมีการแบ่งหน้าที่กันชัดเจนขึ้น และสมาชิกมีการยอมรับบทบาทหน้าที่ดังกล่าว กลุ่มจะย้ายถ่ายเทพลังงานและจุดสนใจจากที่ใช้เวลาหมดไปต่อการพยายามทำความเข้าใจและเรียนรู้ซึ่งกันและกันไปสู่การกระทำต่อภารกิจที่อยู่เบื้องหน้าของกลุ่ม

สำหรับกลุ่มทำงานที่เป็นกลุ่มถาวร เมื่อมีการลงมือทำงานแล้ว ถือว่าภารกิจในขั้นตอนนี้สมบูรณ์แล้ว แต่สำหรับกลุ่มที่รวมตัวกันเป็นการเฉพาะกิจ คณะทำงานชั่วคราว และทีมงาน ยังมีขั้นตอนที่พัฒนาต่อไป

ขั้นที่ 5 ขั้นสลายตัว (Adjourning) ในขั้นนี้กลุ่มเตรียมตัวที่จะสลายตัว ภารกิจที่กระทำขั้นสูงไม่ได้เป็นภารกิจแรกๆที่กลุ่มเลือกกระทำก่อนเรื่องอื่นๆอีกต่อไป จุดสนใจกลับมุ่งไปที่การยุติกิจกรรมความรับผิดชอบของสมาชิกจะแตกต่างกันไป บ้างก็ดีโทษดีพาย บ้างก็ดื่มด่ำกับผลสำเร็จของกลุ่ม บ้างก็รู้สึกเศร้า โศกเสียใจต่อการที่ต้องจากกัน และอาลัยอาวรณ์ต่อมิตรภาพที่ได้รับระหว่างใช้ชีวิตร่วมกันในกลุ่ม

จากการนำเสนอแนวคิดเรื่องกระบวนการกลุ่มข้างต้น การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาถึงผู้กระทำผิดที่รวมตัวกันเป็นกลุ่ม หรือแก๊งปาหิ่น ว่ามีลักษณะอย่างไร การก่อเกิดของกลุ่มมีความเป็นมาอย่างไร ชนิดกลุ่มเป็นแบบไหน การดำรงอยู่และพัฒนาการของกลุ่มจะเป็นเช่นไร ซึ่งเป็นการศึกษาถึงส่วนหนึ่งของเรื่อง พฤติกรรมการปาหิ่นมีลักษณะอย่างไร

1.2 แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องแก๊ง (Gangs)

1.2.1 นิยามของแก๊ง

Frederick Thrasher (1927: 57) คือ กลุ่มที่มีความใกล้ชิดกัน มีจุดเริ่มต้นของการเกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ และจากนั้นก็เป็นการรวมกันของความขัดแย้ง มันคือลักษณะที่เกิดขึ้นโดยรูปแบบของพฤติกรรมดังต่อไปนี้ คือ การพบกันแบบเผชิญหน้า การเคลื่อนไหวอย่างซุ่มน การเคลื่อนไหวผ่านพื้นที่อย่างเป็นหน่วย ความขัดแย้ง และการวางแผน ผลที่ได้จากพฤติกรรมร่วมดังกล่าวจะเป็นพัฒนาการของ ประเพณี การไม่สะท้อนถึงโครงสร้างภายใน การปฏิเสธต่อพวกพ้อง ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ขวัญกำลังใจ ความตระหนักในกลุ่ม และความผูกพันในอาณาเขตท้องถิ่น

Malcolm Klein (1971: 13) คือ กลุ่มของวัยรุ่นได้แสดงถึงความหลากหลายของความเป็นคนหนุ่มสาว ผู้ที่ (a) โดยทั่วไปจะรู้สึกถึงความแตกต่างของการรวมตัวโดยผู้อื่นในละแวกบ้านของพวกเขา (b) รู้สำนึกตนเองว่าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม (แทบจะไม่มีเปลี่ยนแปลงชื่อของกลุ่ม) และ (c) มีการเข้าร่วมในเหตุการณ์ที่กระทำความผิด ซึ่งถูกเรียกว่าเป็นการตอบสนองในทางลบ จากบรรดาผู้อยู่อาศัยในละแวกบ้าน และ/หรือ หน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมาย

Desmond Cartwright (1975: 149-150) คือ กลุ่มของบุคคลที่มีความใกล้ชิดและเข้าร่วมกัน โดยเป็นผู้ที่พบหน้ากันเป็นประจำอย่างน้อย และเป็นผู้ที่มิอยู่และมีกิจกรรมที่ถือว่าเกิดขึ้นจริง หรือมีความสามารถที่จะคุกคามสังคม

Walter Miller (1980; Siegel, L. J. , 1988: 325) คือ เป็นรูปแบบของตนเองในการคบหาสมาคมกับเพื่อน ผูกพันกันโดยมีความสนใจซึ่งกันและกัน มีการระบุถึงเอกลักษณ์ของความเป็นผู้นำ มีสายการพัฒนาของอำนาจ และคุณสมบัติอื่นๆขององค์กร ผู้ที่ลงมือกระทำเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะหรือผลประโยชน์ ซึ่งโดยทั่วไปจะรวมถึงการดำเนินการในกิจกรรมที่ผิดกฎหมายและการควบคุมโดยเฉพาะอาณาเขต สถานที่ หรือรูปแบบของกิจการ

G. David Curry and Irving Spergel (1988; Siegel, L. J. , 1988: 325) คือ กลุ่มที่ประกอบด้วยเด็กเยาวชนและผู้ใหญ่ที่ละเมิดกฎหมาย ซึ่งมีการจัดการที่ซับซ้อน แม้ว่าบางเวลาจะกระจัดกระจาย บางเวลาก็ประสานกัน มีการจัดตั้งกฎของความเป็นผู้นำและความเป็นสมาชิก แก๊งก็ทำงานในขอบเขตของอาชญากรรมเช่นเดียวกัน (แต่มีความสำคัญกว่าความรุนแรง) ภายในขอบข่ายของบรรทัดฐานและค่านิยมในการเคารพการสนับสนุนซึ่งกันและกัน ความสัมพันธ์ที่ขัดแย้งกับแก๊งอื่นๆ และประเพณีของเขตอิทธิพลของแก๊ง, ลีตัน และสัญญาณและสัญลักษณ์ กลุ่มย่อยของแก๊งบางทีก็มีการอนุโลมให้กระทำความผิดหรือมีรูปแบบอาชญากรรมที่หลากหลาย ตัวอย่างเช่น การค้ายาเสพติด การต่อสู้ของแก๊ง หรือ การลักขโมย

ดังนั้น แก๊ง คือ กลุ่มของเยาวชนหรือผู้ใหญ่ที่เข้าร่วมกันและมีพฤติกรรมกระทำผิด โดยที่ความเป็นแก๊งนั้นจะมีการเข้าร่วมที่มีระยะเวลายาวนาน มีลักษณะที่ซับซ้อนกว่ากลุ่ม คล้ายกับเป็นองค์กร มีโครงสร้างภายในแก๊ง เช่น มีหัวหน้าแก๊ง ซึ่งก็จะต้องมีสถานภาพที่เด่นชัด เป็นที่รู้จัก มีลำดับชั้นของสมาชิกภายในแก๊ง สมาชิกภายในแก๊งมีหน้าที่ของตน เป็นต้นว่า บางคนเป็นนักสู้ บางคนเป็นผู้ประสานงานต่อรองกับแก๊งอื่นๆ บางคนเป็นหัวขโมย นอกจากนี้แก๊ง ยังมีกฎระเบียบ เงื่อนไขต่างๆภายในแก๊ง มีพิธีการ ความเชื่อของแก๊ง มีการครอบครองพื้นที่หรืออาณาเขตใดอาณาเขตหนึ่ง

1.2.2 ประเภทของแก๊ง

Jeffrey Fagan (1989: Siegel, L. J. , 1988: 330-331) ได้ทำการวิเคราะห์พฤติกรรมของแก๊งในชิคาโก , ซานดิเอโก , ลอสแอนเจลิส และพบว่าส่วนใหญ่ของแก๊งนั้นจะเข้ากันหนึ่งใน 4 ประเภท ต่อไปนี้

1. แก๊งทางสังคม (Social Gang) จะเข้าร่วมในกิจกรรมการกระทำผิดบ้าง และมีการใช้ยาเสพติดอื่นเล็กน้อยกว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ หรือ ใช้กัญชา สมาชิกของแก๊งมีความสนใจในแง่มุมพฤติกรรมของกลุ่มในสังคม

2. แก๊งงานสังสรรค์ (Party Gang) จะเป็นการชุมนุมในเรื่องของการใช้และการขายยาเสพติด ในขณะที่เดียวกันก็จะไม่ยุ่งเกี่ยวกับ พฤติกรรมการกระทำผิด ยกเว้นในเรื่องการทำลายทรัพย์สินของสาธารณะหรือเอกชน การขายยาเสพติดจะถูกใช้เป็นช่องทางในการหาเงินให้กับสมาชิกที่ใช้ยาเสพติด

3. แก๊งที่กระทำความผิดอย่างร้ายแรง (Serious Delinquent Gang) จะเข้าร่วมในพฤติกรรมการกระทำผิดที่ร้ายแรง แต่จะละเว้นไม่ยุ่งเกี่ยวกับเรื่องการใช้ยาเสพติด ยาเสพติดจะถูกใช้เพียงเนื่องในโอกาสหรืองานทางสังคม

4. แก๊งการจัดการ (Organized Gang) ส่วนใหญ่จะหนักไปในการเข้าร่วมอาชญากรรม และ การค้าและการใช้ยาเสพติด การใช้และการค้ายาเสพติดเป็นผลเนื่องมาจากกระบวนการความสัมพันธ์กับอาชญากรรมรูปแบบอื่นๆ ตัวอย่างเช่น การกระทำความรุนแรงจะใช้เป็นควบคุมการค้ายาเสพติดที่เกินอาณาเขต การจัดการและการประสานงานที่ดีเป็นลักษณะของแก๊งที่ใกล้จะกลายเป็นรูปแบบของอาชญากรรมองค์กร

Cheryl Maxson and Malcolm Klein (1995: ; Siegel, L. J. , 1988: 332) พบว่าความสามารถในการจัดการภายในกลุ่มของแก๊ง ขึ้นอยู่กับ ขนาด ช่วงอายุ ระยะเวลาของการเป็นแก๊ง อาณาเขตของแก๊ง และ การกระทำอาชญากรรม

แก๊งแบบดั้งเดิม (The Traditional Gang) ในช่วง 20 ปีหรือมากกว่านี้ ประกอบด้วย กลุ่มย่อยที่ชัดเจน ขึ้นอยู่กับ อายุ บางเวลากลุ่มย่อยจะถูกแยกออกโดยบรรดาพลเคลวบ้านมากกว่าอายุ มีช่วงระยะห่างระหว่างอายุมาก (สมาชิกมีอายุตั้งแต่ 10-30 ปี) และกลุ่มมีขนาดใหญ่ประกอบด้วยสมาชิกเป็นร้อยคน อาณาเขตของแก๊งคือ บรรดาบ้านของสมาชิกในกลุ่มจะเป็นตัวกำหนดอาณาเขตอิทธิพลของแก๊ง

แก๊งแบบกึ่งดั้งเดิม (The Neo-Traditional Gang) เป็นอาณาเขตดินแดนใหม่ของแก๊ง มีขนาดเล็กกว่าและใหม่กว่าแก๊งแบบดั้งเดิม ซึ่งต่อมาก็จะมีการวิวัฒนาการกลายเป็นแก๊งแบบดั้งเดิมในที่สุด

แก๊งที่ถูกกดดัน (The Compressed Gang) เป็นแก๊งขนาดเล็กกว่าซึ่งประกอบด้วยสมาชิกน้อยกว่า 50 คน มีประวัติความเป็นมาที่ไม่ยาวนาน ไม่มีกลุ่มย่อย มีกลุ่มช่วงอายุที่แคบ มีอาณาเขตของแก๊งที่ไม่มากนัก

แก๊งรวมกลุ่ม (The Collective Gang) เป็นกลุ่มที่มีขนาดใหญ่ซึ่งคล้ายกับ “กลุ่มที่ไม่มีรูปแบบ” (Shapeless mass) ของสมาชิกที่เป็นวัยรุ่นและผู้ใหญ่ตอนต้น ซึ่งจะไม่มีการพัฒนาให้มีคุณลักษณะของแก๊งให้โดดเด่นไปกว่าแก๊งอื่นๆ

แก๊งชนิดพิเศษ (The Specialty Gang) เป็นแก๊งที่มีจุดเน้นในเรื่องอาชญากรรมมากกว่ากิจกรรมอื่นๆในสังคม ขนาดของแก๊งและความห่างของช่วงอายุมีขนาดเล็กกว่าแก๊งอื่นๆ ทำให้มีผลดีในเรื่องการกำหนดอาณาเขตของแก๊ง ซึ่งสามารถกำหนดให้ขึ้นอยู่กับ อาณาเขตของแก๊งหรือรูปแบบเฉพาะของอาชญากรรม เช่น เขตของยาเสพติด

Thrasher (1927: 58-68) กล่าวว่า ถ้าเงื่อนไขซึ่งเป็นที่ยอมรับยังคงดำเนินต่อไปอยู่ แก๊งมีแนวโน้มที่จะผ่านวิวัฒนาการตามธรรมชาติ จากการจัดการกลุ่มที่การกระจัดกระจายและอยู่อย่างหลวมๆกลายเป็นกลุ่มที่รวมกันเป็นปึกแผ่น ซึ่งเป็นตัวแทนของแก๊งโดยสมบูรณ์และจะเลือกรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งจากหลายรูปแบบก็ได้

แก๊งที่กระจัดกระจาย (The Diffuse Gang) รูปแบบนี้ของแก๊งไม่ได้เกิดขึ้นเกินไปกว่าขั้นพื้นฐาน ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันยังไม่ใช้สิ่งสุดท้าย ความภักดีของสมาชิกต่อคนอื่น ๆ แต่ละคน และ ต่อแก๊ง ไม่สามารถนับได้ และธรรมชาติของผู้นำอาจจะไม่รู้จักแน่นอน

แก๊งที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (The Solidified Gang) แก๊งที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันนี้คือผลของการพัฒนาที่ยาวนานและมีความขัดแย้งจริงจัง มีความภักดีและขวัญกำลังใจในระดับสูง และการกระทบกระทั่งกันภายในระดับเล็กๆจะก่อให้เกิดการรวมตัวกันอย่างดีในการต่อสู้ โดยหมายถึงการที่แก๊งนำเสนอการต่อสู้แบบเผชิญหน้ากับศัตรูอย่างรุนแรง

แก๊งที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติ (The Conventionalized Gang) ความโดดเด่นของรูปแบบสำหรับแก๊งที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติในซีกาโก คือ คลับนักกีฬา มันอาจเปลี่ยนเป็นรูปแบบอื่นได้ ตัวอย่างเช่น คลับเดินร่ำ คลับทางสังคม

1.2.3 สาเหตุของการที่เข้าร่วมแก๊ง

ถึงแม้ว่าแก๊งจะเฟื่องฟูในชนชั้นล่าง ในเขตพื้นที่เมืองด้านใน แต่การเป็นสมาชิกภาพของแก๊งไม่สามารถจะสรุปได้ว่าเป็นหน้าที่ของวัฒนธรรมของชนชั้นล่าง เพราะเยาวชนจากชนชั้นล่างจำนวนไม่น้อยที่ไม่ได้เข้าร่วมแก๊ง และก็มีกรพบเด็ก ๆ จากชนชั้นกลางในเมืองย่อยๆ ที่มีเข้ากลุ่ม สกินเฮด และ กลุ่มปาทิน ซึ่งอยู่ในความสงสัยว่าอะไรเป็นสาเหตุของการกระทำผิดของแก๊ง (Siegel, L. J. ; 1988: 345)

มุมมองด้านมานุษยวิทยา

Herbert Block และ Arthur Niederhoffer (1958; Siegel, L. J. , 1988: 345) กล่าวว่า แก๊งถูกดึงดูดและให้ความสนใจโดยวัยรุ่น ผังรากลึกจนเป็นขบวนการที่ยั่งยืนและเป็นธรรมชาติของการเป็นผู้นำ Block & Niederhoffer พบว่า ขบวนการของแก๊งจะเป็นวัฒนธรรมที่เหมือนกันของพวกหนุ่มสาว (เหมือนเป็นวัฒนธรรมที่สืบทอดกันมา) พิธีกรรมของแก๊งเหมือนเป็นตัวเชื่อมช่องว่างระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ เช่น เครื่องแบบ รอยสัก และความเป็นตัวตนต่างๆที่เขาสร้างขึ้น มา เพื่อให้เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมแก๊ง แก๊งส่วนใหญ่เริ่มมาจากกิจกรรมของเด็กผู้ชาย ในวัฒนธรรมของหมู่เกาะแปซิฟิกโอเชียนแลนด์ ในหลายๆแก๊งได้สร้างสมาชิกใหม่ให้ ความครอบคลุมเพื่อสร้างความมั่นคงในใจ ให้เขาได้เป็นส่วนสำคัญของพิธีกรรมกลุ่ม ในพิธีกรรมนี้ได้รับเริ่มไปสู่ลัทธิที่คล้ายกับการตายของเด็ก เด็กผู้ชายในชนชั้นล่างของเขตเมือง เมื่อพวกเขาได้เข้าร่วมแก๊งและได้ลองทำกิจกรรมของสมาชิกของแก๊งวัยรุ่น เขาก็ยอมรับวัฒนธรรมใหม่นี้เข้ามา ชื่อแก๊งส่วนใหญ่จะสื่อว่าเป็นผู้นำ พวกเขาจะใช้สัญลักษณ์ต่างๆเช่น ภูเขา เสือ และพระราชา เป็นต้น

หลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าแก๊งมีการดำเนินอยู่โดยผ่านธรรมเนียมของรุ่นต่อรุ่น ซึ่งมีการสำรวจพบมากกว่า 2-3 ของแก๊งวัยรุ่น มีสมาชิกในครอบครัวอยู่ในแก๊งนี้ มีการพบว่าสมาชิกในกลุ่มมีพ่อแม่เป็นตัวกระตุ้นให้เข้ากลุ่ม ซึ่งจากข้อมูลจะเห็นได้ว่า แก๊งได้กลายมาเป็นวัฒนธรรมของครอบครัว เหมือนเป็นพิธีกรรมที่ผ่านจากรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง James Diego Vigil (1988; Siegel, L. J. , 1988: 346) ได้อธิบายถึงการกำเนิดแก๊งว่า เป็นสิ่งที่หมายรวมถึงการใช้ร่างกายในการต่อสู้เพื่อแสดงความกล้าหาญและพร้อมจะออกจากกรถูกปกครองของครอบครัว ขบวนการนี้แสดงให้เห็น สิทธิในการสร้างกลุ่ม สำหรับสมาชิกในกลุ่มพิธีกรรมเป็นสิ่งที่สำคัญของกิจกรรมของแก๊ง

มุมมองการเสียบเทียบทางสังคม

ในเชิงลึกลับนักสังคมวิทยา มองว่าสาเหตุหลักของรูปแบบกลุ่ม เป็นการทำลาย การขับเคลื่อนวัฒนธรรมทางสังคม ซึ่งเกิดขึ้นในพื้นที่สลัมในเขตเมือง ซึ่งในกลุ่มบุกเบิกของแก๊ง จะมีแนวคิดในการเขียนตัวเอง นอกจากนี้ยังมีนักสังคมวิทยาอีกหลายท่าน อาทิ Cloward, Ohlin, Cohen (1955; Siegel, L. J., 1988: 346) และ Spergel (1964; Siegel, L. J., 1988: 346) ได้ ทำการศึกษาแล้วพบว่า พื้นที่ที่ประชากรมีรายได้ต่ำแต่มีประชากรอยู่อาศัยเป็นจำนวนมาก จะมี จำนวนของกลุ่มอิทธิพลที่ใช้ความรุนแรงหลายกลุ่ม และการศึกษาของ Klein (1971; Siegel, L. J., 1988: 346) พบว่า รูปแบบของสมาชิกของแก๊งมาจากคนที่ไม่มียานพาหนะ มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อ ครอบครัว มีสมาชิกในครอบครัวที่มีประวัติอาชญากรรม ขาดการได้รับการศึกษา ซึ่งพวกนี้ จะอยากจะทำตามแบบอย่างที่ได้พบมา

การเสียบเทียบทางสังคม เป็นพลังผลักดันให้วัยรุ่นเข้าสู่แก๊ง ซึ่งผู้ที่เข้า แก๊งนั้นจะเป็นกลุ่มคนที่ไม่มียานพาหนะและเป็นชนชั้นสอง ในการรวมตัวกันนั้นจะเป็นคนในพื้นที่ ใกล้เคียงกันมารวมตัวกัน ผู้ที่ถูกขับไล่ออกจากครอบครัวจะพบว่าไม่ประสบความสำเร็จเป็นผู้ถูกกดดัน ในรูปแบบต่างๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของพวกเขา บ่อยครั้งที่สมาชิกของ แก๊ง เป็นผู้ที่ถูกกดดันทำให้เสียใจมากกว่าหนึ่งครั้ง ด้วยสาเหตุที่ว่ามานี้มาจากความหลากหลาย ของช่องว่างที่เกิดขึ้น

ดังที่ได้กล่าวมา การเสียบเทียบสันนิษฐานว่า แก๊งเป็นธรรมชาติและ เป็นปรกติของผู้ที่มีความขาดแคลนในชีวิต และแก๊งนั้นเป็นการกำเนิดของสถานะชั้นกลางของเด็ก สำหรับเด็กที่มีความทะเยอทะยานอยาก ซึ่งวิธีการที่ถูกกฎหมายไม่สามารถเป็นจริงได้

สำหรับภาวะอนโอมิ (Anomie) Spergel (1964; Siegel, L. J., 1988: 346) ได้อธิบายว่า การเด็กที่มาเข้าแก๊งนั้น เป็นเพราะในช่วงเวลานั้น เกิดความยุ่งยากทางสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม อาทิเช่น แก๊งที่เกิดขึ้นในการปฏิวัติในรัสเซีย แก๊งที่เกิดขึ้นในช่วงการ เปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมและสังคมในเยอรมัน

มุมมองทางด้านจิตวิทยา

รูปแบบของแก๊งเยาวชนนั้นเป็นการหาทางระบายออกของอาการทางจิต ผู้ที่ มองแบบนี้ คือ Lewis Yablonsky (1963; Siegel, L. J., 1988: 347) ซึ่งเป็นผู้คิดค้นทฤษฎีรูปแบบ ความรุนแรงของแก๊ง โดยถือว่า แก๊งที่ใช้ความรุนแรงจะทำการคัดเลือกสมาชิกจากเยาวชนผู้ต่อต้าน สังคมที่อาศัยอยู่ในชุมชนแออัดที่ไม่เป็นระเบียบ Yablonsky มองเยาวชนที่ต่อต้านสังคมว่าเป็น พวกบกพร่องขาดแคลน “ความรู้สึกทางสังคม” เยาวชนพวกนี้ไม่ได้รับการฝึกให้มีความรู้สึก เหมือนมนุษย์ทั่วไป หรือมีความเมตตา กรุณา หรือความรู้สึกรับผิดชอบต่อผู้อื่น นี่เองที่เป็น

จุดสำคัญที่ทำให้เขาเป็นคนผิดปรกติ เป็นอันตราย และมีการต่อต้านทัศนคติทางเพศ นำไปสู่พฤติกรรมของแก๊งที่เป็นพวกนิยมความรุนแรงและมีความสุขจากการทรมานผู้อื่น Yablonsky ได้สรุป ลักษณะของแก๊งที่ต่อต้านสังคม คือ

1. มีความบกพร่องในความรู้สึกผิดชอบชั่วดี เห็นได้ชัดจากการไปทำร้ายทำลายผู้อื่นจะไม่มีความรู้สึกผิดมาเป็นตัวจำกัด
2. ความสามารถในการเข้าใจ เห็นอกเห็นใจผู้อื่น มีอยู่อย่างจำกัด
3. มีความเห็นแก่ตัว แสวงหาผลประโยชน์เพื่อตนเอง และนำความเห็นแก่ตัวนั้น มาเป็นตัวควบคุมพฤติกรรม
4. มีการจัดการกับคนอื่นด้วยความพึงพอใจส่วนตัวในทันทีทันใด โดยปราศจากความกังวลด้านศีลธรรม หรือความรับผิดชอบ

มุมมองของการเลือกอย่างมีเหตุผล

เยาวชนบางคนเลือกที่จะเข้ากลุ่มโดยใช้เหตุผล ซึ่งสมาชิกภาพจะได้รับประโยชน์จากอาชีพที่ผิดกฎหมายเหล่านั้นของเขา หรือเป็นแหล่งของรายได้ สมาชิกของชนชั้นล่างเป็นผู้มีโอกาสที่จะได้รับรู้ถึงโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่ถูกกฎหมายน้อย จึงเลือกที่จะเปลี่ยนเข้ามาสู่แก๊งเพื่อเป็นวิธีการในการได้รับสินค้าและบริการ เพราะถ้าไม่เช่นนั้นก็จะขโมย กรรโชก หรืออาจทำการค้ายาเสพติดหรือค้าอาวุธเพื่อให้ได้เงินมา ดังนั้นก็อาจจะกล่าวได้ว่า การเข้าร่วมแก๊งเป็นการตอบแทนที่มีค่า สู้ชัยชนะ และความภาคภูมิใจ เป็นการข้ามไปจากระบบความพ่ายแพ้ที่กำหนดโดยแนวโน้มหลักทางเศรษฐกิจ แก๊งสามารถให้ได้ทุกสิ่งในกิจการของแก๊งกับผู้เข้าร่วมพร้อมกับความปลอดภัย การเลือกอย่างมีเหตุผลมองภาพรวมทั้งหมดของแก๊งว่า ให้การสนับสนุนโอกาสในการประกอบอาชญากรรม ความเกี่ยวพันของการก่ออาชญากรรมและการรวมแก๊งหมายถึง การได้รับสิ่งที่ดีกว่า โดยได้มาอย่างผิดกฎหมาย (Siegel, L. J. , 1988: 347)

ความปลอดภัยส่วนบุคคล (Personal Safety) วัยรุ่นจะเลือกเข้าร่วมกลุ่มจากการคิดถึงเหตุผลเรื่องความปลอดภัยมากกว่าผลประโยชน์ เยาวชนผู้ที่เข้ามาอยู่ในชุมชนใหม่จะเชื่อว่า พวกเขาจะกลายเป็นเหยื่อในการข่มขู่และถูกโจมตี ถ้าไม่เข้าร่วมกลุ่ม เป็นแรงผลักดันรากฐานในทุกเชื้อชาติ ชาติพันธุ์ ไม่ว่าจะเป็น เด็กผิวขาว แอฟริกัน อเมริกัน เอเชีย ละตินอเมริกา ซึ่งผู้ที่เข้ามาอยู่อาศัยในพื้นที่ที่แตกต่างกันในด้านเชื้อชาติ หรือกลุ่มชาติพันธุ์ จะมีการตัดสินใจเป็นสมาชิกของแก๊ง ซึ่งจะสามารถป้องกันกลุ่มของตนจากการถูกเหยียดหยันได้ เพราะสมาชิกที่มีแก๊งชอบที่จะ โจมตีผู้ที่ไม่มีสังกัด (Spergel ; Siegel, L. J. , 1988: 348)

ความสนุกกับการสนับสนุน (Fun and Support) เยาวชนบางคนเข้าร่วมกลุ่มเพราะปาร์ตี้และความสนุก พวกเขาชอบที่จะสนุกไปกับคนอื่นๆที่เป็นเหมือนกับพวกเขา และชอบ

เข้าไปเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ที่คุ้นเคย เขาจะสามารถเรียนรู้ความหมายของมิตรภาพและความซื่อสัตย์จากสมาชิกในแก๊งของเขา จากหลักฐานพบว่า เด็กๆเรียนรู้ทัศนคติก่อนการเข้าร่วมแก๊งมาจากเพื่อนๆของเขา จะจากทัศนคตินี้เองจะเป็นตัวนำพวกเขาเข้าสู่การเข้าร่วมแก๊งโดยตรง ผู้เชี่ยวชาญบางคนชี้ว่า การเข้าร่วมแก๊งของเด็ก เนื่องจากเด็กรู้สึกว่าได้รับรู้ถึงบรรยากาศของครอบครัวที่ขาดหายไปจากครอบครัวของเขา (Spergel ; Siegel, L. J. , 1988: 348)

จากการนำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องแก๊งข้างต้น การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาถึงผู้กระทำผิดที่รวมตัวกันกระทำผิดในลักษณะของแก๊ง ว่ามีลักษณะอย่างไร ประเภทของแก๊งเป็นแบบไหน สาเหตุที่เข้าร่วมแก๊งเพราะอะไร ซึ่งเป็นการศึกษาถึงส่วนหนึ่งของเรื่องพฤติกรรมการปาหีนมีลักษณะอย่างไร

1.3 ทฤษฎีพฤติกรรมเบี่ยงเบนและสาเหตุของการกระทำผิด (Deviant Behavior and Cause of Crime Theories)

ตามแนวคิดของทฤษฎีนี้คือ พฤติกรรมเบี่ยงเบนหมายถึง พฤติกรรมใดๆที่เบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานของสังคม เป็นพฤติกรรมที่ผิดปกติหรือผิดศีลธรรม เช่น อาชญากรหรือโสเภณี และในบางครั้งอาจหมายถึงพฤติกรรมที่ไม่เป็นอันตรายต่อส่วนรวมก็ได้ เช่น การใส่ชุดสีส้มไปร่วมงานศพ หรือการขอมผมเป็นสีต่างๆของคนไทย อาจกล่าวได้ว่าพฤติกรรมเบี่ยงเบนนั้น คือการฝ่าฝืนบรรทัดฐานที่คนในสังคมส่วนใหญ่ยึดถือปฏิบัติ พฤติกรรมเหล่านี้จัดว่าเป็นปัญหาสังคม การที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับปัญหาสังคมให้เข้าใจจึงจำเป็นต้องเข้าใจในพฤติกรรมเบี่ยงเบนด้วย

Howard Becker (พรชัย ชันดี, 2543: 143) ได้กล่าวถึงวิธีการที่สังคมให้ค่านิยมและวิธีการโต้ตอบต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนว่า ขั้นตอนสำคัญที่สุดในกระบวนการที่สร้างรูปแบบที่มั่นคงของพฤติกรรมเบี่ยงเบนก็คือ ประสบการณ์จากการที่ถูกจับกุมและถูกสังคมกล่าวหาว่าเป็นบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน การถูกจับกุมและถูกประณามว่าเป็นบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน จะมีผลสำคัญภายหลังต่อการที่บุคคลจะเข้าไปมีส่วนร่วมในสังคมและการสร้างความรู้สึกหรือความสำนึกว่าเป็นบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน

Becker อธิบายพฤติกรรมเบี่ยงเบนว่า เกิดจากปฏิกิริยาโต้ตอบของคนในสังคม โดยกลุ่มคนในสังคมได้สร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบนด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อทำให้พฤติกรรมที่แตกต่างไปจากกลุ่มเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน และได้นำหลักเกณฑ์นี้ไปติดต่อกับบุคคลบางประเภท ทำให้บุคคลเหล่านี้กลายเป็นคนนอกสังคม เบคเกอร์ได้กล่าวไว้ว่าขั้นตอนในการตีตรา

บุคคลให้เป็นคนนอกสังคมนั้นสำคัญที่สุดในกระบวนการตีตรา คือว่าบุคคลใดก็ตามที่จะกลายเป็นคนนอกสังคมขึ้นอยู่กับผลจากการตีตรามากกว่าการกระทำที่ฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ของบุคคลนั้น

Becker ยังเชื่อว่า การที่สังคมประทัບตราบุคคลใด บุคคลนั้นๆก็มักจะมองตัวเองแบบที่ถูกประทับตราจริงๆ และอาจจะยอมรับการประทับตรานั้นๆในที่สุด ซึ่งเป็นสาเหตุการเพิ่มขึ้นของจำนวนอาชญากร เช่น ผู้ที่ถูกประทับตราว่าเป็นหัวขโมย อาจจะถูกผลักดันให้ไปเข้ากลุ่มที่เบี่ยงเบนและกลายเป็นผู้เบี่ยงเบนไปในที่สุด

สรุปคือ พฤติกรรมเบี่ยงเบนเป็นผลจากการที่สังคมตัดสินพฤติกรรมของบุคคลมากกว่าจะเป็นการกระทำของเขาเอง พฤติกรรมต่างๆของบุคคลใดๆที่เกิดขึ้นจะถูกตัดสินว่าเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือไม่ ขึ้นอยู่กับ การยอมรับของกลุ่มคน ไม่มีมาตรฐานของสังคมที่แท้จริงที่จะใช้ในการตัดสิน ดังนั้นในนิยามของ Becker พฤติกรรมเบี่ยงเบนคือ พฤติกรรมที่คนทั้งหลายประทับตราว่าเบี่ยงเบน

Edwin Lemert (พรชัย ชันตี, 2543: 141-142) ได้อธิบายเกี่ยวกับ “พฤติกรรมเบี่ยงเบนดั้งเดิม” (Primary Deviance) และ “พฤติกรรมเบี่ยงเบนต่อเนื่องหรือถาวร” (Secondary Deviance) โดยพฤติกรรมเบี่ยงเบนดั้งเดิมนั้น เป็นพฤติกรรมที่ขัดแย้งกับค่านิยมและบรรทัดฐานของสังคม แต่บุคคลก็ได้ปฏิบัติโดยไม่มีความรู้สึกว่ามีความผิด และพฤติกรรมเช่นนี้ก็ยังคงมีอยู่ต่อไปตราบเท่าที่อยู่ในขอบเขตที่สังคมรับได้ ตัวอย่างเช่น บุคคลที่ติดสุราอย่างหนักก็มักจะมองตนเองว่าเป็นนักดื่มทางสังคมมากกว่าเป็นผู้ติดสุราเรื้อรัง หรือ เยาวชนที่ลักขโมยของผู้อื่นก็จะให้เหตุผลเข้าข้างตนเองว่าเป็นการยืมรถยนต์ผู้อื่นมาขับชั่วคราว ซึ่งกระบวนการที่เกิดจากกลไกการควบคุมทางสังคมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อลดหรือควบคุมพฤติกรรมเบี่ยงเบนนั้น กลับทำให้บุคคลดังกล่าวมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนมากขึ้น และในที่สุดก็เปลี่ยนแปลงเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนถาวรและไม่อาจแก้ไขได้

ส่วนกระบวนการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนถาวรนั้น เป็นการปรับตัวหรือตอบโต้ของบุคคลต่อปฏิกิริยาโต้ตอบทางสังคม หรือต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนของเขาในลักษณะที่หมดหนทางเลือกพฤติกรรมของตนเอง ทั้งนี้เพราะปฏิกิริยาโต้ตอบทางสังคมจะก่อให้เกิดการปิดกั้นระหว่างบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนกับชุมชน บุคคลดังกล่าวก็จะถูกแยกตัวออกจากสังคมหรือชุมชน เป็นเหตุให้ทางเลือกของบุคคลดังกล่าวเหลืออยู่เพียงพฤติกรรมเบี่ยงเบนต่อไปหรือไปรวมกลุ่มกับบุคคลที่มีพฤติกรรมเช่นเดียวกัน

Lemert เชื่อว่า บุคคลอาจจะเคยกระทำพฤติกรรมที่สังคมมองว่าเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนมาแล้วทั้งนั้น เช่น บางคนขับรถเร็วบนท้องถนน แต่พฤติกรรมนั้นไม่มีผู้รู้เห็นหรือมีแต่ไม่ได้ออกมาประณามทำให้อับอาย คนพวกนี้จะเรียกว่า ผู้เบี่ยงเบนชั้นต้น (Primary

Deviant) แต่ถ้าการกระทำนั้นสังคมรับรู้และประณาม ไม่ว่าจะด้วยจากสื่อต่างๆหรือจากประสบด้วยตัวเอง ก็จะเป็นการ “ประทัตตรา” ให้กับคนๆนั้น เขาจะกลายเป็นผู้เบี่ยงเบนชั้นสอง (Secondary Deviant) หรือผู้ที่สังคมตราหน้าว่าทำผิดเป็นคนเลวไป เช่น วัยรุ่นบางคนอาจจะเคยจับรถแข่งกันบนท้องถนนจะโดยความคึกคะนองหรือความสนุกสนานก็ตาม หากแต่พฤติกรรมเหล่านั้นยังไม่ถูกประณามจากสังคม เขาก็ยังเป็นคนดีอยู่ แต่เมื่อเกิดอุบัติเหตุโดยสาเหตุของอุบัติเหตุมาจากที่เขาคนนั้นจับรถแข่งกับคนอื่นจนเป็นเหตุทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจถูกรถชนจนเสียชีวิต เขาก็จะกลายเป็นคนเลวไปในทันที

เมื่อบุคคลถูกนิยามว่าเป็นผู้เบี่ยงเบน สังคมก็จะมีการปฏิบัติต่อเขาในลักษณะที่ถือว่าเหมาะสมสำหรับผู้เบี่ยงเบนประเภทนั้น (พงษ์สวัสดิ์ สวัสดิ์พงษ์, 2529; อ้างถึงใน อัมรินทร์ ศรีรัตอำไพ, 2548: 25) จากการสังเกตพฤติกรรมของตำรวจในการออกตรวจหรือตั้งด่านตรวจสกัดพบว่า ตำรวจจะมีพฤติกรรมต่อเด็กวัยรุ่นต่างกันขึ้นอยู่กับลักษณะภายนอกของแต่ละคน เช่น ถ้าเป็นวัยรุ่นที่มีลักษณะแต่งตัวมอซอหรือแสดงท่าทีซัดซิ่นไม่เกรงกลัว ก็จะได้รับปฏิบัติอย่างรุนแรง การขู่ตะคอก จับกุม เพราะลักษณะภายนอกที่เห็นนั้นเป็นสิ่งที่ตำรวจตีตราว่าเป็น “เด็กเกเร” ไว้ก่อน ในขณะที่หากวัยรุ่นที่ถูกตรวจค้น แต่งตัวสะอาดเรียบร้อย มีท่าทีนึ่มนวล การปฏิบัติก็จะต่างกันออกไป เช่น จะถูกถามคำถามที่นึ่มนวลกว่า และมักจะไม่ถูกจับกุม

นอกจากทฤษฎีต่างๆที่ยกมาอธิบายสาเหตุการกระทำผิด จนกลายเป็นพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานของสังคม ยังมีแนวความคิดของบุคคลต่างๆที่สามารถอธิบายการกระทำต่างๆที่เป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน ดังนี้

William W. Reeder (นิรนาถ ฉินประสิทธิ์ชัย, 2537; อ้างถึงใน อัมรินทร์ ศรีรัตอำไพ, 2548: 25) ได้สร้างทฤษฎีเกี่ยวกับการกระทำทางสังคม (Social Action) จากการรวบรวมปัจจัยที่ทำให้มนุษย์กระทำหรือไม่กระทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยได้อธิบายการกระทำทางสังคมว่า การกระทำต่างๆของมนุษย์ในเรื่องใดก็ตาม ขึ้นอยู่กับปัจจัยดังนี้ คือ เป้าประสงค์ ความเชื่อ ค่านิยม นิสัยและขนบธรรมเนียมประเพณี ความคาดหวังและบรรทัดฐาน ความผูกพัน แรงเสริม โอกาส ความสามารถ และการสนับสนุน และยังได้อธิบายถึงปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำทางสังคมดังนี้

1) การกระทำทางสังคมใดๆจะเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของบุคคลหลายคน โดยมีเหตุผลของแต่ละคนในการตัดสินใจกระทำ

2) บุคคลหรือองค์การจะตัดสินใจหรือกระทำบนพื้นฐานของเหตุผลโดยต้องพิจารณาแล้วว่าสอดคล้องกับปัญหา และสถานการณ์นั้น

3) เหตุบางเหตุ ผลอาจจะสนับสนุนการตัดสินใจ และเหตุผลบางเหตุผลอาจจะต่อต้านการตัดสินใจ

4) เหตุผลนั้นผู้ตัดสินใจเองจะนำหน้าที่แตกต่างกันในการเลือกเพื่อตัดสินใจ
 5) เหตุผลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ อาจเป็นเหตุผลหนึ่ง หรือมากกว่า หรือทั้งหมดที่กล่าวมา

6) อาจมีเพียงสองหรือสามประการจากเหตุผลทั้ง 10 ประการ หรืออาจไม่มีเลยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในทุกโอกาส

7) กลุ่มปัจจัยหรือเหตุผลที่มีผลต่อการกระทำทางสังคมนั้น ย่อมมีการเปลี่ยนแปลง

8) ภายใต้การกระทำทางสังคม มีบ่อยครั้งที่มีทางเลือกสองหรือสามทาง เพื่อจะสนองตอบต่อสถานการณ์นั้น

9) ผู้กระทำหรือผู้ตัดสินใจ จะเลือกทางเลือกเฉพาะซึ่งแตกต่างไปในแต่ละบุคคล

10) เหตุผลที่จะตัดสินใจสามารถที่จะมองเห็นได้จากทางเลือกที่ถูกต้องแล้ว
 แมนไฮม์ (Mannheim) (อัมรินทร์ ศรีรัตอำไพ, 2548: 26) นักอาชญาวิทยาชาวอังกฤษ กล่าวไว้ว่า ปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดอาชญากรรม คือ ปัจจัยทางกายภาพ (Physical Factors) และ ปัจจัยทางสังคม (Social Factors) ปัจจัยสองด้านนี้ส่งผ่านไปยังจิตใจทางจิตใจ (Mental Factors) คำอธิบายโดยสรุปมีว่า ปัจจัยทางกายภาพและปัจจัยทางสังคมจะก่อให้เกิดอาชญากรรมก็ต่อเมื่อจิตใจเอื้ออำนวยให้เป็นไป กล่าวคือ มีความต้องการหรือแรงจูงใจที่จะกระทำอย่างนั้น แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า ลักษณะของจิตใจจะเป็นตัวแปรที่เด่นชัดเหนือปัจจัยอื่น หากความกดดันของปัจจัยอื่นแรงมากและมีเชื้อของความต้องการทางจิตใจแล้ว อาชญากรรมก็จะไม่เกิด อีกนัยหนึ่งหากความต้องการทางจิตใจมีมาก แม้จะไม่มีปัจจัยอื่นก็อาจจะนำไปสู่การเกิดอาชญากรรมได้ เขายังยืนยันว่าทฤษฎีนี้สอดคล้องกับทฤษฎีหลายสาเหตุในบางเรื่อง และชี้ให้เห็นว่าปัจจัยจะกลายเป็นสาเหตุก็ต่อเมื่อปัจจัยนั้นเป็นแรงจูงใจให้เกิดอาชญากรรม

กิบบอนส์ (Gibbons) (อัมรินทร์ ศรีรัตอำไพ, 2548: 27) ได้สร้างทฤษฎีหลายสาเหตุขึ้นมา โดยแบ่งสาเหตุสำคัญไว้ 3 ประการด้วยกัน คือ

1) สาเหตุที่เป็นพื้นฐานของการเกิดอาชญากรรม (Root Causes) ตัวอย่างเช่น ความเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างรวดเร็ว สภาพไร้กฎหมายหรือไร้ระเบียบสังคม ความไม่มั่นคงในทางเศรษฐกิจ

2) สาเหตุแทรกซ้อน (Intervening Variables) ได้แก่ ประสบการณ์ภายในครอบครัว การมีสัมพันธกับคนชั่ว การยึดวัฒนธรรมรองที่มุ่งส่งเสริมการกระทำผิด

3) ปัจจัยหนุน (Precipitating Factors) เช่น บุคลิกภาพของแต่ละบุคคล ประกอบกับสถานการณ์หรือโอกาสอำนวย

จากสาเหตุที่กล่าวมาข้างต้นทั้ง 3 สาเหตุ หากมีพลังแรงพอก็จะทำให้เกิดอาชญากรรมได้ และจากทฤษฎีที่กล่าวมาข้างต้นทั้งสองทฤษฎี ต่างกล่าวถึงสาเหตุที่จะทำให้บุคคลใดกระทำความผิดว่าน่าจะมีที่มาอย่างไร ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ถือว่าเป็นความผิด ในลักษณะนี้เรียกว่า “พฤติกรรมเบี่ยงเบน” (Deviant Behavior)

จากทฤษฎีพฤติกรรมเบี่ยงเบนและสาเหตุของการกระทำผิดที่นำเสนอข้างต้น ผู้วิจัยมุ่งที่จะศึกษาถึงพฤติกรรมเบี่ยงเบนของผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่น เพื่อนำมาใช้อธิบายถึงสาเหตุของการกระทำผิดว่าเป็นอย่างไร เหตุใดจึงมีพฤติกรรมดังกล่าว

1.4 ทฤษฎีการเรียนรู้ (Social Learning Theory)

เอเคอร์ (Akers) (พรชัย ชันดี, 2543: 115-118) ได้นำเสนอหลักการสำคัญของทฤษฎีนี้ คือ

1.4.1 การคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน (Differential Association)

การคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน หมายความว่า กระบวนการที่บุคคลได้มีประสบการณ์กับค่านิยมในการให้ความยอมรับหรือไม่ยอมรับพฤติกรรมผิดกฎหมายหรือถูกต้องตามกฎหมาย หลักการนี้ครอบคลุมทั้งมิติในการคบหาสมาคมกันและค่านิยมของสังคม มิติในการคบหาสมาคมกันคือ การที่บุคคลมีการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่เข้าร่วมในพฤติกรรมเดียวกัน ส่วนมิติทางค่านิยมนั้นเป็นประสบการณ์ที่บุคคลได้ประสบกับรูปแบบต่างๆของบรรทัดฐานและค่านิยมในการคบหาสมาคมกับบุคคลอื่น

กลุ่มชนที่บุคคลได้มีการคบหาสมาคมด้วยนั้นนอกจากจะให้การยอมรับแล้ว ยังเปิดโอกาสให้บุคคลได้มีการเลียนแบบและการสนับสนุนพฤติกรรมอาชญากรรมหรือพฤติกรรมถูกกฎหมาย กลุ่มบุคคลที่สำคัญก็คือ ครอบครัวและเพื่อนฝูง สำหรับกลุ่มที่สำคัญรองลงมาก็คือ เพื่อนบ้าน โบสถ์ อาจารย์หรือครู กฎหมายและผู้มีอำนาจปกครอง ตลอดจนสื่อมวลชนหรือแหล่งที่มาของทัศนคติหรือรูปแบบต่างๆ นอกจากนี้การคบหาสมาคมที่เกิดขึ้นก่อน มีระยะเวลานานกว่า มีความถี่บ่อยครั้งกว่า และบุคคลหรือสิ่งที่เป็นต้นแบบให้ความสำคัญมากกว่าหรืออยู่ใกล้ชิดมากกว่า ก็จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลผู้นั้นมากกว่า

1.4.2 คำนิยาม (Definition)

คำนิยามหมายถึง ทักษะหรือความหมายที่บุคคลยึดติดกับหรือมีต่อพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่ง หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การกำหนดทิศทาง การให้เหตุผลหรือความหมายของสถานการณ์และทักษะที่มีต่อพฤติกรรมหรือการกระทำใดว่าถูกหรือผิด ดีหรือเลว เป็นที่ต้องการหรือไม่เป็นที่ต้องการ มีเหตุผลสมควรหรือไม่มีเหตุผล รวมถึงความเหมาะสมด้วย ซึ่งคำนิยามก็มีทั้งคำนิยามทั่วไป (General Definition) และคำนิยามเฉพาะ (Specific Definition) คำนิยามทั่วไปหมายความรวมถึง การที่ศาสนา จริยธรรม และบรรทัดฐานและค่านิยมของสังคมทำให้บุคคลยอมรับพฤติกรรมที่ถูกกฎหมายและไม่ยอมรับพฤติกรรมผิดกฎหมายหรืออาชญากรรม คำนิยามเฉพาะนั้นจะชี้แนะให้บุคคลเข้าร่วมการกระทำใดการกระทำหนึ่งที่เฉพาะเจาะจง ตัวอย่างเช่น บุคคลหนึ่งอาจยอมรับว่าการลักทรัพย์เป็นสิ่งผิดกฎหมาย แต่ก็อาจไม่เห็นว่า การเสพยาเสพติดเป็นสิ่งผิดศีลธรรมหรือกฎหมายแต่อย่างใด

หากบุคคลมีทัศนคติไม่ยอมรับการกระทำผิดใด บุคคลนั้นก็มักจะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการกระทำนั้นๆ ซึ่งบรรทัดฐานและค่านิยมของสังคมมักจะทำให้บุคคลมีทัศนคติในทางลบกับพฤติกรรมอาชญากรรม ในขณะที่เดียวกันหากบุคคลมีทัศนคติในทางบวกกับพฤติกรรมอาชญากรรม บุคคลดังกล่าวก็จะมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมผิดกฎหมาย ทั้งนี้โดยทัศนคติจะชักจูงให้บุคคลเชื่อว่าการกระทำผิดกฎหมายนั้นเป็นสิ่งที่ต้องการและถูกต้องหรือสามารถกระทำได้ และจะหาเหตุเข้าข้างตนเองในการกระทำผิดนั้น ทัศนคติหรือความหมายของบุคคลต่อพฤติกรรมที่ถูกกฎหมายและผิดกฎหมายนี้จะถูกพัฒนาผ่านทางความใกล้ชิดและการสนับสนุนที่แตกต่างกัน

1.4.3 การสนับสนุนที่แตกต่างกัน (Differential Reinforcement)

การสนับสนุนที่แตกต่างกันนั้นหมายถึง ความสมดุลของการคาดหวัง หรือความสมดุลระหว่างรางวัลและโทษ ที่เป็นผลมาจากพฤติกรรมของบุคคล บุคคลจะละเว้นจากการกระทำผิดหรือจะกระทำผิดกฎหมายต่อไปหรือไม่นั้นจะขึ้นอยู่กับ ประสิทธิภาพเกี่ยวกับรางวัลและโทษที่เป็นผลมาจากพฤติกรรมนั้นทั้งในอดีต ปัจจุบัน หรืออนาคต ความเป็นไปได้ของการกระทำผิดซ้ำ จะขึ้นอยู่กับรางวัลที่ได้รับจากการกระทำผิด ตัวอย่างเช่น "ได้รับการยอมรับ มีความรู้สึกที่ดีขึ้น หรือได้เงินมากขึ้น" และเราเรียกปรากฏการณ์นี้ว่า "การสนับสนุนในทางบวก" (Positive Reinforcement) สำหรับ "การสนับสนุนในทางลบ" (Negative Reinforcement) นั้นหมายถึง การที่บุคคลสามารถหลีกเลี่ยงหรือหลบหนีได้จากเหตุการณ์ที่ตนไม่ต้องการ ซึ่งก็ทำให้บุคคลกระทำผิดซ้ำได้ด้วย การสนับสนุนที่แตกต่างกันนี้หากเกิดขึ้นบ่อยครั้งและเป็นปริมาณมากก็จะทำให้บุคคลมีพฤติกรรมผิดกฎหมายเพิ่มมากขึ้น

1.4.4 การเลียนแบบ (Imitation)

การเลียนแบบหมายถึง การเข้าไปยุ่งเกี่ยวในพฤติกรรมหลังจากที่ได้มีการสังเกตพฤติกรรมที่คล้ายคลึงกันของบุคคลอื่น การเลียนแบบจะเกิดขึ้นนั้นขึ้นอยู่กับคุณลักษณะและรูปแบบของพฤติกรรมที่ถูกสังเกต ตลอดจนผลที่ได้รับจากพฤติกรรมนั้น การสังเกตรูปแบบที่เด่นชัดในกลุ่มบุคคลที่สำคัญและจากสื่อมวลชนนั้นมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่ถูกกฎหมายและผิดกฎหมาย และการสังเกตดังกล่าวนี้มีความสำคัญต่อการสร้างพฤติกรรมใหม่มากกว่าที่จะคงไว้หรือหยุดพฤติกรรมที่ได้สร้างขึ้นมาแล้ว และมีความสำคัญต่อการรักษาพฤติกรรมที่เกิดขึ้นแล้ว

จากทฤษฎีการเรียนรู้ที่นำเสนอข้างต้น ผู้วิจัยมุ่งที่จะศึกษาถึงการเรียนรู้ทางสังคมของผู้ที่กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีน ว่ามีลักษณะการเรียนรู้ทางสังคมเป็นเช่นไร เพื่อใช้ทฤษฎีการเรียนรู้อธิบายพฤติกรรมการปาหีนดังกล่าว

1.5 ทฤษฎีการป้องกันและควบคุมอาชญากรรม (Crime Prevention and Control Theory)

นวลจันทร์ ทศนชัยกุล (2541: 40) ได้ให้ความหมายของการควบคุมอาชญากรรมว่า เป็นการแสวงหามาตรการในการจำกัดความเสียหาย หรือความผิดที่เกิดขึ้นแล้วไม่ให้เกิดขึ้นอีก ซึ่งเป็นการควบคุมไม่ให้เกิดการกระทำผิดซ้ำนั่นเอง

Jeffery (บุญญารัตน์ วงศ์ลักษณะพันธ์, 2548: 41) รูปแบบของการควบคุมอาชญากรรม (Model of Crime Control) แบ่งได้เป็น 2 รูปแบบ คือ

- 1) ปัจจัยในการเกิดอาชญากรรม หมายถึง อิทธิพลที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมมาจากตัวผู้กระทำความผิด หรืออาชญากรเอง และสิ่งแวดล้อม ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยรอง
- 2) ระยะเวลา แยกเป็นช่วงเวลาก่อนเกิดเหตุและหลังเกิดเหตุซึ่งเป็นการป้องกันและการควบคุมอาชญากรรม

จากรูปแบบที่ Jeffery ได้อธิบายนี้ สรุปได้ว่า การป้องกันมิให้อาชญากรรมเกิดขึ้นนั้น กระทำได้ดังนี้ ประการแรก ต้องพิจารณาไปที่ตัวอาชญากรเป็นปัจจัยหลัก ปัจจัยรอง คือ สิ่งแวดล้อม สำหรับรูปแบบที่สองที่ใช้ขั้นตอนการแบ่งเวลาโดยแยกเป็น ก่อนกระทำ ความผิดและหลังกระทำความผิด ส่วนการควบคุมอาชญากรรมเป็นช่วงระยะเวลา เมื่อเกิดการกระทำความผิดขึ้นแล้ว ซึ่งในเวลานี้ต้องพิจารณาว่าจะวางแผนปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดอย่างไร การแก้ไขรักษาสภาพจิตใจให้เข้มแข็งเพื่อให้ผู้กระทำความผิดช่วยตัวเองได้โดยกลับคืนสู่สภาพเดิม

Beccaria (บุญญารัตน์ วงศ์ลักษณะพันธ์, 2548: 42) ในกลางศตวรรษที่ 10 Beccaria ได้ให้แนวคิดอันเป็นที่มาของการป้องกันอาชญากรรมโดยสรุปได้ดังนี้

- 1) การป้องกันอาชญากรรมต้องมีรากฐานโดยนักปรัชญาที่เฉลียวฉลาดพร้อมด้วยคุณธรรม รวมทั้งการบัญญัติกฎหมายที่เที่ยงธรรม
- 2) การป้องกันอาชญากรรมต้องอาศัยผู้รักษาและตีความกฎหมายที่เที่ยงตรง
- 3) การป้องกันอาชญากรรมต้องครอบคลุมถึงการสนับสนุนคุณงามความดีให้สังคม โดยยกย่องสรรเสริญ และให้รางวัลแก่ผู้ประพฤติปฏิบัติชอบ
- 4) การป้องกันอาชญากรรมต้องเน้นความสำคัญที่ส่งเสริมปรับปรุงการศึกษาให้สมบูรณ์

การป้องกันและการควบคุมอาชญากรรมสามารถแบ่งเป็นรูปแบบใหญ่ๆ 2 แบบ ดังนี้ (บุญยรัตน์ วงศ์ลักษณะพันธ์, 2548: 42-43)

1. การป้องกันและปราบปรามอย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่ การพิจารณาทางด้านนามธรรม จิตใจ ความคิด อารมณ์ ทักษะคติ ศีลธรรมประจำใจ และความมีระเบียบวินัยในตนเอง คนที่มีคุณสมบัติของจิตใจดังได้กล่าวมานี้ ย่อมดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้อง พฤติกรรมการกระทำก็จะห่างไกลจากการทำความผิด

2. การป้องกันและปราบปรามอย่างเป็นทางการ ได้แก่ การป้องกันและปราบปรามโดยการบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐในกระบวนการยุติธรรม คือ ตำรวจ อัยการ ศาล และราชทัณฑ์ จะปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย โดยเฉพาะประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ในแนวทางการป้องกันอาชญากรรมนั้น (นวลจันทร์ ทักษะชัยกุล, 2541: 41-43) องค์การของรัฐที่สัมผัสกับคนร้าย หรือคนที่ทำความผิดในเบื้องต้นก็คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งการป้องกันและปราบปรามของเจ้าหน้าที่ตำรวจจะประสบความสำเร็จได้จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยต่างๆ ดังนี้

1. ตัวเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องมีคุณภาพทั้งด้านการฝึกฝน หรือผ่านการอบรมทั้งกลยุทธ์ทางวิชาการ และภาคปฏิบัติเพื่อให้มีความพร้อมความสามารถต่อสู้ปราบปรามคนร้ายได้
2. การมีเครื่องมือ มีอาวุธ และอุปกรณ์ประเภทต่างๆ ที่ครบครันและทันสมัย มีจำนวนมากเพียงพอที่จะตั้งรับ ต่อสู้กับคนร้ายประเภทที่ประกอบอาชญากรรมเป็นอาชีพ พวกเขาอาชญากรองค์กร ล้วนเป็นพวกที่หุ่เงินซื้ออาวุธที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ

3. รัฐบาลโดยทางตำรวจ จะต้องมีนโยบายกำหนดเป้าหมายอย่างจริงจังและชัดเจนอย่างต่อเนื่อง เป็นที่น่าสังเกตว่าการเปลี่ยนรัฐบาล จะมีผลต่อการกำหนดตัวผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติทุกสมัย ดังนั้น โครงการ นโยบาย การป้องกัน ปราบปราม ก็จะเปลี่ยนไปตาม

ผู้บริหาร ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้เป็นคนปฏิบัติเกิดความสับสนและล่าช้า ทำให้การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมไม่ได้ผลเท่าที่ควร

จากทฤษฎีการป้องกันและควบคุมอาชญากรรมที่นำเสนอข้างต้น ผู้วิจัยมุ่งที่จะศึกษาเพื่อเป็นแนวทางป้องกัน ควบคุมและแก้ไขปัญหอาชญากรรมของพฤติกรรมการปาหิ่นที่เกิดขึ้นในสังคม

2. งานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการเรียนรู้กับพฤติกรรมการปาหิ่น: การศึกษาแนวทางป้องกัน ควบคุมและแก้ไขปัญหอาชญากรรม พบว่ามีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

2.1 งานวิจัยในประเทศ

ประภาวดี ธานีรนานนท์ (2540) ศึกษาเรื่องการเปิดรับข่าวสาร การจดจำสาร และการเลียนแบบพฤติกรรมต่อต้านยาเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในโครงการป้องกันยาเสพติดจังหวัดชัยภูมิ พบว่า การเปิดรับข่าวสาร การจดจำสาร และการเลียนแบบพฤติกรรมต่อต้านยาเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น มีความสัมพันธ์กัน และ ลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจ และสังคม มีความสัมพันธ์กับการจดจำสารและการเลียนแบบพฤติกรรมต่อต้านยาเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

อุดมเดช กาญจนพันธ์ (2540) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมก้าวร้าวของเยาวชนไทย: ศึกษากรณีในสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษา พบว่า สาเหตุของพฤติกรรมก้าวร้าว ทั้งด้านวาจาและกาย ส่วนใหญ่เป็นอิทธิพลของการลอกเลียนแบบพฤติกรรมจากเพื่อนในกลุ่ม เป็นเหตุปัจจัยที่สำคัญที่สุด

วิศรุตม์ โสมทัต (2545) ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ลักษณะการกระทำผิดในคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์: ศึกษาเหยื่ออาชญากรรมในกรุงเทพมหานคร โดยได้ศึกษาถึงลักษณะของผู้กระทำผิด ผู้เสียหาย ลักษณะการกระทำความผิด ตลอดจนศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้เสียหายและลักษณะการกระทำผิด ลักษณะผู้กระทำผิดกับลักษณะของการกระทำผิดในคดีชิงทรัพย์และปล้นทรัพย์ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งผลการวิจัยพบว่า การกระทำผิดมักเกิดขึ้นมากบนท้องถนน ตรอกซอกซอย ใช้รถจักรยานยนต์เป็นยานพาหนะ

ทัศนีย์ เทอดธนากาญจน์ (2546) ศึกษาเรื่องอิทธิพลของบุคคลต้นแบบที่มีต่อพฤติกรรม การเลียนแบบและความตั้งใจซื้อสินค้าที่มีความเกี่ยวพันสูงและต่ำกับวัยรุ่น พบว่า กลุ่มตัวอย่างมี พฤติกรรม การเลียนแบบจากบทบาทของบุคคลต้นแบบโดยตรงมากกว่าบุคคลต้นแบบ

โดยอ้อม กลุ่มตัวอย่างมีความตั้งใจซื้อสินค้าที่มีความเกี่ยวพันสูงจากบทบาทของบุคคลต้นแบบ โดยตรงมากกว่าบุคคลต้นแบบโดยอ้อม กลุ่มตัวอย่างมีความตั้งใจซื้อสินค้าที่มีความเกี่ยวพันต่ำจากบทบาทของบุคคลต้นแบบโดยตรงมากกว่าบุคคลต้นแบบโดยอ้อม

พรพิมล วรวิฑูรย์พงศ์ (อ้างใน อัมรินทร์ ศรีรัตอำไพ, 2548: 29) พบว่า กระบวนการเลียนแบบในกรณีที่ตัวแบบและผู้เลียนแบบมีความสนิทสนมคุ้นเคยกัน ผู้เลียนแบบจะไม่สนใจผลตอบแทนที่จะได้รับ ดังนั้นเมื่อวัยรุ่นเข้าร่วมกลุ่มและมีความคุ้นเคยกับบุคคลที่มีพฤติกรรมใด ก็จะเลียนแบบและยอมรับเองแบบฉบับของพฤติกรรมมาเป็นแบบฉบับของตนเอง

อัมรินทร์ ศรีรัตอำไพ (2548) ศึกษาเรื่องแก๊งรถซิ่ง : อัตลักษณ์และกระบวนการกลุ่ม พบว่า ข้อมูลทั่วไปของการแข่งขันรถยนต์บนถนนหลวงในกรุงเทพมหานคร เริ่มเห็นอย่างเป็นรูปธรรมเมื่อประมาณปี 2525 ถนนวิภาวดีรังสิตหน้าสถานีบ้านเทิง The Palace และถนนอังรีดูนัง แล้วเริ่มขยายตัวขึ้นในปี 2540 บริเวณรอบๆ กรุงเทพมหานครจนถึงปัจจุบัน ข้อมูลบุคคลผู้ให้สัมภาษณ์เป็นสมาชิกในแก๊งรถซิ่งทั้งหมด 17 คน เป็นชาย 13 คน และหญิง 4 คน โดยเฉลี่ยอายุจะอยู่ที่ 15-18 ปีสำหรับผู้ชาย และผู้หญิงที่ 20 ปีขึ้นไป ในด้านการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่าและสูงสุดที่ระดับปริญญาโท ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว พนักงานบริษัทเอกชน นักเขียน ทหาร และไม่ได้ประกอบอาชีพ อัตลักษณ์และกระบวนการกลุ่มมักจะนำเสนอตัวเองว่าเป็นเหมือนผู้ที่ชื่นชอบกีฬาชนิดหนึ่ง แต่ก็มักที่จะมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนเวลาอยู่รวมกลุ่มกันและถูกมองจากสังคมว่าเป็นพวกกวนเมือง สร้างความเดือดร้อน ส่วนของกระบวนการกลุ่มมีลักษณะการเกิดที่หลากหลาย ทุกกลุ่มมีผู้นำกลุ่ม และมีกิจกรรมทั้งเชิงบวกและเชิงลบ กลุ่มปฏิสังสรรค์เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดในการสร้างความเข้มแข็งให้กลุ่ม โดยจะเป็นการนัดพบปะกันตามสวนอาหาร ผับหรือบาร์ กฎระเบียบข้อบังคับของสังคมเป็นสิ่งที่กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดทราบและมีบางส่วนเคยถูกดำเนินคดีแล้ว โดยมีกลุ่มที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยกับกฎหมายเหล่านั้น

2.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Lewis Yablonsky (1962) ศึกษาเรื่องบุคลิกภาพของสมาชิกแก๊งวัยรุ่นที่ชอบก่อคดีประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกาย ผลการศึกษาพบว่า สมาชิกระดับผู้นำของแก๊งจะมีบุคลิกภาพต่อต้านสังคม และมักจะชักนำหรือโน้มน้าวให้สมาชิกคนอื่นสร้างความเดือดร้อน และเข้าทำร้ายร่างกายผู้อื่นในลักษณะที่เป็นการแสดงออกถึงความปรีดิ์ และความก้าวร้าวของตนเอง และสมาชิกแก๊งก็มักจะมินิ้วยเห็นแก่ตัว และชอบทำร้ายผู้อื่นโดยไร้เหตุผล ไม่คำนึงถึงสิ่งใดนอกจากความพึงพอใจของตนเอง และสรุปว่าบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบต่อต้านสังคม หรือจิตผั่นผวนมากที่สุด มีแนวโน้มจะได้เป็นหัวหน้าแก๊ง โดยบุคคลประเภทนี้จะได้รับสถานภาพ

Alan Joel Horn (1982) ศึกษาเรื่องผลกระทบของเพื่อนเปรียบเทียบกับ การเสริมแรงทางสังคมผู้ใหญ่บนการปฏิบัติงานและพฤติกรรมเลียนแบบของเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิง พบว่าบทสรุปที่ได้คือ 1. เด็กผู้หญิงจะตอบสนองแบบสนับสนุนกับตัวแทนเพื่อนที่ให้ผลตอบรับแบบนิยมนิยมแบบทันทีทันใด หรือ ผู้ใหญ่ที่ให้ผลตอบรับแบบเป็นกลาง และผลกระทบนี้จะไม่เกิดขึ้นจนกว่าจะมีการแสดงผลการรักษาหลายๆครั้ง หลังจากผลตอบรับสิ้นสุดลงและได้เพิกถอนตัวแทน 1. เด็กผู้หญิงเกรดหนึ่งที่ก่อนหน้านี้ได้รับความนิยมนิยมชอบที่ดีกว่าและจะยังคงอยู่กับงานได้ยาวนานกว่าเด็กผู้หญิงที่ก่อนหน้านี้ไม่ได้รับความนิยมนิยมชอบ 2. เด็กผู้ชายจะตอบสนองแบบสนับสนุนกับผู้ใหญ่หรือเพื่อนที่ให้ความนิยมนิยมชอบเมื่อได้รับผลตอบรับแบบทันทีทันใด และผลกระทบนี้จะไม่เกิดขึ้นจนกว่าจะมีการแสดงผลการรักษาหลายๆครั้ง สำหรับงานที่เสร็จสิ้น หลังจากผลตอบรับสิ้นสุดลงและได้เพิกถอนตัวแทน เด็กผู้ชายเกรดหนึ่งที่ก่อนหน้านี้ได้รับการปฏิบัติแบบนิยมนิยมชอบจะดีกว่าเด็กผู้ชายที่ก่อนหน้านี้ได้รับการปฏิบัติแบบไม่นิยมนิยมชอบ แต่อย่างไรก็ตาม สำหรับเด็กผู้ชายจะไม่คงอยู่นานนักเมื่อก่อนหน้านี้ได้มีการพบเห็นตัวแทนที่นิยมนิยมชอบของช่วงอายุอื่น 3. สำหรับการมีอยู่ของตัวแทนในระหว่างงานจะไม่มีผลกระทบในทันทีทันใดที่มีอิทธิพลต่อการแสดงออกของเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิง 4. สำหรับหลักฐานได้แนะนำถึงการให้ความนิยมนิยมชอบอย่างมาก สามารถเป็นสาเหตุในการลดการแสดงออกของเด็กลง โดยเฉพาะถ้าเด็กมีความสนใจโดยธรรมชาติสูงเกี่ยวกับกิจกรรม 5. พฤติกรรมทางบวก ของตัวแบบตัวแทน ระหว่างกิจกรรมการแสดงออกจะมีผลกระทบในทางบวกต่อพฤติกรรมเลียนแบบโดยตัวเอง และมีผลกระทบเล็กน้อยต่อการจำซึ่งเป็นพฤติกรรมการเลียนแบบ

Fred Edward Forry Jr. (1985) ศึกษาเรื่องการสืบสวนสอบสวนถึงผลกระทบของวิดีโอที่มีความรุนแรงในเรื่องของผู้ชายที่เป็น นักกีฬาประเภทต่อสู้ นักกีฬาประเภทไม่ใช้การต่อสู้ และ ผู้ไม่ใช่นักกีฬา (พวกกั๊วร้ายวูรุกราน , พวกโกรธเดือดดาล , พวกโกรธ , พวกเป็นปรปักษ์ต่อต้าน , พวกไม่ใช้ความรุนแรง) พบว่า การศึกษาได้เปรียบเทียบระดับขั้นของความก้าวร้าวท่ามกลาง ผู้ชาย 123 คน ในระดับปริญญาตรีที่เป็น นักกีฬาประเภทต่อสู้ นักกีฬาประเภทไม่ใช้การต่อสู้ และผู้ไม่ใช่นักกีฬา หลังจากพวกเขาได้รับชมวิดีโอที่มีความรุนแรง วิดีโอที่ไม่มีความรุนแรง หรือ ไม่ได้รับชมวิดีโอ ซึ่งนี่เป็นการทดสอบ การเรียนรู้ทางสังคมของ Albert Bandura กับ ทฤษฎีการเลียนแบบ การศึกษาทั้งเรื่องนี้ได้ดำเนินกันไปกว่าทฤษฎีของ Bandura จากข้อมูลได้แสดงถึงผลของวิดีโอที่มีความรุนแรง ในนักกีฬาประเภทต่อสู้ว่ามีความสำคัญมากในการเพิ่มการทำร้ายใช้ความรุนแรงกว่า ผู้ที่ไม่ใช่นักกีฬา แต่นี่ไม่ใช่หลักฐานเมื่อพวกเขาได้รับชมวิดีโอที่ไม่ใช้ความรุนแรง ดังนั้นผลกระทบจึงมีความสำคัญเนื่องมาจากวิดีโอที่ใช้ความรุนแรง ระดับขั้นของการทำร้ายใช้ความรุนแรงสำหรับตัวอย่างเหล่านั้นไม่ได้แสดงถึงวิดีโอที่แสดงว่า นักกีฬาประเภทไม่ใช้

การต่อสู้จะ มีการทำร้ายใช้ความรุนแรงน้อยกว่า นักกีฬาประเภทต่อสู้ กับ ผู้ไม่ใช่นักกีฬา ระดับชั้นของการทำร้ายใช้ความรุนแรงที่มีอยู่สำหรับนักกีฬาประเภทไม่ใช้การต่อสู้ถือว่าเป็นผลเนื่องมาจากการที่พวกเขาเกี่ยวข้องกับกีฬาที่ไม่ใช้ความรุนแรง ดังนั้น เมื่อนักกีฬาประเภทที่ไม่ใช้ความรุนแรงได้รับชมวิดีโอที่มีความรุนแรง มันไม่ได้เป็นสาเหตุที่ทำให้พวกเขาလာมีความสำคัญในเรื่องการทำร้ายใช้ความรุนแรงมากขึ้นกว่า ผู้ที่ไม่ใช่นักกีฬาเมื่อพวกเขาได้รับชมวิดีโอที่มีความรุนแรง ดังนั้นมันทำให้พวกเขามีความสำคัญในเรื่องการทำร้ายใช้ความรุนแรงน้อยกว่าพวกนักกีฬาประเภทต่อสู้ เมื่อนักกีฬาประเภทต่อสู้ได้รับชมวิดีโอ ดังนั้นกีฬาประเภทที่ไม่ใช้การต่อสู้น่าจะมีส่วนร่วมในการสอน และมันก็มีส่วนร่วมในการควบคุมการทำร้ายใช้ความรุนแรงวิดีโอที่มีความรุนแรงจะเป็นตัวเพิ่มเรื่องการทำร้ายใช้ความรุนแรงในนักกีฬา ในขณะที่ มันก็เป็นตัวลดทอนเรื่องการทำร้ายใช้ความรุนแรงในผู้ที่ไม่ใช่นักกีฬา มันถูกนำเสนอว่า กีฬามีส่วนร่วมในการทำหน้าที่สนับสนุนเรื่องการทำร้ายใช้ความรุนแรงในนักกีฬาผู้ที่ได้รับชมวิดีโอที่ใช้ความรุนแรง ในขณะที่ มันจะไม่ทำหน้าที่ชี้แนะให้ความสนใจเปลี่ยนไป เหตุนี้จึงเป็นการป้องกันว่าการทำร้ายใช้ความรุนแรงในผู้ที่ไม่ใช่นักกีฬาผู้ที่ได้รับชมวิดีโอที่ใช้ความรุนแรง ดังนั้น การเรียนรู้ทางสังคมมีหน้าที่เป็นอิทธิพลในการเลียนแบบของวิดีโอที่ใช้ความรุนแรงท่ามกลางผู้ที่เป็่นนักกีฬาและไม่ใช่นักกีฬา

Jennifer Jo Wingren (2001) ศึกษาเรื่อง Big Red ฟุตบอล ทฤษฎีการเลียนแบบกับความรุนแรงภายในประเทศ : การทดสอบของประชากรระดับย่อยช่วงนอกเวลา พบว่า วิทยานิพนธ์นี้ได้ประยุกต์ทฤษฎีการเลียนแบบกับปัญหาความรุนแรงภายในประเทศ ซึ่งต้นฉบับของรายงานได้ตรวจสอบถึงผลกระทบของการแสดงผลถึงความรุนแรงในเกมส์ฟุตบอล กับ การแสดงผลถึงรายงานของสื่อมวลชนเกี่ยวกับอัตราการใช้ความรุนแรงโดยผู้เล่นนอกสนามสำหรับความรุนแรงภายในประเทศ ความเชื่อมโยงระหว่างการดูกีฬาที่ใช้ความรุนแรง กับ ผู้ชมความรุนแรง ก็ถูกกล่าวถึงด้วยเช่นเดียวกัน ได้ใช้ข้อมูลจาก Lincoln Family Violence Council ของ Lincoln , Nebraska ตลอดจนบทความจากหนังสือพิมพ์ Lincoln Journal Star ตัวจำแนกหลายประเภทได้วิเคราะห์โดยใช้การทดสอบสมมติฐาน มีการสนับสนุนอย่างจำกัดสำหรับผลกระทบของการเลียนแบบบนความรุนแรงภายในประเทศที่ปรากฏขึ้นจากรายงานดังกล่าว เหตุการณ์ของความรุนแรงภายในประเทศได้เพิ่มความถี่มากขึ้นทุกวัน ซึ่งบทความได้ปรากฏในรายงานเกี่ยวกับเหตุการณ์ของความรุนแรงของนักฟุตบอลนอกสนามว่าจะถูกควบคุมความรุนแรงมากบ้างน้อยบ้างไปตามฤดูกาลกับตามสัปดาห์ ข้อมูลนี้ได้สนับสนุนงานวิจัยก่อนๆที่ศึกษาผลกระทบจากการเลียนแบบของการประชาสัมพันธ์ความรุนแรง ผลกระทบของการค้นคว้าวิจัยดังกล่าวได้ถูกกล่าวถึงและมีข้อเสนอแนะสำหรับการจะศึกษาวิจัยต่อไป

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปได้ดังนี้ คือ การเปิดรับข่าวสาร การจดจำสาร และการเลียนแบบพฤติกรรม มีความสัมพันธ์กัน กลุ่มเพื่อนถือได้ว่ามีอิทธิพลที่ทำให้เกิดการลอกเลียนแบบพฤติกรรมจากกลุ่มเพื่อนนั้นๆ และอิทธิพลของบุคคลต้นแบบมีผลต่อพฤติกรรมการเลียนแบบ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. กรอบแนวความคิดในการวิจัย

กรอบแนวความคิดในการศึกษาวิจัย “ทฤษฎีการเรียนรู้กับพฤติกรรมการปาหีน
: การศึกษาแนวทางการป้องกัน ควบคุมและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม”

ภาพที่ 1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัยเรื่อง “ทฤษฎีการเรียนรู้กับพฤติกรรมการปาดิน: การศึกษาแนวทางป้องกัน ควบคุมและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม” มีรายละเอียดตามหัวข้อต่างๆดังนี้

1. ประเภทของการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Methodology) โดยการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร (Documentary Study) โดยเน้นข้อมูลเกี่ยวกับผู้ต้องขังหรือเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาดินของผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ใช้ในการศึกษา เพื่อนำมาอธิบายปรากฏการณ์ที่ผู้วิจัยกำลังศึกษา จากนั้นรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เฉพาะกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ผู้วิจัยคัดเลือกแล้วว่าสามารถให้ข้อมูลในเชิงลึกที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อการค้นหาคำตอบในการวิจัยครั้งนี้

2. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants)

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญสำหรับการวิจัย คือ ผู้ต้องขัง หรือเด็กและเยาวชน ที่กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาดิน โดยการให้ข้อมูลเชิงลึกแก่ผู้วิจัยดังกล่าวกำหนดจากการคัดเลือกด้วยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

2.1 คุณสมบัติของผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เป็นผู้ต้องขังหรือเด็กและเยาวชน ที่กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาดิน ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ในการเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ทั้งนี้เพื่อให้สามารถเข้าสู่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้ง่ายและมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น นำมาสู่การตอบโจทย์การวิจัยได้อย่างถูกต้อง โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1.1 ผู้ต้องขังที่กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาดิน เป็นผู้ต้องขังที่คดีถึงที่สุดแล้ว และกำลังอยู่ในระหว่างการรับโทษอยู่ในภายในเรือนจำ

2.1.2 เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาดิน เป็นเด็กและเยาวชนที่ได้รับการลงโทษ หรือการใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน และกำลังอยู่ในระหว่างการฝึกอบรมที่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน หรือเป็นเด็กและเยาวชนที่ได้รับการลงโทษ หรือการใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนแล้ว

3. วิธีการเก็บข้อมูลในการศึกษา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลหลักจากที่มาสำคัญ 2 แหล่ง คือ ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) และข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

3.1 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยการศึกษาค้นคว้าจาก

3.1.1 เอกสารทางด้านวิชาการ บทความ วิทยานิพนธ์ รายงานทางวิชาการที่เกี่ยวข้องทั้งภาษาไทย และภาษาต่างประเทศ

3.1.2 เอกสารประเภทรายงานการสัมมนา รายงานการประชุม รายงานการสำรวจที่เกี่ยวข้อง ท้องถิ่น หน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชน ได้มีจัดและรวบรวมไว้

3.1.3 ข่าวหนังสือ วารสาร และรวบรวมทั้งบทความที่สำคัญจากแหล่งสื่อสารมวลชนต่างๆ ที่มีความเกี่ยวข้อง

3.1.4 ข้อมูลทางด้านระเบียบวิธีปฏิบัติของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

3.1.5 ข้อมูลจากสื่ออินเทอร์เน็ต

3.2 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูล โดยใช้วิธีการ

สัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เพื่อให้ผู้วิจัยสามารถซักถามรายละเอียดของประเด็นปัญหาที่ต้องการศึกษาได้อย่างละเอียดลึกซึ้ง โดยการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญแบบตัวต่อตัว มีการสื่อสารโต้ตอบกันทั้งสองฝ่าย (Two-Way Communication) เพื่อให้การสัมภาษณ์มีความชัดเจนยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังสามารถสังเกตพฤติกรรมต่างๆ ที่ผู้ให้ข้อมูลแสดงออกมา ทั้งกิริยาท่าทาง น้ำเสียง และสีหน้าในระหว่างที่ทำการสัมภาษณ์อีกด้วย

ในการสัมภาษณ์ผู้วิจัยจะใช้การสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ (Informal Interview) มีแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structure or Guide Interviews) โดยการกำหนดประเด็นคำถามลักษณะปลายเปิด ที่เอื้อให้ผู้วิจัยสามารถยืดหยุ่นการถามได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับสถานการณ์การสัมภาษณ์ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

3.2.1 กลุ่มผู้ต้องขัง หรือเด็กและเยาวชน ที่กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ร้ายแรง ประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้

1) ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุขณะกระทำผิด ศาสนา สถานภาพ บุคลิกภาพและอุปนิสัย ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ภูมิลำเนาเดิม เขตที่พักอาศัย ลักษณะการอยู่อาศัย จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระดับการศึกษาของบิดา-มารดา/ผู้ปกครอง อาชีพของบิดา-

มารดา/ผู้ปกครอง รายได้ของบิดา-มารดา/ผู้ปกครอง ความสัมพันธ์ในครอบครัว การดำเนินชีวิตของผู้ให้ข้อมูลก่อนการกระทำผิด

2) พฤติการณ์กระทำผิดในคดี ได้แก่ เรื่องราวการทำความผิด สาเหตุของการกระทำผิด ความเสียหายที่เกิดขึ้น ฐานความผิด คำพิพากษา/คำสั่งศาล

3) การเรียนรู้พฤติกรรมกรรมการปาหิ่น ได้แก่ การรับรู้รับทราบเรื่องราวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติกรรมปาหิ่น ช่องทางการรับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติกรรมปาหิ่น การให้ความสนใจในข่าวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติกรรมปาหิ่น ความรู้สึกเมื่อได้รับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติกรรมปาหิ่น ความคิดเห็นหรือทัศนคติที่มีต่อผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติกรรมปาหิ่นที่ถูกนำเสนอผ่านสื่อ การรับรู้รับทราบถึงข้อมูลการถูกจับกุมตัวมาดำเนินคดีของผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติกรรมปาหิ่นก่อนถูกดำเนินคดี การรับรู้รับทราบถึงบทลงโทษที่ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติกรรมปาหิ่นได้รับก่อนถูกดำเนินคดี ความคิดเห็นหรือทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมกรรมการปาหิ่นกับการเลียนแบบ

4) กระบวนการกลุ่ม จะศึกษาเฉพาะผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติกรรมปาหิ่นที่กระทำผิดในลักษณะร่วมกระทำผิดเป็นกลุ่มแก๊ง ได้แก่ การรวมกลุ่มแก๊ง สาเหตุของการที่เข้าร่วมกลุ่มแก๊ง การปฏิบัติงานของกลุ่มแก๊ง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ผู้ต้องขังที่กระทำผิดในคดีที่มีพฤติกรรมปาหิ่น

ผู้วิจัยได้ค้นคว้าข้อมูลการกระทำผิดในคดีที่มีพฤติกรรมปาหิ่นที่เกิดขึ้นจากสื่อต่างๆ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ สื่ออินเทอร์เน็ต เมื่อพบว่ามีคดีดังกล่าวเกิดขึ้นในท้องที่ใดบ้าง จากนั้นผู้วิจัยจึงได้โทรสอบถามไปยังเรือนจำที่อยู่ในพื้นที่ที่มีคดีที่มีพฤติกรรมปาหิ่นเกิดขึ้นเมื่อได้รับทราบเป็นเบื้องต้นว่ามีผู้ต้องขังในคดีที่มีพฤติกรรมปาหิ่นต้องขังอยู่ในเรือนจำใดบ้างแล้ว ผู้วิจัยจึงได้ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ข้อมูลและเข้าสัมภาษณ์ผู้ต้องขังเพื่อทำวิทยานิพนธ์ โดยระบุถึงเรือนจำที่ต้องการเข้าไปเก็บข้อมูล แนบไปพร้อมกับแบบสอบถามและโครงร่างวิทยานิพนธ์ นำไปยื่นที่กรมราชทัณฑ์ เมื่อได้รับการอนุญาตเป็นหนังสือจากกรมราชทัณฑ์แล้ว ผู้วิจัยจะประสานไปยังเรือนจำที่ต้องการเข้าไปเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์ผู้ต้องขังโดยตรง เพื่อกำหนดวันและเวลาในการเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์ผู้ต้องขัง และเดินทางไปเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์ผู้ต้องขังในคดีที่มีพฤติกรรมปาหิ่นยังเรือนจำดังกล่าว โดยการเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์ผู้ต้องขังในแต่ละคนใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง ถึง 1 ชั่วโมง 30 นาที และมีการปฏิบัติตามกฎระเบียบของเรือนจำอย่างเคร่งครัด

4.2 เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่น

ผู้วิจัยได้ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ข้อมูลและเข้าสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนเพื่อทำวิทยานิพนธ์ แบบพร้อมทั้งแบบสอบถามและโครงร่างวิทยานิพนธ์ นำไปยื่นที่กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จากนั้นสำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรม กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ได้ให้ความอนุเคราะห์ออกหนังสือเวียนสอบถามไปยังสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนต่างๆ ว่ามีเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นอยู่ที่ใดบ้าง จากนั้นกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ได้มีหนังสืออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์เด็กและเยาวชน โดยผู้วิจัยได้ประสานกับสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนโดยตรง ในเรื่องวัน เวลา ที่จะเข้าเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์เด็กและเยาวชน และเดินทางไปเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นยังสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนดังกล่าว โดยการเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนในแต่ละคนใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง ถึง 1 ชั่วโมง 30 นาที ซึ่งจะมีนักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนดังกล่าวเข้าร่วมสังเกตการณ์การสัมภาษณ์ และมีการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนอย่างเคร่งครัด

5. ขั้นตอนการสัมภาษณ์ มีดังนี้

1) ผู้วิจัยแนะนำตัว บอกวัตถุประสงค์ของการวิจัย และประเด็นการสัมภาษณ์แก่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ รวมทั้งขออนุญาตบันทึกเสียง และแจ้งให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทราบว่าสามารถไม่ตอบข้อมูลได้ตลอดเวลาในการสัมภาษณ์ หากเป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลที่ไม่ต้องการเปิดเผย หรือมีความอึดอัด ไม่สบายใจจากการสัมภาษณ์ ซึ่งจากการสัมภาษณ์จนแล้วเสร็จปรากฏว่าผู้ให้ข้อมูลสำคัญทุกคนยินดีให้ข้อมูล และพูดคุยจนจบกระบวนการสัมภาษณ์

2) ผู้วิจัยเริ่มต้นการสัมภาษณ์ด้วยการพูดคุยเรื่องทั่วไปกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ โดยสอบถามข้อมูลส่วนตัว ชีวิตความเป็นอยู่ เพื่อสร้างความคุ้นเคยก่อนเข้าสู่ประเด็นการสัมภาษณ์ โดยใช้เวลาประมาณ 5 นาที

3) การสัมภาษณ์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกระทำผิด กระบวนการกลุ่ม และการเรียนรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมกระทำผิด โดยผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ตามประเด็นในแบบสัมภาษณ์

4) ผู้วิจัยปิดการสัมภาษณ์ด้วยการสรุปประเด็นสำคัญจากการสัมภาษณ์ และขอบคุณผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

5) การสัมภาษณ์ ถ้าทางเรือนจำ สถานพินิจและคุ้มครองเด็ก และศูนย์ฝึกอบรมเด็ก และเยาวชนอนุญาตให้ทำการบันทึกเสียงได้ ผู้วิจัยจะทำการบันทึกเสียง และจดบันทึกประเด็นจากการสัมภาษณ์ และหลังจากนั้นผู้วิจัยได้สรุปประเด็นสัมภาษณ์ และนำข้อมูลมาทบทวนจากข้อมูลที่มีการบันทึกเสียงไว้

6. หลักจริยธรรมกับการเก็บข้อมูล

จริยธรรมในการเก็บข้อมูลเป็นสิ่งที่ละเลยไม่ได้ในการทำวิจัย เนื่องจากในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับผู้ต้องขัง และเด็กและเยาวชนที่ถูกจับกุมและถูกนำตัวมาดำเนินคดีในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งในการสัมภาษณ์อาจมีข้อมูลที่กระทบกระเทือนจิตใจของผู้ต้องขัง และเด็กและเยาวชนผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ฉะนั้นเพื่อรักษาประโยชน์อันชอบธรรม ผู้วิจัยจึงต้องคำนึงถึงประเด็นต่อไปนี้

1. การแจ้งวัตถุประสงค์ของการวิจัยและการเปิดเผยตนเองของนักวิจัย ในการทำวิจัยโดยการเก็บข้อมูลในแต่ละครั้ง ผู้วิจัยจะต้องแจ้งวัตถุประสงค์ของการวิจัยให้แก่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทุกคนทราบ โดยไม่ปิดบังรายละเอียดในการทำวิจัย หรือหลอกลวง หรือปลอมตัว เพื่อให้ได้ข้อมูลตามต้องการ

2. การให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญยินยอมให้เก็บข้อมูลโดยสมัครใจ ทั้งนี้ผู้วิจัยจะสร้างความคุ้นเคยกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญก่อนการดำเนินการสัมภาษณ์ตามประเด็นการสัมภาษณ์ และสอบถามความสมัครใจของผู้ให้ข้อมูลสำคัญด้วยวาจา และให้คำยินยอมทางวาจา

3. การรักษาความลับและความเป็นส่วนตัวของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ การรักษาความลับซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งในการทำวิจัยในครั้งนี้ เนื่องจากในการสัมภาษณ์ในครั้งนี้มีการสัมภาษณ์ถึงพฤติกรรมในคดี ซึ่งหากข้อมูลถูกเปิดเผยอาจส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตในภายหลัง การพ้นโทษหรือสิ้นสุดการได้รับการลงโทษหรือการใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนแล้ว ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญตามมาได้ ดังนั้นในการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยจะคำนึงถึงเรื่องนี้เป็นสำคัญ โดยจะไม่เปิดเผยชื่อผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด แต่จะใช้ชื่อสมมติแทน ซึ่งวิธีนี้ถือว่าสามารถเก็บข้อมูลได้อย่างมิดชิด เพื่อมิให้เกิดผลกระทบต่อผู้ให้ข้อมูลได้

4. การวิจัยต้องไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนทางจิตใจของผู้ถูกวิจัย โดยการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจะพยายามหลีกเลี่ยงคำถามที่กระทบกระเทือนจิตใจ หรือบางครั้งในระหว่างการสัมภาษณ์ หากผู้วิจัยเห็นว่าผู้ให้ข้อมูลสำคัญมีสีหน้าท่าทางอึดอัด ลำบากใจ ผู้วิจัยจะเปลี่ยนประเด็นในการสัมภาษณ์ และจะมีการพูดคุย หรือพูดคุยใจแทน ทั้งนี้ผู้วิจัยจะพยายามรบกวนเวลาของผู้ให้ข้อมูลสำคัญให้น้อยที่สุด

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1) นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ไปถอดความจากเครื่องบันทึกเสียงและจากการจดบันทึกข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์

2) ตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูล โดยแยกเนื้อหาและจัดกลุ่มข้อมูลตามประเด็นการสัมภาษณ์ และโจทย์การวิจัย

3) วิเคราะห์ข้อมูลตามกรอบการวิจัยที่กำหนด ด้วยการจำแนกประเภทข้อมูล (Typological Analysis) จากการจัดทำสาระบบจำแนกประเภท (Taxonomy) ข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูลภาคสนาม โดยการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 3 ประเด็น คือ ลักษณะของพฤติกรรมการพาหนะ การอธิบายพฤติกรรมการพาหนะด้วยทฤษฎีการเรียนรู้ และแนวทางการป้องกัน ควบคุมและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจากพฤติกรรมการพาหนะ

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ ผู้ต้องขัง หรือเด็กและเยาวชน ที่กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่น ทั้งหมด 8 กรณีศึกษา รวมทั้งสิ้น 14 คน โดยลำดับการนำเสนอ ดังนี้

- 1.สรุปภาพรวมกรณีศึกษา
- 2.กรณีศึกษาคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นที่กระทำผิดในลักษณะเดี่ยว (จำนวน 4 กรณีศึกษา จำนวน 4 คดี ผู้ต้องขังจำนวน 4 คน)
- 3.กรณีศึกษาคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นที่กระทำผิดในลักษณะร่วมกระทำผิดเป็นกลุ่มแก๊ง (จำนวน 4 กรณีศึกษา จำนวน 6 คดี เป็นผู้ต้องขังจำนวน 6 คน และเป็นเด็กและเยาวชนกระทำผิดจำนวน 4 คน)

1. สรุปภาพรวมกรณีศึกษา

ภาพรวมของข้อมูลผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการศึกษาวิจัยมีดังนี้

1.1 คดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นที่กระทำผิดในลักษณะเดี่ยว

1.1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ที่กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นที่กระทำผิดในลักษณะเดี่ยว

มีจำนวน 4 กรณีศึกษา เป็นจำนวน 4 คดี ซึ่งเป็นผู้ต้องขังทั้งสิ้นจำนวน 4 คน มีอายุขณะกระทำผิด อายุ 19 ปี จำนวน 1 คน อายุ 22 ปี จำนวน 1 คน อายุ 40 ปี จำนวน 1 คน อายุ 48 ปี จำนวน 1 คน ก่อนกระทำผิดประกอบอาชีพได้แก่ รับจ้าง/ทำไร่ จำนวน 1 คน รับจ้าง/ลูกจ้าง จำนวน 1 คน พนักงานบริษัท จำนวน 1 คน รับจ้าง/ช่างก่อสร้าง จำนวน 1 คน ได้รับการศึกษาในระดับประถมศึกษา จำนวน 4 คน มีสถานภาพสมรสแล้ว จำนวน 2 คน และสถานภาพโสด จำนวน 2 คน

1.1.2 พฤติกรรมการปาดิน

ตารางที่ 2 แสดงพฤติกรรมการปาดินของผู้ที่กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาดินที่กระทำผิดในลักษณะเดียว

พฤติกรรมการปาดิน	จำนวนคดี
วัยของผู้กระทำผิด	
ผู้ใหญ่	4
การใช้ยานพาหนะ	
ใช้ยานพาหนะในการกระทำผิด	1
ไม่ใช้ยานพาหนะในการกระทำผิด	3
รูปแบบของรถยนต์ที่ถูกปาดิน	
รถบรรทุก	2
รถแท็กซี่	1
รถตู้	1
รูปแบบของท้องถนนที่เกิดเหตุ	
ถนนเลนเดี่ยว (รถวิ่งสวนทาง)	2
ถนนหลายเลน	2
ช่วงเวลาเกิดเหตุ	
ช่วงเวลากลางวัน	-
ช่วงเวลากลางคืน	4
วัตถุประสงค์ของการกระทำผิด	
ประสงค์ต่อทรัพย์สิน	-
ไม่ประสงค์ต่อทรัพย์สิน	4
การจัดเตรียม “หิน” ในการกระทำผิด	
จัดเตรียมล่วงหน้าก่อนกระทำผิด	2

พฤติกรรมการปาหีน	จำนวนคดี
จัดหาในที่เกิดเหตุ	2
การดื่มสุรา	
มีการดื่มสุราก่อนการกระทำผิด	4
ไม่มีการดื่มสุราก่อนการกระทำผิด	-
ฐานความผิด	
พยายามฆ่า	3
ทำร้ายร่างกาย/พยายามทำร้ายร่างกาย	1
ปล้น	-
พยายามชิงทรัพย์	-
ทำให้เสียทรัพย์	4

จากตารางที่ 2 แสดงข้อมูลพฤติกรรมการปาหีนของผู้ที่กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีนที่กระทำผิดในลักษณะเดียวจำนวน 4 กรณีศึกษา สามารถสรุปได้ดังนี้
คดีที่มีพฤติการณ์ปาหีน วัชของผู้กระทำผิด ที่กระทำผิดโดยผู้ใหญ่ มีจำนวน 4 คดี

การใช้ยานพาหนะ คือ ใช้ยานพาหนะในการกระทำผิด จำนวน 1 คดี และไม่ใช้ยานพาหนะในการกระทำผิด จำนวน 3 คดี

รูปแบบของรถยนต์ที่ถูกปาหีน เป็นรถบรรทุก จำนวน 2 คดี รถแท็กซี่ จำนวน 1 คดี และรถตู้จำนวน 1 คดี

รูปแบบของท้องถนนที่เกิดเหตุ มีการปาหีนเกิดขึ้นบนท้องถนน โดยถนนเลนเดี่ยว ที่รถต้องวิ่งสวนทางกัน มีคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีนเกิดขึ้น 2 คดี และเกิดเหตุปาหีนขึ้นบนถนนหลายเลน จำนวน 2 คดี

ช่วงเวลาเกิดเหตุ ทั้ง 4 คดี เกิดเหตุในช่วงเวลากลางคืน

วัตถุประสงค์ของการกระทำผิด มีการกระทำผิดในลักษณะที่ไม่ประสงค์ต่อทรัพย์ทั้ง 4 คดี

การจัดเตรียม “หิน” ในการกระทำผิด มีการจัดหาและจัดเตรียมหินไว้ล่วงหน้าก่อนที่จะกระทำผิด จำนวน 2 คดี และมีจัดหาหินในบริเวณที่เกิดเหตุ จำนวน 2 คดี

การดื่มสุรา ทั้ง 4 คดี มีการดื่มสุราก่อนที่จะลงกระทำผิด

ฐานความผิด ถูกตัดสินว่ากระทำผิดฐานพยายามฆ่า จำนวน 3 คดี ความผิดฐานพยายามทำร้ายร่างกาย จำนวน 1 คดี และทั้ง 4 คดีกระทำผิดฐานทำให้เสียทรัพย์ด้วย

1.1.3 การเรียนรู้พฤติกรรมการปาหิน

การรับรู้รับทราบเรื่องราวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิน ทั้ง 4 คดี มีการรับรู้รับทราบเรื่องราวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติการณ์ปาหินมาก่อนที่จะมีการกระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหินนี้ โดยส่วนใหญ่จะรับรู้รับทราบคดีปาหินในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่ทำให้คาราตลตกตาย

ช่องทางการรับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิน มี 2 ช่องทางหลัก คือ ช่องทางผ่านทางสื่อ อันได้แก่ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และช่องทางอื่น คือ การบอกเล่าพูดคุยจากครอบครัว กลุ่มเพื่อน และคนรู้จักทั่วไป

การให้ความสนใจในข่าวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิน มีทั้งให้ความสนใจในข่าวสารเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติการณ์ปาหินพอสมควร และให้ความสนใจบ้าง และรู้สึกว่าข่าวปาหินเป็นข่าวที่ดัง เป็นข่าวที่แปลก มีคนให้ความสนใจ และพูดถึงในแง่ลบต่างๆ

ความรู้สึกเมื่อได้รับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิน มีทั้งความรู้สึกในแง่บวกและแง่ลบ โดยในแง่บวกนั้นจะเป็น การมองว่าคดีที่มีพฤติการณ์ปาหินได้ออกสื่อ เป็นที่สนใจของประชาชน มีผู้คนพูดถึงกล่าวถึง ในแง่ลบนั้นจะเป็น การด่าทอ สาปแช่งการกระทำดังกล่าว มองว่าการกระทำดังกล่าวสร้างความเดือนร้อนและปัญหาให้กับสังคม ในขณะที่มีบางคนรู้สึกว่าปกรณเป็นเรื่องปกติทั่วไปของสังคม

ความคิดเห็นหรือทัศนคติที่มีต่อผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหินที่ถูกนำเสนอผ่านสื่อ มีทั้งในแง่บวกและแง่ลบ โดยในแง่บวกนั้นจะมีความคิดเห็นว่า รู้สึกว่าผู้กระทำผิดกลายเป็นคนดัง เพราะได้ออกสื่อต่างๆและมีคนพูดถึงกล่าวขานมากมาย ในแง่ลบนั้นจะมีความคิดเห็นว่า คนกระทำผิดเป็นคนไม่ดี หรือเป็นพวกวัยรุ่น ทำไปเพราะความคึกคะนอง หรือเลียนแบบพฤติกรรมจากข่าว หรือเมาสุรา

การรับรู้รับทราบถึงข้อมูลการถูกจับกุมตัวมาดำเนินคดีของผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหินก่อนถูกดำเนินคดี มี 3 คดีที่ไม่ได้มีการรับรู้รับทราบถึงข้อมูลการถูกจับกุมตัวมาดำเนินคดีของผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหินมาก่อนถูกดำเนินคดี แต่มีอยู่ 1 คดีที่มีการ

รับรู้รับทราบถึงข้อมูลการถูกจับกุมตัวมาดำเนินคดีของผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นมาก่อนถูกดำเนินคดี

การรับรู้รับทราบถึงบทลงโทษที่ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นได้รับก่อนถูกดำเนินคดี ทั้ง 4 คดี ไม่ได้มีการรับรู้รับทราบถึงบทลงโทษที่ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นได้รับ ก่อนถูกดำเนินคดี

ความคิดเห็นหรือทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมกรรมการปาหิ่นกับการเลียนแบบ ทั้ง 4 คดี มีความคิดเห็นว่า การกระทำผิดด้วยการปาหิ่น เป็นเรื่องที่ทำตามไม่ยาก

1.2 คดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นที่กระทำผิดในลักษณะร่วมกระทำผิดเป็นกลุ่มแก๊ง

1.2.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ที่กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นที่กระทำผิดในลักษณะร่วมกระทำผิดเป็นกลุ่มแก๊ง

มีจำนวน 4 กรณีศึกษา เป็นจำนวน 6 คดี เนื่องจากคดีที่ผู้ใหญ่และเด็กและเยาวชนร่วมกันกระทำความผิดจะถูกแยกฟ้องกันเป็นคนละคดี ซึ่งเป็นผู้ต้องขังจำนวน 6 คน และเป็นเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด จำนวน 4 คน มีอายุขณะกระทำผิด อายุ 14 ปี จำนวน 1 คน อายุ 16 ปี จำนวน 2 คน อายุ 17 ปี จำนวน 1 คน อายุ 18 ปี จำนวน 1 คน อายุ 19 ปี จำนวน 3 คน อายุ 42 ปี จำนวน 1 คน อายุ 44 ปี จำนวน 1 คน ก่อนกระทำผิดประกอบอาชีพได้แก่ รับจ้าง/ลูกจ้าง จำนวน 6 คน รับจ้างและทำนา 1 คน กรรมกรก่อสร้าง 2 คน ว่างงาน 1 คน ได้รับการศึกษาในระดับประถมศึกษาจำนวน 5 คน และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 5 คน มีสถานภาพสมรส จำนวน 5 คน มีสถานภาพโสดทั้งหมด จำนวน 5 คน

1.2.2 พฤติกรรมปาหิ่น

ตารางที่ 3 แสดงพฤติกรรมกรรมการปาหิ่นของผู้ที่กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นที่กระทำผิดในลักษณะร่วมกระทำผิดเป็นกลุ่มแก๊ง

พฤติกรรมกรรมการปาหิ่น	จำนวนคดี
วัยของผู้กระทำผิด	
ผู้ใหญ่	3
เด็กและเยาวชน	3
การใช้ยานพาหนะ	
ใช้ยานพาหนะในการกระทำผิด	2
ไม่ใช้ยานพาหนะในการกระทำผิด	2

พฤติกรรมการปาดิน	จำนวนคดี
รูปแบบของรถยนต์ที่ถูกปาดิน	
รถบรรทุก	2
รถเก๋ง	1
รถจักรยานยนต์	1
รูปแบบของท้องถนนที่เกิดเหตุ	
ถนนเลนเดี่ยว (รถวิ่งสวนทาง)	2
ถนนหลายเลน	2
ช่วงเวลาเกิดเหตุ	
ช่วงเวลากลางวัน	1
ช่วงเวลากลางคืน	3
วัตถุประสงค์ของการกระทำผิด	
ประสงค์ต่อทรัพย์	2
ไม่ประสงค์ต่อทรัพย์	2
การจัดเตรียม “หิน” ในการกระทำผิด	
จัดเตรียมล่วงหน้าก่อนกระทำผิด	2
จัดหาในที่เกิดเหตุ	2
การดื่มสุรา	
มีการดื่มสุราก่อนการกระทำผิด	3
ไม่มีการดื่มสุราก่อนการกระทำผิด	1
ฐานความผิด	
พยายามฆ่า	3
ทำร้ายร่างกาย/พยายามทำร้ายร่างกาย	1

พฤติกรรมการปาหิน	จำนวนคดี
ปล้น	1
พยายามชิงทรัพย์	1
ทำให้เสียทรัพย์	3

จากตารางที่ 3 แสดงข้อมูลพฤติกรรมการปาหินของผู้ที่กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหินที่กระทำผิดในลักษณะร่วมกระทำผิดเป็นกลุ่มแก๊ง จำนวน 4 กรณีศึกษา สามารถสรุปได้ดังนี้

คดีที่มีพฤติการณ์ปาหิน ภัยของผู้กระทำผิด ที่กระทำผิดโดยผู้ใหญ่ มีจำนวน 3 คดี และกระทำผิดโดยเด็กและเยาวชน มีจำนวน 3 คดี ในกรณีนี้มี 2 คดีที่เด็กและเยาวชนร่วมกระทำผิดกับผู้ใหญ่ คดีจึงทับซ้อนกันอยู่ 2 คดีด้วยกัน

การใช้ยานพาหนะ คือ ใช้ยานพาหนะในการกระทำผิด 2 คดี และ ไม่ใช้ยานพาหนะในการกระทำผิด 2 คดี

รูปแบบของรถยนต์ที่ถูกปาหิน มีรถบรรทุกถูกปาหิน จำนวน 2 คดี รถเก๋งจำนวน 1 คดี และรถจักรยานยนต์ จำนวน 1 คดี

รูปแบบของท้องถนนที่เกิดเหตุ มีการปาหินเกิดขึ้นบนท้องถนน โดยถนนเลนเดี่ยว ที่รถต้องวิ่งสวนทางกัน มีคดีที่มีพฤติการณ์ปาหินเกิดขึ้น 2 คดี และเกิดเหตุปาหินขึ้นบนถนนหลายเลน จำนวน 2 คดี

ช่วงเวลาเกิดเหตุ ช่วงเวลากลางวัน มีคดีที่มีพฤติการณ์ปาหินเกิดขึ้น จำนวน 1 คดี และเกิดเหตุช่วงเวลากลางคืน จำนวน 3 คดี

วัตถุประสงค์ของการกระทำผิด มีการกระทำผิดในลักษณะที่ประสงค์ต่อทรัพย์ จำนวน 2 คดี และ ไม่ประสงค์ต่อทรัพย์ จำนวน 2 คดี

การจัดเตรียม “หิน” ในการกระทำผิด มีการจัดหาและจัดเตรียมหินไว้ล่วงหน้าก่อนที่จะกระทำผิด 2 คดี และ มีจัดหาหินในบริเวณที่เกิดเหตุ 2 คดี

การดื่มสุรา มีการดื่มสุราก่อนการกระทำผิด จำนวน 3 คดี และ ไม่มีการดื่มสุราก่อนการกระทำผิด จำนวน 1 คดี

ฐานความผิด ถูกตัดสินว่ากระทำผิดฐานพยายามฆ่า จำนวน 3 คดี ความผิดฐานพยายามทำร้ายร่างกาย จำนวน 1 คดี และ ทั้ง 4 คดีกระทำผิดฐานทำให้เสียทรัพย์ด้วย

1.1.3 การเรียนรู้พฤติกรรมกาปาหีน

การรับรู้รับทราบเรื่องราวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติกรรมปาหีน ทั้ง 4 คดี มีการรับรู้รับทราบเรื่องราวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติกรรมปาหีนมาก่อนที่จะมีการกระทำผิดในคดีที่มีพฤติกรรมปาหีนนี้ โดยส่วนใหญ่จะรับรู้รับทราบคดีปาหีนในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่ทำให้คาราตลกลตาย พื้นที่จังหวัดชุมพร และพื้นที่แถบกรุงเทพมหานคร

ช่องทางการรับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติกรรมปาหีน มี 2 ช่องทางหลัก คือ ช่องทางผ่านทางสื่อ อันได้แก่ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และช่องทางอื่น คือ การบอกเล่าพูดคุยจากครอบครัว กลุ่มเพื่อน และคนรู้จักทั่วไป

การให้ความสนใจในข่าวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติกรรมปาหีน มีทั้งให้ความสนใจในข่าวสารเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติกรรมปาหีนพอสมควร และให้ความสนใจบ้าง และรู้สึกข่าวปาหีนเป็นข่าวที่ดัง เป็นข่าวที่แปลก มีคนให้ความสนใจ และพูดถึงในแง่ลบต่างๆ

ความรู้สึกเมื่อได้รับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติกรรมปาหีน มีทั้งความรู้สึกในแง่บวกและแง่ลบ โดยในแง่บวกนั้นจะเป็น การมองว่าคดีที่มีพฤติกรรมปาหีนได้ออกสื่อ เป็นที่สนใจของประชาชน มีผู้คนพูดถึงกล่าวถึง ในแง่ลบนั้นจะเป็น มองว่าการกระทำดังกล่าวสร้างความเดือนร้อนและปัญหาให้กับสังคม ในขณะที่มีบางคนรู้สึกว่าเป็นเรื่องปกติทั่วไปของสังคม

ความคิดเห็นหรือทัศนคติที่มีต่อผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติกรรมปาหีนที่ถูกนำเสนอผ่านสื่อ มีทั้งในแง่บวกและแง่ลบ โดยในแง่บวกนั้นจะมีความคิดเห็นที่ รู้สึกว่าผู้กระทำผิดกลายเป็นคนดัง เพราะได้ออกสื่อต่างๆและมีคนพูดถึงกล่าวขานมากมาย ในแง่ลบนั้นจะมีความคิดเห็นที่ คนกระทำผิดเป็นคนไม่ดี หรือเป็นพวกวัยรุ่น ทำไปเพราะความคึกคะนอง หรือเลียนแบบพฤติกรรมจากข่าว หรือเมาสุรา

การรับรู้รับทราบถึงข้อมูลการถูกจับกุมตัวมาดำเนินคดีของผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติกรรมปาหีนก่อนถูกดำเนินคดี มี 3 คดีที่ไม่ได้มีการรับรู้รับทราบถึงข้อมูลการถูกจับกุมตัวมาดำเนินคดีของผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติกรรมปาหีนมาก่อนถูกดำเนินคดี แต่มีอยู่ 1 คดีที่มีการรับรู้รับทราบถึงข้อมูลการถูกจับกุมตัวมาดำเนินคดีของผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติกรรมปาหีนมาก่อนถูกดำเนินคดี

การรับรู้รับทราบถึงบทลงโทษที่ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติกรรมปาหีนได้รับก่อนถูกดำเนินคดี ทั้ง 4 คดี ไม่ได้มีการรับรู้รับทราบถึงบทลงโทษที่ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติกรรมปาหีนได้รับ ก่อนถูกดำเนินคดี

ความคิดเห็นหรือทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมกาปาหีนกับการเลียนแบบ ทั้ง 4 คดี มีความคิดเห็นที่ การกระทำผิดด้วยการปาหีน เป็นเรื่องที่ทำตามไม่ยาก

1.1.4 กระบวนการกลุ่มแก๊ง

การรวมกลุ่มแก๊ง ทั้ง 4 คดี มีรูปแบบการรวมกลุ่มแก๊งต่างๆกัน คือ การรวมกลุ่มแก๊งจากเครือข่าย การรวมกลุ่มแก๊งจากเพื่อนที่สังกัดอยู่ในกลุ่มแก๊งเดียวกัน และการรวมกลุ่มแก๊งจากเพื่อนในละแวกบ้าน

สาเหตุของการเข้าร่วมกลุ่มแก๊ง ทั้ง 4 คดี มีสาเหตุของการเข้าร่วมกลุ่มแก๊ง ดังนี้ คือ มีทั้งต้องการผลประโยชน์จากทรัพย์สิน ต้องการให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ การตอบแทนบุญคุณ ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน ต้องการเลียนแบบพฤติกรรมกรรมการปาหิ่น และความมีเมตตาทำให้ขาดสติยับยั้ง

การปฏิบัติงานของกลุ่มแก๊ง ทั้ง 4 คดี มีการปฏิบัติงานของกลุ่มแก๊ง คือ มีทั้งการตกลงแบ่งหน้าที่ในการลงมือกระทำผิดกันอย่างชัดเจนและไม่ชัดเจน มีทั้งการวางแผนก่อนลงมือกระทำผิดและไม่มีการวางแผนก่อนลงมือกระทำผิด

2.กรณีศึกษาคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นที่กระทำผิดในลักษณะเดียว (จำนวน 4 คดี ผู้ต้องขังจำนวน 4 คน)

กรณีศึกษาที่ 1 คดีนครสวรรค์

1. ข้อมูลของผู้กระทำผิด

1.1 ผู้ต้องขัง

1) ข้อมูลส่วนบุคคล

นายนครสวรรค์ (นามสมมติ) อายุขณะกระทำผิด 48 ปี ภูมิลำเนาเดิมเป็นคนจังหวัดนครสวรรค์ นับถือศาสนาพุทธ สถานภาพ ม่ายเล็กร้าง มีบุตรกับภรรยาที่ไม่ได้จดทะเบียนสมรสด้วยกัน 2 คน ปัจจุบันเติบโตและแยกย้ายไปมีชีวิตเป็นของตัวเองแล้ว อุปนิสัยของนายนครสวรรค์ เป็นคนเรื่อยๆ ไม่มีเป้าหมายอะไรที่แน่นอน จี้น้อยใจ ช่างพูดช่างคุยอยู่บ้าง รักครอบครัว ชอบดื่มสุราเป็นประจำ สูบบุหรี่จัด ในด้านความสัมพันธ์ในครอบครัวขณะที่อยู่กินด้วยกันนั้น มีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกันอยู่เรื่อยๆ มีการลงไม้ลงมือใช้กำลังทำร้ายกัน มีการอบรมสั่งสอนลูกด้วยการว่ากล่าวตักเตือน และตี นายนครสวรรค์ได้รับการศึกษาถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีอาชีพก่อนถูกดำเนินคดี เป็นช่างก่อสร้าง โดยจะรับจ้างอยู่ตามไซต์ก่อสร้างที่กรุงเทพมหานคร ในช่วงไม่มีงาน ก็จะกลับมาหรือรับงานก่อสร้าง เเทปูน ทำนา รับจ้างทั่วไปที่นครสวรรค์ รายได้ต่อเดือนตกประมาณ 6,000 บาท เขตที่พักอาศัยก่อนถูกดำเนินคดี อยู่ในเขตชุมชน โดยอาศัยอยู่กับญาติ คือ อาผู้หญิง ลูกของอา 2 คน และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

2. ภูมิหลังและการดำเนินชีวิตก่อนการกระทำผิด

นายนครสวรรค์ เกิดและเติบโตขึ้นที่จังหวัดนครสวรรค์ ในครอบครัวชนชั้นล่าง พ่อแม่เป็นชาวนา ชีวิตในวัยเด็กเรียนหนังสือถึงชั้น ป.4 เมื่อโตพอจะช่วยทำงานได้ ก็ช่วยพ่อแม่ทำนา ทำงานบ้าน เมื่อเข้าวัยหนุ่ม เพื่อนบ้านก็ได้ชักชวนกันไปทำงานที่กรุงเทพมหานคร โดยเริ่มแรกก็เป็นกรรมกรตามไซต์ก่อสร้าง จนกระทั่งได้รับการฝึกฝนและมีประสบการณ์จึงเลื่อนขั้นมาเป็นช่างปูน พบรักกับภรรยาที่เป็นคนนครสวรรค์และเป็นคนงานก่อสร้างด้วยกัน อยู่กินกันจนมีลูกชายด้วยกัน 2 คน โดยที่ชีวิตและครอบครัวก็อยู่อาศัยตามไซต์ก่อสร้าง แต่เมื่องานหมดก็จะกลับบ้านมาทำนา นายนครสวรรค์ สูบบุหรี่และชอบดื่มสุราเป็นประจำ จึงมีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งในครอบครัว มีการลงไม้ลงมือทำร้ายร่างกายภรรยาและลูก เมื่ออยู่กินกันมาได้ประมาณเกือบ 30 ปี ก็เลิกร้างกันเพราะภรรยาขอเลิก เมื่อเลิกกันแล้วภรรยาได้กลับมาอยู่ที่นครสวรรค์ ลูกก็เติบโตไปมีชีวิตเป็นของตนเอง ส่วนนายนครสวรรค์เมื่อไม่มีงานก่อสร้างที่กรุงเทพมหานคร ก็จะกลับมาอยู่กับอาผู้หญิง และลูกของอาอีก 2 คน ที่บ้านของอา พร้อมกับทำงานรับจ้าง ทำนา ทำงานก่อสร้าง ทั่วๆไป

3. พฤติการณ์กระทำผิดในคดี

วันเกิดเหตุ คืบวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2553 ในช่วงเย็นนายนครสวรรค์ได้ไปงานศพที่บ้านญาติและได้มีการดื่มสุรากันที่งานศพ จนกระทั่งถึงเวลาประมาณ 4 ทุ่ม นายนครสวรรค์ได้ขอตัวกลับ โดยตอนแรกตั้งใจว่าจะขอให้ญาติขับรถมอเตอร์ไซด์ไปส่งที่บ้านของตน แต่เห็นว่าญาติคงยุ่งกับเก็บของ เก็บกวาดงานศพ นายนครสวรรค์เกิดความเกรงใจ จึงตัดสินใจเดินกลับบ้านเอง โดยบ้านที่พักของนายนครสวรรค์อยู่ห่างจากบ้านงานศพประมาณ 2 กม. นายนครสวรรค์ได้เดินออกมาจากบ้านงานศพและเดินไปตามไหล่ถนนสายเอเชีย

“ตอนแรกก็คิดว่าจะเดินไหว แต่ด้วยความเมา ก็เริ่มโมโห ว่าเดินไปเท่าไร ก็ยังไม่ถึงบ้านเสียที”

นายนครสวรรค์, สัมภาษณ์, 13 กันยายน 2553
นายนครสวรรค์ จึงเริ่มโบกรถต่างๆ ที่ขับผ่านมาตามถนนสายเอเชีย โดยส่วนใหญ่เลือกที่จะโบกรถบรรทุกพ่วง แต่โบกก็คันก็ไม่มีรถคันไหนจอดรับ

“โ๊ย โบกก็คัน ก็ไม่มีคันไหนจอดรับผมซักคัน”

นายนครสวรรค์, สัมภาษณ์, 13 กันยายน 2553

ระหว่างทางที่เดิน ข้างทางเป็นท้องนา บริเวณริมถนนก็จะมีความก่อกองหินก้อนดิน อยู่บริเวณนั้น นายนครสวรรค์ได้หยิบหินก้อนขนาดเท่ากำปั้นติดมือขึ้นมาด้วยหนึ่งก้อน

“ผมเดินเซไปเซมา ก็ไปเหยียบก้อนหินเข้า ก็เลยหยิบติดมือขึ้นมา”

นายนครสวรรค์, สัมภาษณ์, 13 กันยายน 2553

ด้วยความโมโหที่โบกรถคันไหน ก็ไม่มีรถคันไหนยอมจอด บวกกับความเหนื่อย ล้าจากการเดิน และความเมาสุราเป็นสำคัญ เมื่อรถบรรทุกพ่วงคันที่เสียหายจับมาตามถนนสาย เอเชีย นายนครสวรรค์ได้โบกรถคันดังกล่าวอีก แต่รถบรรทุกพ่วงคันนี้ก็ไม่มีทีท่าว่าจะชะลอ ความเร็วจอดรับ นายนครสวรรค์จึงขว้างก้อนหินดังกล่าวที่หยิบติดมือมาไปที่รถบรรทุกพ่วงคัน นั้น

“เห็นแล้วว่า ไม่จอดแน่ ผมก็โมโห เมาด้วย เหนื่อยด้วย ก็เลยขว้างเลย”

นายนครสวรรค์, สัมภาษณ์, 13 กันยายน 2553

เป็นผลให้กระจกหน้ารถบรรทุกแตก แต่รถบรรทุกคันดังกล่าวก็ยังคงวิ่งต่อไป บริเวณที่เกิดเหตุ คือ ตำบลอ่างทอง อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์ เวลาประมาณสี่ทุ่มครึ่ง ซึ่งพอเกิดเหตุแล้วนายนครสวรรค์ก็นั่งเฝ้าอยู่ริมถนนสายเอเชียไม่ได้ไปไหน

“ผมก็นั่งอยู่ตรงนั้นละ ไม่ได้ไปไหนหรอก ไปไหนไม่ไหวแล้ว ก็ไม่รู้ว่าจะนานแค่ไหนนะ ตำรวจเขาก็มาพาผมไป ผมก็จำไม่ค่อยได้ เพราะเมามากจริงๆ”

นายนครสวรรค์, สัมภาษณ์, 13 กันยายน 2553

ในขณะที่รถบรรทุกคันดังกล่าวได้ขับรดต่อไปแจ้งความกับตำรวจที่ป้อมหนองสังข์ซึ่งตั้งอยู่ริมถนนสายเอเชีย จากนั้นตำรวจจากป้อมหนองสังข์ก็มาพาดำนายนครสวรรค์ไปที่ป้อม นายนครสวรรค์บอกว่าตอนนั้นเขาก็จำอะไรไม่ค่อยได้ รู้ตัวอีกทีก็อยู่ที่โรงพักบรรพตพิสัย พอเช้าก็สอบปากคำ ซึ่งนายนครสวรรค์ได้ให้การรับสารภาพว่าได้ปาหินจริง

สำหรับความเสียหายที่เกิดขึ้น คือ กระจกด้านหน้ารถบรรทุกแตก ไม่มีผู้ใดได้รับบาดเจ็บ

นายนครสวรรค์ถูกพิพากษาว่ากระทำความผิดฐานพยายามฆ่าผู้อื่นและทำให้เสียทรัพย์ พิพากษาลงโทษจำคุกทั้งสิ้น 5 ปี

4. การเรียนรู้พฤติกรรมกาปาหิน

4.1 การรับรู้รับทราบเรื่องราวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติกรรมปาหิน

นายนครสวรรค์มีการรับรู้รับทราบเรื่องราวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติกรรมปาหิน มาก่อนที่นายนครสวรรค์จะมีการกระทำความผิดในคดีที่มีพฤติกรรมปาหินนี้ โดยเป็นคดีที่มีพฤติกรรมปาหินที่เกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยนายนครสวรรค์รับรู้รับทราบว่า มีคดีหนึ่งที่วัยรุ่นปาก้อนหินใส่รถยนต์ทำให้มีดาราตลกเสียชีวิต และอีกคดีหนึ่งที่ปาหินใส่รถบรรทุกเป็นเหตุให้มีคนตาบอด

“เคยได้ยินที่อยุธยา ที่ว่าวัยรุ่นมันปาตลกตาย กับที่ปารถแล้วตบอคน่ะ
ครับ”

นายนครสวรรค์, สัมภาษณ์, 13 กันยายน 2553

4.2 ช่องทางการรับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิน

นายนครสวรรค์มีการรับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติการณ์ปาหินผ่านสื่อต่างๆ
อันได้แก่ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์

“ดูที่ออกข่าวทางโทรทัศน์ ส่วนใหญ่จะดูทีวี หนังสือพิมพ์ก็มีบ้าง”

นายนครสวรรค์, สัมภาษณ์, 13 กันยายน 2553

4.3 การให้ความสนใจในข่าวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิน

นายนครสวรรค์ให้ความสนใจในข่าวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิน โดย
เมื่อมีการนำเสนอผ่านสื่อต่างๆ นายนครสวรรค์ก็จะรับชม รับฟังผ่านทางโทรทัศน์ หรืออ่านข่าว
จากทางหนังสือพิมพ์อยู่เสมอ และรู้สึกข่าวปาหินนั้น เป็นข่าวที่ดังมาก มีคนให้ความสนใจ
และพูดถึงเป็นวงกว้าง

“ตอนเย็นเลิกงาน ผมก็จะดูทีวี เวลาที่มีข่าวปาหิน ผมก็ดู ไม่ได้เปลี่ยนช่อง
ไปไหน หนังสือพิมพ์มีอ่านบ้าง...ผมว่าข่าวปาหินดังมากนะ มีออกทุกช่องเลย ไปไหนมาไหนก็
เห็นคนเขาพูดกัน”

นายนครสวรรค์, สัมภาษณ์, 13 กันยายน 2553

4.4 ความรู้สึกเมื่อได้รับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติการณ์การปาหิน

ความรู้สึกของนายนครสวรรค์เมื่อได้รับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติการณ์การปา
หินที่เกิดขึ้น จะเป็นไปในแง่ลบ โดยที่นายนครสวรรค์จะมีการคำทอ ต่อว่า สาปแช่ง เมื่อได้
รับทราบข่าวว่ามีผู้กระทำความผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิน

“ดูโทรทัศน์ ดูไปก็ว่าเขาไป สาปแช่งไป”

นายนครสวรรค์, สัมภาษณ์, 13 กันยายน 2553

4.5 ความคิดเห็นหรือทัศนคติที่มีต่อผู้กระทำความผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหินที่ถูก นำเสนอผ่านสื่อ

ความคิดเห็นหรือทัศนคติของนายนครสวรรค์ที่มีต่อผู้กระทำความผิดในคดีที่มี
พฤติการณ์ปาหินที่ถูกนำเสนอผ่านสื่อ จะเป็นไปในแง่ลบ โดยที่นายนครสวรรค์มีความคิดเห็นว่า
ผู้กระทำความผิดดังกล่าว เป็นคนไม่ดี น่าจะทำไปเพราะความคึกคะนอง และเลียนแบบจากข่าว

“คงจะคึกคะนอง ไม่นั่นก็เลียนแบบจากข่าว คนดีใครเขาจะทำได้”

นายนครสวรรค์, สัมภาษณ์, 13 กันยายน 2553

4.6 การรับรู้รับทราบถึงข้อมูลการถูกจับกุมตัวมาดำเนินคดีของผู้กระทำผิด ในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นก่อนถูกดำเนินคดี

นายนครสวรรค์ ไม่ได้รับรู้รับทราบถึงข้อมูลการถูกจับกุมตัวมาดำเนินคดี
ของผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่น

“รู้ไม่ละเอียด รู้แค่ปาหิ่น”

นายนครสวรรค์, สัมภาษณ์, 13 กันยายน 2553

4.7 การรับรู้รับทราบถึงบทลงโทษที่ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่น ได้รับ ก่อนถูกดำเนินคดี

นายนครสวรรค์ ไม่ได้รับรู้รับทราบถึงบทลงโทษที่ผู้กระทำผิดในคดีที่มี
พฤติการณ์ปาหิ่นได้รับหรือจะได้รับ ก่อนถูกดำเนินคดี

“ไม่รู้อะไรเลยครับ”

นายนครสวรรค์, สัมภาษณ์, 13 กันยายน 2553

4.8 ความคิดเห็นหรือทัศนะที่มีต่อพฤติกรรมกรปาหิ่นกับการเลียนแบบ

นายนครสวรรค์ความคิดเห็นหรือทัศนะที่มีต่อพฤติกรรมกรปาหิ่นกับการ
เลียนแบบว่า การกระทำผิดด้วยการปาหิ่น เป็นเรื่องที่ทำตามไม่ยาก

“ไม่ยากหรอก ดัดสินใจแว็บเดียว มานึกได้ตอนหลัง ก็ช่วยอะไรไม่ได้
แล้ว”

นายนครสวรรค์, สัมภาษณ์, 13 กันยายน 2553

กรณีศึกษาที่ 2 คดีลพบุรี

1. ข้อมูลของผู้กระทำผิด

1.1 ผู้ต้องขัง

1) ข้อมูลส่วนบุคคล

นายลพบุรี (นามสมมติ) อายุขณะกระทำผิด 19 ปี ภูมิลำเนาเดิมเป็นคน
จังหวัดลพบุรี นับถือศาสนาพุทธ สถานภาพโสด อุปนิสัย เป็นคนร่าเริง ยิ้มแย้มแจ่มใส ช่างพูด
ช่างคุย รักสนุก เพื่อนฝูงเยอะ รักเพื่อน ใจร้อน โมโหง่าย ดื่มสุราและสูบบุหรี่ ด้าน
ความสัมพันธ์ในครอบครัว อยู่ด้วยกันทั้งหมด 4 คน คือ พ่อ แม่ นายลพบุรี (ผู้ให้ข้อมูล) และ
น้องสาว ในครอบครัวมีปัญหาทะเลาะวิวาทกันอยู่บ้าง แต่ไม่รุนแรง ไม่เคยมีการใช้กำลังทำร้าย
ร่างกายในครอบครัว นายลพบุรีได้รับการอบรมเลี้ยงดูด้วยวิธีการสั่งสอนว่ากล่าวตักเตือน แต่หาก
กระทำผิดมีการใช้วิธีตีเพื่อสั่งสอนบ้าง นายลพบุรีได้รับการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ก่อนถูกดำเนินคดีประกอบอาชีพ รับจ้างขับรถส่งผัก และช่วยครอบครัวทำไร่ มีรายได้ประมาณ สัปดาห์ละ 500 บาท เขตที่พักอาศัยก่อนถูกดำเนินคดี เป็นเขตชุมชนเกษตรกรรม โดยอาศัยอยู่ใน บ้านไม้ชั้นเดียวซึ่งเป็นของครอบครัว

2. ภูมิหลังและการดำเนินชีวิตก่อนการกระทำผิด

นายลพบุรี เกิดและเติบโตที่จังหวัดลพบุรี ในครอบครัวชนชั้นล่าง ฐานะ ก่อนข้างยากจน ครอบครัวมีอาชีพทำไร่ โดยปลูกพืชจำพวก มันสำปะหลัง พริก พ่อแม่มีลูก 4 คน โดยที่นายลพบุรีเป็นลูกคนที่สาม คนในครอบครัวเคยมีประวัติกระทำผิด คือ พ่อเคยกระทำความผิดฐานฆ่าคนตาย พี่ชายเคยกระทำความผิดฐานทำร้ายร่างกายเจ้าพนักงาน นายพินิจเรียนหนังสือถึงชั้น ป.6 และไม่ได้ศึกษาต่อ เพราะไม่อยากจะเรียน และต้องการช่วยเหลือครอบครัว จากนั้นได้มีเพื่อนชักชวนให้เข้ากรุงเทพมหานคร ตอนแรกก็อยู่กับเพื่อน จากนั้นจึงเริ่มแยกย้ายไปหางานทำ โดยเริ่มทำงานที่ร้านขายเต็นท์รถมือสอง เริ่มตั้งแต่เป็นเด็กล้างรถ ทำทุกหน้าที่ จนกระทั่งได้เป็นเซลล์ขายรถ และได้รับความไว้วางใจจากเจ้าของเต็นท์รถให้ถือกุญแจรถทุกคัน กว่า 300 คัน โดยทุกเช้าจะมีหน้าที่สตาร์ทรถทุกคัน ทำความสะอาดรถ เช็ครีเอเจนต์ แล้วก็เริ่มนั่งรอลูกค้า ซึ่งระหว่างนี้ก็จะดูหนังสือพิมพ์นั่งรอลูกค้าไปด้วย และทุกเย็นก็จะทำความสะอาด เก็บกุญแจเข้าเซฟ กลับที่พัก พออายุได้ 19 ปี รู้สึกเริ่มเบื่อหน่าย รู้สึกว่ากรุงเทพฯ วนวาย จึงคิดที่จะกลับบ้าน เพราะเห็นว่าที่บ้านก็มีงาน โดยกลับมาช่วยพ่อแม่ทำไร่ปลูกพืชปลูกผัก และคิดว่าอยู่บ้านน่าจะสบายกว่า อีกทั้งอยู่ที่กรุงเทพฯ ก็ไม่มีญาติพี่น้อง ทำให้รู้สึกเหงา เมื่อกลับมาอยู่บ้าน ได้รับจ้างขับรถของปู่ไปส่งผักที่ตลาดสี่มุมเมืองทุกอาทิตย์ได้เงินครั้งละ 500 บาท และช่วยครอบครัวทำไร่มันสำปะหลัง ไร่พริก ซึ่งเมื่อเว้นว่างจากการทำงาน ก็จะไปเที่ยวเล่นกับเพื่อน บ้างก็ชวนก็ดื่มสุรา สูบบุหรี่ด้วยกัน นั่งคุยเล่นกัน ซึ่งเพื่อนที่นายลพบุรีคบหาอยู่นั้นยังมีไม่มากนัก เนื่องจากนายลพบุรีกลับมาอยู่บ้านได้ไม่นาน ส่วนหนึ่งเป็นเพื่อนในละแวกบ้านและเพื่อนสมัยเรียน

3. พฤติการณ์กระทำผิดในคดี

เหตุเกิดเมื่อวันที่ 22 กันยายน 2552 ตอนนั้นเวลาเย็น นายลพบุรี (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ) ได้ไปดื่มสุราที่บ้านเพื่อน ซึ่งมีผู้ร่วมดื่มด้วยกันทั้งหมด 3 คน คือ นายโพธิ์เงิน และ นายภูษิต ซึ่งบริเวณที่ดื่มสุราเป็นบ้านของนายโพธิ์เงิน

“วันนั้นตอนเย็น ผมไปกินเหล้ากับเพื่อนครับ ไปกับนายภูษิต นายภูษิตนี้รู้จักกันมาก่อนแล้ว เป็นเพื่อนกัน เคยเรียนด้วยกัน บ้านก็อยู่ใกล้ๆกัน ส่วนนายโพธิ์เงินก็รู้จักกันวันนั้นล่ะครับ นายภูษิตมันชวนให้ไปกิน ผมก็เลยไป จะได้มีเพื่อน ก็ไปกินกันที่บ้านนายโพธิ์เงิน”

นายลพบุรี, สัมภาษณ์, 14 กันยายน 2553

ทั้งสามนั่งดื่มสุรากัน จนกระทั่งหัวค่ำสุราหมดลง จึงนายโพธิ์เงินตัดสินใจจะไปขอเงินกับน้ำซึ่งมีบ้านอยู่แถวน้ำตกวังก้านเหลือง นายลพบุรี (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ) กับนายภูชิต จึงไปคูดน้ำมันจากรถจักรยานยนต์ของแต่ละคน มาเติมใส่รถจักรยานยนต์ของนายโพธิ์เงิน เพื่อจะขับกันไปเอาเงินที่บ้านของน้ำด้วยกันเพียงคันเดียว โดยนายโพธิ์เงินเป็นคนขับ นายภูชิตซ้อนตรงกลาง และนายลพบุรี (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ) ซ้อนท้าย

“ก็พอค่าๆ เหล้าหมด เงินก็ไม่มีกันแล้ว แต่ยังไม่อยากกินกันต่อ นายโพธิ์เงินเขาก็บอกว่า จะไปขอเงินน้ำ น้ำเขาเป็นเจ้าของสวนแตงแคนตาหลูฟ แต่บ้านเขาอยู่แถวน้ำตกวังก้านเหลือง ก็ไกลอยู่เหมือนกัน พวกผมก็เลยต้องคูดน้ำมันรถมอเตอร์ไซด์ผม ก็ขับรถของนายภูชิต ไปใส่รถนายโพธิ์เงิน เพราะไม่จั่นไม่พอวิ่ง ก็ไปกัน นายโพธิ์เงินเป็นคนขับ เพื่อนผมซ้อนกลาง ผมอยู่ท้าย”

นายลพบุรี, สัมภาษณ์, 14 กันยายน 2553

รถจักรยานยนต์คันดังกล่าวเป็นรถยี่ห้อฮอนด้าเวฟ 125 สีแดง โดยขับไปตามเส้นทางสายซบตะเคียน-วังก้านเหลือง เมื่อไปขอเงินน้ำมาได้แล้ว จากนั้นก็แวะซื้อเบียร์และก็ดื่มกันมาเรื่อย ในจากกลับนี้ได้มาแวะพักรถบริเวณสี่แยกลำพญาไม้ โดยทั้งสาม ได้แวะทำธุระส่วนตัว ปัสสาวะกันริมทางบริเวณป่าอ้อย ระหว่างนั้นเท้าของนายลพบุรี (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ) ได้ไปเหยียบโดนหินก้อนจึงได้เหยียบหินติดมือมาด้วย ขนาดประมาณกระป๋องนมขุ่น ส่วนเพื่อนอีก 2 คนไม่มีใครเหยียบอะไรมา

“เขาไป ก็ขับไปเส้นซบตะเคียน-วังก้านเหลือง พอไปถึงนายโพธิ์เงินเขาก็เข้าไปขอเงิน ผมก็รอกันอยู่ข้างนอก ก็ได้มา แล้วก็ขี่กลับมาแวะซื้อข้างกันกินกัน กินเบียร์มันก็ปวดศีรษะหน่อย ไซ้มะ พอถึงแยกลำพญาไม้ผมก็แวะนี่กัน เดินลงไปนี่กันตรงป่าอ้อย แล้วจากผมไปเหยียบเอาหินผมก็เลยเหยียบมาด้วยเลย”

นายลพบุรี, สัมภาษณ์, 14 กันยายน 2553

เหตุที่นายลพบุรี (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ) ได้เหยียบหินติดตัวมาด้วยนั้น เพราะระหว่างทางนั้นต้องขับผ่านหมู่บ้าน 2 หมู่บ้าน ซึ่งเป็นคู่อริกันมาก่อน ก่อนที่จะถึงหมู่บ้านของตัวเองซึ่งเป็นหมู่บ้านที่ 3 โดยก่อนหน้านี้นายลพบุรี (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ) ได้เคยถูกคู่อริต่างหมู่บ้านเอาขวดไล่ฟาดตอนที่มีการประจำปีแถวนั้น นายลพบุรี (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ) จึงคิดที่จะเหยียบหินมาเพื่อป้องกันตัว ในระหว่างที่ทั้งสามคนต้องขับรถผ่านหมู่บ้านดังกล่าว

“ก็รถมันต้องผ่านหมู่บ้านที่เคยมีเรื่องกับผมอะพี่ ตอนนั้นไปเที่ยววาน ไปมีเรื่องกับมัน เด็กแถวนั้นมันเอาขวดไล่ฟาดผม แล้ววันนั้นที่ไป ไม่มีใครมีอะไรติดตัวเลย มีด ไม้ อะไรก็

ไม่มี ผมก็เลยต้องเอาหินมากันไว้ก่อน กะว่าถ้ามีเรื่องอย่างไร ก็ไปก่อน มีดไม้กลับไปเอาข้างหน้าก็ได้ เพราะเลยจากหมู่บ้านมัน ก็เป็นบ้านนายโพธิ์เงินแล้ว ไปหาเอาที่นี้ได้อยู่แล้ว”

นายลพบุรี, สัมภาษณ์, 14 กันยายน 2553

ถนนที่ทั้งสามคนรถจักรยานยนต์ผ่านนั้นเป็นถนนสายชัยบาดาล-ด่านขุนทด มีไฟส่องสว่างตามรายทาง เมื่อทั้งสามคนขับรถจักรยานยนต์ผ่านหมู่บ้านที่ 1 หมู่บ้านที่ 2 มาโดยไม่มีอะไรเกิดขึ้น พอใกล้จะถึงหมู่บ้านที่ 3 ที่ทั้งสามคนอยู่ นายลพบุรี (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ) ซึ่งถือหินอยู่ที่มือขวาจึงตัดสินใจโยนหินทิ้ง เพราะคิดว่าคงไม่มีคู่อริต่างหมู่บ้านมาเรื่องแล้ว ถึงจะมีก็เป็นเขตหมู่บ้านของตน สามารถหาอาวุธในการป้องกันตัวได้อยู่แล้ว ในขณะที่โยนหินทิ้งไปนั้น ได้ไปโดนรถตู้ที่วิ่งสวนทางมาเป็นเหตุให้รถตู้ได้รับความเสียหายบริเวณไฟเลี้ยวข้างขวาแตก โดยที่เกิดเหตุเป็นบริเวณหน้าวัดชัยหัวกระทิง หมู่ที่ 4 ตำบลบัวชุม อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี ห่างจากบ้านนายโพธิ์เงินคนขับประมาณ 500 เมตร และอยู่ห่างจากป้อมตำรวจชัยตะเคียน 800 เมตร ซึ่งทั้งสามได้จอดรถจักรยานยนต์หันหลังกลับไปดูรถตู้คันดังกล่าว เมื่อเห็นว่ารถตู้คันดังกล่าวชะลอรถแล้ววิ่งต่อไป ทั้งสามจึงกลับเข้าบ้านนายโพธิ์เงิน เพื่อไปเอารถจักรยานยนต์ของแต่ละคนแล้วแยกย้ายกันกลับบ้าน

“จึกันมาเรื่อยๆอะครับ คุยกันไปด้วย ผมก็เห็นว่า มันพื้นหมู่บ้านพวกนั้นมาแล้ว ก็ใกล้จะถึงบ้านนายโพธิ์เงินแล้ว ผมก็เลยโยนหินทิ้ง แล้วมันเป็นจังหวะที่รถตู้วิ่งสวนมาพอดี มันก็เลยไปโดนรถตู้ไฟแตก พวกผมก็จอดรถนะ ก็ยังหันไปมองกันเลย ว่าเป็นไงบ้าง รถตู้เขาก็ชะลอแล้วก็วิ่งต่อไป พวกผมก็เลยกลับไปบ้านนายโพธิ์เงิน ไปเอารถของตัวเองจึกกลับบ้าน”

นายลพบุรี, สัมภาษณ์, 14 กันยายน 2553

รถตู้ที่เกิดเหตุคันดังกล่าวเป็นรถตู้โตโยต้า ป้ายทะเบียนเชียงใหม่ มีผู้เสียหายเจ้าของรถ ขับรถนำข้าราชการบริวาร จากพระตำหนักภูพิงศ์ราชนิเวศกลับจากงานศพที่จังหวัดนครราชสีมา

“รู้สึกว่าจะเป็นพวกข้าราชการอะไรทางเหนือเนี่ยละ”

นายลพบุรี, สัมภาษณ์, 14 กันยายน 2553

ซึ่งเมื่อเกิดเหตุรถตู้ได้ไปแจ้งความไว้กับป้อมตำรวจลำพญาไม้ เมื่อวันที่ 23 กันยายน 2553 ตำรวจจากป้อมลำพญาไม้ได้มาจับกุมทั้งสามที่บ้านพักของแต่ละคน เพื่อนำไปดำเนินคดีต่อไป

“ตามข่าว เขาบอกว่าตำรวจมาล้อมบ้านผม เข้ามาจับผม แต่จริงๆแล้ว ตำรวจมาแค่ 2-3 คน เขาก็มาบอกผมดีๆ ผมก็ไป ถ้าผมคิดจะหนี ทำไมผมจะหนีไม่ได้ หลังบ้านผมก็เป็นไร่

เป็นป่าทั้งนั้น ถัดไปก็เป็นเขา ถ้าผมคิดจะหนีจริงๆ ผมก็หนีเข้าป่า ขึ้นเขา ยังไงตำรวจก็จับผมไม่ได้หรอก”

นายลพบุรี, สัมภาษณ์, 14 กันยายน 2553

ซึ่งในขณะนั้น ที่บ้านของนายลพบุรี (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ) มีนายลพบุรีนอนอยู่คนเดียว พ่อกับแม่ออกไปทำงาน น้องสาวไปเรียน จึงไม่มีใครทราบเรื่องว่านายลพบุรีได้ถูกตำรวจจับกุมไป มีแต่เพื่อนบ้านซึ่งเป็นร้านขายของ รับทราบเท่านั้น โดยเบื้องต้นทั้งถูกสามแจ้งความในข้อหาร่วมกันพยายามฆ่า ซึ่งทั้งสามก็ได้ต่อสู้คดี โดยที่เจ้าของรถตู้ผู้เสียหาย ก็ได้ลงมาช่วยแถลงคดีด้วย สุดท้ายศาลพิพากษาลงโทษผู้ให้สัมภาษณ์กระทำผิดฐานพยายามทำร้ายร่างกาย ส่วนเพื่อนอีก 2 คน ศาลพิพากษายกฟ้อง

สำหรับความเสียหายที่เกิดขึ้น คือ ไฟเลี้ยวด้านขวาแตก ไม่มีผู้ใดได้รับบาดเจ็บ นายลพบุรี ถูกพิพากษาว่ากระทำความผิดฐานพยายามทำร้ายร่างกายผู้อื่น และทำให้เสียหาย พิพากษาลงโทษจำคุกทั้งสิ้น 1 ปี 4 เดือน ส่วนเพื่อนอีก 2 คน คือ นายโพธิ์เงิน และ นายภูษิต ศาลพิพากษายกฟ้อง

4. การเรียนรู้พฤติกรรมกรรมการป่าหิน

4.1 การรับรู้รับทราบเรื่องราวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติการณ์ป่าหิน

นายลพบุรีมีการรับรู้รับทราบเรื่องราวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติการณ์ป่าหิน มาก่อนที่นายลพบุรีจะมีการกระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ป่าหินนี้ โดยทราบเพียงว่า มีการใช้ก้อนหินปาใส่รถยนต์ที่วิ่งไปมาบนท้องถนน

“ตอนอยู่กรุงเทพฯก็เคยได้ยินข่าวป่าหิน แต่อยู่บ้านไม่ค่อยได้ยิน เพราะทำงาน 6 โมงเช้า ยันตี 2”

นายลพบุรี, สัมภาษณ์, 14 กันยายน 2553

4.2 ช่องทางการรับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติการณ์ป่าหิน

นายลพบุรีมีการรับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติการณ์ป่าหินผ่านสื่อต่างๆ อันได้แก่ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์

“รู้จักตามข่าว ตอนเข้าเดินที่รถเอาหนังสือพิมพ์มาลง ผมก็อ่านแก้เซ็ง ส่วนใหญ่อ่านพาดหัวข่าว ตอนเย็นก็มีดูโทรทัศน์บ้าง”

นายลพบุรี, สัมภาษณ์, 14 กันยายน 2553

4.3 การให้ความสนใจในข่าวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีน

นายลพบุรีให้ความสนใจในข่าวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีนอยู่บ้าง โดยเมื่อมีการนำเสนอผ่านสื่อ นายลพบุรีจะได้รับชมรับฟังผ่านทางโทรทัศน์และหนังสือ โดยรู้สึกข่าวปาหีนนั้นเป็นข่าวที่แปลก

“ก็เฉยๆนะ ไม่ได้อะไรมาก ตอนอ่านข่าวก็รู้สึกว่าเป็นข่าวแปลกๆ”

นายลพบุรี, สัมภาษณ์, 14 กันยายน 2553

4.4 ความรู้สึกเมื่อได้รับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติการณ์การปาหีน

ความรู้สึกของนายลพบุรีเมื่อได้รับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติการณ์การปาหีนที่เกิดขึ้น นายลพบุรีมีความรู้สึกว่าการกระทำดังกล่าวก็คล้ายๆกับปัญหาอาชญากรรมทั่วไปที่เกิดขึ้นเป็นปกติทุกวันในสังคม

“ผมคิดแค่ว่ามันก็เหมือนเรื่องทั่วไปนั่นล่ะ มีทุกวัน ข่าวโจรได้ดังกว่าอีก”

นายลพบุรี, สัมภาษณ์, 14 กันยายน 2553

4.5 ความคิดเห็นหรือทัศนคติที่มีต่อผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีนที่ถูกนำเสนอผ่านสื่อ

ความคิดเห็นหรือทัศนคติของนายลพบุรีที่มีต่อผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีนที่ถูกนำเสนอผ่านสื่อ นายลพบุรีมีความคิดเห็นว่า ผู้กระทำผิดดังกล่าว ส่วนใหญ่ น่าจะเป็นวัยรุ่น ที่ทำไปเพื่อความสนุกคึกคะนอง อยากเรียกร้องความสนใจ หรือในขณะที่บางส่วนอาจจะมาจากสาเหตุอื่น เช่น คิ่มีสุรา หรือไม่ได้ตั้งใจ

“ข่าวช่วงหลังเหมือนจะเป็นวัยรุ่นใช้ไหม ก็คงอยากสนุก เรียกร้องความสนใจอะไรอย่างนั้นล่ะ แต่บางทีอาจเป็นคนเมาก็ได้ หรือบางคนอาจจะไม่ได้ตั้งใจ”

นายลพบุรี, สัมภาษณ์, 14 กันยายน 2553

4.6 การรับรู้รับทราบถึงข้อมูลการถูกจับกุมตัวมาดำเนินคดีของผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีนก่อนถูกดำเนินคดี

นายลพบุรี ไม่ได้รับรู้รับทราบถึงข้อมูลการถูกจับกุมตัวมาดำเนินคดีของผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีนก่อนถูกดำเนินคดี

“รู้แค่ภาพข่าวที่ว่ารถถูกปาหีนแล้วกระจกแตก อย่างอื่นไม่รู้แล้ว”

นายลพบุรี, สัมภาษณ์, 14 กันยายน 2553

4.7 การรับรู้รับทราบถึงบทลงโทษที่ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่น ได้รับ ก่อนถูกดำเนินคดี

นายลพบุรี ไม่ได้รับรู้รับทราบถึงบทลงโทษที่ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์
ปาหิ่นได้รับหรือจะได้รับ ก่อนถูกดำเนินคดี

“ไม่เคยรู้ครับ”

นายลพบุรี, สัมภาษณ์, 14 กันยายน 2553

4.8 ความคิดเห็นหรือทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมการปาหิ่นกับการเลียนแบบ

นายลพบุรีมีความคิดเห็นหรือทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมการปาหิ่นกับการ
เลียนแบบว่า การกระทำผิดด้วยการปาหิ่น เป็นเรื่องที่ทำตามไม่ยาก

“คงไม่ยากหรอก”

นายลพบุรี, สัมภาษณ์, 14 กันยายน 2553

กรณีศึกษาที่ 3 คดีนันทบุรี

1. ข้อมูลของผู้กระทำผิด

1.1 ผู้ต้องขัง

1) ข้อมูลส่วนบุคคล

นายนันทบุรี อายุขณะกระทำผิด 40 ปี ภูมิลำเนาเดิมเป็นคนจังหวัดสุราษฎร์ธานี นับถือศาสนาพุทธ สถานภาพสมรส มีบุตรกับภรรยาหลวง 1 คน และมีบุตรกับภรรยาน้อย 1 คน อุปนิสัยของนายนันทบุรี เป็นคนมั่นใจในตัวเองสูงมาก มีความภาคภูมิใจในตัวเองสูง มีความคิดเป็นของตัวเอง มีความเป็นผู้นำ ช่างพูดช่างคุยในระดับหนึ่ง พุดจาดีมีหลักการน่าเชื่อถือ เป็นคนเจ้าชู้ เข้าสังคมเก่ง มีการยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดโดยการเสพ คือ เฮโรอีน และกัญชา ดื่มสุรา และสูบบุหรี่ ในด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว มีความเป็นผู้นำครอบครัว กับภรรยาหลวงมีลูกด้วยกัน 1 คน เป็นคนหาเลี้ยงทุกคนในครอบครัว ไม่เคยมีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกัน ไม่มีการใช้กำลังลงไม้ลงมือกับคนในครอบครัว เป็นคนอบรมเลี้ยงดูลูกด้วยความเหตุผล มีการดัดเตือนสั่งสอนด้วยเหตุและผลอยู่เสมอ ไม่เคยใช้วิธีการตีลูก เช่นเดียวกันกับในส่วนของภรรยาน้อย นายนันทบุรีได้รับการศึกษาถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีอาชีพก่อนถูกดำเนินคดี เป็นหลงจู้หัวหน้าคนงานบริษัทค้าไม้ เป็นตัวแทนเข้าแก๊งในกิจการค้าไม้ในเรื่องต่างๆ รายได้ต่อเดือนตกประมาณ 25,000 บาท โดยจะคิดเป็นเงินได้รายวันตกประมาณ 300 บาทต่อวัน และเงินได้จากเปอร์เซ็นต์การซื้อขายไม้อีกประมาณ 5% ต่อการซื้อขายแต่ละล็อต เขตที่พักอาศัยก่อนถูกดำเนินคดี

อยู่ในเขตชุมชน โดยจะมีบ้านอยู่ 2 หลัง หลังหนึ่งไว้ใช้อาศัยกับภรรยาหลวงและลูก อีกหลังหนึ่งเช่าไว้อาศัยอยู่กับภรรยาน้อยและลูก

2. ภูมิหลังและการดำเนินชีวิตก่อนการกระทำผิด

นายนนทบุรี เกิดที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี แต่มาใช้ชีวิตและเติบโตขึ้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ครอบครัวเป็นชนชั้นกลาง ฐานะพอมีพอกิน โดยที่พ่อประกอบอาชีพเป็นหลงจู้โรงไม้ แม่เป็นแม่บ้าน ชีวิตในวัยเด็กเรียนหนังสือถึงชั้น ป.2 ด้วยความคิดที่โตเกียดวัย เด็กชายนนนทบุรีไม่ยอมไปเรียนหนังสือ โดยบอกเหตุผลกับพ่อว่า การเป็นหลงจู้ไม่จำเป็นต้องมีวุฒิ เด็กชายนนนทบุรีจึงเริ่มต้นทำงานทุกอย่างที่เด็กในวัยนั้นจะทำได้ในโรงไม้มาตั้งแต่นั้น จนกระทั่งอายุได้ 18 ปี นายนนทบุรีได้เป็นหลงจู้ที่หนุ่มที่สุดของเมืองไทย และได้พบรักกับภรรยาหลวง แต่งงานอยู่กินกันจนมีลูกชายด้วยกัน 1 คน นายนนทบุรีก้าวหน้าในหน้าที่การงานอย่างรวดเร็ว เขาได้มีโอกาสเดินทางไปทำงานต่างประเทศหลายที่ด้วยกัน อาทิเช่น แอฟริกา อินโดนีเซีย มาเลเซีย สิงคโปร์ สหรัฐอเมริกา พม่า เมื่อมีความก้าวหน้าในหน้าที่การงานมาก ทำให้นายนนนทบุรีมีเงินจับจ่ายใช้สอยอย่างมากมาย นายนนทบุรีเริ่มเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดด้วยการเสพ โดยเริ่มจากกัญชา และหนักเข้าจนถึงเฮโรอีน นายนนทบุรีถูกจับในคดีค้าเฮโรอีน เมื่อปี พ.ศ.2536 และพ้นโทษเมื่อปี พ.ศ.2542 หลังพ้นโทษออกมา ด้วยความเป็นคนมีความสามารถก็มาประกอบอาชีพเป็นหลงจู้เช่นเดิม และก็ยังคงพัวพันกับการเสพยาเสพติดอยู่ นายนนทบุรีเป็นคนเจ้าชู้ ด้วยความที่มีตำแหน่งหน้าที่การงานใหญ่โตสามารถให้คนโทษแก่พนักงานในบริษัทค้าไม้ได้ จึงมีเรื่องชู้สาวกับพนักงานสาวๆของบริษัทอยู่เสมอ จนกระทั่งได้ภรรยาน้อยซึ่งเป็นเสมียน มีลูกด้วยกัน 1 คน ซึ่งชีวิตประจำวันของนายนนทบุรีนั้น เข้าออกจากบ้านภรรยาหลวง ขับรถมาแวะรับภรรยาน้อยกับลูกที่บ้านเช่า และขับรถไปส่งลูกไปโรงเรียน จากนั้นก็ไปทำงานกับภรรยาน้อยที่บริษัทค้าไม้ ตกเย็นเลิกงานก็กลับบ้านพร้อมภรรยาน้อย ไปรับลูกที่โรงเรียน แวะซื้อของ กลับบ้านเช่าพร้อมภรรยาน้อยกับลูก อยู่ด้วยกันจนกระทั่งประมาณ 2-3 ทุ่ม ก็จะกลับบ้านไปอยู่กับภรรยาหลวง แต่ก็มีบ้างที่อยู่ค้างกับภรรยาน้อยที่บ้านเช่า ในช่วงหลังมีคนรู้จักชักชวนให้นายนนนทบุรีฝึกโยเล นายนนทบุรีจึงเริ่มฝึกโยเล พร้อมกับภรรยาน้อยที่บ้านเช่า

3. พฤติการณ์กระทำผิดในคดี

ในคืนวันที่ 8 มีนาคม พ.ศ.2550 เวลาประมาณ 20.10 นาฬิกา เหตุเกิดขึ้นที่บริเวณริมถนนในเขตตำบลบางศรีเมือง อำเภอบางศรีเมือง จังหวัดนนทบุรี มีการแจ้งเหตุว่า มีคนร้ายใช้ก้อนหินขนาด 20 x 20 เซนติเมตร น้ำหนักประมาณ 4 กิโลกรัม ทุ่มใส่หน้ารถแท็กซี่ หมายเลขทะเบียน 5ธ 8583 กรุงเทพมหานคร ของนายสมศักดิ์ สมตน

ในด้านของนายนทบุรี นายนทบุรีได้ให้การปฏิเสธในทุกข้อกล่าวหาในทุกชั้น ทั้งชั้นตำรวจ ชั้นอัยการ และชั้นศาล โดยนายนทบุรียืนยันว่า ในวันเวลาที่เกิดเหตุดังกล่าว ตนกำลังฝึกโยเด อยู่กับอาจารย์ที่สอนโยเด โดยมีภรรยา น้องและพรรคพวกที่มาฝึกโยเดด้วยกันก็อยู่พร้อมกันที่บ้านเช่าของนายนทบุรีกับภรรยา น้อง

“วันนั้นกลับจากทำงาน ผมก็มาบ้านเช่าของผมกับภรรยา น้องตามปกติ วันนั้นนัดกับพรรคพวกไว้ว่า อาจารย์จะมาฝึกโยเดให้ที่บ้าน ช่วงเย็นๆ ก็ตั้งวงกับเพื่อนไปหน่อยหนึ่ง กินไม่เยอะหรอก ผมไม่ได้มานะครับ จากนั้นผมก็ขึ้นไปอาบน้ำ แต่งชุดขาวเข้าห้องพระ สวดมนต์รออาจารย์ พออาจารย์มา ผม ภรรยา น้อง กับพวกๆ ก็เริ่มฝึกโยเดกัน เสร็จแล้วก็แยกย้ายกันกลับบ้าน”

นายนทบุรี, สัมภาษณ์, 15 กันยายน 2553

นายนทบุรีได้ถูกเรียกตัวไปสอบสวนที่โรงพักเป็นครั้งแรกหลังจากเกิดเหตุประมาณ 1 สัปดาห์ และถูกเรียกไปสอบอีกประมาณ 3-4 ครั้ง ในแต่ละครั้งนายนทบุรีได้ร้องขอให้มีการเรียกภรรยา น้องพร้อมเพื่อนที่ฝึกโยเดมาสอบปากคำเพื่อเป็นพยานให้นายนทบุรี และนายนทบุรีได้อ้างว่า ตำรวจไม่ได้เรียกใครมาสอบปากคำตามคำขอ หลังจากเกิดเหตุได้ประมาณ 4 เดือน นายนทบุรีจึงถูกจับกุมดำเนินคดีนี้ โดยมีพยานเป็นเด็กอยู่ซ่อมรถโกสับริเวณที่เกิดเหตุชี้ตัว ว่าเห็นนายนทบุรีเป็นคนพาหีนใส่รถแท็กซี่คันดังกล่าว ในขณะที่นายนทบุรีอ้างว่า เด็กอยู่ซ่อมรถที่เป็นคนชี้ตัวตนดังกล่าว ทำไปเพราะเคยมีเรื่องทะเลาะกับตน และถูกแรงกดดันจากทางตำรวจ

“เรื่องเกิดตั้งสัปดาห์กว่าๆแล้ว ทางตำรวจเขาถึงเรียกผมไปสอบ ผมก็ไป ผมก็เล่าไปอย่างที่เขาให้คุณฟังนั่นล่ะ แล้วก็บอกเขาว่า ถ้าไม่เชื่อให้เรียกภรรยา น้องผมกับเพื่อนๆผมที่วันนั้นอยู่กับผมที่บ้านที่มาฝึกโยเดด้วยกันมาสอบด้วยก็ได้ ผมจะได้มีพยาน แต่ก็ไม่เห็นตำรวจเขาจะเรียกใครซักคนเลย หลังจากนั้นเขาก็เรียกผมไปสอบอีก 3-4 ครั้ง จนเกือบๆ 4 เดือนนั่นล่ะ เขาก็เรียกผมไปอีก บอกว่ามีคนชี้ตัวผม บอกว่าเด็กที่อยู่ซ่อมรถมันเห็นว่าผมเป็นคนพาหีนใส่รถแท็กซี่คันนั้น ผมไม่ได้ทำจริงๆนะครับ เด็กคนนั้นมันเคยมีเรื่องกับผมมาก่อน ตอนไปเข้าอู่มันคงโดนตำรวจขู่มาด้วยมั้งคับ มันเล่นยาอยู่เนี่ย มันก็เลยมาชี้ผมซะเลย”

นายนทบุรี, สัมภาษณ์, 15 กันยายน 2553

สำหรับความเสียหายที่เกิดขึ้น คือ กระจกด้านหน้ารถแท็กซี่แตก กระจังหน้ารถยุบเสียหาย คนขับรถแท็กซี่ได้รับบาดเจ็บเนื่องจากกระจกบาด และมีรอยฟกช้ำตามร่างกาย

นายนทบุรีถูกพิพากษาว่ากระทำความผิดฐานพยายามฆ่าผู้อื่น และทำให้เสียหาย พิพากษาลงโทษจำคุกทั้งสิ้น 12 ปี

4. การเรียนรู้พฤติกรรมกรรมการปาหิ่น

4.1 การรับรู้รับทราบเรื่องราวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติกรรมปาหิ่น

นายนนทบุรีมีการรับรู้รับทราบเรื่องราวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติกรรมปาหิ่น มา ก่อนที่นายนนทบุรีจะมีการกระทำผิดในคดีที่มีพฤติกรรมปาหิ่นนี้ โดยเป็นคดีที่มีพฤติกรรมปาหิ่น ที่เกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยนายนครสวรรค์รับรู้รับทราบว่า มีการปาหิ่นใส่ รถยนต์บนถนนสายเอเชีย ในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นเหตุให้มีคาราตลตกตาย

“เคยได้ยินที่อยุธยา ที่สายเอเชีย ที่ว่าปาตลตกตาย”

นายนนทบุรี, สัมภาษณ์, 15 กันยายน 2553

4.2 ช่องทางการรับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติกรรมปาหิ่น

นายนนทบุรีมีการรับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติกรรมปาหิ่นผ่านสื่อต่างๆ อัน ได้แก่ โทรทัศน์ และช่องทางอื่น คือ การบอกเล่าพูดคุยจากครอบครัว เพื่อนฝูง

“เคยเห็นข่าวทางทีวีอยู่บ้าง แล้วภรรยาบ่อยผมเขาก็เคยพูดคุยให้ฟัง แล้วก็ เพื่อนๆลูกน้องที่ทำงานเขาคูยกัน ผมก็ได้ยินอยู่”

นายนนทบุรี, สัมภาษณ์, 15 กันยายน 2553

4.3 การให้ความสนใจในข่าวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติกรรมปาหิ่น

นายนนทบุรีให้ความสนใจในข่าวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติกรรมปาหิ่นอยู่บ้าง โดยเมื่อมีการนำเสนอผ่านสื่อ นายนนทบุรีจะได้รับชมรับฟังผ่านทางโทรทัศน์ และรู้สึกว่าข่าวปา หิ่นนั้น เป็นข่าวที่ดัง เป็นข่าวแปลก

“หนังสือผมอ่านไม่ค่อยออก ทีวีผมไม่ค่อยมีเวลาดู แต่ผมจะดูข่าวช่วงเย็น ผมก็ดูเผินๆนะ ดูข่าวการเมืองกับข่าวเศรษฐกิจมากกว่า แต่ก็ถือว่าข่าวปาหิ่นเป็นข่าวที่ดัง เป็นข่าว ที่แปลกใหม่ที่เดียว”

นายนนทบุรี, สัมภาษณ์, 15 กันยายน 2553

4.4 ความรู้สึกเมื่อได้รับรับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติกรรมการปาหิ่น

ความรู้สึกของนายนนทบุรีเมื่อได้รับรับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติกรรมการปาหิ่น ที่เกิดขึ้น จะเป็นไปได้ในแง่ลบ โดยที่นายนนทบุรีมีความรู้สึกว่าการกระทำดังกล่าวเป็นปัญหา ก่อให้เกิดความเดือดร้อนในสังคม

“ผมว่ามันสร้างปัญหา สร้างความเดือดร้อนให้สังคมนะ”

นายนนทบุรี, สัมภาษณ์, 15 กันยายน 2553

4.5 ความคิดเห็นหรือทัศนคติที่มีต่อผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นที่ถูก นำเสนอผ่านสื่อ

ความคิดเห็นหรือทัศนคติของนายธนทบุรีที่มีต่อผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นที่ถูกนำเสนอผ่านสื่อ จะเป็นไปในแง่ลบ โดยที่นายธนทบุรีมีความคิดเห็นที่ผู้กระทำผิดดังกล่าว ส่วนใหญ่ น่าจะเป็นวัยรุ่น ที่ทำไปเพื่อความสนุกก็กะจะมอง ไม่รู้สึกว่าคุณผู้กระทำผิดเป็นคนดัง

“คงทำไปเพื่อความสนุกก็กะจะมองตามภาษาวัยรุ่น เพราะวัยรุ่นชอบทำอะไรอวดเพื่อน...ผมไม่คิดว่าเขาจะดังนะ สำหรับผม คนทำผิด ผมไม่คิดว่าเขาเป็นฮีโร่”

นายธนทบุรี, สัมภาษณ์, 15 กันยายน 2553

4.6 การรับรู้รับทราบถึงข้อมูลการถูกจับกุมตัวมาดำเนินคดีของผู้กระทำผิด ในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นก่อนถูกดำเนินคดี

นายธนทบุรี มีการรับรู้รับทราบถึงข้อมูลการถูกจับกุมตัวมาดำเนินคดีของผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นก่อนถูกดำเนินคดี ว่ามีผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นบางคดีถูกจับกุมตัวมาดำเนินคดีได้

“รู้สึกว่าจะมีจับได้บางคดีนะ”

นายธนทบุรี, สัมภาษณ์, 15 กันยายน 2553

4.7 การรับรู้รับทราบถึงบทลงโทษที่ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่น ได้รับก่อน ถูกดำเนินคดี

นายธนทบุรี ไม่ได้รับรู้รับทราบถึงบทลงโทษที่ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นได้รับหรือจะ ได้รับ ก่อนถูกดำเนินคดี

“ผมไม่รู้ว่าเขาได้รับโทษอย่างไร”

นายธนทบุรี, สัมภาษณ์, 15 กันยายน 2553

4.8 ความคิดเห็นหรือทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมการปาหิ่นกับการเลียนแบบ

นายธนทบุรีมีความคิดเห็นหรือทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมการปาหิ่นกับการเลียนแบบว่า การกระทำผิดด้วยการปาหิ่น เป็นเรื่องที่ทำตามไม่ยาก แต่ขึ้นอยู่กับบุคคล

“มันขึ้นอยู่กับคน ถ้าคนชั่วคนเลว ก็น่าจะทำง่าย แต่ถ้าเป็นคนดีน่าจะทำได้ยาก”

นายธนทบุรี, สัมภาษณ์, 15 กันยายน 2553

กรณีศึกษาที่ 4 คดีสุราษฎร์ธานี

1. ข้อมูลของผู้กระทำผิด

1.1 ผู้ต้องขัง

1) ข้อมูลส่วนบุคคล

นายสุราษฎร์ธานี อายุขณะกระทำผิด 22 ปี ภูมิลำเนาเดิมเป็นคนจังหวัดอุบลราชธานี นับถือศาสนาพุทธ สถานภาพโสด อุปนิสัยของนายสุราษฎร์ธานี เป็นคนนิ่งๆ ก่อนข้างเงียบขรึม ไม่ค่อยพูด รักครอบครัว ก่อนข้างติดเพื่อน ดื่มสุราและสูบบุหรี่ ชอบโมโห ร้ายตอเนมา ในด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว ในครอบครัวมีกันอยู่ 4 คน คือ พ่อ แม่ พี่สาว และ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ พ่อแม่ก็รักกันดี แต่ก็มีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกันบ้างตามประสาครอบครัว แต่ไม่เคยลงไม้ลงมือร้ายร่างกายกัน ในส่วนของนายสุราษฎร์ธานี ตอนที่อยู่กับพ่อแม่ ถ้าคือหรือทำผิด พ่อแม่ก็จะใช้วิธีอบรมสั่งสอนด้วยการว่ากล่าวตักเตือน บ้างก็ใช้วิธีการเขียนตีบ้าง นายสุราษฎร์ธานีได้รับการศึกษาถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีอาชีพก่อนถูกดำเนินคดี เป็นลูกจ้างร้านรับซื้อยางพาราแผ่น โดยทำหน้าที่ขนยางแผ่น ขึ้น-ลงรถ ตากยาง เก็บยาง ไปส่งยางให้ลูกค้า รายได้ต่อเดือนตกประมาณ 6,000 บาท เขตที่พักอาศัยก่อนถูกดำเนินคดี อยู่ในเขตชุมชน โดยอาศัยอยู่ในบ้านพักคนลูกจ้างคนงานที่สร้างไว้ให้อยู่ โดยเป็นห้องแถวก่อปูนชั้นเดียวแบ่งเป็นห้องๆ ให้อยู่ โดยในห้องมีนายสุราษฎร์ธานีอยู่กับเพื่อนอีก 2 คนที่เป็นคนอีสานทำงานเป็นลูกจ้างด้วยกัน ในขณะที่ห้องพักข้างๆ เป็นห้องของพี่สาวกับพี่เขยที่มาทำงานเป็นลูกจ้างก่อนหน้านายสุราษฎร์ธานี และเป็นผู้ที่ชักชวนให้นายสุราษฎร์ธานีมาทำงานที่นี่

2. ภูมิหลังและการดำเนินชีวิตก่อนการกระทำผิด

นายสุราษฎร์ธานี เกิดและเติบโตขึ้นที่จังหวัดอุบลราชธานี ในครอบครัวชนชั้นล่าง พ่อแม่เป็นชาวนา ครอบครัวมีฐานะยากจน ชีวิตในวัยเด็กเรียนหนังสือถึงชั้น ป.6 เนื่องจากครอบครัวไม่มีเงินจะส่งเสียให้เรียนต่อ นายสุราษฎร์ธานีจึงต้องออกมาช่วยงานครอบครัว ทำนาทำงานบ้าน ช่วยงานตามที่พ่อแม่เรียกขานมาใช้ เมื่อเสร็จจากงานในช่วงเย็น นายสุราษฎร์ธานีก็จะออกไปเที่ยวเล่นกับเพื่อน ไปนั่งเล่นบ้านเพื่อน ดื่มเหล้า สูบบุหรี่ไปตามเรื่องกับเพื่อนๆ หรือไม่กี่ไปเที่ยวเล่นตามงานเทศกาลต่างๆ ที่จัดมีขึ้น จนกระทั่งอายุได้ 20 ปี เมื่อพี่สาวกับพี่เขยได้กลับมาเยี่ยมบ้าน และชวนให้นายสุราษฎร์ธานีไปทำงานที่เดียวกัน คือเป็นลูกจ้างร้านค้ายางพาราแผ่น พ่อแม่เห็นว่าพี่สาวไปทำงานก็ส่งเงินมาให้เป็นประจำ จึงอยากให้นายสุราษฎร์ธานีไปทำด้วย พร้อมกับบอกว่าไม่ต้องเป็นห่วงพ่อแม่ เพราะพ่อกับแม่ก็ยังคงทำนากันไปหว่าอยู่ นายสุราษฎร์ธานีจึงไปทำงานที่ร้านค้ายางพาราแผ่น ได้เงินเดือนละ 6,000 บาท โดยเช่าแก่เจ้าของร้านมีห้องให้อยู่ เป็นห้องแถวก่อปูนชั้นเดียวแบ่งเป็นห้องๆ ให้อยู่ นายสุราษฎร์ธานีอยู่กับเพื่อนอีก 2 คนที่เป็นคน

อิสานทำงานเป็นลูกจ้างด้วยกันอยู่ด้วยกันห้องหนึ่ง ในขณะที่ห้องพักข้างๆเป็นห้องของพี่สาวกับพี่เขย โดยที่ทุกเช้าก็จะตื่นขึ้นมามากก็ทำงาน เลิกงานตอนเย็น หลังเลิกงาน นายสุราษฎร์ธานีก็จะไปเที่ยวเล่น บ้าง ตั้งวงกันกินเหล้าบ้าง บางวันก็จะไปร้องเพลงบ้างที่ร้านเหล้าซึ่งมีตู้เพลงและคาราโอเกะให้ร้องบ้าง หรือไม่ก็ไปกินหมูกระทะบ้าง บางวันที่ไม่ได้ทำอะไรหรือไม่ได้ไปไหนก็จะนอนในห้อง ดูโทรทัศน์ไปตามเรื่อง

3. พฤติการณ์กระทำผิดในคดี

วันที่ 26 มิถุนายน 2550 เหตุเกิดที่อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี หลังจากเลิกงานประจำที่เป็นลูกจ้างร้านค้าขายพาราแผ่นแล้ว นายสุราษฎร์ธานีกับเพื่อนชาวอิสานอีก 2 คน ที่ทำงานด้วยกันและอยู่ห้องพักเดียวกันได้ตั้งวงดื่มสุราร่วมกันบนแคร่ไม้ไผ่ ที่ตั้งอยู่บนลานดินแถวหน้าร้านที่ทำงานและอยู่ใกล้กับบริเวณถนนสายสุราษฎร์ธานี-ท่าชนะ นายสุราษฎร์ธานีกับเพื่อนๆนั่งดื่มเหล้าด้วยกันไปได้พักใหญ่จนแต่ละคนเริ่มมีเมามา เพื่อนในกลุ่มได้คุยกันและชักชวนกันไปร้องคาราโอเกะกันที่ตู้เพลง ณ ร้านเหล้า

“วันนั้นเลิกงาน ผมก็ตั้งวงกินเหล้าด้วยกันบนแคร่หน้าร้านกับเพื่อน ก็กินกันไป คุยกันไป ร้องเพลงกันมั่ง ก็เริ่มเมากันแล้วละ เพื่อนมันก็ชวนกันไปร้องเกะกันที่ตู้ร้านเหล้า”

นายสุราษฎร์ธานี, สัมภาษณ์, 22 พฤศจิกายน 2553

นายสุราษฎร์ธานีจึงโทรศัพท์ไปหาแม่ เพื่อจะขออนุญาตแม่ ไปเที่ยวร้านเหล้า แต่แม่ไม่อนุญาตให้ไป

“พอคุยกันว่าจะไป ผมก็โทรไปขอแม่ ว่าจะไปเที่ยว บอกแม่ว่าผมอยากไปเที่ยวกับเพื่อน ทำงานเหนื่อย แก่แข็งบ้าง แต่แม่บอกว่า ถ้าไปเที่ยวอย่ามาให้แม่เห็น”

นายสุราษฎร์ธานี, สัมภาษณ์, 22 พฤศจิกายน 2553

เมื่อแม่ไม่อนุญาตให้ไป ด้วยความมีเมามาสุรา และปกติมักจะเป็นคนโมโหร้าย เวลาดื่มสุราอยู่แล้ว นายสุราษฎร์ธานีจึงบันดาลโทสะ ด้วยการก้มลงหยิบก้อนหินที่อยู่แถวอยู่แคร่ไม้ไผ่ ขนาดประมาณกำปั้นมือ ขว้างออกไปบนถนน ซึ่งขณะนั้นเป็นเวลาที่รถบรรทุกทุกฉบับผ่านบนถนนพอดี

“ผมก็เมาอะนะ คุยกับแม่เสร็จ แม่ไม่ให้ไป ผมก็น้อยใจ โมโห เมาด้วย หงุดหงิดไปหมด ก็เลยหยิบหินแถวนั้น ปาออกไปที่ถนน ประมาณว่า โถเว้ย ก็ปาไปเลย แล้วพอดีกับรถบรรทุกทุกฉบับมาพอดี ก็เลยโดนกระຈกรถแตก ก็เสียงดังเปรี้ยะอยู่ ผมกับเพื่อนก็เลยวงแตก วิ่งเข้าบ้านกันเลย”

นายสุราษฎร์ธานี, สัมภาษณ์, 22 พฤศจิกายน 2553

เป็นเหตุให้ก้อนหินดังกล่าวไปกระทบกับกระจกบานหน้าแตกทั้งบาน แต่ไม่มีผู้ใดได้รับบาดเจ็บ พอเกิดเหตุดังกล่าว นายสุราษฎร์ธานีกับเพื่อนก็รีบกลับเข้าที่พักในทันที ในขณะที่รถบรรทุกคันดังกล่าวได้ขับต่อไปแจ้งความที่ป้อมตำรวจ อยู่ห่างจากที่เกิดเหตุไปประมาณเกือบ 2 กิโลเมตร จากนั้นได้มีตำรวจ 3-4 คน ที่ป้อมสี่แยกหนองนิน สภ.ท่าชนะ มายังที่พักของนายสุราษฎร์ธานี

“ตำรวจเขาก็มาหาที่บ้าน เขาบอกว่า แคมป์ถามไม่ได้มาจับ ผมก็บอกว่า จะจับก็จับเลย แล้วผมก็บอกเพื่อนว่า มึงไม่เกี่ยว กูรับเอง แต่เพื่อนมันก็ไปโรงพักกับผมด้วย”

นายสุราษฎร์ธานี, สัมภาษณ์, 22 พฤศจิกายน 2553

เมื่อเดินทางไปถึงโรงพัก ซึ่งผู้เสียหายได้รอที่นั่นแล้ว โดยที่เบื้องต้นมีการตกลงจ่ายค่าเสียหายให้กับเจ้าทุกข์และค่าประกัน รวมเป็นเงิน 20,000 บาท โดยที่เจ้าแก้วเจ้าของร้านค้า ยางพาราแผ่นที่นายสุราษฎร์ธานีได้ทำงานเป็นลูกจ้างอยู่นั้น ได้ออกค่าใช้จ่ายให้ทั้งหมด สำหรับนายสุราษฎร์ธานีให้การรับสารภาพตลอดข้อกล่าวหา

สำหรับความเสียหายที่เกิดขึ้น คือ กระจกด้านบรรทุกแตก ไม่มีผู้ใดได้รับบาดเจ็บ

นายสุราษฎร์ธานีถูกพิพากษาว่ากระทำความผิดฐานพยายามฆ่าผู้อื่น และทำให้เสียหาย พิพากษาลงโทษจำคุกทั้งสิ้น 5 ปี

4. การเรียนรู้พฤติกรรมกรรมการปาหิ่น

4.1 การรับรู้รับทราบเรื่องราวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติกรรมปาหิ่น

นายสุราษฎร์ธานีมีการรับรู้รับทราบเรื่องราวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติกรรมปาหิ่นมาก่อนที่นายสุราษฎร์ธานีจะมีการกระทำผิดในคดีที่มีพฤติกรรมปาหิ่นนี้ โดยเป็นคดีที่มีพฤติกรรมปาหิ่นที่เกิดขึ้นในพื้นที่ของกรุงเทพมหานคร โดยนายสุราษฎร์ธานีรับรู้รับทราบว่า มีการปาหิ่นในสำนวนคดีในกรุงเทพมหานคร

“เคยได้ยิน รู้สึกจะที่กรุงเทพฯ”

นายสุราษฎร์ธานี, สัมภาษณ์, 22 พฤศจิกายน 2553

4.2 ช่องทางการรับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติกรรมปาหิ่น

นายสุราษฎร์ธานีมีการรับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติกรรมปาหิ่นผ่านสื่อ คือ โทรทัศน์

“เคยดูข่าวทางทีวี ตอนที่ยังอยู่ที่บ้าน”

นายสุราษฎร์ธานี, สัมภาษณ์, 22 พฤศจิกายน 2553

4.3 การให้ความสนใจในข่าวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีน

นายสุราษฎร์ธานีให้ความสนใจในข่าวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีน โดยเมื่อมีการนำเสนอผ่านสื่อ นายสุราษฎร์ธานีได้รับชมรับฟังผ่านทางโทรทัศน์ และช่องทางอื่น คือ การบอกเล่าพูดคุยจากคนในครอบครัวและกลุ่มเพื่อน มีความรู้สึกว่าเป็นข่าวที่ดัง มีคนให้ความสนใจพูดคุยถึงกันเป็นจำนวนมาก

“มีโอกาสดูติดตามดูข่าวตอนอยู่บ้าน มีข่าวผมก็ดูหมด แบบว่าแถวบ้าน ใครๆเขาก็ดูกัน พูดถึงกัน เพราะข่าวมันดังมาก ก็เลยต้องดู”

นายสุราษฎร์ธานี, สัมภาษณ์, 22 พฤศจิกายน 2553

4.4 ความรู้สึกเมื่อได้รับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติการณ์การปาหีน

ความรู้สึกของนายสุราษฎร์ธานีเมื่อได้รับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติการณ์การปาหีนที่เกิดขึ้น จะเป็นไปได้ในแง่บวก โดยที่นายสุราษฎร์ธานีมีความรู้สึกว่า คดีปาหีนเป็นคดีที่ดัง โดดเด่น ได้ออกข่าวทั้งทางสื่อโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ มีคนพูดถึงกล่าวถึงเป็นจำนวนมาก

“ผมว่าข่าวมันดังนะ แบบว่าเด่นเลยละ เพราะออกทั้ง โทรทัศน์ทั้ง หนังสือพิมพ์แทบจะทุกวันเลยใช่ไหม ไปไหนมาไหนใครก็พูดถึง เพื่อนในกลุ่มผมก็พูดกัน”

นายสุราษฎร์ธานี, สัมภาษณ์, 22 พฤศจิกายน 2553

4.5 ความคิดเห็นหรือทัศนคติที่มีต่อผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีนที่ถูกนำเสนอผ่านสื่อ

ความคิดเห็นหรือทัศนคติของนายสุราษฎร์ธานีที่มีต่อผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีนที่ถูกนำเสนอผ่านสื่อ จะเป็นไปได้ในทั้งในแง่ลบและแง่บวก โดยที่นายสุราษฎร์ธานีมีความคิดเห็นว่า ผู้กระทำผิดสร้างความเดือนร้อนให้กับสังคม แต่ในขณะที่เดียวกันก็รู้สึกที่ผู้กระทำผิดกลายเป็นคนดัง เพราะได้ออกสื่อต่างๆและมีคนพูดถึงกล่าวขานมากมาย

“มันทำให้คนอื่นเดือดร้อน ก็ผิคนั้นละ เพราะคนอื่นเขาไม่รู้เรื่อง แต่เขาก็ดังนะ ได้ออกข่าว ได้ออกทีวี ใครๆก็พูดกัน”

นายสุราษฎร์ธานี, สัมภาษณ์, 22 พฤศจิกายน 2553

4.6 การรับรู้รับทราบถึงข้อมูลการถูกจับกุมตัวมาดำเนินคดีของผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีนก่อนถูกดำเนินคดี

นายสุราษฎร์ธานี ไม่ได้รับรู้รับทราบถึงข้อมูลการถูกจับกุมตัวมาดำเนินคดีของผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีนก่อนถูกดำเนินคดี

“ไม่รู้ครับ”

นายสุราษฎร์ธานี, สัมภาษณ์, 22 พฤศจิกายน 2553

4.7 การรับรู้รับทราบถึงบทลงโทษที่ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ป่าหิ นได้รับ ก่อนถูกดำเนินคดี

นายสุราษฎร์ธานี ไม่ได้รับรู้รับทราบถึงบทลงโทษที่ผู้กระทำผิดในคดีที่มี
พฤติการณ์ป่าหิได้รับหรือจะได้รับ ก่อนถูกดำเนินคดี

“ไม่รู้ครับ”

นายสุราษฎร์ธานี, สัมภาษณ์, 22 พฤศจิกายน 2553

4.8 ความคิดเห็นหรือทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมการป่าหิกับการเลียนแบบ

นายสุราษฎร์ธานีมีความคิดเห็นหรือทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมการป่าหิกับการ
เลียนแบบว่า การกระทำผิดด้วยการป่าหิ เป็นเรื่องที่ทำตามไม่ยาก แต่อาจจะขึ้นอยู่กับสภาวะทาง
อารมณ์

“คงไม่ยากหรอกมั้ง ผมก็บอกไม่ถูก ผมไม่สนใจ ถ้าผมโมโหผมก็ทำไป
ตามอารมณ์”

นายสุราษฎร์ธานี, สัมภาษณ์, 22 พฤศจิกายน 2553

3.กรณีศึกษาคดีที่มีพฤติการณ์ป่าหิที่กระทำผิดในลักษณะร่วมกระทำผิดเป็นกลุ่มแก๊ง (จำนวน 6 คดี เป็นผู้ต้องขังจำนวน 6 คน และเป็นเด็กและเยาวชนกระทำผิดจำนวน 4 คน)

กรณีศึกษาที่ 1 คดีหนองคาย

1. ข้อมูลของผู้กระทำผิด

1.1 เด็กและเยาวชน

1) ข้อมูลส่วนบุคคล

นายพินิจ อายุขณะกระทำผิด 16 ปี ภูมิลำเนาเดิมเป็นคนจังหวัดหนองคาย
นับถือศาสนาพุทธ สถานภาพโสด อุปนิสัยของนายพินิจ ก่อนข้างเจียบขริม ไม่ดีอยู่แล้วจะ
ได้เถียงบิดามารดาเป็นบางครั้ง ชอบเที่ยวเตร่โดยการขับขี่รถจักรยานยนต์ไป ดื่มสุราและสูบบุหรี่
เคยสูดดมสารระเหย (กาว) และเคยเสพกัญชา นายพินิจอ้างว่าไม่เคยมีพฤติกรรมขับขี่เพื่อการ
แข่งขัน และอ้างว่าเพื่อนที่คบหาไม่มีพฤติกรรมเสียหายร้ายแรง มีการเที่ยวเตร่ยามวิกาลกับเพื่อน
ตามงานเทศกาลต่างๆใกล้หมู่บ้าน ไม่เคยค้างคืนนอกบ้านหรือหนีออกจากบ้าน ไม่เคยพกพาอาวุธ
ในด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว พ่อกับแม่มีลูก 3 คน นายพินิจเป็นคนสุดท้อง ครอบครัวรักใคร่
กันดี ไม่มีปัญหาทะเลาะวิวาทรุนแรง พ่อแม่ให้การอบรมเลี้ยงดูด้วยวิธีสั่งสอนว่ากล่าวตักเตือน
และหากนายพินิจทำผิดจะลงโทษด้วยการบ่น คุด่า นายพินิจได้รับการศึกษาถึงระดับชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 มีอาชีพก่อนถูกดำเนินคดี เป็นลูกจ้างร้านส่งน้ำดื่ม มีรายได้วันละ 100 บาท

เขตที่พักอาศัยก่อนถูกดำเนินคดี เป็นเขตชุมชนเกษตรกรรม โดยอาศัยอยู่กับพ่อแม่และพี่ชายอีก 1 คน

นายพิทักษ์ อายุขณะกระทำผิด 14 ปี ภูมิลำเนาเดิมเป็นคนจังหวัดหนองคาย นับถือศาสนาพุทธ สถานภาพโสด อุปนิสัยของนายพิทักษ์ ก่อนข้างร้ายแรง คือรันทด โมโหง่าย ได้เถียงผู้อุปการะเลี้ยงดูเป็นประจำ อีกทั้งไม่เคารพเชื่อฟังผู้ใหญ่ ชอบเที่ยวเตร่บ้านเพื่อน เที่ยวเตร่ตามงานเทศกาลต่างๆ เคยค้างคืนนอกบ้าน เคยหนีออกจากบ้าน ใช้เงินฟุ่มเฟือย ดื่มสุราและสูบบุหรี่ เคยสูดดมสารระเหย (กาว) และเคยเสพกัญชา เล่นการพนัน สนุกเกอร์ ไพ่ ไฮโลว์ ไม่เคยขับขีรถจักรยานยนต์เพื่อการแข่งขัน เคยก่อเหตุทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกายผู้อื่นหลายครั้ง เคยพกอาวุธจำพวกมีด และสนับมือ ไม่เคยทำร้ายตัวเอง ในด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว ในครอบครัวอยู่ด้วยกัน 7 คน คือ พ่อ แม่ (ทั้งคู่เป็นผู้อุปการะเลี้ยงดู) ทั้งคู่มีลูกอยู่แล้ว 2 คน ซึ่งทั้งสองคนนี้ต่างก็มีครอบครัว แต่อยู่อาศัยร่วมบ้านเดียวกัน และมีนายพิทักษ์ ในครอบครัวมีปัญหาทะเลาะวิวาทกันอยู่บ้าง และมีการใช้กำลังทำร้ายร่างกายกัน ผู้อุปการะเลี้ยงดูให้การอบรมเลี้ยงดูด้วยวิธีสั่งสอนว่ากล่าวตักเตือน และหากนายพิทักษ์ทำผิดจะลงโทษด้วยการบ่น คำว่า จนกระทั่งถึงการเขียนคดี นายพิทักษ์ได้รับการศึกษาถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีอาชีพก่อนถูกดำเนินคดี โดยรับจ้างตัดฝ้าเพดานอยู่ที่สะพานหมู่บ้าน ได้รับค่าจ้างวันละ 150 บาท เขตที่พักอาศัยก่อนถูกดำเนินคดี เป็นเขตชุมชนเกษตรกรรม โดยอาศัยอยู่กับครอบครัวของผู้อุปการะเลี้ยงดู ซึ่งเป็นกระท่อมค่อนข้างเก่า สภาพค่อนข้างแออัด เนื่องจากอยู่อาศัยกันหลายคน

2. ภูมิหลังและการดำเนินชีวิตก่อนการกระทำผิด

นายพิทักษ์ เกิดและเติบโตที่จังหวัดหนองคาย ในครอบครัวชนชั้นล่าง พ่อแม่มีลูก 3 คน โดยที่นายพิทักษ์เป็นลูกคนสุดท้อง ครอบครัวมีอาชีพทำนา นายพิทักษ์เรียนหนังสือถึงชั้น ป.5 จึงตัดสินใจออกจากโรงเรียน เนื่องจากเบื่อหน่ายและไม่อยากเรียนหนังสือเพราะไม่สามารถอ่านออกเขียนได้ จึงออกมาช่วยครอบครัวทำนา ในช่วงที่เว้นว่างจากการทำนา ก็จะไปรับจ้างตัดอ้อยที่จังหวัดกาญจนบุรีพร้อมกับพ่อและแม่ นายพิทักษ์เคยไปประกอบอาชีพรับจ้างทำระบบประปาที่กรุงเทพมหานคร แต่เนื่องจากคิดถึงบ้านจึงหยุดทำงานและกลับบ้าน อาชีพที่ทำก่อนเกิดเหตุ คือเป็นลูกจ้างร้านน้ำดื่ม คอยไปส่งน้ำตามบ้านต่างๆ หรือตามที่มีออเดอร์มา รายได้วันละ 100 บาท ซึ่งมักจะหมดไปกับค่าเหล้า ค่าบุหรี่ ค่าน้ำมันรถจักรยานยนต์ และหากวันใดไม่เพียงพอก็จะขอเพิ่มเติมจากแม่ นายพิทักษ์เริ่มดื่มสุราและสูบบุหรี่ตอนอายุ 15 ปี และเคยสูดดมสารระเหย (กาว) จนติดอยู่ประมาณ 1 ปี จึงเลิก และเคยเสพกัญชาโดยวิธีการสูบจากบ้องไม้ไผ่ เมื่อเว้นว่างจากงาน นายพิทักษ์มักจะเที่ยวเตร่กันตั้งแต่เย็นยันมืดค่ำกับเพื่อนๆ บ้างก็ไปเที่ยวตามงานเทศกาลต่างๆ นายพิทักษ์เคยมีพฤติกรรมขโมยเงินและสิ่งของเล็กๆน้อยๆของยาย แต่ไม่เคยเล่นการพนันและไม่เคย

ทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกายผู้อื่น แต่มีบางครั้งที่นายพินิจจะทำร้ายตัวเองด้วยการทุบตีร่างกายในยามที่โกรธหรือไม่พอใจ นายพินิจมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเพราะมีความสัมพันธ์กับคู่อัยยังน้อย นายพินิจรู้จักและคบหากับนายพิทักษ์เนื่องจากเป็นเพื่อนที่อยู่ในละแวกหมู่บ้านเดียวกัน

นายพิทักษ์ เกิดและเติบโตที่จังหวัดหนองคาย พ่อแม่ที่แท้จริงเป็นคนลาวที่มาพำนักอาศัยอยู่ในไทย และเสียชีวิตตั้งแต่ นายพิทักษ์อายุได้ประมาณ 1 เดือน ผู้อุปการะเลี้ยงดูจึงรับตัวนายพิทักษ์มาเลี้ยงดูและแจ้งเกิดต่อเจ้าหน้าที่ว่าเป็นบุตรของตน ครอบครัวผู้อุปการะเลี้ยงดูมีอาชีพทำนา นายพิทักษ์เรียนหนังสือถึงชั้น ป.5 จึงตัดสินใจออกจากโรงเรียน เนื่องจากเบื่อหน่ายและไม่อยากเรียนหนังสือเพราะไม่สามารถอ่านออกเขียนได้ จึงออกมาช่วยครอบครัวเหลือครอบครัวซึ่งมีฐานะค่อนข้างยากจน นายพิทักษ์เคยประกอบอาชีพรับจ้างก่อสร้างที่กรุงเทพมหานคร แต่เนื่องจากรายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่ายจึงกลับบ้าน อาชีพที่ทำก่อนเกิดเหตุ คือ รับจ้างตัดฝ้าย เพดานอยู่ที่ละแวกหมู่บ้านได้รับค่าจ้างวันละ 150 บาท นายพิทักษ์เริ่มดื่มสุราและสูบบุหรี่เมื่ออายุ 12 ปี และเคยสูดดมสารระเหย (กาว) จนติดอยู่ประมาณ 6 ปี จึงเลิก และเคยเสกถัญชาโดยวิธีการสูบจากบ้องไม้ไผ่ เมื่อเว้นว่างจากงานนายพิทักษ์จะเที่ยวเตร่บ้านเพื่อน ไปเที่ยวตามงานเทศกาลต่างๆ เคยค้างคืนนอกบ้านเนื่องจากเที่ยวจนมึดและเมาสุรา เคยหนีออกจากบ้านเนื่องจากผู้อุปการะเลี้ยงดูค่าเรื่องชอบเที่ยวเตร่ ปกติใช้เงินวันละ 50 บาท โดยหมดไปกับการลงขันซื้อเหล้าและบุหรี่ร่วมกับเพื่อน เคยลักขโมยเงินในครอบครัวหลายครั้ง นายพิทักษ์เล่นการพนันจำพวก สนั่นเกอร์ไฟ และไฮโลว์ นายพิทักษ์อ้างว่าไม่เคยขับขีรถจักรยานยนต์เพื่อการแข่งขัน เคยก่อเหตุทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกายผู้อื่นหลายครั้งแต่ไม่ถูกดำเนินคดีเพราะหนีได้ เวลาไปเที่ยวเตร่จะชอบพกอาวุธจำพวกมีดดาบและสนับมือโดยอ้างว่าใช้ป้องกันตัวเอง ชอบคบกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมเสียวายเป็นนักเลงอันธพาล นายพิทักษ์รู้จักและคบหากับนายพินิจเนื่องจากเป็นเพื่อนที่อยู่ในละแวกหมู่บ้านเดียวกัน

3.พฤติกรรมกระทำผิดในคดี

เหตุเกิดเมื่อวันที่ 8 กันยายน 2551 เวลาประมาณ 18.00 น. นายพินิจและนายพิทักษ์คู่คดี ได้ร่วมกันดื่มสุราร่วมกับเพื่อนประมาณ 5 คน จนกระทั่งเมาจนและพวกอยู่ในอาการมึนเมาสุรา

“วันนั้นก็กินเหล้ากัน ก็เหมือนปกติทุกวันอะครับ เสร็จจากงานแล้ว ไม่ทำอะไรแล้ว ก็รวมกลุ่มกัน มาเจอกัน กินเหล้า สูบบุหรี่ คุยกัน วันนั้นไปกัน 7 คน มีผม นายพินิจ แล้วก็เพื่อนในกลุ่มอีก 5 คนได้”

นายพิทักษ์, สัมภาษณ์, 8 พฤศจิกายน 2553

ต่อมาเวลาประมาณ 19.00 น. จึงแยกย้ายกันกลับบ้าน นายพินิจและนายพิทักษ์ ซักชวนกันไปหาเพื่อนสาวที่บ้านพร้าวใต้ ตำบลหาดคำ อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย ซึ่งอยู่ห่างจากหมู่บ้านของเขาวชนประมาณ 5 กิโลเมตร แต่ปรากฏว่าไม่พบเพื่อนสาว

“กินกันจนเหล้าหมดแล้ว ไม่มีตั้งค้ซื้อใหม่ ก็เลยแยกย้ายกันกลับบ้าน ผมกับนาย พินิจยังไม่ค่อยอยากจะกลับ ตอนนั้นก็เมาแล้วแหละ แล้วนายพินิจเขาบ่นคิดถึงแฟนอยากเจอ ผมก็ เลยไปเป็นเพื่อนมัน ตอนนั้นประมาณทุ่มหนึ่งได้มั้ง บ้านแฟนมันอยู่ที่บ้านพร้าวใต้ จีรรถเครื่องไป กัน ประมาณ 5 โลได้ แต่ไปแล้วแฟนมันไม่อยู่บ้าน”

นายพิทักษ์, สัมภาษณ์, 8 พฤศจิกายน 2553

เมื่อไม่เจอเพื่อนสาว นายพินิจกับนายพิทักษ์จึงขับจีรรถจักรยานยนต์เที่ยวเตร่เล่น ภายในหมู่บ้าน จนกระทั่งเวลาประมาณ 22.00 น. จึงขับจีรรถจักรยานยนต์ไปเที่ยวเตร่ที่บ้านเหล่า

“พอไม่เจอ ก็จีรรถเครื่องเที่ยวกันไปเรื่อยๆครับ จากนั้นก็จีรผ่านทางบ้านเหล่า แล้ว ก็จีรออกมาที่ถนนใหญ่ ทางไปโพนพิสัย”

นายพินิจ, สัมภาษณ์, 8 พฤศจิกายน 2553

เมื่อถึงบริเวณเกิดเหตุ ทั้งคู่ได้หยุดรถจักรยานยนต์เพื่อพูดคุยกัน แต่ขณะเดียวกัน นายพินิจมองเห็นไฟรถยนต์คันหนึ่งซึ่งเป็นรถเก๋งของผู้เสียหายขับตรงมายังที่เขาวชนอยู่ นายพินิจ และนายพิทักษ์ มีความคึกคะนองเลียนแบบตามข่าวที่วัยรุ่นใช้หินปารถยนต์ จึงชักชวนกันใช้หิน ปารถยนต์ผู้เสียหาย โดยนายพินิจและนายพิทักษ์ใช้หินขนาดประมาณใหญ่กว่าฝ่ามือปาใส่รถยนต์ ผู้เสียหายที่กำลังแล่นผ่านมาคนละ 1 ก้อน ก้อนหินของนายพินิจไม่ถูกรถยนต์ของผู้เสียหายแต่ก้อน หินของนายพิทักษ์ถูกบริเวณกระจกรถยนต์ของผู้เสียหาย

“จอดพักรถเครื่อง ก็ยืนคุยกันแถวศาลา แล้วผมเห็นรถกำลังจะวิ่งมา เพราะผมยืน ด้านที่ไฟรถส่องมาโดน ผมก็เลยบอกมันว่า เฮ้ยมีรถมาวะ ไปลองมือกัน แล้วผมก็หยิบหินแถว นั้น วิ่งข้ามถนนไปตรงเกาะกลาง ผมก็เลยหยิบมั้ง แล้วก็ข้ามตามมันไป พอรถวิ่งเข้ามาใกล้ ก็ปา กันเลย นายพินิจมันปาไม่โดน แต่ผมปาโดน เสียงดังบู๊ก ผมยังเชวมันอยู่เลย ว่าเว้ยปาไม่โดน”

นายพิทักษ์, สัมภาษณ์, 8 พฤศจิกายน 2553

หลังจากนั้นนายพินิจและนายพิทักษ์จึงขับจีรรถจักรยานยนต์หลบหนี โดย ผู้เสียหายขับจีรรถยนต์ติดตามมา จนกระทั่งถึงทางตันซึ่งเป็นเขตป่าและทุ่งนาเขาวชนและนาย สนธยาจึงทิ้งรถจักรยานยนต์ไว้และวิ่งหลบหนีไป

“รถแก๊งเขาขับเลยไปหน่อยนึง แล้วก็จอด มีคนลงมาดู พวกผมมองอยู่ แล้วเขาก็ขับไปวกรถกลับ พวกผมคิดว่า เขาต้องตามมาเอาเรื่องแน่ วิ่งกันเลย มาขึ้นรถเครื่องขับหนีเข้าไปในซอย แต่มันเป็นซอยตัน พวกผมก็ทิ้งรถวิ่งลงนากัน ตรงนั้นมันมีป่าอยู่หน่อย ก็ไปหลบในนั้น”

นายพิทักษ์, สัมภาษณ์, 8 พฤศจิกายน 2553

ผู้เสียหายได้ติดตามมา แต่พบเพียงแต่รถจักรยานยนต์ จึงได้โทรศัพท์แจ้งตำรวจ เมื่อตำรวจมาถึงที่เกิดเหตุได้กระจายกำลังออกตามหา และได้ไปสอบถามถึงเจ้าของรถจักรยานยนต์ จนกระทั่งสามารถจับกุมตัวนายพินิจและนายพิทักษ์ได้ในที่สุด

สำหรับความเสียหายที่เกิดขึ้น คือ กระจกด้านรถยนต์มีรอยร้าว ไม่มีผู้ใดได้รับบาดเจ็บ

นายพินิจและนายพิทักษ์ กระทำความคิดฐานร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่น และร่วมกันทำให้เสียหาย ได้รับความลงโทษหรือการใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน คือ เห็นควรส่งเยาวชนไปฝึกอบรมที่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเป็นเวลา 1 ปี

4. การเรียนรู้พฤติกรรมกรรมการปาหิ่น

4.1 การรับรู้รับทราบเรื่องราวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติกรรมปาหิ่น

นายพินิจมีการรับรู้รับทราบเรื่องราวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติกรรมปาหิ่น มาก่อนที่นายพินิจจะมีการกระทำผิดในคดีที่มีพฤติกรรมปาหิ่นนี้ โดยทราบว่า ในเขตบริเวณใกล้เคียงกรุงเทพมหานคร มีการใช้ก้อนหินปาใส่รถยนต์ที่วิ่งไปมาบนท้องถนน

“เคยดูข่าวครับ ที่มีแก๊งปาหินใส่ที่แถวกรุงเทพ”

นายพินิจ, สัมภาษณ์, 8 พฤศจิกายน 2553

นายพิทักษ์มีการรับรู้รับทราบเรื่องราวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติกรรมปาหิ่น มาก่อนที่นายพิทักษ์จะมีการกระทำผิดในคดีที่มีพฤติกรรมปาหิ่นนี้ โดยทราบว่า ในเขตบริเวณใกล้เคียงกรุงเทพมหานคร ช่วงเวลากลางคืน มีการใช้ก้อนหินปาใส่รถยนต์ที่วิ่งไปมาบนท้องถนน

“ดูทีวี แถวกรุงเทพมีแก๊งปาหินใส่รถตอนกลางคืน”

นายพิทักษ์, สัมภาษณ์, 8 พฤศจิกายน 2553

4.2 ช่องทางการรับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติกรรมปาหิ่น

นายพินิจมีการรับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติกรรมปาหิ่นผ่านสื่อ อันได้แก่ โทรทัศน์

“ดูทีวี”

นายพินิจ, สัมภาษณ์, 8 พฤศจิกายน 2553

นายพิทักษ์มีการรับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติการณ์ปาหินผ่านสื่อ อันได้แก่ โทรทัศน์

“ดูข่าวทางทีวี”

นายพิทักษ์, สัมภาษณ์, 8 พฤศจิกายน 2553

4.3 การให้ความสนใจในข่าวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิน

นายพินิจให้ความสนใจในข่าวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิน โดยเมื่อมีการนำเสนอผ่านสื่อ นายพินิจจะได้รับชมรับฟังผ่านทางโทรทัศน์ โดยรู้สึกข่าวปาหินเป็นข่าวที่ดัง “กลับมากินข้าวบ้านก็ดูทีวี มีข่าวก็ดู ว่าแถวกรุงเทพฯมีแก๊งปาหินใส่รถข่าวก็ดังอยู่”

นายพินิจ, สัมภาษณ์, 8 พฤศจิกายน 2553

นายพิทักษ์ให้ความสนใจในข่าวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิน โดยเมื่อมีการนำเสนอผ่านสื่อ นายพิทักษ์จะได้รับชมรับฟังผ่านทางโทรทัศน์ โดยรู้สึกข่าวปาหินเป็นข่าวที่ดัง และสนใจในพฤติกรรมของแก๊งปาหิน

“ข่าวแก๊งปาหินใน ผมก็มีแก๊งเหมือนกัน เลยดูว่าเป็นไง เหมือนจะดัง”

นายพิทักษ์, สัมภาษณ์, 8 พฤศจิกายน 2553

4.4 ความรู้สึกเมื่อได้รับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติการณ์การปาหิน

ความรู้สึกของนายพินิจเมื่อได้รับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติการณ์ปาหินที่เกิดขึ้น นายพินิจมีความรู้สึกว่าการกระทำดังกล่าว คล้ายกับการกระทำผิดทั่วไปที่ถูกนำเสนอผ่านสื่อ

“ไม่ได้รู้สึกอะไร คงเหมือนข่าวอื่นๆ”

นายพินิจ, สัมภาษณ์, 8 พฤศจิกายน 2553

ความรู้สึกของนายพิทักษ์เมื่อได้รับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติการณ์ปาหินที่เกิดขึ้น นายพิทักษ์มีความรู้สึกว่าการกระทำดังกล่าวเป็นพฤติกรรมที่แก๊งทางกรุงเทพฯนิยมกระทำ

“ตอนนั้นผมคิดว่า สงสัยแก๊งแถวกรุงเทพฯกำลังฮิตปาหิน”

นายพิทักษ์, สัมภาษณ์, 8 พฤศจิกายน 2553

4.5 ความคิดเห็นหรือทัศนคติที่มีต่อผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นที่ถูก นำเสนอผ่านสื่อ

ความคิดเห็นหรือทัศนคติของนายพินิจที่มีต่อผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นที่ถูกนำเสนอผ่านสื่อ นายพินิจมีความคิดเห็นว่า ผู้กระทำผิดดังกล่าว น่าจะเป็นพวกวัยรุ่นหรือพวกเมาสุรา กระทำไปเพราะขาดความยั้งคิด

“คงเป็นพวกวัยรุ่น ไม่งั้นก็มา ทำไปไม่คิด”

นายพินิจ, สัมภาษณ์, 8 พฤศจิกายน 2553

ความคิดเห็นหรือทัศนคติของนายพิทักษ์ที่มีต่อผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นที่ถูกนำเสนอผ่านสื่อ นายพิทักษ์มีความรู้สึกในแง่บวก โดยนายพิทักษ์มีความคิดเห็นว่า ผู้กระทำผิดเป็นกลุ่มแก๊งที่มีการแสดงออกในรูปแบบของความรุนแรงด้วยการปาหิ่นใส่รถยนต์ นายพิทักษ์รู้สึกสนุกไปกับการกระทำของผู้กระทำผิดดังกล่าว และรู้สึกตื่นเต้นที่ผู้กระทำผิดไม่ถูกจับกุมตัวมาดำเนินคดี อีกทั้งยังเป็นทีกล่าวถึงผ่านสื่อต่างๆ

“เหมือนแก๊งแถวกรุงเทพมหานครจะ โชว์ว่ามันปาหิ่น แล้วแบบว่ากำลังฮิต ก็สนุกดี ตำรวจจับไม่ได้อีก ออกทีวีบ่อยด้วย”

นายพิทักษ์, สัมภาษณ์, 8 พฤศจิกายน 2553

4.6 การรับรู้รับทราบถึงข้อมูลการถูกจับกุมตัวมาดำเนินคดีของผู้กระทำผิด ในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นก่อนถูกดำเนินคดี

นายพินิจ ไม่ได้รับรู้รับทราบถึงข้อมูลการถูกจับกุมตัวมาดำเนินคดีของผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นก่อนถูกดำเนินคดี

“ไม่รู้”

นายพินิจ, สัมภาษณ์, 8 พฤศจิกายน 2553

นายพิทักษ์ ไม่ได้รับรู้รับทราบถึงข้อมูลการถูกจับกุมตัวมาดำเนินคดีของผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นก่อนถูกดำเนินคดี

“ไม่รู้เหมือนกัน”

นายพิทักษ์, สัมภาษณ์, 8 พฤศจิกายน 2553

4.7 การรับรู้รับทราบถึงบทลงโทษที่ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่น ได้รับ ก่อนถูกดำเนินคดี

นายพินิจ ไม่ได้รับรู้รับทราบถึงบทลงโทษที่ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นได้รับหรือจะ ได้รับ ก่อนถูกดำเนินคดี

“ไม่”

นายพินิจ, สัมภาษณ์, 8 พฤศจิกายน 2553

นายพิทักษ์ ไม่ได้รับรู้รับทราบถึงบทลงโทษที่ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหินได้รับหรือจะได้รับ ก่อนถูกดำเนินคดี

“ไม่รู้”

นายพิทักษ์, สัมภาษณ์, 8 พฤศจิกายน 2553

4.8 ความคิดเห็นหรือทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมการปาหินกับการเลียนแบบ

นายพินิจมีความคิดเห็นหรือทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมการปาหินกับการเลียนแบบว่า การกระทำผิดด้วยการปาหิน เป็นเรื่องง่ายที่จะกระทำตาม

“หินมันหาง่าย ไม่ยากหรอก”

นายพินิจ, สัมภาษณ์, 8 พฤศจิกายน 2553

นายพิทักษ์มีความคิดเห็นหรือทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมการปาหินกับการเลียนแบบว่า การกระทำผิดด้วยการปาหิน เป็นเรื่องที่ทำตามไม่ยาก

“ไม่อะ ก็แค่ปาหิน แก๊งที่กรุงเทพฯมันทำได้ แก๊งผมก็ทำได้”

นายพิทักษ์, สัมภาษณ์, 8 พฤศจิกายน 2553

5. กระบวนการกลุ่มแก๊ง

5.1 การรวมกลุ่มแก๊ง

นายพินิจและนายพิทักษ์ มีความสัมพันธ์รู้จักกันจนกระทั่งเข้าร่วมกันในการกระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหินดังกล่าวได้ คือ

นายพินิจมีความสัมพันธ์และรู้จักกับนายพิทักษ์เนื่องจากทั้งคู่อยู่อาศัยในหมู่บ้านเดียวกัน บ้านค่อนข้างจะใกล้กัน ทั้งคู่จึงเป็นเพื่อนในละแวกหมู่บ้านเดียวกัน อีกทั้งอายุของทั้งคู่ห่างกันเพียง 2 ปี โดยที่นายพินิจแก่กว่า ทั้งคู่จึงมีความใกล้ชิดสนิทสนมกันได้ง่าย นอกจากนี้การที่ทั้งคู่ต่างก็ไม่ได้เรียนหนังสือ ทำให้มีเวลาว่างที่จะตั้งกลุ่มแก๊งร่วมกับเพื่อนๆ คนอื่นๆ ในหมู่บ้านซึ่งเป็นเพื่อนละแวกหมู่บ้านเดียวกันเพื่อเที่ยวเตร่หรือทำกิจกรรมอย่างอื่นร่วมกัน โดยที่นายพินิจจะเข้าร่วมกลุ่มแก๊งกับเพื่อนละแวกหมู่บ้านเท่านั้น ซึ่งเป็นกลุ่มแก๊งที่มีขนาดประมาณ 10 คน โดยจะมีกิจกรรมร่วมกันคือ การพูดคุย การสังสรรค์ การดื่มสุรา การขับรถจักรยานยนต์เที่ยวเตร่ไปตามหมู่บ้านหรืองานมหรสพ

นายพิทักษ์มีความสัมพันธ์และรู้จักกับนายพินิจเนื่องจากทั้งคู่อยู่อาศัยในหมู่บ้านเดียวกัน บ้านค่อนข้างจะใกล้กัน ทั้งคู่จึงเป็นเพื่อนในละแวกหมู่บ้านเดียวกัน อีกทั้งอายุของทั้งคู่ห่างกันเพียง 2 ปี โดยที่นายพิทักษ์อ่อนกว่า ทั้งคู่จึงมีความใกล้ชิดสนิทสนมกันได้ง่าย

นอกจากนี้การที่ทั้งคู่ต่างก็ไม่ได้เรียนหนังสือ ทำให้มีเวลาว่างที่จะตั้งกลุ่มแก๊งร่วมกับเพื่อนๆ คนอื่นๆ ในหมู่บ้านซึ่งเป็นเพื่อนละแวกหมู่บ้านเดียวกันเพื่อเที่ยวเตร่หรือทำกิจกรรมอย่างอื่นร่วมกัน โดยที่นายพิทักษ์จะเข้าร่วมกลุ่มแก๊งกับเพื่อนละแวกหมู่บ้าน ซึ่งเป็นกลุ่มแก๊งที่มีขนาดประมาณ 10 คน โดยจะมีกิจกรรมร่วมกันคือ การพูดคุย การสังสรรค์ การดื่มสุรา การขับรถจักรยานยนต์เที่ยวเตร่ไปตามหมู่บ้านหรืองานมหรสพ นอกจากนายพิทักษ์จะมีการเข้าร่วมกลุ่มแก๊งกับเพื่อนในละแวกบ้านแล้ว นายพิทักษ์ยังเข้าร่วมกลุ่มแก๊งกับ แก๊งสามัคคี ซึ่งเป็นแก๊งที่มีขนาดใหญ่ มีสมาชิกกว่า 100 คน มีอาณาเขตอิทธิพลครอบคลุมพื้นที่ตัวอำเภอเมืองหนองคาย โดยกิจกรรมของแก๊งดังกล่าวมีความหลากหลาย ยังเกี่ยวกับพฤติกรรมที่รุนแรงอันตราย สร้างความเดือดร้อนรำคาญ และพัวพันกับยาเสพติด

5.2 สาเหตุของการที่เข้าร่วมกลุ่มแก๊ง

นายพินิจ ก่อนเกิดเหตุ นายพินิจได้ขับรถจักรยานยนต์เที่ยวเตร่ไปตามท้องถนนและหมู่บ้านต่างๆ กับนายพิทักษ์ เมื่อได้รับการชักชวนจากนายพิทักษ์ให้ไปหาหนีในไร่ถยนต์ ด้วยความที่อยู่ในอาการมึนเมาสุราทำให้เกิดความรู้สึกตึกคะนอง ขาดความยับยั้งชั่งใจ และต้องการเลียนแบบพฤติกรรมการปาหินตามที่ได้รับรู้รับทราบมาจากทางสื่อ ทำให้นายพินิจเข้าร่วมกระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหินดังกล่าว

นายพิทักษ์ ก่อนเกิดเหตุ นายพิทักษ์ได้ชวนทำรถจักรยานยนต์ของนายพินิจเที่ยวเตร่ไปตามท้องถนนและหมู่บ้านๆ นายพิทักษ์เป็นคนชักชวนให้นายพินิจไปหาหนีในไร่ถยนต์ ด้วยความที่อยู่ในอาการมึนเมาสุราทำให้เกิดความรู้สึกตึกคะนอง ขาดความยับยั้งชั่งใจ และจากความเข้าใจของนายพิทักษ์ว่าแก๊งแถบบริเวณกรุงเทพมหานครและพื้นที่ใกล้เคียงมีพฤติกรรมที่ชอบปาหนีในไร่ถยนต์บนท้องถนน ทำให้นายพิทักษ์คิดว่าแก๊งต่างจังหวัดก็สามารถทำได้เช่นเดียวกัน จึงมีการเลียนแบบพฤติกรรมการปาหินดังกล่าวที่ตามได้รับรู้รับทราบมาจากทางสื่อ

5.3 การปฏิบัติงานของกลุ่มแก๊ง

นายพินิจเป็นผู้ร่วมกระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิน โดยนายพินิจเป็นผู้ขับรถจักรยานยนต์และมีนายพิทักษ์เป็นผู้ชวน เมื่อถึงบริเวณที่เกิดเหตุ นายพินิจได้จอดพักรถและได้รับการชักชวนจากนายพิทักษ์ให้ร่วมกันปาหนีในไร่ถยนต์ที่วิ่งอยู่บนท้องถนน นายพินิจได้หยิบหินและข้ามถนนตามนายพิทักษ์ไปยังเกาะกลางถนนเพื่อปาหนีในไร่ถยนต์ผู้เสียหาย

นายพิทักษ์เป็นผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิน โดยนายพิทักษ์เป็นผู้ชวนรถจักรยานยนต์โดยมีนายพินิจเป็นผู้ขับ เมื่อถึงบริเวณที่เกิดเหตุขณะที่มีการจอดพักรถ นายพิทักษ์ได้ชักชวนนายพินิจให้ปาหนีในไร่ถยนต์ที่วิ่งอยู่บนท้องถนน และนายพิทักษ์ได้หยิบหินและนำนายพินิจข้ามไปยังเกาะกลางถนนและปาหนีในไร่ถยนต์ผู้เสียหายจนได้รับความเสียหาย

กรณีศึกษาที่ 2 คดีพระนครศรีอยุธยา

1. ข้อมูลของผู้กระทำผิด

1.1 ผู้ต้องขัง

1) ข้อมูลส่วนบุคคล

นายหนึ่ง อายุขณะกระทำผิด 44 ปี ภูมิลำเนาเดิมเป็นคนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา นับถือศาสนาพุทธ สถานภาพสมรส มีบุตรกับภรรยาจำนวน 3 คน อุปนิสัยของนายหนึ่ง เป็นคนเฉยๆ พุดคุยเก่งในระดับหนึ่ง รักครอบครัว ดื่มสุราและสูบบุหรี่ ในด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว ในครอบครัวมีกันอยู่ 5 คน คือ นายหนึ่ง (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ) ภรรยาทำหน้าที่เป็นแม่บ้าน อยู่กันมาประมาณ 25 ปี มีลูกด้วยกัน 3 คน ลูกสาวคนโตแต่งงานมีครอบครัวไปแล้ว ลูกชายคนกลางติดคุกต้องโทษคดียาเสพติด ลูกสาวคนเล็กอยู่ในวัยเรียน ในครอบครัวตามปกติก็รักใคร่กันดี แต่ก็มีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกันบ้าง มีการใช้กำลังทำร้ายร่างกายกันภายในครอบครัว มีการอบรมเลี้ยงดูสั่งสอนลูกด้วยการว่ากล่าวตักเตือน มีใช้วิธีการเฆี่ยนตีบ้าง นายหนึ่งได้รับการศึกษาถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีอาชีพก่อนถูกดำเนินคดี เป็นคนขับรถบรรทุกสิบล้อ แคล่ล้อพ่วงขนส่งเสาเข็ม รายได้ต่อเดือนตกประมาณ 12,000-13,000 บาท เขตที่พักอาศัยก่อนถูกดำเนินคดี อยู่ในเขตชุมชน โดยปกติจะอยู่ที่บ้านของตนเองและครอบครัว อยู่ที่อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ แต่ในช่วงก่อนเกิดเหตุได้มาอยู่ที่บ้านแม่ ที่อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื่องจากมาช่วยซ่อมแซมบ้านให้แม่ พี่สาวและพี่เขย

นายสอง อายุขณะกระทำผิด 42 ปี ภูมิลำเนาเดิมเป็นคนจังหวัดราชบุรี นับถือศาสนาพุทธ สถานภาพสมรส มีบุตรกับภรรยาจำนวน 6 คน อุปนิสัยของนายสอง เป็นคนเรียบร้อย ไม่ค่อยช่างพูดช่างคุยเท่าใดนัก เป็นคนเจ้าคิดเจ้าแค้น ดื่มหเหล้าและสูบบุหรี่ ในด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว ในครอบครัวมีกันอยู่ 8 คน คือ แม่ยาย นายสอง (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ) ภรรยาทำหน้าที่เป็นแม่บ้าน อยู่ด้วยกันมาตั้งแต่ นายสองอายุได้ 14 ปี มีลูกด้วยกัน 6 คน คนโตทำงานโรงงาน คนถัดมา คือ นายสาม (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ) อีกคนหนึ่ง คนที่สามทำงานรับจ้าง คนที่สี่และห้าอยู่ในวัยเรียน คนสุดท้องอายุ 4 ขวบ ในครอบครัวก็รักใคร่กันดี แต่ก็มีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกันบ้าง แต่ไม่เคยมีการใช้กำลังลงมือทำร้ายร่างกายกันภายในครอบครัว มีวิธีการอบรมเลี้ยงดูสั่งสอนด้วยการว่ากล่าวตักเตือน นายสองได้รับการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีอาชีพก่อนถูกดำเนินคดี เป็นคนขับรถบรรทุกเบียร์และเป็นตัวแทนร้านค้าส่ง ในการส่งเบียร์ให้กับร้านค้าต่างๆ รายได้ต่อเดือนตกประมาณ 12,000 บาท แต่อาชีพหลักๆอีกอาชีพหนึ่งของนายสอง และลูกคนที่สอง คือ นายสาม (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ) กับลูกคนที่สาม คือ เป็นเอเจนต์ค้ายาบ้า ซึ่งเป็นคำบอกเล่าของ นายสี่ (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ) ในคดีนี้อีกคนหนึ่ง

“อะไรล่ะที่ เขาขายยาด้วย”

นายสี, สัมภาษณ์, 13 ธันวาคม 2553

เขตที่พักอาศัยก่อนถูกดำเนินคดี อยู่ในเขตชุมชน โดยเป็นบ้านของแม่ยาย เป็นบ้านไม้หลังใหญ่ อยู่กันหลายครัวในบ้านหลังเดียวกัน โดยจะเป็นญาติๆหรือคอกันของฝ่าย ภรรยา

นายสาม อายุขณะกระทำผิด 19 ปี ภูมิลำเนาเดิมเป็นคนจังหวัดราชบุรี นับ ถือศาสนาพุทธ สถานภาพสมรสแต่ไม่ได้จดทะเบียน มีบุตร 1 คน อุปนิสัยของนายสาม เป็นคน เงียบๆ เฉยๆ ไม่ค่อยยุ่งกับใคร ไม่ช่างพูดช่างคุย อารมณ์ร้อน รักเพื่อน ไม่ดื่มสุรา แต่สูบบุหรี่ ในด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว อยู่พ่อ คือ นายสอง (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ) และแม่ ส่วนแฟนและ ลูกของนายสามไม่ได้อยู่ด้วยกัน ส่วนของพ่อแม่และพี่น้อง ก็รักใคร่กันดี มีเรื่องทะเลาะเบาะแว้ง กันบ้างตามประสาครอบครัว แต่ไม่เคยลงไม้ลงมือทำร้ายร่างกายกัน ในส่วน of นายสาม พ่อแม่ จะอบรมเลี้ยงดูด้วยวิธีสั่งสอนว่ากล่าวตักเตือน ไม่เคยใช้วิธีเฉี้นตี นายสามได้รับการศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนถูกดำเนินคดีไม่ได้ประกอบอาชีพอะไร อยู่กับบ้านเฉยๆ โดยพ่อ แม่ให้เงินเป็นค่าใช้จ่ายประมาณสัปดาห์ละ 500 บาท ก่อนหน้านี้เคยทำงานอยู่โรงงานลูกอมโกปิโก้ แต่ทำได้เพียง 2 เดือนก็ลาออก แต่อาชีพลับๆที่ได้รับการบอกกล่าวจาก นายสี (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ) คือ เป็นเอเจนต์ค้ายาบ้า ร่วมกับพ่อ คือ นายสอง (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ) และน้องชาย

“ลูกเขาก็ขายกับพ่อนั่นล่ะ”

นายสี, สัมภาษณ์, 13 ธันวาคม 2553

เขตที่พักอาศัยก่อนถูกดำเนินคดี อยู่ในเขตชุมชน โดยเป็นบ้านของยาย เป็น บ้านไม้หลังใหญ่ อยู่ด้วยกันหลายครัวในบ้านหลังเดียวกัน โดยจะเป็นญาติๆของทางฝ่ายยายและ แม่

1.2 เด็กและเยาวชน

1) ข้อมูลส่วนบุคคล

นายสี อายุขณะกระทำผิด 17 ปี ภูมิลำเนาเดิมเป็นคนจังหวัด พระนครศรีอยุธยา นับถือศาสนาพุทธ สถานภาพโสด อุปนิสัยของนายสี มีอุปนิสัยร่าเริง ช่างพูด ช่างคุย ยิ้มแย้มแจ่มใส แต่อารมณ์ร้อน จินตนาการ โมห่ง่าย ดื่มเหล้าและสูบบุหรี่ โดยปกติจะเชื่อ ฟังคำสั่งสอนของผู้ปกครองเลี้ยงดู แต่ก็มีฝ่าฝืนอยู่บ้างในช่วงก่อนถูกดำเนินคดี ติดเพื่อนมาก เทียว เทร่ยามวิกาล งานวัด งานประจำปี และงานมหรสพต่างๆ กลับบ้านดึกบ้าง และนอนพักค้างคืน บ้านเพื่อนในบางครั้งในบางครั้ง ไม่เคยหนีออกจากบ้าน มีพฤติกรรมเคยขโมยทรัพย์สินของผู้อื่น มาก่อน ใช้จ่ายเงินฟุ่มเฟือยในบางครั้ง เล่นการพนันพวกบอล หวย ไพ่ ขับขี่รถจักรยานยนต์

แข่งขันประลองความเร็วเป็นประจำ พกพาอาวุธประเภทปืนและมีด มีปัญหาขัดแย้งทะเลาะวิวาทกับผู้อื่นเป็นประจำ เพื่อนหลายคนที่คบหาประพุดิตนเป็นนักเลงอันธพาล ในด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว พ่อกับแม่เลิกกันตั้งแต่ นายสี่ยังเด็ก แม่จ้างคนข้างบ้าน คือ ผู้อุปการะเลี้ยงดูให้เลี้ยงดูตั้งแต่แบเบาะ ซึ่งในครอบครัวมีกันอยู่ 7 คน แม่ (ผู้อุปการะเลี้ยงดู) พ่อ(สามีผู้อุปการะเลี้ยงดู) ลูกของผู้อุปการะเลี้ยงดูเองจำนวน 2 คน ลูกเขยของผู้อุปการะเลี้ยงดู นายสี่ (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ) และน้องชายนายสี่ ในครอบครัวก็มีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกันบ้าง แต่ไม่เคยลงไม้ลงมือทำร้ายร่างกายกัน ผู้อุปการะเลี้ยงดูจะให้การเลี้ยงดูอบรมที่เข้มงวด ต้องการให้อยู่ภายในครอบครัวที่ต้องการ ใช้วิธีการอบรมสั่งสอนด้วยวิธีการว่ากล่าวตักเตือนจนถึงการคว่ำ แต่ไม่เคยใช้วิธีเข็มนตี นายสี่ได้รับการศึกษาถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีอาชีพก่อนถูกดำเนินคดี โดยทำไฟตามบ้าน หรือตามงานต่างๆ ทำเครื่องเสียงตามงานต่างๆ รายได้จากการทำไฟแต่ละครั้งประมาณ 400-500 บาท ซึ่งก็จะมียานโดยเฉลี่ยสัปดาห์ละ 3 ครั้ง เขตที่พักอาศัยก่อนถูกดำเนินคดี อยู่ในเขตชุมชน โดยอาศัยอยู่ที่บ้านและครอบครัวของผู้อุปการะเลี้ยงดู

2. ภูมิหลังและการดำเนินชีวิตก่อนการกระทำผิด

2.1 ผู้ต้องขัง

นายหนึ่ง เกิดและเติบโตขึ้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในครอบครัวชนชั้นสามัญ พ่อเสียชีวิตตั้งแต่นายหนึ่งยังเด็ก แม่แต่งงานมีสามีใหม่และประกอบอาชีพค้าขาย ขายผักขายกับข้าว ชีวิตในวัยเด็กเรียนหนังสือถึงชั้น ป.4 เนื่องจากไม่ค่อยรักเรียนและไม่มีผู้คอยสนับสนุนส่งเสริม จึงออกจากโรงเรียนมาช่วยครอบครัวทำงาน และค้าขาย อายุได้ประมาณ 18 นายหนึ่งพบรักกับภรรยาจึงแต่งงานอยู่กินด้วยกัน มีลูกด้วยกัน 3 คน และไปตั้งรกรากอยู่ที่จังหวัดสมุทรปราการ ปัจจุบันลูกคนโตแต่งงานมีครอบครัวไปแล้ว ลูกชายคนกลางเป็นผู้ต้องขังคดียาเสพติดอยู่ในเรือนจำ จึงเหลือเพียงลูกคนเล็กและภรรยาที่นายหนึ่งมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบดูแล ชีวิตของนายหนึ่งประกอบอาชีพมาหลากหลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นค้าขาย รับจ้างทำงานทั่วไป จนกระทั่งอาชีพสุดท้ายที่เป็นลูกจ้างขับรถสิบล้อเพื่อส่งเสาเข็ม ซึ่งโดยปกติเมื่อไปทำงานขับรถส่งเสาเข็ม บางคราวอาจใช้เวลาเป็นอาทิตย์เพราะต้องเดินทางไกล ไม่กี่ 2-3 วัน หรือไปกลับในวันเดียวก็มี เงินที่ได้มาก็ใช้เลี้ยงดูอยู่กินกันในครอบครัว ในช่วงเวลาก่อนเกิดเหตุ นายหนึ่งไม่มีงานขับรถส่งเสาเข็ม จึงได้กลับมาเยี่ยมแม่ที่บ้านเกิดในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งขณะนั้นที่บ้านของแม่ได้มีการปรับปรุงซ่อมแซมบ้าน นายหนึ่งจึงได้อยู่ช่วยงานซ่อมแซมดังกล่าว

นายสอง เกิดและเติบโตขึ้นที่จังหวัดราชบุรี ในครอบครัวชนชั้นสามัญ พ่อประกอบอาชีพขับรถรับจ้าง แม่เป็นแม่บ้าน ชีวิตในวัยเด็กเรียนหนังสือถึงชั้น ป.6 เมื่อออกจากโรงเรียนแล้วก็มาประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป จนกระทั่งอายุได้ 14 ปี ก็พบรักกับภรรยาและเริ่มอยู่

กินด้วยกันมานับแต่นั้น โดยมีลูกด้วยกันทั้งหมด 6 คน โดยที่ปัจจุบันลูกคนโตทำงานโรงงาน ลูกคนที่สอง คือ นายสาม (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ) เป็นผู้ต้องขังอยู่ในเรือนจำเช่นเดียวกับนายสอง ลูกคนที่สามทำงานรับจ้าง ลูกคนที่สี่ ห้า และหก ยังอยู่ในวัยเรียน เมื่อประมาณปี 2546 นายสองได้ย้ายครอบครัวมาตั้งรกรากที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยอาศัยอยู่กับแม่ยายและบรรดาญาติและดองทางฝ่ายภรรยา ซึ่งในช่วงเวลาก่อนเกิดเหตุบ้านที่อยู่อาศัยหลังดังกล่าวนี้อยู่ในระหว่างการซ่อมแซมปรับปรุงบ้าน ซึ่งนายหนึ่ง (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ) ผู้เป็นพี่เขย ได้กลับมาเยี่ยมแม่ที่บ้าน และช่วยงานซ่อมแซมบ้านอยู่ด้วย นายสองประกอบอาชีพหลักเป็นคนขับรถบรรทุกเบียร์และเป็นตัวแทนร้านค้าส่ง ในการส่งเบียร์ให้กับร้านค้าต่างๆ ซึ่งจากการทำงานตรงนี้ ทำให้นายสองมีเรื่องทะเลาะกับตัวแทนร้านค้าส่งเบียร์ยี่ห้อหนึ่ง ในเรื่องของกรแข่งชิงลูกค้าและการตัดหน้าในการขายให้กับร้านค้าต่างๆ โดยเป็นการทะเลาะด่าทอกัน และมีการขู่ว่าจะใช้กำลัง จนกระทั่งถึงมีการใช้กำลังทำร้ายกันอยู่เป็นประจำ นอกจากนี้อาชีพลับๆอีกอาชีพหนึ่งของนายสอง คือ การเป็นตัวแทนค้ายาบ้าในเวลาดังกล่าว

นายสาม เกิดและเติบโตที่จังหวัดราชบุรี ในครอบครัวชนชั้นสามัญ พ่อ คือ นายสอง (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ) ประกอบอาชีพลูกจ้าง-รับจ้าง แม่เป็นแม่บ้าน จนกระทั่งอายุได้ประมาณ 15 ปี ครอบครัวได้ย้ายมาตั้งรกรากที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา นายสามเรียนหนังสือถึงชั้น ม.3 แต่ไม่จบเนื่องจากติด 0 ในบางวิชาและไม่ยอมแก้ไข เมื่อไม่ได้เรียนต่อ ในช่วงแรก นายสามได้ทำงานเป็นลูกจ้างโรงงานลูกอมโกปีโก้ แต่ทำได้ประมาณ 2 เดือน ก็ออกจากงานมาอยู่บ้านเฉยๆ โดยพ่อแม่ให้เงินในการใช้จ่าย นายสามใช้ชีวิตเที่ยวเตร่ไปกับเพื่อนในกลุ่มแก๊ง มีพฤติกรรมเป็นอันธพาลด้วยการริดไถ่เงินผู้อื่นและเพื่อนหลายคนที่คบหาที่มีความประพฤติเป็นอันพาลเช่นกัน พบพาอาวุธจำพวกมีดและปืน กลุ่มของนายสามมักจะมีปัญหาขัดแย้งทะเลาะวิวาทกับผู้อื่นเป็นประจำ มีการรวมกลุ่มกันไปเที่ยวตามงานเทศกาล งานรื่นเริงต่างๆ และรวมกลุ่มขับขีรถจักรยานยนต์เพื่อประลองความเร็วเป็นประจำ นายสามมีความสัมพันธ์กับแฟนสาว และมีลูกด้วยกัน 1 คน บางครั้งนายสามจะไปช่วยงานพ่อ คือ นายสอง (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ) บ้าง โดยจะไปช่วยขนเบียร์ขึ้นรถบรรทุก บางครั้งก็จะติดรถบรรทุกไปกับพ่อในการส่งเบียร์ให้กับร้านค้าต่างๆ ทำให้นายสามได้รับรู้รับทราบถึงเรื่องราวการทะเลาะเบาะแว้งกับตัวแทนร้านค้าส่งเบียร์ยี่ห้อหนึ่งกับพ่อของตน

2.1 เด็กและเยาวชน

นายสี่ เกิดและเติบโตที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในครอบครัวชนชั้นล่าง พ่อกับแม่แยกทางกันตั้งแต่นายสี่ยังเด็กมาก แม่จ้างให้ผู้อุปการะเลี้ยงดู ซึ่งอยู่บ้านใกล้กันเป็นผู้เลี้ยงดูนายสี่ตั้งแต่ยังแบเบาะ นายสี่เติบโตมาด้วยการเลี้ยงดูและอยู่อาศัยกับผู้อุปการะเลี้ยงดูที่นายสี่

เรียกว่า แม่ มาโดยตลอด นายสี่เรียนหนังสือถึงชั้น ม.3 แต่ไม่จบ เนื่องจากไม่ยอมไปสอบในเทอมสุดท้ายของภาคการศึกษา ในช่วงที่เรียนอยู่ชั้นมัธยม นายสี่ได้เริ่มทดลองสูบบุหรี่และดื่มสุรา โดยทำตามอย่างเพื่อนที่โรงเรียน นายสี่มักมีปัญหาที่โรงเรียนอยู่เสมอ โดยที่ทางโรงเรียนจะเรียกผู้ปกครองไปพบเพื่อให้รับทราบพฤติกรรมของนายสี่ ไม่ว่าจะเป็นการหนีเรียน สูบบุหรี่ ดื่มสุรา มีเรื่องทะเลาะวิวาทชกต่อย หรือการริดไถ่เงินรุ่นน้อง เมื่อตัดสินใจไม่เรียนต่อ นายสี่ได้ออกมาทำงานรับจ้างต่อไฟนีออน ไฟราว ติดตามงานวัด งานรื่นเริง หรือทำระบบไฟฟ้าบ้านร่วมกันเพื่อนรุ่นพี่แถวบ้าน ตามแต่ที่จะมีผู้มาจ้าง นายสี่ รู้จักกับ นายสาม (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ) เมื่อตอนที่นายสี่ได้ไปเที่ยวงานมหรสพที่จัดมีขึ้นในตำบลที่อยู่อาศัย โดยที่ในวันนั้น นายสามมีเรื่องทะเลาะจนถึงขั้นใช้กำลังทำร้ายกันกับคู่อริต่างกลุ่ม นายสี่มีเพื่อนที่อยู่กลุ่มเดียวกันพวกของนายสาม จึงได้เข้าไปช่วยเหลือกลุ่มของนายสามที่มีเรื่องอยู่ในขณะนั้น ซึ่งตั้งแต่นั้นมา นายสี่จึงเข้าร่วมเป็นเพื่อนในกลุ่มแก๊งเดียวกันกับนายสาม โดยที่เมื่อเวลาว่างจากงาน นายสี่จะไปหานายสามที่บ้านเป็นประจำ จึงรู้จักกับ นายสอง (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ) ซึ่งเป็นพ่อของนายสาม ซึ่งบางครั้งนายสี่ก็จะไปช่วยงานนายสองร่วมกับนายสามในการส่งเบียร์ให้กับลูกค้า จึงทำให้นายสี่ได้รับรู้รับทราบถึงเรื่องราวการทะเลาะเบาะแว้งกับตัวแทนร้านค้าส่งเบียร์อีกยี่ห้อหนึ่งกับนายสอง (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ) ด้วยเช่นกัน

3. พฤติการณ์กระทำผิดในคดี

วันที่ 16 ตุลาคม 2550 เหตุเกิดที่อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เวลาประมาณเที่ยงกว่าๆ นายหนึ่ง นายสอง นายสาม และนายสี่ ได้ขับรถจักรยานยนต์กันไปจำนวน 2 คน โดยที่คันแรก นายสองเป็นคนขับ นายหนึ่งซ้อนท้าย และคันที่สอง นายสามเป็นคนขับ นายสี่เป็นคนซ้อนท้าย มุ่งหน้าไปตามถนนสายในบางปะอิน-อยุธยา ทั้งสี่คนได้จอดพักรถจักรยานยนต์อยู่บริเวณศาลาที่พักริมทาง ใกล้กับตลาดโก้งโค้ง โดยที่นายหนึ่งและนายสองนั่งพักกันอยู่บนศาลา ในขณะที่นายสามและนายสี่ได้ขับรถจักรยานยนต์ไปซื้อเหล้าขาวให้กับนายหนึ่งและนายสอง เมื่อนำเหล้าขาวมาให้แล้ว นายสามและนายสี่ก็นั่งรอกันอยู่บนเบาะรถจักรยานยนต์ บางครั้งก็ขับเล่นวนเวียนอยู่บริเวณนั้น จนกระทั่งมีสายของพวกนายสองและนายสาม ได้โทรศัพท์มาบอกว่า รถของกลุ่มผู้เสียหายใกล้ถึงบริเวณที่เกิดเหตุแล้ว ขณะนั้นเวลาประมาณ 14.00 น.

“ตอนนั้น พวกก็โทรมาบอกว่า ใกล้ถึงแล้ว.. แต่ผมขอไม่บอกนะ ว่าใคร”

นายสี่, สัมภาษณ์, 13 ธันวาคม 2553

ทั้งสี่คน ก็ได้เตรียมตัว โดยตอนแรกที่ตกลงกันก่อนมาว่าจะใช้ปืน แต่ทางนายหนึ่งและนายสอง ตัดสินใจว่า ไม่ต้องใช้ปืน เพราะว่คงโดนไม่กันั้นค และรถคงจะไม่ยอมจอด น่าจะขับต่อไปเป็นแน่

“ตอนแรกว่าจะใช้ปืน อยู่ได้เบาะมอไซค์นั้นล่ะ มีกันคนละกระบอก แต่พอกับ น้ำเขาบอกว่า มันไม่หยุดแน่ เพราะยิงก็คงโดนไม่กินแน่”

นายสี, สัมภาษณ์, 13 ธันวาคม 2553

ขณะนั้นเองนายหนึ่ง ได้ขี่มือไปที่ก้อนหิน ซึ่งเป็นแผ่นยางมะตอยที่แตกร่อนอยู่ริมขอบถนนให้นายสีหยิบขึ้นมา

“น้ำเขาก็เลยขี่ไปที่ หิน จริงๆมันเป็นก้อนยางมะตอยที่ใช้ราดถนนนั้นล่ะ ผมก็เลย หยิบไป ก็พยักหน้า รู้กัน เข้าใจกัน”

นายสี, สัมภาษณ์, 13 ธันวาคม 2553

จากนั้นนายสามขับรถจักรยานยนต์ออกไปโดยมีนายสีซ้อนท้ายพร้อมกับก้อนหิน ในมือ ไปจอดรอห่างจากที่เกิดเหตุประมาณ 100 เมตร ในขณะที่นายสองกับนายหนึ่งก็ได้เตรียมพร้อมสตาร์ทเครื่องรอไว้ เมื่อเห็นรถบรรทุกของคู่อริผู้เสียหายขับมาตามทาง นายสามได้ขับรถจักรยานยนต์สวนทางกันไป ตรงบริเวณใกล้ทางโค้ง จากนั้นนายสีผู้ซ้อนท้ายได้ปาดก้อนหิน เข้าใส่กระจกหน้ารถบรรทุก เป็นเหตุให้รถบรรทุกเสียหลัก หักลงเข้าทางโค้งและวิ่งลงไหล่ทาง จนกระทั่งหน้ารถปัดอยู่กับคันนา

“ผมก็มาจอดรอกันอยู่ ห่างประมาณ 100 เมตรได้ พอเห็นรถเขาวิ่งมา ผมก็ออก รถกันเลย รถมันวิ่งสวนทางกันอยู่แล้ว ผมก็ปาดใส่ ตอนแรกกะให้โดนหน้ารถ กะให้ตกใจ หัก หลบลงข้างทางเฉยๆ คิดแค่ว่า ทำอย่างไรก็ได้ให้รถจอด แล้วเอาปืนไปจี้ แต่ดันมันไปหน่อย สงสัยบ้างพลัง เลยเป็นอย่างที่เห็น”

นายสี, สัมภาษณ์, 13 ธันวาคม 2553

ในขณะที่รถบรรทุกของคู่อริผู้เสียหายเสียหลัก หักลงโค้ง ตกลงข้างทางที่เป็น ท้องนาแล้ว นายสองกับนายหนึ่งที่ได้เตรียมพร้อมรอไว้แล้ว ได้ขับรถจักรยานยนต์มาอย่างที่เกิดเหตุ ซึ่งห่างจากศาลาที่พักริมทางที่รออยู่ประมาณ 50 เมตร ส่วนนายสามและนายสีได้ขับรถจักรยานยนต์ย้อนกลับมาอย่างที่เกิดเหตุเช่นเดียวกัน

“พอกับน้ำ เขาไปถึงรถก่อน พวกผมต้องย้อนรถตามกลับไป ก็เลยไปถึงที่หลัง เบ้าบึง”

นายสี, สัมภาษณ์, 13 ธันวาคม 2553

เมื่อทั้งสี่ได้ไปถึงรถบรรทุกของคู่อริผู้เสียหายคันดังกล่าว ได้พบผู้เสียหาย 2 คน โดยที่คนนั่งมาด้วยบาดเจ็บสาหัสเลือดแดงไหลเต็มใบหน้าและอยู่ในอาการสลบ ส่วนคนคนขับบาดเจ็บฟกช้ำ มีบาดแผลเลือดไหลบริเวณแขนและอยู่ในอาการเสียววูบ ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ทั้งคู่

“ตอนไปถึง ก็เห็นคนขับเจ็บ คนนั่งข้างๆอีกคนแผลหวอะเต็มหน้า เลือดแดงสดๆไหลเต็มไปหมด”

นายสี, สัมภาษณ์, 13 ธันวาคม 2553

จากนั้นนายหนึ่งได้เป็นผู้เข้าไปหยิบกระเป๋าคาดเอวของคนนั่งออกมาจากเกิดเหตุ ซึ่งภายในกระเป๋าคาดเอวนั้น ประกอบด้วย เงินจำนวน 500 บาท พวงกุญแจ พระเครื่อง 1 องค์ ปากกาลูกกลิ้ง 1 ด้าม รวมเป็นราคา 970 บาท จากนั้นทั้งสี่คนได้ออกจากจุดเกิดเหตุ แวะซื้อเหล้าและเบียร์ดื่มก่อนจะกลับมาที่บ้าน

“น้ำเขาเป็นคนเข้าไปหยิบ หยิบเสร็จก็ออกรถไปกันเลย แล้วก็มาจอดรถเปิดกระเป๋าตั้งคู่กัน มีตั้งอยู่แค่ห้าร้อยเอง ซื้อเหล้าซื้อเบียร์กินกันตรงนั้นก็หมดแล้ว แล้วก็กลับบ้านกัน ผมยังไปอยู่บ้านเขาพักหนึ่งเลย แล้วก็กลับบ้านตัวเองตอนเย็นๆ”

นายสี, สัมภาษณ์, 13 ธันวาคม 2553

เย็นวันเกิดเหตุดังกล่าว ได้มีการเสนอข่าวเหตุการณ์ปาหिनที่เกิดขึ้น เมื่อได้ทราบถึงการประโคมข่าวผ่านสื่อดังกล่าว ตอนกลางคืนของวันนั้นนายหนึ่งได้หลบหนีไปกบดานอยู่ที่บ้านญาติในจังหวัดนครสวรรค์ ในขณะที่นายสองและนายสามได้หลบหนีไปกบดานที่บ้านญาติในจังหวัดราชบุรี ในส่วนของนายสีมีปาหिन ตอนแรกยังไม่ได้หลบหนี แต่ภายหลังจากที่มีภาพสเกตซ์ใบหน้าคนร้ายออกมา ซึ่งตรงกับใบหน้าของนายสี นายสีจึงได้หลบหนีไปอยู่กับนายสองและนายสามที่จังหวัดราชบุรี

“พอเห็นข่าวออกกัน น้ำเขาก็ไปนครสวรรค์ตั้งแต่คืนนั้นแล้ว ส่วนพอกับเพื่อนผมเขาก็ไปราชรี ตอนแรกผมยังไม่หนี ยังเฉยๆอยู่ แล้วภาพสเกตซ์อันแรกก็ออกมา ก็ยังไม่เหมือนผมก็เลยยังไม่ได้อะไร ยังไปช่วยแม่ขายของที่หน้าอำเภออยู่เลย แต่วันถัดมาออกภาพสเกตซ์มาอีก ภาพเนี่ย หน้าผมเลย ไซ้เลย ชัดมาก แป๊ะอยู่สี่แยกเลย มันมีคนชี้ขึ้นนั่นแหละ คืนนั้นเขาก็พาหนีเลย พาไปส่ง ไปอยู่กับพ่อกับเพื่อนผม”

นายสี, สัมภาษณ์, 13 ธันวาคม 2553

นายสอง นายสาม และนายสี ได้หลบหนีหลบซ่อนตัวอยู่ตามป่าเขา บ้างก็สวนของญาติและคนรู้จัก โดยเปลี่ยนที่พักพิงไปเรื่อย ตามรอยต่อของจังหวัดกาญจนบุรีและจังหวัดราชบุรี จนกระทั่งประมาณหนึ่งสัปดาห์จึงถูกจับกุมตัวที่วัดแห่งหนึ่งในจังหวัดราชบุรี ซึ่งพอมีข่าวออกว่า สามารถจับกุมตัวนายสอง นายสาม และนายสีได้แล้ว ทางนายหนึ่งก็ได้ติดต่อเพื่อขอเข้ามอบตัว และมีการดำเนินคดีเป็นลำดับ

“ตอนที่หนีไปอยู่ราชรี เป็นช่วงลำบากที่สุดในชีวิตอะ ตอนแรกก็ยังสบายหน่อย แต่ต่อมาตำรวจล่าหน้ากขึ้น แทบไม่ได้กินไม่ได้นอน หนีกันตลอด อยู่ตามป่าตามเขา แล้วยอดต่อ

ราชรีกับเมืองกาญจน์ บางทีลงมาพื้นราบมาหาอะไรกินกันมั้ง พอเสียงส.มา หวอมา ก็วิ่งขึ้นเขา กันอีก โห ชีวิตเหมือนหนังแอคชั่นสุดๆ เสียงปืน ต๊บบๆๆๆ บังๆๆๆ สนั่นป่าสนั่นเขา วันสุดท้ายที่ถูกจับก็เพราะลงมาโทรศัพท์ที่นั่นละ โทรที่ผู้สาธารณะที่วัด โทรไปหาไอ้... น้องชายเพื่อน บอกให้มันมารับหน่อย คิดกันว่าจะหนีลงได้ เงินก็หมดแล้วด้วย จะให้มันมารับ มันก็บอกว่า ตำรวจมาหาทุกวันเลยเนี่ย มันก็โดนหนัก มอบตัวหอะ ผมก็คิดกันว่ามาจนถึงป่านี้แล้วก็ต้องหนี ให้ถึงที่สุด มันก็บอกผมว่า อืมเดี๋ยวไปรับ เอรอดตำรวจเลยไหม ไอ้เราก็นึกว่ามันแหงเล่นๆ ก็เลยบอกมันไป ว่าอยู่ที่ไหน โห แป๊บเดียวอะ ไม่ถึงสิบนาทีเลยมั้ง รถตำรวจเต็มลานวัด 10-20 คัน ตำรวจมาเป็นร้อย อาวุธเพียบ ตอนนั้นตกใจมาก ซ็อกไปเลย ใจหนึ่งก็อยากวิ่ง แต่ก็กลัวถูกยิง เพื่อนก็ไม่วิ่ง แต่พอวิ่งไปแล้ว วิ่งขึ้นไปบนเขา ตำรวจเขาก็จะตาม ผมก็เลยขอตำรวจ ว่าไปเดี๋ยวผมไปตามให้ ขอให้เขาอย่ายิง ก็ไปตามพ่อลงมาจากเขา ส่วนน้ำ พอมิข่าวว่าพวกผมถูกจับแล้ว เขาก็คงคิดว่าหนีไปไหนไม่รอด เพราะอย่างไรตำรวจก็จะเจออยู่แล้วละ ก็เลยโทรเข้ามาขอมอบตัว มอบตัวที่นครสวรรค์”

นายสี, สัมภาษณ์, 13 ธันวาคม 2553

ทั้งสี่ให้การรับสภาพทุกข้อกล่าวหาในทุกชั้น และในชั้นศาลได้มีการร่วมกันคืน หรือใช้ราคาทรัพย์สินเป็นเงิน 970 บาท และร่วมกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงิน 30,000 บาท

สำหรับความเสียหายที่เกิดขึ้น คือ กระจกด้านบรรทุกแตก ด้านหน้ารถบรรทุก พังเสียหาย คนขับรถบรรทุกได้รับบาดเจ็บฟกช้ำตามร่างกายและมีเลือดออกที่บาดแผลตามแขน คนนั่งได้รับบาดเจ็บสาหัสเข้าตาขวาแตก มีบาดแผลสาหัสที่ใบหน้า ส่งผลให้เป็นคนพิการตาบอด

3.1 ผู้ต้องขัง

นายหนึ่ง นายสอง และนายสาม ถูกพิพากษาว่ากระทำความผิดฐานการ ร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่นและปล้นทรัพย์ พิพากษาลงโทษ จำคุกนายหนึ่งและนายสองตลอดชีวิต ส่วนนายสาม ขณะเกิดเหตุอายุกว่า 17 ปี แต่ยังไม่เกิน 20 ปี ศาลเห็นควรลดมาตราส่วนโทษให้ หนึ่งในสาม ให้จำคุก 33 ปี 4 เดือน และเนื่องจากทั้งสามคนให้การรับสภาพเป็นประโยชน์แก่การ พิจารณา ศาลจึงลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงเหลือโทษจำคุก นายหนึ่งและนายสองมีกำหนด 25 ปี นาย สามมีกำหนด 16 ปี 8 เดือน

3.2 เด็กและเยาวชน

นายสี กระทำความผิดฐานร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่นและปล้นทรัพย์ ได้รับการ ลงโทษหรือการใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน คือ เห็นควรส่งเยาวชนไปฝึกอบรมที่ศูนย์ฝึกและ อบรมเด็กและเยาวชนจนกว่าจะอายุ 24 ปี

4. การเรียนรู้พฤติกรรมกรรมการปาหีน

4.1 การรับรู้รับทราบเรื่องราวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีน

4.1.1 ผู้ต้องขัง

นายหนึ่งมีการรับรู้รับทราบเรื่องราวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีน มาก่อนที่นายหนึ่งจะมีการกระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีนนี้ โดยทราบเพียงว่า มีการใช้ก้อนหินปาใส่รถยนต์ที่มีดาราตกลงอยู่ในนั้น

“เคยที่ว่า รู้ว่าตกลงถูกปาหีน”

นายหนึ่ง, สัมภาษณ์, 14 ธันวาคม 2553

นายสองมีการรับรู้รับทราบเรื่องราวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีน มาก่อนที่นายสองจะมีการกระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีน โดยทราบว่า มีคดีปาหีนเกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา คดีที่ใช้ก้อนหินขว้างรถยนต์เป็นเหตุให้ดาราตกลงเสียชีวิต

“มี มี ที่ขว้างตกลงตาย ยุคยานี้ไง คดีแรกเลย”

นายสอง, สัมภาษณ์, 14 ธันวาคม 2553

นายสามมีการรับรู้รับทราบเรื่องราวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีน มาก่อนที่นายสามจะมีการกระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีน โดยทราบว่า มีคดีปาหีนเกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา คดีที่ใช้หินขว้างรถยนต์เป็นเหตุให้ดาราตกลงเสียชีวิต

“เคย คดีที่ขว้างตกลงตาย ตรงบ้านกรด”

นายสาม, สัมภาษณ์, 15 ธันวาคม 2553

4.1.2 เด็กและเยาวชน

นายสี่มีการรับรู้รับทราบเรื่องราวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีน มาก่อนที่นายสี่จะมีการกระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ โดยทราบว่า มีคดีปาหีนเกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา คดีที่วัยรุ่นใช้ก้อนหินปาใส่รถตู้ที่มีดาราตกลงนั่งอยู่ เป็นเหตุให้ดาราตกลงคนดังกล่าวเสียชีวิต

“รู้ ที่วัยรุ่นมันปาหีนใส่รถตู้ที่ตกลงคนแคะนั่งอยู่ตาย”

นายสี่, สัมภาษณ์, 13 ธันวาคม 2553

4.2 ช่องทางการรับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีน

4.2.1 ผู้ต้องขัง

นายหนึ่งมีการรับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีนผ่านสื่อต่างๆ อันได้แก่

โทรทัศน์

“มีเห็นออกทีวี”

นายหนึ่ง, สัมภาษณ์, 14 ธันวาคม 2553

นายสองมีการรับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติการณ์ปาหินผ่านสื่อต่างๆ อันได้แก่ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และช่องทางอื่น คือ การบอกเล่าพูดคุยจากครอบครัว เพื่อนฝูง

“คดีตกลงตาย ก็ออกเยอะ ทั้งโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ไปไหนมาไหนก็พูดกัน เพราะเหตุมันเกิดที่ยุคยา เขตบางปะอินเลยเออะ”

นายสอง, สัมภาษณ์, 14 ธันวาคม 2553

นายสามมีการรับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติการณ์ปาหินผ่านทางช่องทางการบอกเล่าพูดคุยจากครอบครัว เพื่อนฝูง

“ผมไม่ได้ดูทีวีหรืออ่านหนังสือพิมพ์อะไรหรอก ข่าวมันเกิดตรงบ้านกรด บางปะอินนี่เอง ใครๆเขาก็รู้ พูดกันไปทั่ว”

นายสาม, สัมภาษณ์, 15 ธันวาคม 2553

4.2.1 เด็กและเยาวชน

นายสี่มีการรับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติการณ์ปาหินผ่านทางช่องทางการบอกเล่าพูดคุยกับญาติของผู้กระทำผิดโดยตรง และมีการพูดคุยในกลุ่มเพื่อนฝูง

“ผมเจอแม่มันไง แม่ไอ้ตึกคนป่านะ มันเป็นเพื่อนตอนแข่งรถด้วยกัน แม่มันบอกผมว่า ตึกโดนจับไปแล้วนะ ไปปาดตึก เพื่อนๆในกลุ่มก็คุยกันอยู่ ว่าไอ้ตึกมันโดนแล้ว”

นายสี่, สัมภาษณ์, 13 ธันวาคม 2553

4.3 การให้ความสนใจในข่าวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิน

4.3.1 ผู้ต้องขัง

นายหนึ่งให้ความสนใจในข่าวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติการณ์ปาหินอยู่บ้าง โดยเมื่อมีการนำเสนอผ่านสื่อ นายหนึ่งจะได้รับชมรับฟังผ่านทางโทรทัศน์

“ข่าวปาหิน ผมรู้จากทีวี เคยดูผ่านๆ แต่ก็จำได้”

นายหนึ่ง, สัมภาษณ์, 14 ธันวาคม 2553

นายสองให้ความสนใจในข่าวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิน โดยเมื่อมีการนำเสนอผ่านสื่อ นายสองจะได้รับชมรับฟังผ่านทางโทรทัศน์และอ่านจากหนังสือพิมพ์ และมีการถึงพฤติการณ์ปาหินที่เกิดขึ้นกับครอบครัวและกลุ่มเพื่อนฝูง

“มันเกิดที่ยุคยาไซ้ใหม่ละ ก็เลยสนใจดูข่าวกัน ไปไหนใครก็พูดถึง”

นายสอง, สัมภาษณ์, 14 ธันวาคม 2553

นายสามให้ความสนใจในข่าวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติการณ์ปาหินอยู่บ้าง โดยจะมีการพูดคุยกันในครอบครัว และกลุ่มเพื่อน

“ไม่รู้สิ ก็คงสนใจมั้ง เพราะมันเกิดตรงบ้านกรด ก็ใกล้ๆกัน เขาก็พูดกันทั่ว”

นายสาม, สัมภาษณ์, 15 ธันวาคม 2553

4.3.2 เด็กและเยาวชน

นายสี่ให้ความสนใจในข่าวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิน โดยมีการพูดคุยกับคนรู้จัก และกลุ่มเพื่อน

“ตอนแรกก็ไม่ได้สนใจอะไรหรอก ไม่รู้เรื่องเลย มาสนใจก็ตอนรู้ว่าเป็นไอ้ตึกเนี่ยละ เจอแม่มันแล้วแม่มันบอก ผมก็งงเลย ฟังจะแข่งรถกันไม่นาน มันโค่นไปละ พอรู้ว่าเป็นไอ้ตึกที่เนี่ยก็พูดกันใหญ่เลย”

นายสี่, สัมภาษณ์, 13 ธันวาคม 2553

4.4 ความรู้สึกเมื่อได้รับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติการณ์การปาหิน

4.4.1 ผู้ต้องขัง

ความรู้สึกของนายหนึ่งเมื่อได้รับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติการณ์การปาหินที่เกิดขึ้น นายหนึ่งมีความรู้สึกว่าเป็นเหตุการณ์ที่โศกเศร้า และนายหนึ่งมีความรู้สึกในแง่ลบ โดยมองว่าเป็นพฤติกรรมที่แปลก รุนแรงกว่าปกติ สร้างความเดือนร้อนให้กับผู้อื่น

“ที่จริงข่าวมันก็ดัง แต่ดูผ่านๆ ไม่ได้สนใจเท่าไร คิดว่ามันแปลกๆ เพราะมันดูร้ายแรงกว่าปกติ อย่างตอนผมขับรถบรรทุกก็จะมีเด็กๆมันปาใส่เหมือนกัน แต่จะปาใส่ข้างๆรถ ก็อันประมาณหัวแม่มือละมั้ง แต่อันนี้มันทำให้คนอื่นเขาเดือดร้อน”

นายหนึ่ง, สัมภาษณ์, 14 ธันวาคม 2553

ความรู้สึกของนายสองเมื่อได้รับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติการณ์ปาหินที่เกิดขึ้น นายสองมีความรู้สึกว่าเป็นเหตุการณ์ที่โศกเศร้า มีผู้คนพูดถึงกล่าวขาน และนายสองมีความรู้สึกในแง่ลบ โดยมองว่าเป็นพฤติกรรมที่อันตราย นำหาวาดกลัว สร้างความเดือนร้อนให้กับผู้อื่น

“เรื่องนั้นดังนะ แต่ของน้ำดังกว่า (ยิ้ม) ตอนเกิดเรื่องนั้นน้ำก็ขับรถส่งของอยู่ที่บางปะอิน เสียอายุเหมือนกัน กลัวโดน ร้ายอยู่เหมือนกัน ตายเลย”

นายสอง, สัมภาษณ์, 14 ธันวาคม 2553

ความรู้สึกของนายสามเมื่อได้รับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติการณ์ปาหินที่เกิดขึ้น นายสามมีความรู้สึกว่าเป็นเหตุการณ์ที่โศกเศร้า มีผู้คนพูดถึงกล่าวขาน แต่นายสามรู้สึกเฉยๆกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น มองว่าเป็นเรื่องภายนอกที่ไม่เกี่ยวข้องกับตัวเอง

“ตั้งอยู่ แต่ผมรู้สึกเฉยๆ ไม่อะไร คดีแรกด้วยมั้ง ก็ไม่ได้เกี่ยวอะไรกัน ไม่ค่อยได้ไปแถวนั้น แต่ถ้าไปช่วยพ่อ ก็ผ่านบ้าง”

นายสาม, สัมภาษณ์, 15 ธันวาคม 2553

4.4.2 เด็กและเยาวชน

ความรู้สึกของนายสี่ เมื่อได้รับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นที่เกิดขึ้น นายสี่มีความรู้สึกว่าเป็นเหตุการณ์ที่โหดร้าย นายสี่มีความรู้สึกในแง่บวก โดยมองว่าการกระทำดังกล่าวทำให้เป็นที่กล่าวขานในกลุ่มเพื่อน และมองว่าเป็นเรื่องตลกที่ผู้กระทำผิดถูกจับได้

“ตอนแรกไม่รู้เรื่อง แต่พอรู้แล้ว มันก็คังนะ ยิ่งรู้ว่าไอ้ตึกทำยิ่งพูดกันใหญ่เลย ก็ขำๆกันอยู่ว่าไอ้ตึกจับได้”

นายสี่, สัมภาษณ์, 13 ธันวาคม 2553

4.5 ความคิดเห็นหรือทัศนะที่มีต่อผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นที่ถูกนำเสนอผ่านสื่อ

4.5.1 ผู้ต้องขัง

ความคิดเห็นหรือทัศนะของนายหนึ่งที่มีต่อผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นที่ถูกนำเสนอผ่านสื่อ นายหนึ่งมีความคิดเห็นเห็นว่า ผู้กระทำผิดดังกล่าวมองว่าการกระทำผิดเป็นเรื่องล้อเล่นจึงกระทำการดังกล่าว เป็นการกระทำที่เลียนแบบจากสื่อ ก่อให้เกิดอันตรายกับผู้อื่น

“มันมองเป็นของเล่นไปเลย ตอนที่ว่าผมเขามาใหม่ๆ มันมีปาอยู่เรื่อง มันทำเป็นของเล่นไปเลย แต่เอาอย่างนี้ดีกว่า ไม่น่าเอาออกมาออกโทรทัศน์บ่อย คนมันจะทำตาม ก็ผมเห็นตั้งแต่ผมเข้ามา เดี่ยวปาโน้นเดี๋ยวปານี้ ทำเป็นของเล่นไปเลย อันตรายนะ รถเขาวิ่งอยู่”

นายหนึ่ง, สัมภาษณ์, 14 ธันวาคม 2553

ความคิดเห็นหรือทัศนะของนายสองที่มีต่อผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นที่ถูกนำเสนอผ่านสื่อ นายสองมีความคิดเห็นเห็นว่า ผู้กระทำผิดดังกล่าว น่าจะเป็นพวกวัยรุ่น ที่มีพฤติกรรมตลกคะนอง สร้างความเดือนร้อนและหวาดกลัวให้กับผู้อื่น

“อาจจะเป็นพวกวัยรุ่นทำอะไรแผลงๆ แล้วเรื่องมันร้ายแรง แต่มันไม่ดีหรอก สร้างความเดือนร้อน คนอื่นเขากลัว”

นายสอง, สัมภาษณ์, 14 ธันวาคม 2553

ความคิดเห็นหรือทัศนะของนายสามที่มีต่อผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นที่ถูกนำเสนอผ่านสื่อ นายสามมีความคิดเห็นเห็นว่า ผู้กระทำผิดช่วงแรกน่าจะกระทำความผิดเพราะ

ความตึกะนอง แต่ผู้กระทำผิดในช่วงหลังน่าจะกระทำผิดเพราะต้องการเลียนแบบ เรียกร้องความสนใจ

“ผมว่าตอนแรกๆอาจจะยังไม่อะไร แบบว่าตึกะนอง แต่ช่วงหลังๆแบบว่า เห็นมีเยอะๆเลยเอามั้ง อะไรแบบเนี้ย”

นายสาม, สัมภาษณ์, 15 ธันวาคม 2553

4.5.2 เด็กและเยาวชน

ความคิดเห็นหรือทัศนคติของนายสี่ที่มีต่อผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นที่ถูกนำเสนอผ่านสื่อ นายสี่มีความคิดเห็นว่า ผู้กระทำผิดน่าได้อิทธิพลการเลียนแบบมาจากสื่อ ต้องการเรียกร้องความสนใจและการยอมรับในกลุ่มเพื่อน

“ตั้งแต่คดีผมมา มีปาหิ่นอย่างเยอะอะ มันเห็นข่าวดังเลยทำมั้ง แต่ไม่แน่ว่าในกลุ่มใครทำแล้วจะเท่ห้อะ”

นายสี่, สัมภาษณ์, 13 ธันวาคม 2553

4.6 การรับรู้รับทราบถึงข้อมูลการถูกจับกุมตัวมาดำเนินคดีของผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นก่อนถูกดำเนินคดี

4.6.1 ผู้ต้องขัง

นายหนึ่ง ไม่ได้รับรู้รับทราบถึงข้อมูลการถูกจับกุมตัวมาดำเนินคดีของผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นก่อนถูกดำเนินคดี

“ไม่รู้ ตอนนั้นไม่ได้สนใจอะไร”

นายหนึ่ง, สัมภาษณ์, 14 ธันวาคม 2553

นายสอง ไม่ได้รับรู้รับทราบถึงข้อมูลการถูกจับกุมตัวมาดำเนินคดีของผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นก่อนถูกดำเนินคดี

“มารู้ตอนอยู่ในคุกแล้วเนี่ยล่ะ”

นายสอง, สัมภาษณ์, 14 ธันวาคม 2553

นายสาม ไม่ได้รับรู้รับทราบถึงข้อมูลการถูกจับกุมตัวมาดำเนินคดีของผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นก่อนถูกดำเนินคดี

“ไม่รู้”

นายสาม, สัมภาษณ์, 15 ธันวาคม 2553

4.6.2 เด็กและเยาวชน

นายสี่ ได้รับรู้รับทราบถึงข้อมูลการถูกจับกุมตัวมาดำเนินคดีของผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นก่อนถูกดำเนินคดี

“รู้ก็แม่มันบอก”

นายสี่, สัมภาษณ์, 13 ธันวาคม 2553

4.7 การรับรู้รับทราบถึงบทลงโทษที่ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่น
ได้รับ ก่อนถูกดำเนินคดี

4.7.1 ผู้ต้องขัง

นายหนึ่ง ไม่ได้รับรู้รับทราบถึงบทลงโทษที่ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์
ปาหิ่นได้รับหรือจะได้รับ ก่อนถูกดำเนินคดี

“ไม่รู้หรอก”

นายหนึ่ง, สัมภาษณ์, 14 ธันวาคม 2553

นายสอง ไม่ได้รับรู้รับทราบถึงบทลงโทษที่ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์
ปาหิ่นได้รับหรือจะได้รับ ก่อนถูกดำเนินคดี

“เนียละ รู้ตอนอยู่ในคุกเหมือนกัน (ยิ้ม)”

นายสอง, สัมภาษณ์, 14 ธันวาคม 2553

นายสาม ไม่ได้รับรู้รับทราบถึงบทลงโทษที่ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์
ปาหิ่นได้รับหรือจะได้รับ ก่อนถูกดำเนินคดี

“ไม่รู้อะไรเลย”

นายสาม, สัมภาษณ์, 15 ธันวาคม 2553

4.7.2 เด็กและเยาวชน

นายสี่ ไม่ได้รับรู้รับทราบถึงบทลงโทษที่ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปา
หิ่นได้รับหรือจะได้รับ ก่อนถูกดำเนินคดี

“รายละเอียดไม่รู้ ตอนนั้นรู้ว่าแค่ถูกจับ ไม่กล้าถามอะไรมาก”

นายสี่, สัมภาษณ์, 13 ธันวาคม 2553

4.8 ความคิดเห็นหรือทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมการปาหิ่นกับการเลียนแบบ

4.8.1 ผู้ต้องขัง

นายหนึ่งมีความคิดเห็นหรือทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมการปาหิ่นกับการ
เลียนแบบว่า การกระทำผิดด้วยการปาหิ่น เป็นเรื่องที่ทำตามไม่ยาก เนื่องจากมุมมองของ
ผู้กระทำผิด

“มันไม่ยากหรอก มันมองเป็นของเล่นไปเลย”

นายหนึ่ง, สัมภาษณ์, 14 ธันวาคม 2553

นายสองมีความคิดเห็นหรือทัศนะที่มีต่อพฤติกรรมการปาหีนกับการเลียนแบบว่า การกระทำผิดด้วยการปาหีน เป็นเรื่องที่ไม่ง่ายที่จะทำตาม เพราะมีตัวอย่างของการถูกตัดสินโทษให้เห็น

“มันไม่ง่ายหรอก ช่วงน้ำตัดสินก็ออกข่าว น่าจะกลัวกัน”

นายสอง, สัมภาษณ์, 14 ธันวาคม 2553

นายสามมีความคิดเห็นหรือทัศนะที่มีต่อพฤติกรรมการปาหีนกับการเลียนแบบว่า การกระทำผิดด้วยการปาหีน เป็นเรื่องไม่ยากที่จะทำตาม แต่ผู้กระทำผิดต้องตัดสินใจแล้วว่า เมื่อทำไปแล้วจะได้อะไรตอบแทน

“ไม่ แต่เราทำปุ๊บเราได้รับอะไรละ”

นายสาม, สัมภาษณ์, 15 ธันวาคม 2553

4.8.2 เด็กและเยาวชน

นายสี่มีความคิดเห็นหรือทัศนะที่มีต่อพฤติกรรมการปาหีนกับการเลียนแบบว่า การกระทำผิดด้วยการปาหีน เป็นเรื่องที่ทำตามได้ง่ายมาก

“ง่าย แค่อยิบก้อนหินเขวี้ยงกระจก”

นายสี่, สัมภาษณ์, 13 ธันวาคม 2553

5. กระบวนการกลุ่มแก๊ง

5.1 การรวมกลุ่มแก๊ง

นายหนึ่ง นายสอง นายสาม และนายสี่ มีความสัมพันธ์รู้จักกันจนกระทั่งเข้าร่วมกันในการกระทำผิดในคดีที่มีพฤติกรรมปาหีนดังกล่าวได้ คือ

5.1.1 ผู้ต้องขัง

นายหนึ่งมีความสัมพันธ์และรู้จักกับนายสองในฐานะที่เป็นพี่เขยของนายสองและเป็นลุงของนายสาม ส่วนนายสี่มีความสัมพันธ์และรู้จักกันในวันที่เกิดเหตุว่าเป็นเพื่อนของนายสามหลานชาย

นายสองมีความสัมพันธ์และรู้จักกับนายหนึ่งในฐานะที่เป็นน้องเขยของนายหนึ่งและเป็นพ่อของนายสาม ส่วนนายสี่มีความสัมพันธ์และรู้จักกันในฐานะที่เป็นเพื่อนของนายสาม(เพื่อนลูก)โดยที่นายสี่จะมาลुकกลี เทียวเล่น ช่วยงานที่บ้านของนายสองและนายสามเป็นประจำ

นายสามมีความสัมพันธ์และรู้จักกับนายหนึ่งในฐานะที่เป็นหลานของนายหนึ่งและเป็นลูกของนายสอง ส่วนนายสี่มีความสัมพันธ์และรู้จักกันในฐานะที่เป็นเพื่อน โดยเมื่อครั้งที่นายสามไปมีเรื่องกับคู่อริที่งานมหรสพและนายสี่ได้เข้ามาช่วย จากนั้นทั้งคู่จึงได้คบหากันมา

โดยตลอด ทั้งคู่เป็นเพื่อนร่วมกลุ่มแก๊งเดียวกัน โดยมีชื่อว่า แก๊งเด็กชอยแปด ซึ่งเป็นกลุ่มแก๊งที่มีขนาดประมาณ 40 คน โดยกิจกรรมของแก๊งดังกล่าวจะยุ่งเกี่ยวกับพฤติกรรมที่รุนแรงอันตราย มีการพกพาอาวุธ และทะเลาะวิวาทกับแก๊งคู่อริอื่นๆอยู่เป็นประจำ สร้างความเดือดร้อนรำคาญให้กับชาวบ้าน และพัวพันกับยาเสพติด

5.1.2 เด็กและเยาวชน

นายสีมีความสัมพันธ์และรู้จักกับนายสามในฐานะเพื่อนโดยเมื่อครั้งที่นายสามไปมีเรื่องกับคู่อริที่งานมหรสพและนายสีได้เข้ามาช่วย จากนั้นทั้งคู่จึงได้คบหากันมาโดยตลอด ทั้งคู่เป็นเพื่อนร่วมกลุ่มแก๊งเดียวกัน โดยมีชื่อว่า แก๊งเด็กชอยแปด นายสีมีความสัมพันธ์และรู้จักนายสองในฐานะที่เป็นพ่อของเพื่อน ส่วนนายหนึ่งมีความสัมพันธ์และรู้จักกันเป็นครั้งแรกในวันเกิดเหตุ โดยรู้ว่าเป็นลูกของเพื่อน คือ นายสาม และเป็นพี่เขยของพ่อเพื่อน คือ นายสอง

5.2 สาเหตุของการที่เข้าร่วมกลุ่มแก๊ง

5.2.1 ผู้ต้องขัง

นายหนึ่ง ในช่วงเวลาดังกล่าวนายหนึ่งได้มาพักอาศัยอยู่บ้านเดียวกับนายสองและนายสาม นายหนึ่งทราบเรื่องที่นายสองและนายสามต้องการแก้แค้นคู่อริผู้เสียหายจากหมู่ญาติ นายหนึ่งจึงเข้าร่วมด้วย โดยที่นายหนึ่งเห็นถึงผลประโยชน์ในตัวเงินและทรัพย์สินที่จะได้จากคู่อริผู้เสียหาย

นายสอง ก่อนเกิดเหตุ นายสองเคยมีเรื่องทะเลาะกับตัวแทนร้านค้าส่งเบียร์ยี่ห้อหนึ่ง ในเรื่องของ การแย่งชิงลูกค้าและการตัดหน้าในการขายสินค้าให้กับร้านค้าต่างๆ โดยเป็นการทะเลาะคำทอกัน และมีการขู่ว่าจะใช้กำลัง จนกระทั่งถึงมีการใช้กำลังทำร้ายกันอยู่เป็นประจำ นายสองผูกใจเจ็บจึงคิดที่จะแก้แค้น จึงมีการตัดสินใจที่จะทำการแก้แค้น โดยหวังว่าจะให้คู่อริผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บและทรัพย์สินสูญหายเพื่อที่จะได้ถูกไล่ออกจากงาน

นายสาม ก่อนเกิดเหตุ นายสามเคยอยู่ในเหตุการณ์ที่พ่อของตน คือ นายสองทะเลาะวิวาทกับคู่อริผู้เสียหาย จึงผูกใจเจ็บและอยากช่วยพ่อแก้แค้นจึงให้การสนับสนุนความคิดและร่วมมือกับนายสองในการแก้แค้น

5.2.2 เด็กและเยาวชน

นายสี ในวันเกิดเหตุ นายสามได้ชักชวนนายสีให้เข้าร่วมในการกระทำผิด ซึ่งนายสีตัดสินใจเข้าร่วมด้วยเนื่องเห็นว่านายสองและนายสามทั้งคู่เป็นผู้มีบุญคุณ และมองว่าการกระทำดังกล่าวเป็นการตอบแทนบุญคุณของทั้งคู่ นายสองเป็นพ่อของเพื่อนที่คอยช่วยเหลือเรื่องเงิน เคยให้ที่อยู่อาศัย ข้าวปลาอาหาร และนายสามเป็นเพื่อนสนิทที่ช่วยเหลือกันมาโดยตลอด เที่ยวเล่นกินนอนมาด้วยกัน

5.3 การปฏิบัติงานของกลุ่มแก๊ง

5.3.1 ผู้ต้องขัง

นายหนึ่ง เป็นผู้ร่วมกระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่น โดยนายหนึ่งได้นั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์ของนายสอง และไปนั่งดักรอคูกรณีผู้เสียหายที่ศาลาที่พักริมทางบริเวณใกล้เคียงกับที่เกิดเหตุ ซึ่งนายหนึ่งและนายสองจะรอฟังสัญญาณจากสายของพวกตนที่จะส่งข่าวของคูกรณีผู้เสียหายให้รับทราบมาเป็นระยะๆ โดยที่นายหนึ่งเป็นผู้เสนอความคิดและชี้ให้ให้นายสี่ใช้ก้อนหินซึ่งที่จริงแล้วเป็นแผ่นยางมะตอยราดถนนปาใส่รถคูกรณีผู้เสียหายแทน และเมื่อรถบรรทุกของคูกรณีผู้เสียหายหลักลงข้างทางแล้วนายหนึ่งเป็นผู้เข้าไปหยิบทรัพย์สินคือกระเป๋าคาดเอวของคูกรณีผู้เสียหายออกมาจากที่เกิดเหตุ

นายสอง เป็นผู้ร่วมกระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่น โดยนายสองเป็นผู้วางแผนการณ์ในการแก้แค้นคูกรณีผู้เสียหาย โดยหวังจะทำให้คูกรณีผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บและทรัพย์สินสูญหายเพื่อที่จะได้ถูกไล่ออกจากงาน นายสองเป็นผู้ขี้รถจักรยานยนต์พานายสองกับพวกไปนั่งดักรอคูกรณีผู้เสียหาย และรอฟังสัญญาณจากสายของพวกตนที่จะส่งข่าวของคูกรณีผู้เสียหายให้รับทราบมาเป็นระยะๆ

นายสาม เป็นผู้ร่วมกระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่น โดยนายสามเป็นผู้ร่วมวางแผนการณ์ในการแก้แค้นคูกรณีผู้เสียหาย นายสามเป็นผู้ขี้รถจักรยานยนต์พานายสี่ไปดักรอคูกรณีผู้เสียหาย และรอฟังสัญญาณจากสายของพวกตนที่จะส่งข่าวของคูกรณีผู้เสียหายมาให้รับทราบมาเป็นระยะๆ และเป็นผู้ขี้รถจักรยานยนต์พานายสี่ไปลงมือกระทำผิด โดยการปาหิ่นใส่รถบรรทุกของคูกรณีผู้เสียหาย

5.3.2 เด็กและเยาวชน

นายสี่ เป็นผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่น โดยนายสี่ได้นั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์ของนายสาม และไปดักรอคูกรณีผู้เสียหายที่ศาลาที่พักริมทางบริเวณใกล้เคียงกับที่เกิดเหตุ และรอฟังสัญญาณจากสายของพวกตนที่จะส่งข่าวของคูกรณีผู้เสียหายให้รับทราบมาเป็นระยะๆ และนายสี่เป็นผู้ลงมือใช้หินปาใส่รถบรรทุกของคูกรณีผู้เสียหาย

กรณีศึกษาที่ 3 คดีกำแพงเพชร

1. ข้อมูลของผู้กระทำผิด

1.1 ผู้ต้องขัง

1) ข้อมูลส่วนบุคคล

นายกำแพงเพชร อายุขณะกระทำผิด 19 ปี ภูมิลำเนาเดิมเป็นคนจังหวัดกำแพงเพชร นับถือศาสนาพุทธ สถานภาพสมรสแต่ไม่ได้จดทะเบียน ภรรยากำลังอยู่ในระหว่างตั้งครรภ์ นายกำแพงเพชรเป็นคนมีอุปนิสัยร่าเริง ยิ้มแย้มแจ่มใส ช่างพูดช่างคุย อารมณ์เย็น เป็นที่ปรึกษาและช่วยเหลือเพื่อนๆ อยู่เสมอ ดื่มสุราและสูบบุหรี่ ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว อยู่ด้วยกันทั้งหมด 5 คน คือ พ่อ แม่ นายกำแพงเพชร (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ) และน้องชายอีก 2 คน หนึ่งในนั้นคือ นายชากังราว (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ) ในครอบครัวมีปัญหาทะเลาะวิวาทกันอยู่บ้าง แต่ไม่รุนแรง ไม่เคยมีการใช้กำลังทำร้ายร่างกายในครอบครัว นายกำแพงเพชรได้รับการอบรมเลี้ยงดูด้วยวิธีการสั่งสอนว่ากล่าวตักเตือน แต่หากกระทำผิดจะใช้วิธีเฉยเมย นายกำแพงเพชรได้รับการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนถูกดำเนินคดีประกอบอาชีพ เป็นลูกจ้างขายซีดี ดีวีดี ละเมิดลิขสิทธิ์ โดยเปิดขายเป็นแผงตามตลาดนัดต่างๆ ในจังหวัดกำแพงเพชรและจังหวัด มีรายได้วันละ 200 บาท เขตที่พักอาศัยก่อนถูกดำเนินคดี เป็นเขตชุมชนเขตกรรมติดกับพื้นที่ป่าสงวน โดยอาศัยอยู่ในเป็นไม้ชั้นเดียวของครอบครัว

นายชากังราว อายุขณะกระทำผิด 18 ปี ภูมิลำเนาเดิมเป็นคนจังหวัดกำแพงเพชร นับถือศาสนาพุทธ สถานภาพโสด นายชากังราวมีอุปนิสัย เงียบขรึม ไม่ช่างพูด เป็นคนอารมณ์ร้อน ภูวาม โมโหง่าย ชอบอยู่เงียบๆ คนเดียว ดื่มสุราและสูบบุหรี่ ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว อยู่ด้วยกันทั้งหมด 5 คน คือ พ่อ แม่ พี่ชาย คือ นายกำแพงเพชร (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ) ตัวนายชากังราวเอง (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ) และน้องชายอีกคน ในครอบครัวมีปัญหาทะเลาะวิวาทกันอยู่บ้าง แต่ไม่รุนแรง ไม่เคยมีการใช้กำลังทำร้ายร่างกายในครอบครัว นายชากังราวได้รับการอบรมเลี้ยงดูด้วยวิธีการสั่งสอนว่ากล่าวตักเตือน แต่หากกระทำผิดจะใช้วิธีเฉยเมย นายชากังราวได้รับการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนถูกดำเนินคดีประกอบอาชีพ เป็นลูกจ้างขายซีดี ดีวีดี ละเมิดลิขสิทธิ์ โดยเปิดขายเป็นแผงตามตลาดนัดต่างๆ ในจังหวัดกำแพงเพชรและจังหวัด มีรายได้วันละ 180 บาท เขตที่พักอาศัยก่อนถูกดำเนินคดี เป็นเขตชุมชนเขตกรรมติดกับพื้นที่ป่าสงวน โดยอาศัยอยู่ในเป็นไม้ชั้นเดียวของครอบครัว

2. ภูมิหลังและการดำเนินชีวิตก่อนการกระทำผิด

2.1 ผู้ต้องขัง

นายกำแพงเพชร เกิดและเติบโตที่จังหวัดกำแพงเพชร ในครอบครัวชาวนาบ้านพอประกอบอาชีพรับจ้างขุดหัวมันสำปะหลัง และเป็นช่างก่อสร้าง แม่ประกอบอาชีพเป็นกรรมกรก่อสร้าง ครอบครัวมีฐานะค่อนข้างยากจน พ่อแม่มีลูกทั้งหมด 3 คน ได้แก่ นายกำแพงเพชร (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ) เป็นคนโต นายชากังราว (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ) เป็นคนรอง และมีน้องชายอยู่ในวัยเรียนอีกหนึ่งคน นายกำแพงเพชรเรียนหนังสือถึงชั้น ปวช. ปี 1 ตอนนีเริ่มสูบบุหรี่ตามเพื่อน แต่เรียนอยู่ได้ 3 เดือน ก็ไม่อยากเรียนต่อ จึงบอกแม่ว่า ไม่อยากเรียนแล้วเรียนไปก็เปลืองเงินจะออกมาช่วยทำงาน จึงได้เดินทางเข้ากรุงเทพมหานครเพื่อหางานทำ แต่งานที่ทำรายได้น้อยไม่เพียงพอ จึงเดินทางกลับบ้าน จากนั้นนำชายได้ชักชวนให้ไปทำงานที่กรุงเทพมหานครอีกโดยเป็นเด็กท้ายรถ จักรของ ขนของขึ้นรถ ไปส่งของ ตอนนีเริ่มดื่มสุรา วันหนึ่งนำชายได้ทำร้ายร่างกายโดยการเตะโดยที่นายกำแพงเพชรไม่รู้สาเหตุ จึงกลับมาพักที่บ้านเป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์ แต่เฝ้าเห็นว่าทำงานดี จึงชักชวนให้กลับไปทำงานเป็นเช็กเกอร์ แต่ทำได้ประมาณ 3 เดือน ก็อยากกลับบ้าน เมื่อกลับมาช่วงแรกได้ทำงานรับจ้างขุดหัวมันสำปะหลังและเป็นกรรมกรก่อสร้าง และช่วยพ่อ ต่อมาได้มีเพื่อนพ่อชักชวนให้ไปขายซีดี ดีวีดี ละเมิดลิขสิทธิ์ตามตลาดนัด โดยเป็นลูกจ้าง ทำหน้าที่จัดเตรียมแพ็คเกจซีดี ดีวีดีลงกล่อง หรือซองพลาสติก และไปเปิดแผงขายตามตลาดนัดต่างๆ ในเขตจังหวัดกำแพงเพชรและจังหวัดใกล้เคียง โดยช่วงเช้าจะขายที่ตลาดนัดแห่งหนึ่งเป็นเวลาประมาณ 3 ชั่วโมง และจะย้ายไปขายที่ตลาดนัดอีกแห่งในช่วงบ่าย โดยขายกันคนละที่กับน้องชายคือ นายชากังราว (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ) นายกำแพงเพชรเป็นคนทำงานดี รู้สึกสินค้า สามารถแนะนำและชักชวนลูกค้าให้ซื้อสินค้าได้มาก จึงได้รับรายได้วันละ 200 บาท นายกำแพงเพชรได้คบหากับแฟนสาวซึ่งเป็นคนต่างหมู่บ้าน และได้มีความสัมพันธ์กันจนกระทั่งฝ่ายหญิงตั้งครรภ์ จึงได้มีพิธีผูกข้อมือกัน แต่ฝ่ายหญิงยังคงอยู่ที่บ้านของ เมื่อเว้นว่างจากการทำงาน นายกำแพงเพชรก็จะไปหาภรรยา บางทีตั้งวงสุราดื่มกินกับนายจ้าง คือ เจ้าของแผงซีดีและเพื่อนๆที่ทำงานด้วยกัน หรือคุยเล่นกัน บ้างก็ไปเที่ยวเล่นตามงานเทศกาล งานมหรสพ งานประจำปี นายกำแพงเพชรเป็นคนมีเพื่อนเยอะ มักจะได้รับความไว้วางใจเป็นที่ปรึกษาของเพื่อนๆ นายกำแพงเพชร รู้จักกับคู่คดี คือ ผู้ร่วมกระทำผิดอีก 2 คน ได้แก่ นายอานนท์ เนื่องจากเป็นเพื่อนสนิทของน้องชาย คือ นายชากังราว (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ) และเป็นเพื่อนที่ทำงานเป็นลูกจ้างขายซีดีด้วยกัน บ้านอยู่ในละแวกเดียวกัน ส่วนอีกคน คือ เด็กชายบาส รู้จักและคบหากันเป็นเพื่อนเนื่องจาก เด็กชายบาสเป็นลูกชายของเจ้าของแผงซีดี และมักจะไปทำงานคุมแผงขายซีดีอยู่เป็นประจำ

นายชากังราว เกิดและเติบโตที่จังหวัดกำแพงเพชร ในครอบครัวชาวบ้าน พ่อประกอบอาชีพรับจ้างขุดหัวมันสำปะหลัง และเป็นช่างก่อสร้าง แม่ประกอบอาชีพเป็นกรรมกรก่อสร้าง ครอบครัวมีฐานะค่อนข้างยากจน พ่อแม่มีลูกทั้งหมด 3 คน ได้แก่ นายกำแพงเพชร (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ) เป็นคนโต นายชากังราว (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ) เป็นคนรอง และมีน้องชายอยู่ในวัยเรียนอีกหนึ่งคน นายชากังราวเรียนหนังสือถึงชั้น ม.3 เนื่องจากครอบครัวมีฐานะค่อนข้างยากจน จึงออกมาทำงานช่วยเหลือครอบครัว นายชากังราวเริ่มต้มสุราเมื่อตอนประมาณอยู่ชั้น ป. 6 โดยให้เหตุผลว่า เป็นการพิสูจน์ตัวเองว่าโตแล้ว และเริ่มสูบบุหรี่เมื่อตอนอยู่ ม.3 เพราะตามอย่างเพื่อน เมื่อเรียนจบชั้น ม.3 เพื่อนก็ได้ชวนให้ไปทำงานที่โรงงานในจังหวัดชลบุรี ทำได้ประมาณ 1 ปี โรงงานก็คัดคนออก แต่ก็ยังรับทำงานรับจ้างอยู่ในจังหวัดชลบุรีอยู่ประมาณ 3 เดือน จึงกลับมาบ้านทำงานรับจ้างขุดหัวมันสำปะหลังและเป็นกรรมกรก่อสร้าง ต่อมาได้มีพี่ชาย คือ นายกำแพงเพชร (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ) ได้ชักชวนให้ไปขายซีดี ดีวีดี ละเมิดลิขสิทธิ์ตามตลาดนัด โดยเป็นลูกจ้าง ทำหน้าที่จัดเตรียมแพ็คเกจซีดี ดีวีดีลงกล่อง หรือซองพลาสติก และไปเปิดแผงขายตามตลาดนัดต่างๆ ในเขตจังหวัดกำแพงเพชรและจังหวัดใกล้เคียง โดยช่วงเช้าจะขายที่ตลาดนัดแห่งหนึ่งเป็นเวลาประมาณ 3 ชั่วโมง และจะย้ายไปขายที่ตลาดนัดอีกแห่งในช่วงบ่าย ได้รับค่าจ้างได้วันละ 180 บาท โดยขายกันคนละที่กับพี่ชาย คือ นายกำแพงเพชร (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ) นายชากังราวมีแฟนสาวที่กำลังคบหาดูใจกัน เมื่อเว้นว่างจากการทำงาน นายชากังราวมักจะใช้เวลาอยู่กับเพื่อน บางทีตั้งวงสุราดื่มกินกับเจ้าของร้านซีดีและเพื่อนๆ ที่ทำงานด้วยกัน หรือคุยเล่นกัน บ้างก็ไปเที่ยวเล่นกับเพื่อนตามงานเทศกาล งานมหรสพ งานประจำปี นายชากังราวรู้จักกับคู่คดี คือผู้ร่วมกระทำผิดอีก 2 คน ได้แก่ นายอานนท์ เนื่องจากเป็นเพื่อนสนิทของตนเองที่เรียนมาด้วยกัน และทำงานเป็นลูกจ้างขายซีดีด้วยกัน บ้านอยู่ในละแวกเดียวกัน ส่วนอีกคน คือ เด็กชายบาส รู้จักและคบหากันเป็นเพื่อนเนื่องจาก เด็กชายบาสเป็นลูกชายของเจ้าของแผงซีดี และมักจะไปทำงานคุมแผงขายซีดีอยู่เป็นประจำ

3. พฤติการณ์กระทำผิดในคดี

เหตุเกิดเมื่อวันที่ 26 สิงหาคม 2553 ในตอนเช้าของวันเกิดเหตุ นายกำแพงเพชร และนายชากังราวได้เตรียมตัวที่จะไปทำงานขายซีดีตามปกติ แต่ทางนายจ้างได้โทรมาบอกว่าวันนี้ไม่ต้องไปทำงานเนื่องจากมีปัญหาทางด้านลิขสิทธิ์

“วันนั้นตอนเช้า ผมก็ยังอยู่บ้านอยู่ครับ จะเตรียมตัวไปทำงานกัน แต่ทางหัวหน้าผมเขาโทรมาบอกว่า วันนี้ยังไม่ต้องไป เพราะลิขสิทธิ์เข้า”

นายกำแพงเพชร, สัมภาษณ์, 31 มกราคม 2554

นายก้าแพงเพชรได้พักผ่อนอยู่กับบ้าน ในขณะที่นายชากังราวได้โทรศัพท์นัดเนะกับนายอานนท์เพื่อจะออกไปเที่ยวกัน

“พอไม่ได้ทำงาน นายอานนท์เขาก็โทรมาหาผม บอกให้ผมไปปรับแฟนเขาให้หน่อย แล้วจะไปเที่ยวกัน”

นายชากังราว, สัมภาษณ์, 31 มกราคม 2554

จนกระทั่งช่วงบ่าย นายจ้างได้โทรมาบอกกับนายก้าแพงเพชรและนายชากังราวให้เข้าไปทำงานที่บ้าน หลังจากทำงานเสร็จ นายจ้างได้ซื้อสุราและเบียร์มาให้เพื่อร่วมดื่มกันเป็นการเลี้ยงฉลอง

“ตอนบ่าย หัวหน้าเขาก็โทรมา บอกให้ผมเข้าไปครับ ก็ไปบ้านเขา ไปทำงานแพคห่อ ใสซอง พอทำงานเสร็จ หัวหน้าเขาก็ซื้อเหล้าซื้อเบียร์มาเลี้ยง เขาเลี้ยงฉลองปิคยอคณะครับ ผมก็กินครับ กินเบียร์กันหมดไปประมาณล้งนึ่ง เหล้า 2 ขวด”

นายก้าแพงเพชร, สัมภาษณ์, 31 มกราคม 2554

“หัวหน้าเขาโทรตาม ผมกับนายอานนท์ก็เลยเข้าไปทำงาน แฟนนายอานนท์ก็เข้าไปด้วย ก็ไปช่วยกันทำงาน แล้วตอนเย็นเขาก็เลี้ยงเหล้าไป ก็กินด้วยกันทุกคน”

นายชากังราว, สัมภาษณ์, 31 มกราคม 2554

หลังจากร่วมกันดื่มสุราและเบียร์กันแล้ว นายก้าแพงเพชรและนายชากังราวพร้อมเพื่อนอีก 5 คน ได้แก่ นายอานนท์ นายกิตติพันธ์ นางสาวพรสุดา เด็กชายบาส และ นางสาวใหม่ รวมทั้งสิ้น 7 คน ตกลงกันที่จะไปเที่ยวงานแข่งเรือที่จัดมีขึ้นอยู่ในขณะนั้น ซึ่งในเวลาากลางคืนจะมีงานมหรสพและงานออกร้านขายของ โดยที่ทั้งหมดขับขีรถจักรยานยนต์ไปทั้งหมด 3 คน โดยคันแรกมีนายก้าแพงเพชร (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ) เป็นคนขับและ เด็กชายบาส เป็นคนซ้อน คันที่สองมีนายอานนท์เป็นคนขับและนายชากังราว (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ) เป็นคนซ้อน คันที่สามมีนายกิตติพันธ์เป็นคนขับและ นางสาวพรสุดา และ นางสาวใหม่ เป็นคนซ้อน

“กินเหล้ากันเสร็จ ก็คุยกันว่าจะไปเที่ยว ตอนนั้นมิงงานแข่งเรือที่ก้าแพงครับ เลยตกลงไปเที่ยวกัน ไปกัน 7 คน มีผม น้องชาย นายอานนท์ เด็กชายบาส แล้วก็เพื่อนผมอีกคนหนึ่ง แล้วก็เมียเพื่อน 2 คน จีมอเตอร์ไซด์ไปกัน 3 คัน ผมขี่ไปคันหนึ่ง เด็กชายบาส ซ้อนรถผมไป นายอานนท์ขี่ไปคันหนึ่ง น้องผมซ้อนคันนี้ แล้วเพื่อนผมขี่ไปอีกคันมีเมียมันกับเมียนายอานนท์ซ้อนไป”

นายก้าแพงเพชร, สัมภาษณ์, 31 มกราคม 2554

ขณะนั้นทุกคนต่างอยู่ในอาคารมินเมา เมื่อขับรถจักรยานยนต์ไปได้ประมาณครึ่งทาง ได้จอดพักรถ ก็ได้มีการพูดคุยกัน แล้วตกลงกันว่า จะไม่ไปเที่ยวงานแข่งเรือแล้ว จึง

ตัดสินใจว่าจะขับรถจักรยานยนต์กลับบ้านกัน โดยที่รถจักรยานยนต์ของนายกิตติพันธ์ซึ่งมีนางสาวพรสุดา และ นางสาวใหม่ เป็นคนซ้อน ได้แยกตัวไปเติมน้ำมันที่ปั๊มและขับกลับไปก่อน ส่วนพวกที่เหลือได้มีการพูดคุยกันอยู่ในบริเวณดังกล่าว ในขณะที่นาง นายชากราว กับ เด็กชายบาส ได้ชักชวนกันไปเก็บก้อนหินที่อยู่ตามข้างทาง

“รถนายกิตติพันธ์กับผู้หญิง 2 คน เขากลับกันมาก่อน พี่ผม กับ นายอานนท์ก็จอดพักรออยู่ ตอนนั้นก็เมากันด้วย ผมกับ เด็กชายบาส ก็เดินเก็บก้อนหินกันแถวนั้น ตอนนั้นทำไปด้วยความเมาครับ ก็กะนอง ถามว่ารู้ตัวไหม มันก็งงๆเหมือนจะรู้บ้าง ไม่รู้บ้าง พี่ผมเขาไม่รู้เรื่องหรอก”

นายชากราว, สัมภาษณ์, 31 มกราคม 2554

หลังจากพักรอแล้ว รถจักรยานยนต์ทั้งสองคัน ได้ขับรถย้อนศร เพื่อจะไปเติมน้ำมันที่ปั๊ม

“ผมกับเพื่อนก็กะว่าจะไปเติมน้ำมันที่ปั๊ม เลยขับรถย้อนศร ไปกัน”

นายกำแพงเพชร, สัมภาษณ์, 31 มกราคม 2554

ในระหว่างที่นายกำแพงเพชร และ นายอานนท์ ได้ขับรถจักรยานยนต์ย้อนศรไปตามถนนนั่นเอง เด็กชายบาส และ นายชากราว ผู้ซ้อน ได้ใช้ก้อนหินที่ทั้งคู่ได้เก็บมาในระหว่างแวะพักรอ ฝ่าไฟจราจรทุกและรถยนต์ต่างๆ ที่ขับผ่านไปมาบนท้องถนนในเวลานั้น ซึ่งมีรถบรรทุกคันหนึ่งได้รับความเสียหายกระจกหน้ารถร้าวเป็นวงกว้างประมาณ 50 เซนติเมตร คนขับรถบรรทุกคันดังกล่าวจึงได้โทรศัพท์แจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจเมืองกำแพงเพชร

“ผม กับ เด็กชายบาส เป็นคนปา พี่ชายผมเขาไม่รู้เรื่องหรอก แต่นายอานนท์ผมไม่รู้”

นายชากราว, สัมภาษณ์, 31 มกราคม 2554

เมื่อได้รับแจ้ง เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ลงพื้นที่ตรวจสอบ โดยสอบถามจากพยานผู้รู้เห็นเหตุการณ์ จึงทราบเรื่องและทำการจับกุมนายกำแพงเพชร นายชากราว และพวกอีก 5 คน เพื่อมาทำสอบสวนและดำเนินคดีต่อไป

สำหรับความเสียหายที่เกิดขึ้น คือ รถบรรทุกเสียหายกระจกหน้ารถร้าวจำนวน 1 คัน ไม่มีผู้ได้รับบาดเจ็บ

ในคดีนี้มีผู้ถูกดำเนินคดีทั้งหมด 4 คน คือ นายกำแพงเพชร นายชากราว นายอานนท์ และ เด็กชายบาส ในส่วนของนายกำแพงเพชร และนายชากราว ถูกพิพากษาว่ากระทำความผิดฐานร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่นและทำให้เสียทรัพย์ พิพากษาลงโทษจำคุกทั้งสิ้น 5 ปี ส่วนนายอานนท์ และ เด็กชายบาส คดียังไม่ถึงที่สุด เนื่องจากมีการสู้คดีต่อ

4. การเรียนรู้พฤติกรรมกรรมการปาหิ่น

4.1 การรับรู้รับทราบเรื่องราวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติกรรมปาหิ่น

นายกำแพงเพชรมีการรับรู้รับทราบเรื่องราวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติกรรมปาหิ่นมาก่อนที่นายกำแพงเพชรจะมีการกระทำผิดในคดีที่มีพฤติกรรมปาหิ่นนี้ โดยทราบว่า ในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในคดีปาหิ่นใส่รถยนต์เป็นเหตุให้คาราตลกลเสียชีวิต และในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรีมีการใช้หินปาใส่รถยนต์ที่แล่นไปมาบนท้องถนน

“เคยได้ยินข่าวปาหิ่นแถวสุพรรณ แล้วที่อยู่ชานที่ตกลงตายโดนขว้าง”

นายกำแพงเพชร, สัมภาษณ์, 31 มกราคม 2554

นายชาگیرาวมีการรับรู้รับทราบเรื่องราวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติกรรมปาหิ่นมาก่อนที่นายราชบุรีจะมีการกระทำผิดในคดีที่มีพฤติกรรมปาหิ่นนี้ โดยทราบว่า ในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีการใช้หินปาใส่รถยนต์ที่แล่นอยู่บนถนน

“เคยดูโทรทัศน์ เห็นที่แถวอยุธยาปาหิ่นใส่รถ”

นายชาگیرาว, สัมภาษณ์, 31 มกราคม 2554

4.2 ช่องทางการรับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติกรรมปาหิ่น

นายกำแพงเพชรมีการรับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติกรรมปาหิ่นผ่านสื่อ อันได้แก่ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์

“เคยเห็นออกโทรทัศน์ครับ แล้วก็หนังสือพิมพ์”

นายกำแพงเพชร, สัมภาษณ์, 31 มกราคม 2554

นายชาگیرาวมีการรับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติกรรมปาหิ่นผ่านสื่อ อันได้แก่ โทรทัศน์

“ดูโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ไม่ค่อยได้อ่าน”

นายชาگیرาว, สัมภาษณ์, 31 มกราคม 2554

4.3 การให้ความสนใจในข่าวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติกรรมปาหิ่น

นายกำแพงเพชรให้ความสนใจในข่าวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติกรรมปาหิ่น โดยเมื่อมีการนำเสนอผ่านสื่อ นายกำแพงเพชรจะได้รับชมรับฟังผ่านทางโทรทัศน์ และอ่านจากหนังสือพิมพ์ โดยนายประจวบรู้สึกข่าวปาหิ่นเป็นข่าวที่ดัง มีค่อนข้างบ่อย และเป็นที่น่าสนใจของคนทั่วไป

“ข่าวปาหีนก็ดังครับ เหมือนจะมีบ่อยเหมือนกัน พอมีที่ไหนก็จะออกข่าว คนคงสนใจกันเยอะ”

นายกำแพงเพชร, สัมภาษณ์, 31 มกราคม 2554

นายชากราวให้ความสนใจในข่าวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีนอยู่บ้าง โดยเมื่อมีการนำเสนอผ่านสื่อ นายราชบุรีจะได้รับชมรับฟังผ่านทางโทรทัศน์ โดยนายราชบุรีรู้สึก ว่าข่าวปาหีนเป็นข่าวที่ดัง

“ก็ดูเฉยๆ ผ่านๆ แต่คงจะดัง เพราะได้ออกข่าว”

นายชากราว, สัมภาษณ์, 31 มกราคม 2554

4.4 ความรู้สึกเมื่อได้รับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติการณ์การปาหีน

ความรู้สึกของนายกำแพงเพชรเมื่อได้รับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีนที่เกิดขึ้น นายกำแพงเพชรมีความรู้สึกว่าการกระทำที่ไม่ดี ทำให้ผู้อื่นต้องเดือนร้อน

“มันไม่ดีหรอกครับ คนอื่นเขาไม่รู้เรื่องต้องมาเดือดร้อน”

นายกำแพงเพชร, สัมภาษณ์, 31 มกราคม 2554

ความรู้สึกของนายชากราวเมื่อได้รับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีนที่เกิดขึ้น นายชากราวมีความรู้สึกว่าเป็นเรื่องไกลตัว ไม่เกี่ยวข้องกับตัวเอง

“ผมก็เฉยๆ ไม่ได้รู้สึกอะไร”

นายชากราว, สัมภาษณ์, 31 มกราคม 2554

4.5 ความคิดเห็นหรือทัศนคติที่มีต่อผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีนที่ถูกนำเสนอผ่านสื่อ

ความคิดเห็นหรือทัศนคติของนายกำแพงเพชรที่มีต่อผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีนที่ถูกนำเสนอผ่านสื่อ นายกำแพงเพชรมีความรู้สึกทั้งในแง่บวกและแง่ลบ โดยนายประจวบมีความคิดเห็นว่า ผู้กระทำผิดดังกล่าว จะเป็นพวกวัยรุ่นน่าจะจะมีพฤติกรรมเลียนแบบ หรือทำไปเพราะคึกคะนอง เมาสุรา ขาดความยับยั้งคิด ทำให้สร้างความเดือดร้อนให้กับผู้คนในสังคม แต่ในขณะที่เดียวกันนายกำแพงเพชรรู้สึกว่า ผู้กระทำผิดได้กลายเป็นคนดัง ได้รับความสนใจ ได้มีข่าวออกสื่อ

“น่าจะเป็นพวกวัยรุ่นครับ เขาอาจจะมาแล้วนี่ก็สนุกเลยอยากทำตามข่าว ทำให้ไม่ทันคิด ไปปาหีนทำให้คนอื่นเดือดร้อน... ก็รู้สึกครับว่าดัง เพราะมีคนพูดถึง”

นายกำแพงเพชร, สัมภาษณ์, 31 มกราคม 2554

ความคิดเห็นหรือทัศนคติของนายชากราวที่มีต่อผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีนที่ถูกนำเสนอผ่านสื่อ นายชากราวมีความคิดเห็นว่า ผู้กระทำผิดดังกล่าว จะถูก

ตั้งคมมองว่าเป็นคนไม่ดี ผู้กระทำผิดมีเหตุผลในการกระทำ อาจจะมีสาเหตุจากการเมาสุรา และ ความคึกคะนอง

“คงไม่มีใครมองว่าเป็นคนดีหรอก แต่บางที่อาจมีเหตุผลบางอย่างที่ทำให้ อาจจะต้องใจหรือไม่ตั้งใจ บางที่อาจจะเมา คึกคะนอง”

นายชาگیرาว, สัมภาษณ์, 31 มกราคม 2554

4.6 การรับรู้รับทราบถึงข้อมูลการถูกจับกุมตัวมาดำเนินคดีของผู้กระทำผิด ในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นก่อนถูกดำเนินคดี

นายกำแพงเพชร ไม่ได้รับรู้รับทราบถึงข้อมูลการถูกจับกุมตัวมาดำเนินคดี ของผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นก่อนถูกดำเนินคดี

“ไม่รู้ครับ”

นายกำแพงเพชร, สัมภาษณ์, 31 มกราคม 2554

นายชาگیرาว ไม่ได้รับรู้รับทราบถึงข้อมูลการถูกจับกุมตัวมาดำเนินคดีของ ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นก่อนถูกดำเนินคดี

“รู้แค่ว่ามีปารถ”

นายชาگیرาว, สัมภาษณ์, 31 มกราคม 2554

4.7 การรับรู้รับทราบถึงบทลงโทษที่ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่น ได้รับ ก่อนถูกดำเนินคดี

นายกำแพงเพชร ไม่ได้รับรู้รับทราบถึงบทลงโทษที่ผู้กระทำผิดในคดีที่มี พฤติการณ์ปาหิ่นได้รับหรือจะ ได้รับ ก่อนถูกดำเนินคดี

“ไม่รู้ครับ”

นายกำแพงเพชร, สัมภาษณ์, 31 มกราคม 2554

นายชาگیرาว ไม่ได้รับรู้รับทราบถึงบทลงโทษที่ผู้กระทำผิดในคดีที่มี พฤติการณ์ปาหิ่นได้รับหรือจะ ได้รับ ก่อนถูกดำเนินคดี

“ไม่เลย”

นายชาگیرาว, สัมภาษณ์, 31 มกราคม 2554

4.8 ความคิดเห็นหรือทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมกรรมการปาหิ่นกับการเลียนแบบ

นายกำแพงเพชรมีความคิดเห็นหรือทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมกรรมการปาหิ่นกับการ เลียนแบบว่า การกระทำผิดด้วยการปาหิ่น เป็นเรื่องที่ทำตามไม่ยาก แต่ขึ้นอยู่กับเหตุผลและการ ตัดสินใจ

“คงไม่ยากหรอกครับ แต่บางที่ต้องดูแลเหตุผล ถึงจะตัดสินใจได้”

นายก้าแพงเพชร, สัมภาษณ์, 31 มกราคม 2554

นายชาทั้งราวมีความคิดเห็นหรือทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมกรปาหีนกับการเลียนแบบว่า การกระทำผิดด้วยการปาหีน เป็นเรื่องที่ทำตามไม่ยาก แต่อาจจะขึ้นอยู่กับสภาวะทางอารมณ์ในขณะนั้น

“ไม่ยากหรอก ไม่มีอะไรทำ อารมณ์ชั่ววูบ”

นายชาทั้งราว, สัมภาษณ์, 31 มกราคม 2554

5. กระบวนการกลุ่มแก๊ง

5.1 การรวมกลุ่มแก๊ง

นายก้าแพงเพชรและนายชาทั้งราว มีความสัมพันธ์รู้จักกันจนกระทั่งเข้าร่วมกันในการกระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีนดังกล่าวได้ คือ

นายก้าแพงเพชรมีความสัมพันธ์และรู้จักกับนายชาทั้งราวในฐานะที่เป็นพี่ชายของนายชาทั้งราว นายก้าแพงเพชรมีความสัมพันธ์และรู้จักกับนายอานนท์ในฐานะที่เป็นเพื่อนสนิทของนายชาทั้งราว (น้องชาย) และทำงานเป็นลูกจ้างขายซีดีด้วยกัน อีกทั้งบ้านอยู่ในละแวกเดียวกันจึงเป็นเพื่อนในละแวกบ้านด้วย นายก้าแพงเพชรมีความสัมพันธ์และรู้จักกับเด็กชายบาสในฐานะเพื่อน เนื่องจากเด็กชายบาสเป็นลูกชายของเจ้าของแผงซีดี และมีโอกาสได้ทำงานร่วมกัน

นายชาทั้งราวมีความสัมพันธ์และรู้จักกับนายก้าแพงเพชรในฐานะที่เป็นน้องชายของนายก้าแพงเพชร นายชาทั้งราวมีความสัมพันธ์และรู้จักกับนายอานนท์ในฐานะที่เป็นเพื่อนสนิทกัน เรียนหนังสือมาด้วยกัน ทำงานเป็นลูกจ้างขายซีดีด้วยกัน อีกทั้งบ้านยังอยู่ในละแวกเดียวกันด้วย นายชาทั้งราวมีความสัมพันธ์และรู้จักกับเด็กชายบาสในฐานะเพื่อน เนื่องจากเด็กชายบาสเป็นลูกชายของเจ้าของแผงซีดี และมีโอกาสได้ทำงานร่วมกัน

5.2 สาเหตุของการที่เข้าร่วมกลุ่มแก๊ง

นายก้าแพงเพชร และพรรคพวกพร้อมได้ชักชวนกันขับขีรถจักรยานยนต์เพื่อไปเที่ยวงานแข่งเรือประเพณีที่จัดมีขึ้นในตัวจังหวัดก้าแพงเพชร ซึ่งในขณะนั้นนายก้าแพงเพชรและพรรคพวกอยู่ในอาการมึนเมาสุรา ทำให้นายก้าแพงเพชรซึ่งโดยปกติจะเป็นผู้นำคอยตักเตือนไม่ให้พรรคพวกให้ทำในสิ่งไม่ดี ขาดความระมัดระวังและไม่ทันสังเกตถึงพฤติกรรมของพรรคพวกในกลุ่ม จนเป็นเหตุให้เกิดพฤติกรรมกรปาหีนในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีนเกิดขึ้น

นายชาทั้งราว และพรรคพวกพร้อมได้ชักชวนกันขับขีรถจักรยานยนต์เพื่อไปเที่ยวงานแข่งเรือประเพณีที่จัดมีขึ้นในตัวจังหวัดก้าแพงเพชร ซึ่งในขณะนั้นนายชาทั้งราวและพรรคพวกอยู่ในอาการมึนเมาสุรา ทำให้นายชาทั้งราวเกิดความรู้สึกคึกคะนอง ขาดความยั้งคิดและ

ยับยั้งชั่งใจ จึงได้ชักชวนกันกับเด็กชายบาสร่วมกันกระทำผิด โดยการปาหินใส่รถยนต์ที่ขับชื้ออยู่บนท้องถนนตามแบบอย่างของคดีที่มีพฤติการณ์ปาหินที่เป็นข่าวปรากฏตามสื่อต่างๆ

5.3 การปฏิบัติงานของกลุ่มแก๊ง

นายกำแพงเพชรเป็นผู้ร่วมกระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิน โดยที่นายกำแพงเพชรได้ขับจี๊ปรถจักรยานยนต์ยี่ห้อฮอนด้าเส้นทางบนท้องถนน ทำให้เด็กชายบาสนั่งซ้อนท้ายมานั้นปาก้อนหินใส่รถบรรทุกและรถยนต์อื่นๆที่วิ่งมาตามทาง จนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รถบรรทุกและรถยนต์อื่นๆที่วิ่งมาตามทางบนท้องถนนในขณะนั้น

นายชากรังรายเป็นผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิน โดยที่นายชากรังรายได้ซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์ของนายอานนท์ที่ขับยี่ห้อฮอนด้าเส้นทางบนท้องถนน จากนั้นนายชากรังรายได้ใช้ก้อนหินที่ตนเตรียมหามาปาใส่รถบรรทุกและรถยนต์อื่นๆที่วิ่งมาตามทาง จนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รถบรรทุกและรถยนต์อื่นๆที่วิ่งมาตามทางบนท้องถนนในขณะนั้น

กรณีศึกษาที่ 4 คดีประจวบคีรีขันธ์

1. ข้อมูลของผู้กระทำผิด

1.1 ผู้ต้องขัง

1) ข้อมูลส่วนบุคคล

นายประจวบ อายุขณะกระทำผิด 19 ปี ภูมิลำเนาเดิมเป็นคนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ นับถือศาสนาพุทธ สถานภาพสมรสแต่ไม่ได้จดทะเบียน อุปนิสัย เป็นคนร่าเริง ยิ้มแย้มแจ่มใส จี๊เล่น ช่างพูดช่างคุย รักสนุก ชอบแกล้งเพื่อน เพื่อนฝูงเยอะ รักเพื่อน ใจร้อน โมโหง่าย ไม่ดื่มสุราแต่สูบบุหรี่ ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว อยู่ด้วยกันทั้งหมด 5 คน คือ น้ำ พ่อ แม่ นายประจวบ (ผู้ให้ข้อมูล) และแฟนสาว ในครอบครัวมีปัญหาทะเลาะวิวาทกันอยู่บ้าง แต่ไม่รุนแรง ไม่เคยมีการใช้กำลังทำร้ายร่างกายในครอบครัว นายประจวบได้รับการอบรมเลี้ยงดูด้วยวิธีการสั่งสอนว่ากล่าวตักเตือน แต่หากกระทำผิดมีการใช้วิธีตีเพื่อสั่งสอนบ้าง นายประจวบได้รับการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนถูกดำเนินคดีประกอบอาชีพ เป็นกรรมกร ทำงานอยู่ในไซต์งานก่อสร้างที่อำเภอกุยบุรี มีรายได้วันละ 160 บาท เขตที่พักอาศัยก่อนถูกดำเนินคดี เป็นเขตก่อสร้าง โดยอาศัยอยู่ในเพิงพักคนงาน ที่ทางบริษัทผู้รับเหมาได้จัดหาไว้ให้ เพิงพักเป็นพื้นไม้ ดีข้างฝาและมุงหลังคาด้วยสังกะสี ปลูกติดๆกันหลายๆหลัง

1.2 เด็กและเยาวชน

1) ข้อมูลส่วนบุคคล

นายราชบุรี อายุขณะกระทำผิด 16 ปี ภูมิลำเนาเดิมเป็นคนจังหวัดจันทบุรี นับถือศาสนาพุทธ สถานภาพโสด อุปนิสัย เป็นคนร่าเริง ช่างพูด ช่างคุย อารมณ์เย็น ไม่ก้าวร้าว เชื้อพียงคำสั่งสอนของพ่อแม่บ้างในบางครั้ง คีตสุราและสูบบุหรี่ ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว อยู่ด้วยกันทั้งหมด 4 คน คือ พ่อ แม่ นายราชบุรี (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ) และน้อง ในครอบครัวมีปัญหาทะเลาะวิวาทกันอยู่บ้าง แต่ไม่รุนแรง ไม่เคยมีการใช้กำลังทำร้ายร่างกายในครอบครัว นายราชบุรีได้รับการอบรมเลี้ยงดูด้วยวิธีการสั่งสอนว่ากล่าวตักเตือน นายประจวบได้รับการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนถูกดำเนินคดีประกอบอาชีพ เป็นกรรมกร ทำงานอยู่ในไซต์งานก่อสร้างที่อำเภออุบลบุรี มีรายได้วันละ 150 บาท เขตที่พักอาศัยก่อนถูกดำเนินคดี เป็นเขตก่อสร้าง โดยอาศัยอยู่ในเพิงพักคนงาน ที่ทางบริษัทผู้รับเหมาได้จัดหาไว้ให้ เพิงพักเป็นพื้นไม้ ติข้างฝาและมุงหลังคาด้วยสังกะสี ปลูกติดๆกันหลายๆหลัง

2. ภูมิหลังและการดำเนินชีวิตก่อนการกระทำผิด

2.1 ผู้ต้องขัง

นายประจวบ เกิดและเติบโตที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในครอบครัวชาวบ้านสามัญ แต่เดิมพ่อประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป แม่ขายของเล็กๆพวกผักต่างๆและมีเพิงกัวยเดี่ยวเล็กๆที่ในตลาดประจวบคีรีขันธ์ แต่ปัจจุบันพ่อเป็นช่างก่อสร้าง แม่เป็นกรรมกรก่อสร้าง พ่อแม่มีลูกทั้งหมด 5 คน โดยที่นายประจวบเป็นลูกคนสุดท้อง นายประจวบเรียนหนังสือถึงชั้น ป. 6 และไม่ได้ศึกษาต่อ เพราะไม่อยากจะเรียนต่อ จึงออกมารับจ้างเลี้ยงวัวให้กับน้ำ กระทั่งอายุได้ 16 ปี ป้าของนายประจวบได้เสียชีวิต นายประจวบได้บวชเณรหน้าไฟงานศพเพื่ออุทิศให้ป้า บวชอยู่ได้ประมาณ 1 ปี จึงลาสิกขา ออกมาทำงานกับน้ำซึ่งเป็นหัวหน้าคนงานก่อสร้าง โดยทำงานเป็นกรรมกร คอยขนหิน ปูน ทราย ฯ อยู่ในไซต์งานก่อสร้างที่อำเภออุบลบุรี และได้พบกับแฟนสาวซึ่งทำงานอยู่ที่เดียวกัน จึงผูกข้อมือมาอยู่กินด้วยกัน โดยแฟนสาวอาศัยเพิงหน้าบ้านพักคนงานเปิดเป็นร้านกัวยเดี่ยวเล็กๆขาย เมื่อเว้นว่างจากการทำงาน ก็จะไปเที่ยวเล่นกับเพื่อน โดยจะไปเที่ยวทะเลกัน บางทีสูบบุหรี่กัน นั่งคุยเล่นกัน นายประจวบรู้จักและคบหากับนายราชบุรี เนื่องจากเป็นเพื่อนที่ทำงานอยู่ด้วยกันและบ้านพักคนงานอยู่ในละแวกเดียวกัน

2.2 เด็กและเยาวชน

นายราชบุรี เกิดและเติบโตที่จังหวัดราชบุรี ในครอบครัวชนชั้นล่าง มีฐานะยากจน พ่อแม่มีลูกทั้งหมด 3 คน คนโตบวชเป็นพระอยู่ที่จังหวัดจันทบุรี นายราชบุรี (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ) และน้องคนเล็ก แต่เดิมพ่อและแม่เคยประกอบอาชีพรับจ้างกรีดยางพาราอยู่ตามภูมิลำเนา

จังหวัดจันทบุรี แต่เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจไม่ดี รายได้ไม่พอใช้จ่ายในครอบครัว จนกระทั่งเมื่อประมาณปี พ.ศ.2550 พ่อและแม่ได้ย้ายครอบครัวมาพักอาศัยอยู่ในอำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ขณะนั้นนายราชบุรีเรียนหนังสือถึงชั้น ม.3 เทอมแรก ที่จังหวัดจันทบุรี แต่ไม่จบ เนื่องจากต้องออกจากโรงเรียน ย้ายตามพ่อแม่มาพักอาศัยอยู่ในอำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยพ่อแม่มาประกอบอาชีพรับจ้างอยู่ในโรงงานผลิตผลไม้กระป๋อง ส่วนนายราชบุรียังไม่ได้ประกอบอาชีพใด จึงช่วยดูแลทำความสะอาดบ้านและดูแลน้อง โดยครอบครัวอาศัยอยู่ในบ้านเช่าในตำบลกุยบุรี พ่อแม่ทำงานที่นั่นได้ประมาณ 1 ปี ก็เปลี่ยนมาประกอบอาชีพเป็นคณงานก่อสร้าง โดยพ่อเป็นช่างก่อสร้าง แม่เป็นกรรมกร และย้ายครอบครัวมาพักอาศัยอยู่ในไซต์งานก่อสร้างที่อำเภอกุยบุรี โดยพักอยู่ในเพิงพักคนงาน ที่ทางบริษัทผู้รับเหมาได้จัดหาไว้ให้นายราชบุรีจึงได้ประกอบอาชีพเป็นกรรมกรก่อสร้างที่เดียวกัน ทำหน้าที่ ขนหิน ปูน ทราย ฯ เมื่อมาอยู่ในไซต์งานก่อสร้างนี้ ก็ได้คบหากับเพื่อนๆที่เป็นคณงานก่อสร้าง กรรมกรเหมือนกัน ซึ่งเมื่อเว้นว่างจากการทำงาน ก็จะไปเที่ยวเล่นกับเพื่อน โดยจะไปเที่ยวทะเล เที่ยวเตร่ตอนกลางคืน พักงานวัด งานประจำปี งานมหรสพต่างๆ บ้างก็ชวนกันสูบบุหรี่กัน ดื่มสุรา นั่งคุยเล่นกัน นายราชบุรีรู้จักและคบหากับนายประจวบ เนื่องจากเป็นเพื่อนที่ทำงานอยู่ด้วยกันและบ้านพักคนงานอยู่ในละแวกเดียวกัน

3. พฤติการณ์กระทำผิดในคดี

เหตุเกิดเมื่อวันที่ 4 กันยายน 2552 ในช่วงเวลาเย็นหลังจากเลิกงานก่อสร้าง นายประจวบและนายราชบุรีได้พูดคุยกันตามปกติ จากนั้นได้แยกย้ายกันกลับที่พักซึ่งเป็นเพิงพักอาศัยของคณงานก่อสร้าง โดยที่พักของนายประจวบกับนายราชบุรีอยู่ฝั่งตรงข้ามกัน จนกระทั่งเวลาประมาณ 23.00 น. นายราชบุรีได้ไปเรียกนายประจวบให้ออกมาจากที่พักและชวนกันมานั่งสนทนากันต่อ โดยที่นายราชบุรีได้ปรึกษากับนายประจวบเรื่องเงิน เนื่องจากไม่มีเงินใช้จ่าย และนายราชบุรีต้องการได้เงินไปซื้อโทรศัพท์มือถือ จึงได้พูดชักชวนให้นายประจวบให้ไปชิงทรัพย์จากบุคคลอื่น

“วันนั้นผมชวนเขา บอกว่าไปปล้นกัน ผมอยากได้มือถือ ไม่มีเงิน”

นายราชบุรี, สัมภาษณ์, 16 ธันวาคม 2553

หลังจากตกลงกันแล้ว นายราชบุรีและนายประจวบได้ชวนกันเดินทางไปยังบริเวณที่เกิดเหตุ ซึ่งเป็นที่เปลี่ยวริมถนนใกล้กับสะพานข้ามคลองวัดวังยาว ตำบลกุยบุรี อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งก่อนออกจากบ้าน นายราชบุรีได้นำอาวุธมีดสั้นพกติดตัวไปด้วย

“ผมเอามีดพกไปด้วย จั๊มมอเตอร์ไซค์กันไป รถผม ผมจี่ เขาซ้อน ก็ไปจอดอยู่ตรงศาลาท่าน้ำ แล้วก็นั่งคุยกัน ว่าเอาไงต่อ”

นายราชบุรี, สัมภาษณ์, 16 ธันวาคม 2553

เมื่อเดินทางไปถึงที่เกิดเหตุ นายราชบุรีและนายประจวบเปลี่ยนใจที่จะไม่ใช่อาวุธมิดคังกล่าวจึงชิงทรัพย์จากผู้อื่น เนื่องจากเกรงว่าจะถูกเจ้าของทรัพย์ต่อสู้อัดขวางได้ จึงคิดหาวิธีอื่นที่จะใช้ในการชิงทรัพย์ นายราชบุรีและนายประจวบทราบข่าวจากสื่อวิทยุโทรทัศน์ว่า มีเหตุการณ์ปาหินกำลังระบาดในพื้นที่หลายจังหวัด นายราชบุรีกับนายประจวบจึงตกลงกันว่าจะใช้วิธีการปาหินใส่ผู้เสียหายที่ขับขีรถจักรยานยนต์ผ่านไปมา เพื่อให้ผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บและนายราชบุรีกับนายประจวบจะได้ชิงทรัพย์จากผู้เสียหายที่ได้รับบาดเจ็บได้ง่ายขึ้น

“ตอนแรกว่าจะใช้มิด คุยกันไป ก็คิดว่ารถคงจะหนีไม่งั้นก็สู้กันง่าย ตอนนั้นข่าวปาหินกำลังดัง เลยเอามั้ง กะว่าจะปามอเตอร์ไซค์รถจะได้ล้มง่าย ๆ แล้วก็เข้าไปปล้น เขาคงสู้อยาก”

นายราชบุรี, สัมภาษณ์, 16 ธันวาคม 2553

หลังจากตกลงกันแล้ว นายราชบุรีกับนายประจวบได้แบ่งหน้าที่กันทำ โดยนายราชบุรีจะดักรออยู่บริเวณทางก่อนข้ามสะพาน เพื่อทำหน้าที่ดูเส้นทางและคอยหาเหยื่อที่พอจะชิงทรัพย์ได้ เมื่อผู้เสียหายขับขีรถจักรยานยนต์ผ่านมา หากพบเห็นนายราชบุรีจะส่งสัญญาณให้นายประจวบทราบด้วยวิธีการผิวปาก ส่วนนายประจวบจะดักรออยู่ห่างจากจุดที่นายราชบุรีอยู่ประมาณ 5 เมตร เพื่อทำหน้าที่ขว้างปาหินใส่ผู้เสียหายที่นายราชบุรีส่งสัญญาณให้ทราบ

“ผมเป็นฝ่ายไปดูเส้นทาง แล้วก็ผิวปากบอกเขา แล้วเขาอยู่แถวศาลาคอยปาหินใส่ ก็จะเลือกแต่มอเตอร์ไซค์ เพราะปาแล้วรถจะได้ล้ม เข้าไปปล้นได้เลย รถใหญ่เขาก็คงขับเลยไปอยู่แล้ว”

นายราชบุรี, สัมภาษณ์, 16 ธันวาคม 2553

ครู่ต่อมาผู้เสียหายรายแรกได้ ขับขีรถจักรยานยนต์ผ่านไป นายราชบุรีได้ทำตามแผนที่เตรียมไว้ โดยผิวปากส่งสัญญาณให้นายประจวบทราบ และนายประจวบจะได้ใช้ก้อนหินขว้างปาผู้เสียหาย แต่ผู้เสียหายรายแรกไม่หยุดรถพร้อมกับได้ขับรถหลบหนีออกจากที่เกิดเหตุ ทำให้นายราชบุรีกับนายประจวบไม่สามารถชิงทรัพย์จากผู้เสียหายดังกล่าวได้

“คันแรก ปาโดนตัว แต่ไม่เป็นอะไร รถไม่ล้ม เขาไม่จอด ก็เลยยังไม่ได้ทำอะไร”

นายราชบุรี, สัมภาษณ์, 16 ธันวาคม 2553

จากนั้นจึงได้ดักรอเหยื่อรายอื่นที่จะขับขีรถจักรยานยนต์ผ่านไป หลังจากนั้นเวลาผ่านไปประมาณครึ่งชั่วโมงก็มีผู้เสียหายอีกราย ขับรถจักรยานยนต์ผ่านไป คราวนี้นายราชบุรี

กับนายประจวบได้ทำตามแผนอีก แต่ผู้เสียหายรายที่สองได้หยุดรถพร้อมกับใช้อาวุธปืนของผู้เสียหายที่พกดติดตัวมา ใช้อิงขู่ขึ้นฟ้าพร้อมกับตะโกนให้นายราชบุรีกับนายประจวบออกมาจากที่หลบซ่อน

“คนที่สอง ปาโคจรถ ก็เสียหลัก แต่ไม่ล้ม เขาขับเลยไปหน่อยแล้วก็หยุดรถ ตอนแรกพวกผมก็จะเข้าไป แต่เขากว่าปืนออกมายิงก่อน พวกผมก็เลยวิ่งหนีกัน เขาก็ตะโกนให้พวกผมออกมา”

นายราชบุรี, สัมภาษณ์, 16 ธันวาคม 2553

เมื่อได้ยินเสียงปืน ทำให้มีพลเมืองดีสะแวกใกล้เคียง ออกมาดู และช่วยกันจับกุมตัวนายราชบุรีและนายประจวบส่งเจ้าหน้าที่ตำรวจ เป็นเหตุให้นายราชบุรีและนายประจวบถูกดำเนินคดี

“มีชาวบ้านแถวนั้นออกมาช่วยกันจับพวกผม พวกผมหนีไปไหนไม่ได้ไกล ตรงนั้นมันมีน้ำ อีกทางมันเป็นคอกวัว กับรั้วลวดหนามกั้นอยู่”

นายประจวบ, สัมภาษณ์, 3 กุมภาพันธ์ 2554

สำหรับความเสียหายที่เกิดขึ้น คือ ไม่มีความเสียหายเกิดขึ้น ไม่มีผู้ใดได้รับบาดเจ็บ

3.1 ผู้ต้องขัง

นายประจวบถูกพิพากษาว่ากระทำความผิดฐานร่วมกับพวกพยายามชิงทรัพย์ เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ พิพากษาลงโทษจำคุก 4 ปี 2 เดือน

3.2 เด็กและเยาวชน

นายราชบุรี กระทำความผิดฐานร่วมกับพวกพยายามชิงทรัพย์ เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ได้รับการลงโทษหรือการใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน คือ เห็นควรส่งเยาวชนไปฝึกอบรมที่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเป็นเวลา 1 ปี

4. การเรียนรู้พฤติกรรมกรรมการปาหิ่น

4.1 การรับรู้รับทราบเรื่องราวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่น

4.1.1 ผู้ต้องขัง

นายประจวบมีการรับรู้รับทราบเรื่องราวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่น มาก่อนที่นายประจวบจะมีการกระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นนี้ โดยทราบว่า ในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาและจังหวัดชุมพร มีการใช้หินปาใส่รถยนต์ที่เล่นไปมาบนท้องถนน ก่อให้เกิดความเสียหาย

“ก็เคยเห็นข่าว ที่อยุธยา แล้วก็ที่ชุมพร ปาห็นใส่รถ กระจกแตก คนเจ็บ
อะไรอย่างเนี่ย”

นายประจวบ, สัมภาษณ์, 3 กุมภาพันธ์ 2554

4.1.2 เด็กและเยาวชน

นายราชบุรีมีการรับรู้รับทราบเรื่องราวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติการณ์ปาห็น มา
ก่อนที่นายราชบุรีจะมีการกระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาห็นนี้ โดยทราบว่า ในพื้นที่แถว
กรุงเทพมหานครและจังหวัดชุมพร มีการใช้หินปาใส่รถยนต์ที่แล่นอยู่บนถนน ก่อให้เกิดความ
เสียหาย

“ตอนที่ยังอยู่บ้านรู้สึกจะมีข่าวแถวกรุงเทพฯ แต่พอย้ายมากรุงเทพฯ ก็มีเรื่องแถว
ชุมพรบ่อยเหมือนกัน มีทั้งเจ็บ ทั้งไม่เจ็บ”

นายราชบุรี, สัมภาษณ์, 16 ธันวาคม 2553

4.2 ช่องทางการรับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติการณ์ปาห็น

4.2.1 ผู้ต้องขัง

นายประจวบมีการรับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติการณ์ปาห็นผ่านสื่อ อันได้แก่
โทรทัศน์ และช่องทางอื่น คือ การบอกเล่าพูดคุยจากกลุ่มเพื่อนและคนรู้จักทั่วไป

“มีออกโทรทัศน์ เคยดูอยู่ แล้วก็ที่ชุมพรมันก็ไม่ไกล คนเขาพูดกันเยอะ”

นายประจวบ, สัมภาษณ์, 3 กุมภาพันธ์ 2554

4.2.2 เด็กและเยาวชน

นายราชบุรีมีการรับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติการณ์ปาห็นผ่านสื่อ อันได้แก่
โทรทัศน์ และช่องทางอื่น คือ การบอกเล่าพูดคุยจากกลุ่มเพื่อนและคนรู้จักทั่วไป

“ตอนอยู่บ้านก็เคยดูทีวี แล้วตอนอยู่กรุงเทพฯ เนี่ย มีเรื่องที่ชุมพร เขาก็พูดๆกัน”

นายราชบุรี, สัมภาษณ์, 16 ธันวาคม 2553

4.3 การให้ความสนใจในข่าวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติการณ์ปาห็น

4.3.1 ผู้ต้องขัง

นายประจวบให้ความสนใจในข่าวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติการณ์ปาห็น โดยเมื่อมี
การนำเสนอผ่านสื่อ นายพินิจจะได้รับชมรับฟังผ่านทางโทรทัศน์ และได้รับการบอกเล่าพูดคุยจาก
กลุ่มเพื่อนและคนรู้จักทั่วไป โดยนายประจวบรู้สึกข่าวปาห็นเป็นข่าวที่ดัง เป็นที่สนใจของคน
ทั่วไป

“ข่าวก็ออกหลายวัน ใครๆก็พูดกันเยอะ เพราะมันดัง”

นายประจวบ, สัมภาษณ์, 3 กุมภาพันธ์ 2554

4.3.2 เด็กและเยาวชน

นายราชบุรีให้ความสนใจในข่าวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิน โดยเมื่อมีการนำเสนอผ่านสื่อ นายราชบุรีจะได้รับชมรับฟังผ่านทางโทรทัศน์ และได้รับการบอกเล่าพูดคุยจากกลุ่มเพื่อนและคนรู้จักทั่วไป โดยนายราชบุรีรู้สึกข่าวปาหินเป็นข่าวที่ดัง

“ก็ดังครับ ยิ่งตอนอยู่กุยฯ มีแต่คนพูดเรื่องปาหินที่ชุมพร”

นายราชบุรี, สัมภาษณ์, 16 ธันวาคม 2553

4.4 ความรู้สึกเมื่อได้รับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติกรรมการปาหิน

4.4.1 ผู้ต้องขัง

ความรู้สึกของนายประจวบเมื่อได้รับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติการณ์ปาหินที่เกิดขึ้น นายพินิจมีความรู้สึกว่าการกระทำสร้างความหวาดกลัวให้คนผู้คนในสังคม สร้างความเดือดร้อนให้กับผู้เสียหาย

“คนเขาก็กลัวกัน กลัวว่ามันจะมีมาปาที่ประจวบฯด้วย แล้วก็ส่งสารคนโดน”

นายประจวบ, สัมภาษณ์, 3 กุมภาพันธ์ 2554

4.4.2 เด็กและเยาวชน

ความรู้สึกของนายราชบุรีเมื่อได้รับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติการณ์ปาหินที่เกิดขึ้น นายราชบุรีมีความรู้สึกว่าการกระทำดังกล่าว เป็นการกระทำที่ไม่ดี ทำให้ผู้อื่นเสียหาย

“มันก็ไม่ดี คนอื่นเขาต้องเสียหาย”

นายราชบุรี, สัมภาษณ์, 16 ธันวาคม 2553

4.5 ความคิดเห็นหรือทัศนคติที่มีต่อผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหินที่ถูกนำเสนอผ่านสื่อ

4.5.1 ผู้ต้องขัง

ความคิดเห็นหรือทัศนคติของนายประจวบที่มีต่อผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหินที่ถูกนำเสนอผ่านสื่อ นายประจวบมีความรู้สึกทั้งในแง่บวกและแง่ลบ โดยนายประจวบมีความคิดเห็นว่า ผู้กระทำผิดดังกล่าว จะเป็นพวกวัยรุ่นที่ต้องการเลียนแบบพฤติกรรม การปาหินที่ถูกนำเสนอผ่านสื่อ แต่พฤติกรรมดังกล่าวได้สร้างความเดือดร้อนให้กับผู้คนในสังคม แต่ในขณะที่เดียวกันนายประจวบรู้สึก ผู้กระทำผิดได้กลายเป็นคนดัง ที่มีผู้คนทั่วไปพูดถึง และกล่าวถึงผ่านสื่อ

“มันก็คงทำตามข่าวนั้นล่ะ แต่ก็ไม่ดี เพราะมันทำให้คนอื่นเขาเดือนร้อน แต่บางทีก็รู้สึกว่ามันดั่งนะ ใต้ออกทีวี ใครๆก็พูดถึง”

นายประจวบ, สัมภาษณ์, 3 กุมภาพันธ์ 2554

4.5.2 เด็กและเยาวชน

ความคิดเห็นหรือทัศนคติของนายราชบุรีที่มีต่อผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ ปาหินที่ถูกนำเสนอผ่านสื่อ นายราชบุรีมีความคิดเห็นว่า ผู้กระทำผิดดังกล่าว น่าจะเป็นเพื่อ ประสงค์ต่อผลอะไรบางอย่าง เช่น ต้องการทรัพย์สิน หรือต้องการเป็นข่าวออกสื่อ

“บางทีมันอาจจะไม่ได้อยากดังทุกคนก็ได้ บางคนอาจจะต้องการเงิน”

นายราชบุรี, สัมภาษณ์, 16 ธันวาคม 2553

4.6 การรับรู้รับทราบถึงข้อมูลการถูกจับกุมตัวมาดำเนินคดีของผู้กระทำผิด ในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหินก่อนถูกดำเนินคดี

4.6.1 ผู้ต้องขัง

นายประจวบ ไม่ได้รับรู้รับทราบถึงข้อมูลการถูกจับกุมตัวมาดำเนินคดีของ ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหินก่อนถูกดำเนินคดี

“ไม่แน่ใจว่าจับได้เปล่า”

นายประจวบ, สัมภาษณ์, 3 กุมภาพันธ์ 2554

4.6.2 เด็กและเยาวชน

นายราชบุรี ไม่ได้รับรู้รับทราบถึงข้อมูลการถูกจับกุมตัวมาดำเนินคดีของ ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหินก่อนถูกดำเนินคดี

“ไม่รู้เหมือนกันว่าจับได้ ไม่ได้”

นายราชบุรี, สัมภาษณ์, 16 ธันวาคม 2553

4.7 การรับรู้รับทราบถึงบทลงโทษที่ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิน ได้รับ ก่อนถูกดำเนินคดี

4.7.1 ผู้ต้องขัง

นายประจวบ ไม่ได้รับรู้รับทราบถึงบทลงโทษที่ผู้กระทำผิดในคดีที่มี พฤติการณ์ปาหินได้รับหรือจะ ได้รับ ก่อนถูกดำเนินคดี

“ไม่รู้ครับ”

นายประจวบ, สัมภาษณ์, 3 กุมภาพันธ์ 2554

4.7.2 เด็กและเยาวชน

นายราชบุรี ไม่ได้รับรู้รับทราบถึงบทลงโทษที่ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหินได้รับหรือจะได้รับ ก่อนถูกดำเนินคดี

“ไม่รู้”

นายราชบุรี, สัมภาษณ์, 16 ธันวาคม 2553

4.8 ความคิดเห็นหรือทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมการปาหินกับการเลียนแบบ

4.8.1 ผู้ต้องขัง

นายประจวบมีความคิดเห็นหรือทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมการปาหินกับการเลียนแบบว่า การกระทำผิดด้วยการปาหิน เป็นเรื่องที่ทำตามไม่ยาก

“ไม่ยาก แค่เอาหินไปปา”

นายประจวบ, สัมภาษณ์, 3 กุมภาพันธ์ 2554

4.8.2 เด็กและเยาวชน

นายราชบุรีมีความคิดเห็นหรือทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมการปาหินกับการเลียนแบบว่า การกระทำผิดด้วยการปาหิน เป็นเรื่องที่ทำตามไม่ยาก

“ไม่ยากหรอก มีคนทำเยอะ”

นายราชบุรี, สัมภาษณ์, 16 ธันวาคม 2553

5. กระบวนการกลุ่มแก๊ง

5.1 การรวมกลุ่มแก๊ง

นายประจวบและนายราชบุรี มีความสัมพันธ์รู้จักกันจนกระทั่งเข้าร่วมกันในการกระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหินดังกล่าวได้ คือ

5.1.1 ผู้ต้องขัง

นายประจวบมีความสัมพันธ์และรู้จักกับนายราชบุรีเนื่องจากทั้งคู่ทำงานที่เดียวกัน ลักษณะงานเหมือนกัน มักจะได้ทำในกลุ่มงานเดียวกันอยู่เสมอ และบ้านพักคนงานของทั้งคู่อยู่ใกล้เคียงกัน อีกทั้งทั้งคู่มีอายุไม่ห่างกันมากจึงทำให้ทั้งคู่มีความใกล้ชิดสนิทสนมกัน นายประจวบได้เข้าร่วมกลุ่มแก๊งกับเพื่อนๆที่ทำงานในไซต์งานก่อสร้างด้วยกัน โดยชื่อว่า แก๊งมังกรซ่า มีสมาชิกประมาณ 30 คน โดยจะมีกิจกรรมร่วมกันคือ การพูดคุย การสังสรรค์ การดื่มสุรา การขับรถจักรยานยนต์เที่ยวเตร่ตามชายทะเลหรือไปเที่ยวตามงานมหรสพ แต่บางครั้งมีการทะเลาะวิวาทกันกับแก๊งอื่นๆที่อยู่ในพื้นที่หรือแก๊งเจ้าถิ่น

5.1.2 เด็กและเยาวชน

นายราชบุรีมีความสัมพันธ์และรู้จักกับนายประจวบเนื่องจากทั้งคู่ทำงานที่เดียวกัน ลักษณะงานเหมือนกัน มักจะได้ทำในกลุ่มงานเดียวกันอยู่เสมอ และบ้านพักคนงานของทั้งคู่อยู่ใกล้เคียงกัน อีกทั้งทั้งคู่มีอายุไม่ห่างกันมากจึงทำให้ทั้งคู่มีความใกล้ชิดสนิทสนมกัน นายราชบุรีได้เข้าร่วมกลุ่มแก๊งกับเพื่อนๆ ที่ทำงานในไร่คังงานก่อสร้างด้วยกัน โดยเชื่อว่า แก๊งมั่งกรง่า มีสมาชิกประมาณ 30 คน โดยจะมีกิจกรรมร่วมกันคือ การพูดคุย การสังสรรค์ การดื่มสุรา การขับรถจักรยานยนต์เที่ยวเตร่ตามชายทะเลหรือไปเที่ยวตามงานมหรสพ แต่บางครั้งมีการทะเลาะวิวาทกันกับแก๊งอื่นๆที่อยู่ในพื้นที่หรือแก๊งเจ้าถิ่น

5.2 สาเหตุของการที่เข้าร่วมกลุ่มแก๊ง

5.2.1 ผู้ต้องขัง

นายประจวบ ได้รับการชักชวนจากนายราชบุรีให้ร่วมกระทำผิด โดยนายประจวบเห็นแก่ความที่เป็นเพื่อนกันกับนายราชบุรี จึงยอมช่วยเหลือในการกระทำผิด ซึ่งตอนแรกนายประจวบเข้าใจว่าตนเองจะเป็นเพียงผู้ช่วยเหลือพานายราชบุรีหลบหนีหลังจากการจีจึงทรัพย์เสร็จแล้วเท่านั้น จึงตัดสินใจร่วมลงมือกระทำผิดดังกล่าว แต่ภายหลังจากที่นายประจวบทราบว่ามีการเปลี่ยนแปลงกระทำผิด โดยที่นายประจวบต้องเป็นผู้ลงมือปาหิน การนายประจวบตัดสินใจที่จะกระทำผิด ส่วนหนึ่งมาจากการที่นายประจวบรู้สึกอยากให้อุบัติกรรมกรปาหินของตนถูกพูดถึงและกลายเป็นข่าวในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหินเหมือนกันข่าวปาหินที่ตั้งอยู่ในขณะนั้น และอีกส่วนหนึ่งมาจากการที่เพื่อนรบเร้าขอให้อุบัติกรรมกรช่วยเหลือ

5.2.2 เด็กและเยาวชน

นายราชบุรี เป็นต้นคิดที่จะกระทำผิด โดยที่ในขณะนั้นนายราชบุรีมีปัญหาเรื่องเงินในการใช้จ่ายและต้องการเงินไปซื้อโทรศัพท์มือถือ นายราชบุรีจึงมีความคิดที่จะหาเงินโดยวิธีการจีจึงทรัพย์จากผู้อื่น นายราชบุรีจึงไปชักชวนนายประจวบเพื่อให้อุบัติกรรมกรช่วยเหลือในการกระทำผิด เพราะนายราชบุรีค่อนข้างสนิทกับนายประจวบเนื่องจากเป็นเพื่อนในแก๊งเดียวกัน และบ้านพักอยู่ใกล้กัน

5.3 การปฏิบัติงานของกลุ่มแก๊ง

5.3.1 ผู้ต้องขัง

นายประจวบเป็นผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิน โดยนายประจวบจะฟังสัญญาณผิวปากจากนายราชบุรี ว่ามีเหตุอาชญากรรมผ่านมาโดยจะเลือกเฉพาะผู้ที่ขับจี้รถจักรยานยนต์เท่านั้น จากนั้นนายประจวบจะเป็นผู้ลงมือปาหินใส่ผู้เสียหายโดยหวังให้เกิดเหตุรถจักรยานยนต์เสียหลักหรือล้มลง

5.3.2 เด็กและเยาวชน

นายราชบุรีเป็นผู้ร่วมกระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหืน โดยนายราชบุรีจะเป็นผู้คู่ต้นทางและเลือกเหยื่ออาชญากรรม โดยเลือกจากผู้ที่จีรรถจักรยานยนต์ที่มาโดยลำพัง จากนั้นจะส่งสัญญาณโดยการผิวปากให้นายประจวบรับทราบ เพื่อที่นายประจวบจะได้ปาหืนใส่ผู้ที่ขับจีรรถจักรยานยนต์ดังกล่าว และเมื่อรถจักรยานยนต์เสียหลักหรือล้มลง นายราชบุรีจะเป็นผู้เข้าไปชิงทรัพย์ผู้เสียหาย เหยื่ออาชญากรรมดังกล่าว เมื่อเหยื่ออาชญากรรม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

การอภิปรายผลและสรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะของพฤติกรรมการปาหิน การอธิบายพฤติกรรมปาหินด้วยทฤษฎีการเรียนรู้ และนำผลการศึกษาเสนอเป็นแนวทางป้องกันควบคุมและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจากพฤติกรรมการปาหิน ซึ่งใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร และการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งใช้เทคนิคการสัมภาษณ์เจาะลึก ใช้แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้างเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) โดยใช้วิธีเลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ทั้งนี้เพื่อให้สามารถเข้าสู่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้ง่ายและมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น นำมาสู่การตอบโจทย์การวิจัยได้อย่างถูกต้อง โดยการเก็บข้อมูลผู้ต้องขังที่กระทำผิดในคดีที่กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิน และเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิน จำนวนทั้งสิ้น 8 กรณีศึกษา ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลในช่วงเดือนกันยายน 2553 – เดือนกุมภาพันธ์ 2554 ผลการวิจัยเป็นดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า จากผู้ที่กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหินจำนวน 8 กรณีศึกษา พฤติกรรมการปาหินมีลักษณะเป็นการกระทำความผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิน โดยมีทั้งการกระทำความผิดทั้งในลักษณะเดี่ยว และร่วมกระทำผิดเป็นกลุ่มแก๊ง วัยของผู้กระทำผิด มีทั้งที่เป็นผู้ใหญ่ และเด็กและเยาวชน รูปแบบของการกระทำผิด มีทั้งการใช้ยานพาหนะในการกระทำผิด ซึ่งจากการศึกษาจะเป็นรถจักรยานยนต์ และไม่ใช้ยานพาหนะในการกระทำผิด รูปแบบของรถยนต์ที่ถูกปาหิน มีทั้งรถบรรทุก รถแท็กซี่ รถตู้ รถเก๋ง รถจักรยานยนต์ แต่โดยส่วนใหญ่จะเป็นรถบรรทุก รูปแบบของท้องถนนที่เกิดเหตุ มีทั้งถนนเลนเดี่ยวที่รถวิ่งสวนทางกัน และถนนหลายเลน ช่วงเวลาเกิดเหตุ โดยส่วนใหญ่จะเกิดเหตุเวลากลางคืน แต่มีบางคดีที่เกิดเหตุในช่วงเวลากลางวัน วัตถุประสงค์ของการกระทำผิด โดยส่วนใหญ่ไม่ประสงค์ต่อทรัพย์ แต่มีบางคดีที่ประสงค์ต่อทรัพย์ การจัดเตรียมหินในการกระทำผิด มีทั้งการจัดเตรียมหินเอาไว้ล่วงหน้าก่อนกระทำผิด และจัดหาหินที่ใช้กระทำผิดในที่เกิดเหตุ การดื่มสุรา พบว่า ส่วนใหญ่มีการดื่มสุราก่อนการกระทำผิด แต่มีบางคดีที่ไม่มีการดื่มสุราก่อนการกระทำผิด และคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิน โดยส่วนใหญ่พบว่า จะถูกตัดสินโทษว่ามีความผิดฐานพยายามฆ่า และฐานทำให้เสียทรัพย์

นอกจากนี้ยังมีความผิดฐานทำร้ายร่างกาย/พยายามทำร้ายร่างกาย ฐานปล้น และฐานพยายามชิงทรัพย์

สำหรับคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นที่กระทำผิดในลักษณะร่วมกระทำผิดเป็นกลุ่มแก๊งนั้น พบว่า กระบวนการกลุ่มแก๊งดังกล่าว มีการรวมกลุ่มแก๊งมาจาก เครือญาติ เพื่อนในสังกัด กลุ่มแก๊งเดียวกัน และเพื่อนในละแวกบ้าน สำหรับสาเหตุของการที่เข้าร่วมกลุ่มแก๊ง มีทั้งต้องการผลประโยชน์จากทรัพย์สิน ต้องการให้บรรลุปาหมายที่ตั้งไว้ การตอบแทนบุญคุณ ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน ต้องการเลียนแบบพฤติกรรมกรปาหิ่น และความมีนเมาทำให้ขาดสติยับยั้ง ในด้านการปฏิบัติงานของกลุ่มแก๊ง มีทั้งการตกลงแบ่งหน้าที่ในการลงมือกระทำผิดกันอย่างชัดเจนและไม่ชัดเจน มีทั้งการวางแผนก่อนลงมือกระทำผิดและไม่มีการวางแผนก่อนลงมือกระทำผิด

ผลการวิจัยพบว่า จากผู้ที่กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นจำนวน 8 กรณีศึกษา พฤติกรรมกรปาหิ่น สามารถอธิบายด้วยทฤษฎีการเรียนรู้ คือ ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นมีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน ทำให้มีการยอมรับและเปิดโอกาสให้บุคคลได้มีการเลียนแบบและสนับสนุนพฤติกรรมอาชญากรรม และจากการที่สื่อมวลชนได้เสนอข่าวสารเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นจนเป็นที่โด่งดัง ในขณะที่เดียวกันข่าวสารเกี่ยวกับการถูกจับกุมตัวของผู้กระทำผิด และข่าวสารเกี่ยวกับอัตราโทษที่ผู้กระทำผิดจะได้รับ ไม่เป็นกล่าวถึงหรือเป็นที่รับรู้รับทราบโดยทั่วไปนัก ก่อให้เกิดการสนับสนุนที่แตกต่างกัน โดยเป็นการสนับสนุนในทางลบ อีกทั้งคุณลักษณะและรูปแบบของพฤติกรรมกรปาหิ่น ไม่มีความยุ่งยากซับซ้อน และเป็นพฤติกรรมที่สื่อมวลชนให้ความสนใจ จึงก่อให้เกิดการเลียนแบบได้ง่าย ในขณะที่ค่านิยมนั้น ผู้กระทำผิดโดยส่วนใหญ่จะมีทัศนคติที่เชื่อว่าการกระทำผิดด้วยการปาหิ่นนั้นเป็นสิ่งที่สามารถกระทำได้

2. อภิปรายผล

จากโจทย์การวิจัยที่มุ่งศึกษาว่าพฤติกรรมกรปาหิ่นมีลักษณะอย่างไร และจะสามารถนำทฤษฎีการเรียนรู้มาอธิบายได้อย่างไรบ้างนั้น เมื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ อันได้แก่ ผู้ต้องขังที่กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่น และเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่น รวมทั้งสิ้น 8 กรณีศึกษา เมื่อประมวลสิ่งที่ค้นพบและจัดเป็นหมวดหมู่สามารถอภิปรายผลการศึกษาในลักษณะการพรรณนาความ และตอบโจทย์การวิจัยได้ทั้งหมด ดังนี้

1. ลักษณะของพฤติกรรมการปาหิน

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลพบว่า ลักษณะของพฤติกรรมการปาหิน ของผู้ต้องขัง และเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในคดีที่มีพฤติกรรมปาหิน ปรากฏรายละเอียด ดังตารางที่ 4 ตารางที่ 4 ลักษณะของพฤติกรรมการปาหิน

พฤติกรรมการปาหิน	ลักษณะ
1. รูปแบบของการกระทำผิด	
	-กระทำผิดในลักษณะเดี่ยว
	-กระทำผิดในลักษณะร่วมกระทำผิด เป็นกลุ่มแก๊ง
2. วัยของผู้กระทำผิด	
	-ผู้ใหญ่
	-เด็กและเยาวชน
3. การใช้อานพาหนะ	
	-ใช้อานพาหนะในการกระทำผิด
	-ไม่ใช้อานพาหนะในการกระทำผิด
4. รูปแบบของยานพาหนะที่ถูกปาหิน	
	-รถบรรทุก
	-รถแท็กซี่
	-รถเก๋ง
	-รถตู้
	-รถจักรยานยนต์
5. รูปแบบของท้องถนนที่เกิดเหตุ	
	-ถนนเลนเดี่ยว (รถวิ่งสวนทาง)
	-ถนนหลายเลน

พฤติกรรมกาปาหีน	ลักษณะ
6. ช่วงเวลาเกิดเหตุ	
	-ช่วงเวลากลางวัน
	-ช่วงเวลากลางคืน
7. วัตถุประสงค์ของการกระทำผิด	
	-ประสงค์ต่อทรัพย์สิน
	-ไม่ประสงค์ต่อทรัพย์สิน
8. การจัดเตรียม “หีน” ในการกระทำผิด	
	-จัดเตรียมล่วงหน้าก่อนกระทำผิด
	-จัดหาในที่เกิดเหตุ
9. การดืมสุรา	
	-มีการดืมสุร่าก่อนการกระทำผิด
	-ไม่มีการดืมสุร่าก่อนการกระทำผิด
10. ฐานความผิด	
	-พยายามฆ่า
	-ทำร้ายร่างกาย/พยายามทำร้ายร่างกาย
	-ปล้น
	-พยายามชิงทรัพย์
	-ทำให้เสียทรัพย์

1.1 รูปแบบของผู้กระทำผิด จากการศึกษาผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีน พบรูปแบบของผู้กระทำผิด 2 รูปแบบด้วยกัน คือ

1) การกระทำผิดในลักษณะเดี่ยว กล่าวคือ มีผู้กระทำผิดเพียงคนเดียวในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีน

2) การกระทำผิดในลักษณะร่วมกระทำผิดเป็นกลุ่มแก๊ง กล่าวคือ มีการร่วมตัวกันของผู้กระทำผิดตั้งแต่สองคนขึ้นไปในลักษณะของความสัมพันธ์เป็นแบบกลุ่มหรือแก๊ง โดยร่วมกันกระทำความผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีน สามารถแบ่งออกได้ดังนี้

1. กลุ่มแก๊งที่มีแต่เด็กและเยาวชนร่วมกันกระทำผิด
2. กลุ่มแก๊งที่มีแต่ผู้ใหญ่ร่วมกันกระทำผิด
3. กลุ่มแก๊งที่มีทั้งเด็กและผู้ใหญ่ที่ร่วมกันกระทำผิด

ซึ่งจากรูปแบบของผู้กระทำผิดในลักษณะร่วมกระทำผิดเป็นกลุ่มที่มีทั้งเด็กและผู้ใหญ่ที่ร่วมกันกระทำผิด สอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องแก๊งของ G. David Curry and Irving Spergel (1988; Siegel, L. J. , 1988: 325) ที่ว่า กลุ่มที่ประกอบด้วยเด็กเยาวชนและผู้ใหญ่ที่ละเมิดกฎหมาย ซึ่งมีการจัดการที่ซับซ้อน แม้ว่าบางเวลาจะกระจัดกระจาย บางเวลาก็ประสานกัน มีการจัดตั้งกฎของความเป็นผู้นำและความเป็นสมาชิก แก๊งก็ทำงานในขอบเขตของอาชญากรรมเช่นเดียวกัน (แต่มีความสำคัญกว่าความรุนแรง) ภายในขอบข่ายของบรรทัดฐานและค่านิยมในการเคารพการสนับสนุนซึ่งกันและกัน

2.1) กระบวนการกลุ่มแก๊ง

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลพบว่า กระบวนการกลุ่มแก๊งของผู้ต้องขังและเด็กและเยาวชน ในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีนที่กระทำผิดในลักษณะร่วมกระทำผิดเป็นกลุ่มแก๊ง มีดังนี้

1.การรวมกลุ่มแก๊ง จากการศึกษาผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีนที่กระทำผิดในลักษณะร่วมกระทำผิดเป็นกลุ่มแก๊ง มีการรวมกลุ่มแก๊งมาจาก เครือญาติ เพื่อนในสังกัดกลุ่มแก๊งเดียวกัน และเพื่อนในละแวกบ้าน ตรงกับแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องแก๊ง ของ Cheryl Maxson and Malcolm Klein (1995: ; Siegel, L. J. , 1988: 332) ที่ว่าแก๊งแบบดั้งเดิม (The Traditional Gang) ประกอบด้วย กลุ่มย่อยที่ชัดเจน ขึ้นอยู่กับ อายุ บางเวลากลุ่มย่อยจะถูกแยกออกโดยบรรดาพวกละแวกบ้านมากกว่าอายุ กลุ่มมีขนาดใหญ่ อาณาเขตของแก๊งคือ บรรดาบ้านของสมาชิกในกลุ่มจะเป็นตัวกำหนดอาณาเขตอิทธิพลของแก๊ง

2.สาเหตุของการที่เข้าร่วมกลุ่มแก๊ง จากการศึกษาผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีนที่กระทำผิดในลักษณะร่วมกระทำผิดเป็นกลุ่มแก๊ง มีสาเหตุของการที่เข้าร่วมกลุ่มแก๊งเนื่องจาก ต้องการผลประโยชน์จากทรัพย์สิน ต้องการให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งตรงกับ

แนวคิดเรื่องกระบวนการกลุ่ม ของกรีนส์เบิร์กและบาร์เร็น (Greenberg & Baren, 1993; จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2551: 239-240) พบว่า การที่คนเราเข้ากลุ่มมีเหตุผลต่าง ๆ กัน ดังนี้ กลุ่มช่วยให้สามารถบรรลุเป้าหมายบางอย่างที่เราไม่อาจกระทำได้ตามลำพัง เช่น งานบางอย่างที่ต้องทำเป็นกลุ่มหรือต้องใช้คนหลายคนซึ่งไม่สามารถกระทำตัวเองตามลำพัง การตอบแทนบุญคุณ ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน ต้องการเลียนแบบพฤติกรรมการปาหิน และความมีเมตตาทำให้ขาดสติยับยั้ง

3. การปฏิบัติงานของกลุ่มแก๊ง จากการศึกษาผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหินที่กระทำผิดในลักษณะร่วมกระทำผิดเป็นกลุ่มแก๊ง ลักษณะของการปฏิบัติงานของกลุ่มแก๊งมีการตกลงแบ่งหน้าที่ในการลงมือกระทำผิดอย่างชัดเจน และไม่มีการตกลงแบ่งหน้าที่ในการลงมือกระทำผิดอย่างชัดเจน มีการวางแผนก่อนลงมือกระทำผิด และไม่มีการวางแผนก่อนลงมือกระทำผิด

1.2 วัยของผู้กระทำผิด จากการศึกษาผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิน พบช่วงวัยของผู้กระทำผิด 2 ลักษณะด้วยกัน คือ

- 1) วัยผู้ใหญ่ กล่าวคือ ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหินที่อายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป
- 2) วัยเด็กและเยาวชน กล่าวคือ ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหินที่มีอายุไม่เกิน 18 ปี

1.3 การใช้ยานพาหนะ จากการศึกษาผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิน พบเรื่องการใช้ยานพาหนะ ดังนี้

- 1) ใช้ยานพาหนะในการกระทำผิด กล่าวคือ ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิน ได้ใช้ยานพาหนะในการกระทำผิด ยานพาหนะในที่นี้ คือ รถจักรยานยนต์ โดยผู้กระทำผิดจะขับขีรถจักรยานยนต์แล้วปาหินใส่ยานพาหนะของผู้เสียหาย
- 2) ไม่ใช้ยานพาหนะในการกระทำผิด กล่าวคือ ในกรณีแรกผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิน ไม่ได้ใช้ยานพาหนะในการกระทำผิดโดยตรง แต่อาจจะใช้ยานพาหนะเพื่อเอื้อต่อการกระทำผิด ยานพาหนะในที่นี้ คือ รถจักรยานยนต์ โดยผู้กระทำผิดจะขับขีรถจักรยานยนต์เพื่อไปยังที่เกิดเหตุแล้วจอดรถจักรยานยนต์ไว้ จากนั้นได้ไปกระทำผิดโดยการปาหิน แล้วจึงใช้รถจักรยานยนต์ช่วยในการหลบหนีออกจากที่เกิดเหตุ กรณีที่สอง คือ ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหินไม่ได้ใช้ยานพาหนะร่วมในการกระทำผิดเลย โดยที่ผู้กระทำผิดอยู่ในบริเวณที่เกิดเหตุอยู่แล้ว

1.4 รูปแบบของยานพาหนะที่ถูกปาหิน จากการศึกษาผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิน พบรูปแบบของรถยนต์ที่ถูกปาหินด้วยกัน 5 ลักษณะ คือ

1) รถบรรทุก เป็นรูปแบบของรถยนต์ที่ถูกปาหินมากที่สุด เนื่องจากเป็นรถที่มีขนาดใหญ่ ใช้ความเร็วไม่สูง เล่นเลนซ้ายสุดเป็นหลัก ทำให้ง่ายต่อการถูกปาหิน

2) รถแท็กซี่ จากการศึกษาเป็นรูปแบบของรถยนต์ที่ถูกปาหินในพื้นที่จังหวัดนนทบุรีซึ่งเป็นเขตปริมณฑล ซึ่งจะมีรถแท็กซี่วิ่งอยู่เป็นจำนวนมาก ทำให้เป็นตัวเลือกหนึ่งในการถูกปาหิน

3) รถเก๋งส่วนบุคคล เป็นรถยนต์ประเภทที่มีผู้นิยมใช้มากที่สุด จึงเป็นตัวเลือกหนึ่งในการถูกปาหิน

4) รถตู้ เป็นรถยนต์ประเภทโดยสารที่มีขนาดใหญ่ ทำให้ง่ายต่อการถูกปาหิน

5) รถจักรยานยนต์ เป็นพาหนะประเภทหนึ่งที่ได้รับคามนิยมใช้สูงที่สุด จากการศึกษา พบว่า รถจักรยานยนต์เป็นยานพาหนะประเภทที่ถูกปาหินเนื่องจากประสงค์ต่อทรัพย์สินที่เป็นเช่นนี้ เพราะ ทั้งตัวผู้ขับขี่และตัวของรถจักรยานยนต์เองมีความปลอดภัยน้อยกว่ารถยนต์เมื่อปาหินใส่รถจักรยานยนต์ จะมีผลทำให้รถได้รับความเสียหาย เสียห้กั้มหรือต้องจอดรอลมากกว่ารถยนต์ ทำให้ง่ายต่อการเข้าไปจับทรัพย์สิน หรือปล้นทรัพย์สิน

1.5 รูปแบบของท้องถนนที่เกิดเหตุ จากการศึกษาผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิน พบรูปแบบของท้องถนนที่เกิดเหตุปาหิน 2 ลักษณะด้วยกัน คือ

1) ถนนเลนเดี่ยว กล่าวคือ เป็นถนนเลนเดี่ยวที่รถวิ่งสวนทางกัน มีทั้งที่เป็นถนนสายหลัก และถนนสายรอง

2) ถนนหลายเลน กล่าวคือ เป็นถนนที่มีช่องทางวิ่งหลายช่องทาง

1.6 ช่วงเวลาเกิดเหตุ จากการศึกษาผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิน พบว่า ช่วงเวลาเกิดเหตุปาหินแบ่งออกได้เป็น 2 ช่วงเวลาด้วยกัน คือ

1) ช่วงเวลากลางวัน กล่าวคือ เป็นช่วงระยะเวลาตั้งแต่พระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก

2) ช่วงเวลากลางคืน กล่าวคือ เป็นช่วงระยะเวลาตั้งแต่พระอาทิตย์ตกจนกระทั่งถึงพระอาทิตย์ขึ้นของอีกวันหนึ่ง

1.7 วัตถุประสงค์ของการกระทำผิด จากการศึกษาผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิน พบว่า วัตถุประสงค์ของการกระทำผิดแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะด้วยกัน คือ

1) ประสงค์ต่อทรัพย์สิน กล่าวคือ ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหินต้องการทรัพย์สินของผู้เสียหาย จึงกระทำผิดด้วยการปาหิน

2) ไม่ประสงค์ต่อทรัพย์ กล่าวคือ ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่น ไม่ได้ต้องการทรัพย์สิ้นของผู้เสียหายแต่อย่างใด เช่น พฤติกรรมเลียนแบบ ถึกคะนอง บันดาลโทษ

1.8 การจัดเตรียมหินในการกระทำผิด จากการศึกษาผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่น พบว่า ได้มีการจัดเตรียมหินในการกระทำผิด ดังนี้คือ

1) จัดเตรียมล่วงหน้าก่อนกระทำผิด กล่าวคือ ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่น ได้มีการเสาะ แสวงหา เตรียมพร้อมหิน ก่อนที่จะลงมือปาหิ่นเป็นการล่วงหน้าแล้ว

2) จัดหาในที่เกิดเหตุ กล่าวคือ ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่น ได้ใช้หินที่อยู่ในบริเวณที่เกิดเหตุหรือใกล้เคียงบริเวณที่เกิดเหตุ โดยเวลาที่จัดหาหินดังกล่าวเป็นเวลา กระชั้นชิดกับช่วงเวลาในการกระทำผิดโดยการปาหิ่น

1.9 การดื่มสุรา จากการศึกษาผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่น พบว่า ในเรื่องการดื่มสุรา มีดังนี้คือ

1) มีการดื่มสุราก่อนการกระทำผิด กล่าวคือ ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่น ได้มีการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ก่อนลงมือกระทำผิดด้วยการปาหิ่น

2) ไม่มีการดื่มสุราก่อนการกระทำผิด กล่าวคือ ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่น ไม่มีการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ก่อนลงมือกระทำผิดด้วยการปาหิ่น

1.10 ฐานความผิด จากการศึกษาผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่น พบว่า มีลักษณะของฐานความผิดด้วยกัน 5 ลักษณะ คือ

1) พยายามฆ่า กล่าวคือ ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่น ได้ถูกฟ้องดำเนินคดี และมีคำพิพากษาคัดสินคดีในความผิดฐานพยายามฆ่า

2) ทำร้ายร่างกาย/พยายามทำร้ายร่างกาย กล่าวคือ ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่น ได้ถูกฟ้องดำเนินคดี และมีคำพิพากษาคัดสินคดีในความผิดฐานทำร้ายร่างกาย หรือความผิดฐานพยายามทำร้ายร่างกาย

3) ปล้น กล่าวคือ ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่น ได้ถูกฟ้องดำเนินคดี และมีคำพิพากษาในความผิดฐานร่วมกันปล้น

4) พยายามชิงทรัพย์ กล่าวคือ ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่น ได้ถูกฟ้องดำเนินคดี และมีคำพิพากษาในความผิดฐานพยายามชิงทรัพย์

5) ทำให้เสียทรัพย์ กล่าวคือ ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่น ได้ถูกฟ้องดำเนินคดี และมีคำพิพากษาในความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์

2. การอธิบายพฤติกรรมการณ์การป้าห็นด้วยทฤษฎีการเรียนรู้

2.1 การคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน (Differential Association)

รูปแบบของผู้กระทำผิด จากการศึกษาค้นคว้าผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติกรรมการณ์ป้าห็น พบรูปแบบของผู้กระทำผิด 2 รูปแบบด้วยกัน คือ

1) การกระทำผิดในลักษณะเดียว กล่าวคือ มีผู้กระทำผิดเพียงคนเดียวในคดีที่มีพฤติกรรมการณ์ป้าห็น

จากการวิจัย แม้ว่าในบางคดีจะมีการตัดสินว่ามีผู้กระทำผิดเพียงคนเดียว แต่ตามพฤติกรรมการณ์ของคดี ในขณะที่ผู้กระทำผิดได้กระทำผิดจะมีกลุ่มเพื่อนของผู้กระทำผิดอยู่ในเหตุการณ์ด้วย ดังเช่น กรณีศึกษาของคดีลพบุรี และ กรณีศึกษาของคดีสุราษฎร์ธานี จากตรงนี้เอง แสดงให้เห็นถึงการคบหาสมาคมที่แตกต่างของผู้กระทำผิด ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีการเรียนรู้ของเอเคอร์ (Aker) (พรชัย ชันดี, 2543: 115-118) เรื่องการคบหาสมาคมที่แตกต่าง ที่ว่า กระบวนการที่บุคคลได้มีประสบการณ์กับค่านิยมในการให้ความยอมรับหรือไม่ยอมรับพฤติกรรมผิดกฎหมายหรือถูกต้องตามกฎหมาย หลักการนี้ครอบคลุมทั้งมิติในการคบหาสมาคมกันและค่านิยมของสังคม มิติในการคบหาสมาคมกัน คือ การที่บุคคลมีการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่เข้าร่วมในพฤติกรรมการณ์เดียวกัน ส่วนมิติทางค่านิยมนั้นเป็นประสบการณ์ที่บุคคลได้ประสบกับรูปแบบต่างๆของบรรทัดฐานและค่านิยมในการคบหาสมาคมกับบุคคลอื่น ซึ่งจากกรณีศึกษาของคดีลพบุรี จะเห็นได้ว่า นายลพบุรีมีมิติในการคบหาสมาคมกับบุคคลที่เข้าร่วมในพฤติกรรมการณ์ที่สร้างปัญหา ก่อเรื่อง สร้างความเดือดร้อนในสังคม

“ก็รถมันต้องผ่านหมู่บ้านที่เคยมีเรื่องกับผมอะพี่ ตอนนั้นไปเที่ยวงาน ไปมีเรื่องกับมัน เด็กแถวนั้นมันเอาขวดไล่ฟาดผม”

นายลพบุรี, สัมภาษณ์, 14 กันยายน 2553

ในขณะที่บางกรณีศึกษาถึงแม้ว่า จะมีผู้กระทำผิดในลักษณะเดียวโดยแท้ ดังเช่น กรณีศึกษาของคดีนครสวรรค์ และ กรณีศึกษาของคดีนนทบุรี แต่ภูมิหลังของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ก็สามารถแสดงให้เห็นถึงการคบหาสมาคมที่แตกต่างได้เช่นเดียวกัน ดังเช่น กรณีศึกษาของคดีนนทบุรี นายนนทบุรี เคยถูกจับในคดีค้าเฮโรอีนและจำคุกอยู่ยาวนานถึง 7 ปี การที่นายนนทบุรีใช้ชีวิตอยู่ในคุกนานถึง 7 ปี ย่อมส่งผลต่อการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันระหว่างบุคคลที่อยู่ในคุก นายนนทบุรีย่อมได้รับมิติทางค่านิยมซึ่งเป็นประสบการณ์ของบุคคลที่ล้าแล้วแต่ผ่านการประกอบอาชญากรรมมาแล้วทั้งสิ้น สิ่งเหล่านี้ก่อให้เกิดทัศนคติและส่งผลต่อพฤติกรรมการณ์อาชญากรรมของนายนนทบุรี

2) การกระทำผิดในลักษณะร่วมกระทำผิดเป็นกลุ่มแก๊ง กล่าวคือ มีการร่วมตัวกันของผู้กระทำผิดตั้งแต่สองคนขึ้นไปในลักษณะของความสัมพันธ์เป็นแบบกลุ่มหรือแก๊ง โดยร่วมกันกระทำความผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ป่าหีน สามารถแบ่งออกได้ดังนี้

1. กลุ่มแก๊งที่มีแต่เด็กและเยาวชนร่วมกันกระทำผิด
2. กลุ่มแก๊งที่มีแต่ผู้ใหญ่ร่วมกันกระทำผิด
3. กลุ่มแก๊งที่มีทั้งเด็กและผู้ใหญ่ที่ร่วมกันกระทำผิด

จากทฤษฎีการเรียนรู้ของเอเคอร์ (Aker) (พรชัย ขันดี, 2543: 115-118) เรื่องการคบหาสมาคมที่แตกต่าง ที่ว่า กระบวนการที่บุคคลได้มีประสบการณ์กับค่านิยมในการให้ความยอมรับหรือไม่ยอมรับพฤติกรรมผิดกฎหมายหรือถูกต้องตามกฎหมาย หลักการนี้ครอบคลุมทั้งมิติในการคบหาสมาคมกันและค่านิยมของสังคม มิติในการคบหาสมาคมกัน คือ การที่บุคคลมีการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่เข้าร่วมในพฤติกรรมเดียวกัน ส่วนมิติทางค่านิยมนั้นเป็นประสบการณ์ที่บุคคลได้ประสบกับรูปแบบต่างๆของบรรทัดฐานและค่านิยม ในการคบหาสมาคมกับบุคคลอื่น

การที่กลุ่มแก๊งได้คบหาสมาคมกันนั้น ต้องมีการยอมรับซึ่งกันและกัน ซึ่งหากว่ากลุ่มแก๊งที่คบหาสมาคมกันนั้น มีกิจกรรมของกลุ่มแก๊งที่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับพฤติกรรมอาชญากรรม ก็จะเป็นการเปิดโอกาสให้บุคคลได้มีการเลียนแบบและการสนับสนุนพฤติกรรมอาชญากรรม ดังเช่น กรณีศึกษาของคดีพระนครศรีอยุธยา กลุ่มแก๊งที่เข้าร่วมกันนั้นมีการยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด และพฤติกรรมรุนแรง ยกพวกตีกัน ทำร้ายร่างกายผู้อื่น และปั่นป่วนบ้านเมือง การเข้าร่วมในกลุ่มแก๊งดังกล่าว ก็ย่อมเป็นการสนับสนุนพฤติกรรมอาชญากรรม

นอกจากนี้สื่อมวลชนได้กลายมาเป็นแหล่งที่มาของทัศนคติเรื่องพฤติกรรม การป่าหีน ดังเช่น กรณีศึกษาของคดีหนองคาย ที่เด็กและเยาวชนได้รับรู้รับทราบข่าวเกี่ยวกับพฤติกรรม การป่าหีน และรู้สึกว่าเป็นค่านิยมที่กลุ่มแก๊งทางกรุงเทพมหานครนิยมกระทำกัน และโด่งดัง ได้ออกข่าว ออกทีวี จึงเลียนแบบกระทำพฤติกรรม การป่าหีนดังกล่าวบ้าง

ช่องทางการรับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติการณ์ป่าหีน จากการศึกษาผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ป่าหีน มีช่องทางการรับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติการณ์ป่าหีนอยู่ 2 ช่องทางหลัก คือ ช่องทางผ่านทางสื่อ อันได้แก่ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และช่องทางอื่น คือ การบอกเล่าพูดคุยจากครอบครัว กลุ่มเพื่อน และคนรู้จักทั่วไป ช่องทางการรับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติการณ์ป่าหีนดังกล่าว สอดคล้องกับเรื่องการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน จากทฤษฎีการเรียนรู้ของเอเคอร์ (Aker) (พรชัย ขันดี, 2543: 115-118) ที่ว่า กลุ่มชนที่บุคคลได้มีการคบหาสมาคมด้วยนั้นนอกจากจะให้การยอมรับแล้ว ยังเปิดโอกาสให้บุคคลได้มีการเลียนแบบและสนับสนุนพฤติกรรมอาชญากรรม กลุ่มบุคคลที่สำคัญก็คือ ครอบครัวและเพื่อนฝูง สำหรับกลุ่มที่สำคัญ

รองลงมาก็คือ เพื่อนบ้าน โบสถ์ อาจารย์หรือครู กฎหมายและผู้มีอำนาจปกครอง ตลอดจนสื่อมวลชนหรือแหล่งที่มาของทัศนคติหรือรูปแบบต่างๆ

การให้ความสนใจในข่าวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่น จากการศึกษา ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นมีทั้งให้ความสนใจในข่าวสารเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นพอสมควร และให้ความสนใจบ้าง และรู้สึกข่าวปาหิ่นเป็นข่าวที่ดัง เป็นข่าวที่แปลก มีคนให้ความสนใจและพูดถึงในแง่มุมต่างๆ สอดคล้องกับเรื่องการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน จากทฤษฎีการเรียนรู้ของเอเคอร์ (Aker) (พรชัย ขันดี, 2543: 115-118) ที่ว่า การคบหาสมาคมที่เกิดขึ้นก่อน มีระยะเวลาานานกว่า มีความถี่บ่อยครั้งกว่า และบุคคลหรือสิ่งที่เป็นต้นแบบให้ความสำคัญมากกว่าหรืออยู่ใกล้ชิดมากกว่า ก็จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลนั้นมากกว่า

2.2 คำนิยาม (Definition)

ความรู้สึกเมื่อได้รับรู้รับทราบถึงคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่น จากการศึกษา ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่น มีทั้งความรู้สึกในแง่บวกและแง่ลบ โดยในแง่บวกนั้นจะเป็นการมองว่าคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นได้ออกสื่อ เป็นที่สนใจของประชาชน มีผู้คนพูดถึงกล่าวถึง จากทฤษฎีการเรียนรู้ของเอเคอร์ (Aker) (พรชัย ขันดี, 2543: 115-118) เรื่อง คำนิยาม หากบุคคลมีทัศนคติในทางบวกกับพฤติกรรมอาชญากรรม บุคคลดังกล่าวก็มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมผิดกฎหมาย ทั้งนี้โดยทัศนคติจะชักจูงให้บุคคลเชื่อว่าการกระทำผิดกฎหมายนั้น เป็นสิ่งที่ต้องการและถูกต้องหรือสามารถกระทำได้ และจะหาเหตุเข้าข้างตนเองในการกระทำผิดนั้น ในแง่ลบนั้นจะเป็นการตำหนิ สาปแช่งการกระทำดังกล่าว มองว่าการกระทำดังกล่าวสร้างความเดือดร้อนและปัญหาให้กับสังคม ในขณะที่บางคนรู้สึกว่าเป็นเรื่องปกติทั่วไปของสังคม

ความคิดเห็นหรือทัศนคติที่มีต่อผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นที่ถูกนำเสนอผ่านสื่อ จากการศึกษา ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่น มีทัศนคติทั้งในแง่บวกและแง่ลบ โดยในแง่บวกนั้นจะมีความคิดเห็นว่า รู้สึกว่าผู้กระทำผิดกลายเป็นคนดัง เพราะได้ออกสื่อต่างๆและมีคนพูดถึงกล่าวถึงมากมาย จากทฤษฎีการเรียนรู้ของเอเคอร์ (Aker) (พรชัย ขันดี, 2543: 115-118) เรื่อง คำนิยาม ที่ว่า คำนิยามหมายถึง ทัศนคติหรือความหมายที่บุคคลยึดติดกับหรือมีต่อพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การกำหนดทิศทาง การให้เหตุผลหรือความหมายของสถานการณ์และทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมหรือการกระทำใดถูกหรือผิด ดีหรือเลว เป็นที่ต้องการหรือไม่ต้องการ มีเหตุผลสมควรหรือไม่มีเหตุผล รวมถึงความเหมาะสมด้วย หากบุคคลมีทัศนคติในทางบวกกับพฤติกรรมอาชญากรรม บุคคลดังกล่าวก็มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมผิดกฎหมาย ทั้งนี้โดยทัศนคติจะชักจูงให้บุคคลเชื่อว่าการกระทำผิดกฎหมายนั้น เป็นสิ่งที่ต้องการและถูกต้องหรือสามารถกระทำได้ และจะหาเหตุเข้าข้างตนเองในการกระทำผิดนั้น ในแง่ลบนั้น

จะมีความคิดเห็นว่า คนกระทำผิดเป็นคนไม่ดี หรือเป็นพวกวัยรุ่น ทำไปเพราะความคึกคะนอง หรือเลียนแบบพฤติกรรมจากข่าว หรือเมาสุรา

2.3 การสนับสนุนที่แตกต่างกัน (Differential Reinforcement)

การรับรู้รับทราบถึงข้อมูลการถูกจับกุมตัวมาดำเนินคดีของผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นก่อนถูกดำเนินคดี จากการศึกษา ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นโดยส่วนใหญ่ ไม่ได้มีการรับรู้รับทราบถึงข้อมูลการถูกจับกุมตัวมาดำเนินคดีของผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นอื่นมาก่อนถูกดำเนินคดี จากทฤษฎีการเรียนรู้ของเอเคอร์ (Aker) (พรชัย ชันดี, 2543: 115-118) เรื่อง การสนับสนุนที่แตกต่างกัน ที่ว่า การสนับสนุนที่แตกต่างกัน หมายถึง ความสมดุลของการคาดหวัง หรือความสมดุลระหว่างรางวัลและโทษ ที่เป็นผลมาจากพฤติกรรมของบุคคล บุคคลจะละเว้นจากการกระทำผิดหรือจะกระทำผิดกฎหมายต่อไปหรือไม่มันจะขึ้นอยู่กับ ประสบการณ์เกี่ยวกับรางวัลและโทษที่เป็นผลมาจากพฤติกรรมนั้น จากการศึกษาที่ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นโดยส่วนใหญ่ ไม่ได้มีการรับรู้รับทราบถึงข้อมูลการถูกจับกุมตัวมาดำเนินคดีของผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นอื่นมาก่อนถูกดำเนินคดี ก่อให้เกิดการสนับสนุนในทางลบ (Negative Reinforcement) เพราะเมื่อผู้กระทำผิดไม่มีการรับรู้รับทราบถึงข้อมูลเกี่ยวกับการจับกุมตัวผู้กระทำผิด ก็ย่อมทำให้ผู้ที่กระทำผิดคิดว่าตนก็ไม่น่าจะถูกจับกุมตัวมาดำเนินคดีได้เช่นกัน ทำให้เกิดพฤติกรรมการปาหิ่นเพิ่มมากขึ้น

การรับรู้รับทราบถึงบทลงโทษที่ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นได้รับก่อนถูกดำเนินคดี จากการศึกษา ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นทั้งหมด ไม่ได้มีการรับรู้รับทราบถึงบทลงโทษที่ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นอื่นได้รับ ก่อนถูกดำเนินคดี จากทฤษฎีการเรียนรู้ของเอเคอร์ (Aker) (พรชัย ชันดี, 2543: 115-118) เรื่อง การสนับสนุนที่แตกต่างกัน ที่ว่า การสนับสนุนที่แตกต่างกัน หมายถึง ความสมดุลของการคาดหวัง หรือความสมดุลระหว่างรางวัลและโทษ ที่เป็นผลมาจากพฤติกรรมของบุคคล บุคคลจะละเว้นจากการกระทำผิดหรือจะกระทำผิดกฎหมายต่อไปหรือไม่มันจะขึ้นอยู่กับ ประสบการณ์เกี่ยวกับรางวัลและโทษที่เป็นผลมาจากพฤติกรรมนั้น จากการศึกษาที่ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นทั้งหมด ไม่ได้มีการรับรู้รับทราบถึงบทลงโทษที่ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นอื่นได้รับ ก่อนถูกดำเนินคดี ก่อให้เกิดการสนับสนุนในทางลบ (Negative Reinforcement) เพราะเมื่อผู้กระทำผิดไม่รับรู้รับทราบถึงบทลงโทษ ก็ย่อมไม่มีความเกรงกลัวที่จะกระทำความผิด ย่อมส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการปาหิ่นเพิ่มมากขึ้น

2.4 การเลียนแบบ (Imitation)

การรับรู้รับทราบเรื่องราวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีน จากการศึกษา ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีน มีการรับรู้รับทราบเรื่องราวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีน มาก่อนที่จะมีการกระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีนนี้ โดยส่วนใหญ่จะรับรู้รับทราบคดีปาหีนในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่ทำให้คาราตลตกตาย จากทฤษฎีการเรียนรู้ของเอเคอร์ (Aker) (พรชัย ชันตี, 2543: 115-118) เรื่องการเลียนแบบ ที่ว่า การเลียนแบบ หมายถึง การเข้าไปยุ่งเกี่ยวในพฤติกรรมหลังจากที่ได้มีการสังเกตพฤติกรรมที่คล้ายคลึงกันของบุคคลอื่น การเลียนแบบจะเกิดขึ้นนั้นขึ้นอยู่กับคุณลักษณะ และรูปแบบของพฤติกรรมที่ถูกสังเกต ตลอดจนผลที่ได้รับจากพฤติกรรมนั้น การสังเกตรูปแบบที่เด่นชัดในกลุ่มบุคคลที่สำคัญจากสื่อมวลชนนั้นมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่ถูกกฎหมายและผิดกฎหมาย จากการศึกษาที่ให้ข้อมูลสำคัญ ได้มีการรับรู้รับทราบเรื่องราวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีน การรับรู้รับทราบดังกล่าวถือเป็นการสังเกตพฤติกรรมอย่างหนึ่ง ซึ่งเมื่อผู้ให้ข้อมูลสำคัญดังกล่าวผ่านกระบวนการเรียนรู้ทางสังคมในด้านต่างๆมาแล้ว ย่อมก่อให้เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมการปาหีนขึ้นได้

ความคิดเห็นหรือทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมการปาหีนกับการเลียนแบบ จากการศึกษา ผู้กระทำผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีนทั้งหมด มีความคิดเห็นว่าการกระทำผิดด้วยการปาหีน เป็นเรื่องที่ทำตามไม่ยาก จากทฤษฎีการเรียนรู้ของเอเคอร์ (Aker) (พรชัย ชันตี, 2543: 115-118) เรื่องการเลียนแบบ ที่ว่า การเลียนแบบจะเกิดขึ้นนั้นขึ้นอยู่กับคุณลักษณะ และรูปแบบของพฤติกรรมที่ถูกสังเกต ตลอดจนผลที่ได้รับจากพฤติกรรมนั้น เมื่อผู้ให้ข้อมูลสำคัญเป็นผู้สังเกตและรู้สึกว่าการปาหีนนั้นเป็นเรื่องที่ทำตามได้ไม่ยาก ย่อมก่อให้เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมการปาหีนได้ง่ายยิ่งขึ้น

3. ข้อจำกัดในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง ทฤษฎีการเรียนรู้กับพฤติกรรมการปาหีน: การศึกษาแนวทางการป้องกัน ควบคุมและแก้ไขปัญหายาอาชญากรรม พบข้อจำกัดเกี่ยวกับการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ซึ่งมีอุปสรรคในการเก็บข้อมูลและการสัมภาษณ์ คือ

1) ไม่สามารถเก็บข้อมูลได้ครบตามที่กำหนดไว้ในขอบเขตของการศึกษาแม้ว่าจะมีคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีนเกิดขึ้นมากมาย แต่การจับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ยังมีสัดส่วนน้อยมากเมื่อเทียบกับคดีที่เกิดขึ้น อีกทั้งบางคดีมีอัตราโทษต่ำ หรือบางคดียกฟ้อง หรือมีการประกันตัว จึงทำให้ไม่สามารถเก็บข้อมูลผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้ครบได้ตามกำหนด

2) เรือนจำบางแห่งไม่อนุญาตให้ใช้เครื่องบันทึกเสียง ผู้วิจัยจึงต้องใช้วิธีการจดบันทึกประเด็นจากการสัมภาษณ์เพียงอย่างเดียว ทำให้บางครั้งผู้วิจัยไม่สามารถจดบันทึกคำพูด น้ำเสียง อารมณ์ หรือพฤติกรรมที่แสดงออกของผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้ครบถ้วนเท่าที่ควร

3) ปัญหาจากการสื่อสาร ในขั้นตอนของการเก็บรวบรวมข้อมูล ตอนที่ผู้วิจัยได้โทรสอบถามเบื้องต้นไปยังเรือนจำแห่งหนึ่งว่า มีผู้ต้องขังในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีนต้องขังอยู่ในเรือนจำอยู่หรือไม่ ทางเรือนจำได้ให้ข้อมูลมาว่าไม่มี หลังจากดำเนินการเก็บข้อมูลผู้วิจัยได้ทราบจากคู่คดีที่ฝึกอบรมอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนแห่งหนึ่งว่า ยังมีผู้ต้องขังในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีนต้องขังอยู่ในเรือนจำแห่งนั้น ทำให้ผู้วิจัยต้องดำเนินการขออนุญาตตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ใหม่อีกครั้ง ซึ่งตอนแรกที่เรือนจำให้ข้อมูลว่าไม่มีผู้ต้องขังในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีน เพราะผู้ต้องขังดังกล่าวถูกลงโทษในความผิดฐานชิงทรัพย์ แต่มีพฤติการณ์กระทำผิดในคดีด้วยการปาหีน

4. ข้อเสนอแนะการนำผลงานวิจัยไปใช้

เพื่อให้การศึกษาเรื่อง ทฤษฎีการเรียนรู้กับพฤติกรรมการปาหีน: การศึกษาแนวทางการป้องกัน ควบคุมและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม เป็นไปตามวัตถุประสงค์และประโยชน์ของงานวิจัย จึงเสนอแนวทางป้องกันควบคุมและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจากพฤติกรรมการปาหีน ดังนี้

1. ควรนำเสนอข่าวในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหีน โดยเน้นถึงประเด็นเรื่องฐานความผิดและอัตราโทษที่ผู้กระทำผิดจะได้รับเป็นสำคัญ

2. ควรมีมาตรการที่จริงจังและเด็ดขาดอย่างต่อเนื่อง ในการเอาผิดผู้ที่ละเมิดกฎหมายในเรื่องการขายสุราให้เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี

3. ควรมีมาตรการในการควบคุมและดูแล การรวมกลุ่มหรือการสร้างแก๊ง โดยที่อาศัยความร่วมมือจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ประธานชุมชน ในการสำรวจว่า ในชุมชนหรือพื้นที่รับผิดชอบใดของตน มีการรวมกลุ่มหรือการสร้างแก๊งใดขึ้นมาบ้าง และขอความร่วมมือจากชาวบ้านในการช่วยดูแลสอดส่องพฤติกรรมของกลุ่มแก๊งต่างๆ

4. ควรสนับสนุนโครงการสายตรวจชุมชน โดยเป็นความร่วมมือของทางสถานีตำรวจ เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อทำหน้าที่ในการออกตรวจพื้นที่ และดูแลความปลอดภัยภายในชุมชน

5. ข้อเสนอแนะด้านการวิจัย

1. ควรมีการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการปาหิน โดยใช้ทฤษฎีอื่นมาเป็นหลักในการศึกษาแทนทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อเป็นแนวทางในการทำความเข้าใจถึงสาเหตุและการเกิดขึ้นของพฤติกรรมการปาหินได้ดียิ่งขึ้น

2. ควรมีการใช้วิธีการวิจัยแบบการสังเกตอย่างมีส่วนร่วม (Participant Observation) เพื่อเป็นแนวทางในการทำความเข้าใจถึงกระบวนการกลุ่มของแก๊งปาหินและการเกิดขึ้นของพฤติกรรมการปาหินได้ดียิ่งขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กรุงเทพโพลล์. **ถามใจวัยรุ่น เรื่อง แกรงป้าหิน**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://www.ryt9.com/s/bkp/632055> [2552, กันยายน 15]

กำแพงเพชร. **สัมภาษณ์**, 31 มกราคม 2554.

จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย. **สังคมวิทยาอาชญากรรม**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551.

จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย. **จิตวิทยาสังคม**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551.

จำลอง เงินดี. **จิตวิทยาสังคม**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2552.

ซากังราว. **สัมภาษณ์**, 31 มกราคม 2554.

ทัศนีย์ เทอดชนกกาญจน์. **อิทธิพลของบุคคลต้นแบบที่มีต่อพฤติกรรมการเลียนแบบและความตั้งใจซื้อสินค้าที่มีความเกี่ยวข้องกันสูงและต่ำกับวัยรุ่น**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.

นครสวรรค์. **สัมภาษณ์**, 13 กันยายน 2553.

นนทบุรี. **สัมภาษณ์**, 15 กันยายน 2553.

นวลจันทร์ ทศนชัยกุล. **อาชญากรรม : การป้องกัน : การควบคุม**. นนทบุรี: พรทิพย์การพิมพ์, 2541

บุญญารัตน์ วงศ์ลักษณะพันธ์. **การกระทำความผิดของลูกจ้างชาวพม่าเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายของ**

นายจ้าง : ศึกษากรณีผู้ต้องขังในเรือนจำในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาสังคมวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย, 2548.

ประจวบ. **สัมภาษณ์**, 3 กุมภาพันธ์ 2554.

ประภาวดี ธานีรณานนท์. **การเปิดรับข่าวสาร การจดจำสาร และการเลียนแบบพฤติกรรมต่อต้าน**

ยาเสพติด ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในโครงการป้องกันยาเสพติดจังหวัดชัย

โน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาวิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

พรชัย ขันดี. **ทฤษฎีอาชญาวิทยา : หลักการ งานวิจัย และนโยบายประยุกต์**. กรุงเทพมหานคร :

หจก.สุเนตรฟิล์ม, 2553.

พรชัย ขันดี, ชัชชัย ปิยะนิละบุตร และอศวิน วัฒนวิบูลย์. **ทฤษฎี และงานวิจัยทางอาชญวิทยา.**

กรุงเทพมหานคร : บุ๊คเนตจำกัด, 2543.

พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุษย์. **จิตวิทยาครอบครัว.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย, 2538.

พิทักษ์. **สัมภาษณ์,** 8 พฤศจิกายน 2553.

พินิจ. **สัมภาษณ์,** 8 พฤศจิกายน 2553.

ราชบุรี. **สัมภาษณ์,** 16 ธันวาคม 2553.

เรื่องเล่าเหล่านี้. **ข้อมูลสถิติเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นทั่วประเทศ.** [ออนไลน์]. แหล่งที่มา :

<http://www.youtube.com/watch?v=IATZtWIZoiA> [2552, กันยายน 15]

ลพบุรี. **สัมภาษณ์,** 14 กันยายน 2553.

วิศรุตม์ โสมทัต. **การวิเคราะห์ลักษณะการกระทำผิดในคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์: ศึกษาเหนือ**

อาชญากรรมในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาอาชญา

วิทยาและงานยุติธรรม คณะสังคมศาสตร์และมานุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

2545.

สอง. **สัมภาษณ์,** 14 ธันวาคม 2553.

สาม. **สัมภาษณ์,** 15 ธันวาคม 2553.

สี่. **สัมภาษณ์,** 13 ธันวาคม 2553.

สุชา จันทน์แอม. **จิตวิทยาพัฒนาการ.** พิมพ์ครั้งที่3. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2536.

สุภางศ์ จันทวานิช. **การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:

สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

สุราษฎร์ธานี. **สัมภาษณ์,** 22 พฤศจิกายน 2553.

หนึ่ง. **สัมภาษณ์,** 14 ธันวาคม 2553.

อุดมเดช กาญจนพันธ์. **พฤติกรรมก้าวร้าวของเยาวชนไทย : ศึกษากรณีในสถานศึกษาในระดับ**

อาชีวศึกษา. ภาคนิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกริก, 2540.

อัมรินทร์ ศรีรัตอำไพ. **แก๊งรถชิง : อัตลักษณ์และกระบวนการกลุ่ม.** วิทยานิพนธ์ปริญญา

มหาบัณฑิต, การวิจัยและพัฒนาเมือง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม,

2548.

ภาษาอังกฤษ

Cartwright, D. **Gang Delinquency**. Monterey California: Brooks/Cole, 1975.

Forry, F. E., Jr. **An Investigation of The Effects of Video Violence Upon Male Combative Athletes , Non Combative Athletes and Non Athletes (Aggression , Rage, Anger , Hostility , Nonviolence)**. Temple University, 1985.

Horn, A. J. **The Effects of Peer Versus Adult Social Reinforcement On Boys' and Girls' Task Performance and Imitative Behavior**. University of South Carolina, 1982

Klein, M. **Street Gangs and Street Workers**. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall, 1971.

Moyer, I. L. **Criminological Theories**. Pennsylvania: Sage Publication Inc, 2001.

Siegel, L. J. and Senna, J. J. **Juvenile Delinquency**. Third Edition. Katonah NY: West

Thrasher, F. **The Gang**. Chicago: University of Chicago Press, 1927.
Publishing Company, 1988.

Wingren, J. J. **Big Red football, imitation theory and domestic violence: An examination of subpopulation over time**. The University of Nebraska-Lincoln, 2001.

Yablonsky, L. **The Violent Group**. New York: The Free Press, 1967.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถาม

เรื่อง

ทฤษฎีการเขียนแบบกับพฤติกรรมการปาดิน

: การศึกษาแนวทางการป้องกัน ควบคุม และแก้ไขปัญหาลำน้ำเน่าเสีย

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้สร้างขึ้นเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการจัดทำวิทยานิพนธ์ หลักสูตรสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา ข้อมูลที่ได้จากท่านจึงเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัยอย่างมาก เนื่องจากผู้ศึกษาวิจัยจะนำข้อมูลเหล่านี้มาใช้ในการวิเคราะห์เพื่อค้นหาสภาพปัญหา และนำมาซึ่งมาตรการในการป้องกัน ควบคุม และแก้ไขปัญหาลำน้ำเน่าเสียในส่วนของคุณที่มีพฤติกรรมการปาดิน ดังนั้นจึงขอความร่วมมือให้ผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน ตอบคำถามตามความเป็นจริง

วัน/เดือน/ปีที่สัมภาษณ์.....

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

1. ชื่อ (นามสมมุติ)
2. เพศ
3. อายุขณะกระทำผิด ปี ปัจจุบันอายุ.....ปี
4. นับถือศาสนา
5. สถานภาพ
6. บุคลิกภาพและอุปนิสัย
.....
.....
.....
7. ระดับการศึกษาก่อนถูกดำเนินคดี
8. อาชีพก่อนถูกดำเนินคดี
9. รายได้ต่อเดือนบาท
10. ภูมิลำเนาเดิม

1.2 ผู้กระทำผิดรู้จักกับผู้ร่วมกระทำผิดคนอื่น ได้อย่างไรและคบหากันมานานเท่าใด

.....

1.3 ผู้กระทำผิดมีการเข้าร่วมกลุ่ม/แก๊ง กับผู้ร่วมกระทำผิดคนอื่นกันได้อย่างไร เหตุใดจึงเข้าร่วมกลุ่ม/แก๊ง ดังกล่าว

.....

1.4 กลุ่ม/แก๊ง มีชื่ออะไร ขนาดของกลุ่ม/แก๊ง , อายุ ประวัติความเป็นมาของกลุ่ม/แก๊ง , อายุของสมาชิกโดยรวมหรือโดยเฉลี่ยของกลุ่ม/แก๊ง , อาณาเขตของกลุ่ม/แก๊ง เป็นอย่างไร

.....

1.5 งานหรือกิจกรรมของกลุ่ม/แก๊ง ที่ทำมีลักษณะเป็นอย่างไร

.....

2. ผู้กระทำผิดได้มีการรับรู้เรื่องราวเกี่ยวกับคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นมาก่อนที่ตนเองจะกระทำความผิดในคดีดังกล่าวหรือไม่ อย่างไร

.....

3. เหตุใดผู้กระทำผิด จึงกระทำความผิดในคดีที่มีพฤติการณ์ปาหิ่นดังกล่าว อะไรเป็นสาเหตุหรือแรงจูงใจให้กระทำความผิดนั้น

.....

ส่วนที่ 3 แนวคำถามตามทฤษฎี

1.1 คนในครอบครัว ญาติ เพื่อน คนรู้จักใกล้ชิดสนิทสนม มีใครเคยกระทำผิดติดคุกบ้าง

.....

.....

.....

1.2 ตอนเด็กเคยคิดว่าโตขึ้นอยากเป็นอะไร แล้วคิดว่าตัวเองมีโอกาสเป็นไปได้ตามที่คิดไว้หรือเปล่า เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

1.3 ตอนที่กระทำผิดรู้สึกอย่างไร รู้สึกผิดบ้างไหม แล้วรู้สึกต่อเหยื่ออย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

1.4 ก่อนลงมือกระทำ จิตใจขณะนั้นเราคิดอะไร มีสิ่งเลบบ้างไหม

.....

.....

.....

1.5 เลือกที่จะเข้ากลุ่มเพราะอะไร คิดว่ากลุ่มจะให้อะไรแก่เราได้ ทำไมถึงเชื่อเช่นนั้น กลุ่มให้อะไรที่ดีกว่าที่หาเองไม่ได้หรือเปล่า หรือว่ากลุ่มสามารถทดแทนความรู้สึกอะไรที่ตัวเองไม่เคยได้รับมาก่อน

.....

.....

.....

2.1 เคยรู้จักใครที่กระทำผิดคดีปาหินบ้างไหม หรือว่าเคยรู้เรื่องทราบข่าวปาหินมาก่อนบ้างหรือเปล่า แล้วรู้จักอย่างไร ให้ความสนใจไหม

.....

.....

.....

2.2 รู้สึกอย่างไรบ้าง เวลาที่มีข่าวปาหินเกิดขึ้นในท้องที่ต่างๆ เคยรู้สึกบ้างไหมว่าผู้กระทำผิดกลายเป็นคนดัง ได้รับความสนใจ แล้วเราอยากเป็นบ้าง

.....

.....

.....

2.3 ตอนเด็กๆ เวลาเราเห็นใครมีอะไร ทำอะไร เรารู้สึกอยากมีบ้าง อยากทำบ้างไหม หรือว่าไม่สนใจ แล้วเวลาเห็นใครทำอะไร เราจะทำตามเลย หรือว่าคิดก่อน ดูเหตุผลก่อน

.....

.....

.....

2.4 คิดว่า การกระทำผิดด้วยการปาหิน เป็นเรื่องที่ทำตามอยากไหม

.....

.....

3.1 เคยกระทำผิดแล้วถูกตำรวจจับในความผิดอื่นๆมาก่อนบ้างหรือเปล่า อะไรบ้าง

.....

.....

3.2 ตอนเด็กๆ หรือว่าโตแล้ว เวลาทำอะไรผิด เราารู้สึกอย่างไร (อับอาย หวาดกลัว สะใจ เหน้) คนรอบข้างเรารู้สึกอย่างไร มีใครด่าว่า ตำหนิ หรือถูกลงโทษด้วยวิธีใดๆบ้างหรือไม่ (สำหรับคนไม่ตั้งใจกระทำผิด) รู้สึกอย่างไรบ้างกับการที่เราปาหิน แล้วถูกจับกุม ถูกดำเนินคดี ถูกมองว่าเป็นคนไม่ดีทำความผิด

.....

.....

4.1 มีมุมมองอย่างไร ถ้าการปาหีนนั้นไม่เกิดผลกระทบต่อคนอื่น (ไม่มีความเสียหายเกิดขึ้น) เรามองว่ามันผิดกฎหมายไหม เราจะถูกจับกุมได้หรือเปล่า

.....
.....
.....

4.2 มีมุมมองอย่างไร ที่การปาหีนได้สร้างผลเสียหายให้เกิดขึ้นกับผู้อื่น เรามองว่าเรากระทำผิดกฎหมายไหม แล้วการที่เราถูกจับกุมนั้น คิดว่ามันยุติธรรมต่อเราไหม ยุติธรรมต่อผู้อื่นหรือสังคมไหม

.....
.....
.....
.....

4.3 ทำไมไม่ถึงปาหีน คิดว่าทำไปแล้วเราจะได้อะไรตอบแทนกลับมา

.....
.....
.....

5.1 เคยได้ยินข่าวปาหีนที่ จ.อยุธยา หรือที่อื่นๆมาก่อนบ้างไหม แล้วคิดอย่างไรต่อข่าวนั้น

.....
.....

5.2 การที่เคยได้เห็น ได้ยินข่าวปาหีน ทั้งในทางโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ รู้สึกอย่างไรบ้าง (ดึงน่าสนใจ) แล้วรู้ไหมว่าเขากระทำผิดอย่างไร รู้ไหมว่าผู้กระทำผิดถูกจับกุมตัวได้หรือไม่อย่างไร รู้ไหมว่าเขาได้รับโทษสูงแค่ไหน

.....
.....
.....
.....
.....

5.3 ให้ความสนใจกับข่าวปาหิ่นที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่างๆ แลไหนอย่างไรบ้าง รู้สึกบ้างใหม่ว่าเป็นข่าวที่โดดเด่น น่าสนใจ น่าติดตาม เคยคิดบ้างใหม่ที่เราก็สามารถทำตามเช่นนั้นได้

.....

.....

.....

5.4 เป็นคนที่เวลาสนใจเรื่องใด แล้วสามารถจำจาดเรื่องราวต่างๆ ได้แม่นยำหรือไม่อย่างไร เป็นต้นว่า จะติดตามเรื่องที่สนใจให้รู้เรื่องได้ดียิ่งขึ้น

.....

.....

.....

5.5 ปกติเป็นคนทีถ้าสนใจในสิ่งใด หรือว่าเห็นคนอื่นทำอะไร แล้วเราสนใจ อยากทำบ้าง แล้วจะสามารถทำตามได้เลยหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

5.6 เคยรู้สึกอยากดัง อยากเป็นข่าว อยากถูกพูดถึงในวงกว้างบ้างหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

5.7 เคยคิดใหม่ว่าการปาหิ่นของคุณ อาจจะถูกกล่าวถึง พูดถึง หรือเป็นข่าวตามหน้าหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ แล้วจะรู้สึกอย่างไร

.....

.....

.....

5.8 รู้สึกใหม่ ว่า คนปาหิ่น กลายเป็นคนที่มีชื่อเสียง ได้ออกโทรทัศน์ ได้ลงหนังสือพิมพ์ มีคนพูดถึงไปทั่ว

.....

.....

5.9 รู้สึกเช่นไรบ้าง ที่คนอื่นหว่าดกลัวได้ ว่าตนเองอาจจะถูกปาหินใส่

.....

.....

.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวรุจิรัชฌ์ณันท์ ชัยแก้ว เกิดวันที่ 27 เมษายน 2529 ที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีรัฐศาสตรบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อปีการศึกษา 2550 เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรสังคมวิทยา มหามบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยา (อาชีววิทยาและงานยุติธรรม) ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2551

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย